RMKL.
1618c

Görcsi
vagy. Énekes könyv

Görcsi: A szt. Dávid
prófénak rhythmusa
soltáriával

Hiszpik:
[illegible] és A 1

az 546. l. nál
[illegible]
Salla [illegible]
[illegible] hiszpik.

DITSERE-
TEKÉL s EGy-
gyéb Istenes éne-
kekél és hymnusok-
kal tellyes Könyv,

Melyben amaz régby s-
igazán ki nyomtatot
Editio szerint rendel
fel vadnak tetetve amaz
sok szép dicséretek.

Rélto az Vrnak sz nevét
magasztalni minthogy
sok is teréményével meg
aldattunk.

R.M.K. I. 1618 c.
ORSZ. SZÉCHENYI-KÖNYVTÁR
Növedéknapló
1947. év 9093. sz.

I

Bizontalan voltát vi-
lag alapatyanak valtozas-
sát látván és minden alatok-
nak kik ma egességben vad-
nak s holnap esnek tórka-
ban az halalnak.

Ne örüllyön bator senki
gazdagsaganak ékes Er-
metinek szép iffiusaga-
nak fris öltözetinek, arany-
nak ezüstnek mert azok
mind el mulnák.

Vizi buburékhoz mi-
eletünk hasonlo mezei vi-
raggal egyszersmint el mu-
lando nincsen it ez földön
olly erős alkotmány ki lehes-
sen alando.

Ha mát Isten adta
holnapot nem igérte min
den utaidbat erössen mig
kötözte hogy szás erszen
dot élly nagy jo egyszegben
talam azt nem engedte.

Boldogiab nalunknál
az mezei viragok kert
beli szép rosák szép fü
vek Liliumok nem ret
tegnek semmit tugyak
meddig élnek vagyon né
kik határok.

Javasz melegetül eök
nagy szépen uiulnak es
sőben vidulnak Punkörd
ben viragoznak nyarban
meg lankadnak sideg
öszre

öszre kelvén egyszersmint
el hervadnak.

Nincs néked itt dolgod
ember ha meg gondolod
kemény szamadássod bi
zontalan halalod nem tu
dod meddig élsz de az
nyilvan vagyon hogy egy
szer mig kel halnod.

Elsö oraiatis születés
sed napianak iai szoval
kezdedel eleit es vilag
nak iai lészen kösepi iai
lészen vegeis, az te kimu
lassodnak.

Semmit abban nem tucz
tomolog.

temeressed hol leszen, tisz-
orsseges leszen vagy gya-
lazatos leszen talam az
vadaknak s-eghi madarak-
nak hasok koporsod le-
szen.

Mit ragaskodol hát
olly igen es vilaghoz,
földhoz vér az osten ne
bizzál tár hazadhoz, na-
gyob gazdagsaga volt
Cresus Kiralynak, kiha-
sonlo koldushoz.

Vilag biro Sandor sem
elegedek azzal hogy
mind es vilagot el bira
hatalmával, magat sten
gya-

gyanant imadtatya vala
nagy fel fuvalkodassal.

Azonkozben neki mer-
get adanak innya egy
szamar körömbol nagy
Babiloniában szine el
valtozik az kiraly meg
hala hat nincs neki ha-
talma.

Tegnap nem volt elég
es vilag gazdagsaga, im
ma halva fekszik csak
negy sing föld hailekia
az elöt lakozot szép
fris Palotában most
az földnek gyomrabz.

Mnes

Nins hát it mi nékük
maradando varossunk
mint az boletse iriáse
szarandoksag varassunk
ha ma vigan laknak ne
talam az Vrtol hólnap
el hivatatunk.

Meg kérdik ott
ember mint eltel. e vi
lagon ha igazán iártál
az te hivatalodban sza
mot acz arrolis válamit
el loptal az Vr talento
maban.

Minden emberazért ma
gat meg oltalmazza

va

galmazo szoktól ma
gát meg tartoztassa el
veszendö kincsért aran
nyert ezüstért lelkéz
el ne arullya.

Felebaratodat ha
meg kissebitedred hiré
ben nevében ok nélkül
meg sertedred az elö
Istennert kéménytele
tid sosa el nem kerü
lod.

Halando voltodról
gyakorta elmélkegyél
magad el feleitven sem
mit ne felekegyél. Is

ten

ten tisztességét kivel
meg bantanád arrol meg
emlekezzél.

Agyunk halát im
mar az Attya Ur Isten
nek mongyunk dicsére
tet, és Berelmes fia
nak hogy agyon mi
nékünk es gyarlo vi
lagból boldogságos
kimulást Amen.

Mas.

Szent David Kiraly
haborusagában Pa
na

naszólkodik Istennek
buában és im ezt mondá
és nagy Siralmában szel
lyel budostában.

NB.

3. Meddig szivemet
hagyod gondolkodni és
idestova elmemet hanyod
ni az én szivemet sir
ván vélekedni, mint hacz
keseregni.

2. Meddig Ur Isten.
keseregyes engemet, meddig
reitedel elolem szinedet
talam eröke igy gyötrecz
engemet, nyomorult fiedet.

4. Ebreis fel Uram
mert talam el és nem
nyomorusagban talam
megis halnik, ha az én
szivem nem vigasztaltat-
nék tőled nem tartat-
nék.

5. Ne késsél Uram
én hozzám latma mert
Ellenségem kezdi mon-
dania meg győztem őtet
nincs Oltalmaszoja, el
kel Ausztulnia.

6. Tekincs most re-
ám hatalmas Ur Isten
és lion

és könnyörgésim vegyed
füleidben siralmas Be-
im iussának elődben
mostanni ügyemben.

7. En minden Poron csak
te benned bizam Irgal
massago ~~Lat~~ csak te tüled
vártam, ellenségimmel ha
szemben szálottam hoz-
zád fohaszkodtam.

8. Igyen könnyörge
David és szivében hit
nikében igy agya elönkbe
mijt dicsiránk Istent szük-
legünkbe minden eletünk-
be Ermen.

Más.

Jesus Christus Is-
tennek. Az. fia, bünös nép-
nek igaz meg váltóia
Keresztfan ki halalód-
dál Ezayad kidvében
intaxal

2. Keserves kin val-
lasodert kegyelmes-
nekem halalodert ha-
lallal bai vivassomba
bistasd selkem ki
multaibz.

3.

3. Szememnek vi-
lagossaga fülnek mi-
kor meg fogy hallassa
nyelvemnek elin meg
allassa, kösel get szi-
vnek romlassa.

4. Bodulm ha kisd
in elmem, el ta vosnak
tülem segedim, ~~no~~ nehagy
nehagy o Xtussom se-
gily utolso orámon.

5. Ez élecnek arvye.

Nabol

Kábol, végyki halál-
nak nagy kinnyaból,
ördögnek csalardsaga-
tul, oltalmaz alnoksá-
gatul.

6. Lelkemnek agyco-
ki mulast kezedben
adom azt nagy bizvás-
tesemnek földben nyu-
govast, fel jövödik
agy alavaszt.

7. Az te Héleted
napian alas engem
elödben batran szo-
szólom

szólom ligy akor né-
kem, az életed ad meg
nékem.

8. Mint igédben fel
fogadtad, eskövéstel
bizonnyitodtad: bizony
bizony mondom néktek
igimben leszen életek.

9. Ha tiaszt megs
tartangyátok nem fit
hat meg soha halaltok
és ha szintén most meg
haltok csakálom leszen
halaltok

Szén.

10. Ez én Gatalmas
kezemmel, abbol ki hoz
late nagy örömmel, ör-
szagomban tilakoz-
tote örökes lesz ma-
radastote.

11. Velem leszén örö-
mete kit csak én kez-
zetem tinektete val,
tozite keserüségtete bol
dogsagh, leszén tiétek

12. Engedneteünte
mind ezeket, Ur Jesus

Ki nyer-

Ki nyerted ezeket,
bocsasd megmi büne-
inket, agyad val-
hassute ezeket.

13. Mikor Galalunk
oraian, el iü lekünk-
nete ki mulassa, igéd
tamasza hitünket
csak te ved hozzád
lelkünket.

Amen.

Máj.

Sokrendbéli pro-
bak vadnak raitunk
és élet ben, kiben nosa
gyönnyörködünk mint
az hal az viz ben, azt
sem tugyuk hól akadunk
az halalós törben.

2. Testünk rakva
nyavallyakkal és ke-
lerüségel, kit nem tut-
tak mi szenyvedni sem-
mi bekességel, nosa
tugyuk hogy mines rai-
tunk semmi törsenetből.

3.

3: Ez vilagnak cza-
lárd voltat ember meg-
tekincsed, sokat igér
meg nem agya bizonyal
el higyed, ázért kér-
lek hogy magadat em-
ber el ne higyed.

4. Pelda lehet er-
röl mékünk sokatenak
halála. Alexander ez
vilagnak nagyob ré-
szet birta, iob korab-
ólatenek tule el mara-
da.

5.

5. Halhatatlan gaz
dagsaga Cresus ki-
ralynak volt csalárd
világ az embernek olly
sokat adot volt de lám
végre mas embernek fog-
sagában meg hölt.

6. Attillais es világ-
nak igen örülvala sok
Nemzetség es világon sü-
le rezegvala, sok Nem-
zetség az örömenek el-
sö napián meg fuladot
vala.

7 Ni

7 Ne igéried te magad-
nak az holnapi napot
csak halát agy az és-
temek hogy értedes na-
pot S. Jakabnak irás-
sából azt meg tanulha-
tod

8. Urassagban ifju-
saged teged meg ne
csallyon. azt nem varjak
mindenkoron hogy ember
meg állyon me gondold
hogy az halál teged
könnyen fogion.

9 Sok

9. Sok Gazassok
Iffiusagban egymasnak
vörülnek, hoszu napot
eö magokenak Bögön-
nyek igörnek, eöszkö-
zest könnyörgestül ta-
lam megis szünnek.

10. Paranesolat azon-
közben adatik Istentül
ki Hirtelen szeret ütet
el valaszt egymastül
ki ohatna illyen hellyen
magat Siralomtól.

11. Az Annyakis györ-
nekez

mekekez faidalommal
szülik, az világon vi-
gyazással Bögönnyek
nevelik azt sem tugyak
ok Bögönnyek mi végre
nevelik.

12. Tudomanyok kik-
nek nincsen zamar meg
gyözetnek fökeffen
ha ö magszatyok seka-
ig gyötrödik az pro-
bulyan igy iaigatnak
mint egy hitetlenek.

VB.

13. Ha Kirdbenek
[illegible] volnál Istennek [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
adnod.

14. A3. S3. Jobnak
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

17. Vigasztald meg
kegyes Isten az ke
[illegible] tarcsmeg
vigyig az Gitben az
[illegible] da te cel
haz Vram Isten ki
[illegible] [illegible].

18. Az Vr Isten sere
[illegible] gyöszöretlen
Vra B. Kelkeddel
könnyebbes meg ne ins
[illegible] gonoszra de ins
[illegible] Xtus altal
az te Orszagedban.

Amen.

Követi vala Nepnek sok
saga Xtusnak csudait,
mert sok korokat az meg
gyogyit vala.

2. Mikoron az Vrnak
az Nepnek sok sagat meg
[illegible] [illegible] fel mene az ta
bor [illegible].

3. Es [illegible] [illegible] az
Apostolok menenek [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] vala

4. Böldogok az kik lel
ki szegenyek, szibul kö
nyenek, mert az Meny
[illegible]

Orszag adatik azok-
nak.

5. Boldogok az kik ke-
gyes emberek, és nem
haborognak, mert rök-
ez földön örökséget bi-
nak.

6. Boldogok az kik sö-
van bankodnak, és karo-
kat valnak mert rök Is-
tentül meg végasztáltatnak.

7. Boldogok az kik az igas-
saget e hitik szomiuzak
mert rök Istentül meg
elégitetnek.

8 Boldogok azok kik
Irgal-

Irgalmatsok matson kö-
nyörülnek, Irgalmatsa-
get mert Istentül nyer-
nek.

9. Boldogok az kik
tiszta szivünek hitből
meg tisztultak mert meg
elmerven, az Istent rök
latty ák.

10. Boldogok az kik bé-
kesség szerzök, mert rök
hivatatnak az igaz hi-
ben Isten fiainak.

11. Boldogok az kik
az igassagét, üldöz ése
szenyedik.

2

Szönyvednek, mert az
mennyorszag adatik az
zoknak.

12. Böldogok lötztek
mikor Christusért
[illegible] gyülölnek meg
[illegible] kozu-
[illegible] ki [illegible].

13. Akoron azért örven
[illegible] vigaga-
tok mert menyben [illegible]
[illegible] jutalmatok.

14. Az Mathe irta az
[illegible] igaz Christus
[illegible] az vö
[illegible] [illegible]
[illegible]. Amen.

Czak ez nekünk vigasságunk,
felsęges Isten,
hoǵ lakozzék à te neued kőzzőtünk,
diczirtessél tőlünk,
felsęges Atia Isten.
Tarcz meg te békessęgedben,
felsęges Isten,
ez kiczin seregetskét igaz hűtben,
te tizteletedben,
felsęges Atia Isten.
Prédikáltasd ßent igédet,
felsęges Isten,
ne had ßomiuhozni az mi lelkünk
hald meg énekünket,
felsęges Atia Isten.
Zengedőznek mi aiakink,
felsęges Isten,
őruendetes ßóban diczíretekben,
és hálaadásban,
felsęges Atia Isten.
Aldot vagy te magas menyben,
felsęges Isten, kit illet.
diczíret az te ßent templomodban,
Anyaßentegyházban,
felsęges Atia Isten.

CHRISTVSNAK MEG TESTE-sülesérol való Diczíretek.

HIMNVS.

Veni redemptor gentium, notaiára.

Iőjel népeknek meg váltóia,
mutasd meg Szűznek ſűlésęt,
kin ez világ czudálkozik,
hogy Szűztől Christus ſűletik.
De nem fęrfiui magból,
hanem S. Lélek Istentől,
az Ige testbe öltőzék,
Szűznek mehe meg virágzék.
Szűznek mehe neuekedék,
ſűzesſége meg tartaték,
tiztasságban épűlteték,
Istent mehében viselé.
Származék ágyas házából
az ſép ſűznek ſent mehéből,
bizony Isten bizony ember,
vtra mi hozzánk eredè.
Szent Atiától földre iőue,
pokolra ſálla meg győze,
ſent Atiához emelteték,
Isten ſékibe vlteték.

Atia Istennek ſent fia,
ki fel öltőzél az testbe,
mi testűnknek gyarlóságát
hatalmadual erőssicz meg.
Az te iázlod immár fęnlik,
vy világ éyel tűndőklik,
kit sőtétsęg el nem fedezhet,
mert hűtuel őrőcké fénlik.
Dűczőssęg néked Wr Isten,
ki ſűléttél az ſép Szűztől,
dűczősęg te ſent Atiádnak,
S. Lélekuel egyetemben.

MAS.

Vigan énekellyűnk,
Atta Istent diczíriűk,
ki az ő ſent fiát
ez világra el boczátta,
hogy az ő halaláual
minket meg váltaná.
Az Istennek Fia
négy képpen iő mi hozzánk,
Elöſőr az Testben,
Másodſor az Lélekben,
Halálunkhoz harmadſor,
Itéletre vtólſor.

Miért Testben ő el iőt,
és Szűztől ſzülettetet,
Sz. Irás azt ielenti,
Pœnitentiát hirdetni,
Kórokat gyogyétani,
Vakoknak látást adni.

Es Christus azt mondgya:
Tűnéktek példát adtam,
az mint én czelekedtem,
tőruént bé tellyesitettem,
tűis vgy az Istennek
akarattiát tegyétek.

Az Atia Istennek
akarattiát hirdeti,
hogy bűnből kű térőket,
ő iduőzitene,
ő ként halált ſzenuedè,
az őrdőgőt meg győzte.

Mindenkor lélekben
iő embernek ſzűuében,
Az ő ſzent igeiében,
vgy el iár ő kegyelme,
kegyelemnek aytaiát
zőrgetőnek meg nittia.

Azt mondgya, hól ketten,
őzue gyűlnek vagy harman,
az én ſzent neuemben,
ő kőzőttők én vagyok,
minden nap vagyok vélek,
mind világ végêzetig.

El iő Wr harmadſzor,
embernek halalához,
azért hadgya vigyázni,
iózan életűnek lenni,
mert nem tudgya ember,
az halál mikorban iő el.

Magunkat meg óyuk,
hogy meg ne neheztellyűk
tobzodáſſal ſzűuűnket,
réſzegſęggel elménket,
gonddal ez életre,
ez az Wrunk intéſſe.

Negyedſzőr az Wr el iő,
ez világot itélni,
rőttenetes léz ez nap,
az halotak fel támadnak,
itt nem egy el rőyteznék,
ha az Wrat el kerűlhetnék.

Wrual itéletre
minden Angyalok iőnek,
rőttenetes ſzauára,
az eghek meg indúlnak,
és ſzántalan ſok Iegyek,
vtólſo v̂dőben léznek.
Az nap léſzen rőuid,
hirtelenſęggel eſik,
rőttenetes nap támad,
haragnak és bozſzuálláſnak,
mellyen Wr itéli
pokolra bűnőſőket.
Azért ier kéſzűllyűnk,
gonozſágot el hadgyunk,
ſzent kereztiénſęgben,
igaz pœnitentiában,
és imadſágokban,
igy váriuk mi Wrunkat, Amen.

MAS.

IER diczíriűk az Iſtennek fiát,
az ſzép Szűznek áldot ſz. magzattiát,
ez világnak édes meg váltóiát,
bűnőſőknek kegyes ſzőſzolóiát.
Ieſus Chriſt⁹ kegyelmes meg váltónk,
Wr Iſtentől adatot tanitónk,

ſzent Atiáddal felſęges meg tartónk,
S. Léleckel minden igazgatónk.
Téged vallunk hatalmas Iſtennek,
kezdet nélkűl való terméſzetnek,
ſzent Atiáddal egy őrök Iſtennek,
állattiából ſzűlettél Iſtennek.
Teremtéſnek te előtte valál,
kezdet-nélkűl az Iſtennél valál,
anya-nelkűl Iſtentől ſzármazál,
őrök Ige ſzaiából mondatál.
Te általad ez világ kezdeték,
és ſemmiből ſzépen teremteték,
az Czíllagok ſzépen terieztettek,
Nappal Hólddal meg ékeſitettek.
Ez ſzéles föld te tőled adaték,
termő fackal meg gyűmőlczezteték,
ſzép zőldelő fűuel tündökleték,
virágockal meg czíllagoztaték.
Te általad Adam teremteték,
földből teſte ſzépen alkodtaték,
menyből lelke az teſtbe éhleték,
Eua tarſúl melleie adaték.
Paradiczom kertébe viteték,
őrdög mia ott ő meg czalaték,

minden iótól ottan meg fosztaték,
az emberi nemzet kárhoztaték.
Mikor Adam ott magát el vezté,
és fiait halálba bé ejté,
Atia Isten magát kű jelentè,
te neuedet Adámnak hirdetè.
Abrahámnak az után fogadá,
áldot magnak ackor téged mondá:
Szűz Maria mehében fogadá,
te szent véred mi ránk árrada.
Fel öltözél az emberi testbe,
ez világra jövél mi közinkbe,
igaz hűtet adál mi szűvünkbe,
vy világot gerjeztél lelkünkbe.

Szent véreddel te minket meg váltál,
bűneinkből szépen kű tiztitál,
S. Léleckel meg világositál,
és Atiádnak keduébe jutatál.

Az kereztfán érettünk meg halál,
harmad napon ismeg fel támadál,
menyországban fel magaztaltatál,
tiztességgel meg koronáztatál.

Azért vallunk téged Királyunknak,
és öröcké való nagy Papunknak,

Isten

Isten elöt minden gyámolunknak,
ez világon minden óltalmunknak,

Az Istennek nagy haragia ellen,
az ördögnek dühösségе ellen,
ez világnak kergetése ellen,
az bűnöknek rőtentése ellen.

Te vagy nékünk mi nagy igazságunk,
iámborságunk és ártatlanságunk,
te vagy nékünk szentségünk váltságűk,
Isten elöt örök bódogságunk.

Te vagy nékünk az mi reménségünk,
ez világon mi nagy tiztességünk,
Isten elöt minden dűczősségünk,
menyországban örök vduöllegünk.
O Istennek drága kincztartóia,
S. Léleknek raitunk nyugatóia,
nyomorodot áruáknak tartóia,
mi hűtünknek meg koronázóia.
O Istennek kedues áldozattia,
kit ió szemmel meg tekint az Atia,
és meg marad az ö ió illattia,
mind öröcké kedues foganattia.
Edes Jesus elödbe járúlunk,
szeked elöt arzúl le borúlunk,

kösér-

kőseruesen te hozzád ohaitunk,
és nagy siruán menybe tel kialtunk.
Mert az ördög ellenünk támadot,
nagy sok gonoz közöttünk árradot,
az mi erönk immár el fáradot,
ielentz azért moſtan hatalmadat.

Emlekezzél gyarló eſetünkről,
emlekezzél erőtlenſégünkről,
emlekezzél kegyelmeſſégedről,
emlekezzél ſent igiretedről.

Lám te teſtbe érőttünk őltőzél,
az ſép ſűztől világra ſűletél,
ſent véreddel minket meg iegyzél,
igaz hűtben magadnak gyűrőzél.

Oltalmaz meg azért az ördögtől,
ez világi ſok kegyetlenektől,
ſabadicz meg az mi bűneinktől,
teſtünkbeli fertelmeſſegektől.

Táuoztaſd el tőlünk az véreontáſt,
és ſok fęle dűhős hadakozáſt,
ſáliczad le az ſok nyúzáſt foztáſt,
hogy az hűtről tehеſſünk ió vallaſt.

Adgyad nékünk az te S. Lelkedet,
terieszteſſed az te ſent igédet,

eſme-

eſmeriünk meg mindnyáian tégedet,
diczirheſſük az te ſent neuedet.
Tekincz reánk moſt az magas menyből,
látogas meg Királỹ ſékedből,
tégy iól velünk kegyelmeſſégedből,
mencz meg minket kőseruſégünkből.
Vigaztald meg az mi ſiralmunkat,
tellyeſicz bé mi kiuánſágunkat,
miés néked hálaadáſunckal
bé mutattiuk mi áldozatunkat.
Edes Ieſus néked hálát adunk,
ió vóltodért el fel magaztalunk,
aiandékot elődben mutatunk,
diczieretet teneked éneklünk.
Diczirteſſęk az Atia Wr Iſten,
diczirteſſęk az Fiu Wr Iſten,
diczirteſſęk az S. Lélek Iſten,
S. Háromſág egy bizony Wr Iſten.

MAS.

SEmmiből teremte
az Wr Iſten az embert,
de meg válta tulaidon ő-magáual,
kik hűnek az ő neuében.
Teſtet ő rea vőn,
ő magát meg alázuán,

és ecképpen fel magaztaluán,
kik hűßnek az ő neuében.
Ada oly hatalmat,
hogy lehetnénk Iſten fiai
kik az előt valánk ördög fiai,
czak hűnnénk az ő neuében.
Róla ſól az Irás,
hogy valaki ő benne hűßen,
niluán tudgya örök életet vęßen,
és pokolba nem megyen.
Ieſus Chriſtus vgy mond,
Czak az mi közbeniárónk,
igazſágunk, vtunk és mi életünk,
valakik ő benne hűßünk.
Ne bizunk emberbe,
érdemünkbe, téteményünkbe,
mert nem megyünk bé az örök életbe,
hanem bizunk Iſtenbe.
Változó az ember
minden czelekedetiben,
De változhatatlan az Wr Iſten,
minden ő beßédében.
Semmit mi ne ſęllyünk,
kik tiztán ő benne bizunk,
és eckeppē mindē iót czelekedgyünk:
Mert örök életet vęßünk, Amen.

CHRI-

CHRISTVSNAK SZÚLETESE-
ről, Ad notam: Simeon vala egy.

SZent Eſaias igy irt
Chriſtusnak ſent ſületéſéről,
hogy egy veſſő ſál fel neuekedik,
Ieſſe gyükeréről.

Ennek gyükerén egy virágoczka
vgy mond neuekedik,
kin az Iſtennek ő ſent Atiának
lelke meg nyugozik.
Győzedelmeſnek, nagy hatalmaſnak,
irgalmaſnak vallya,
az kegyelemmel és igázſággal
ött tellyeſnek mondgya.
Ez által léßen az Wr Iſtennel
nékünk békeſſęgünk,
mert közbeniárónk ſent Atia előt
ő léßen minékünk.
Drága ióságot és örökſęget
ſerez ő minékünk,
adoſſáginkat nagy gazdagſággal
meg fizeti értünk.
Igazſágáual mind ez világot
ítélnie fogia, mert

Atia

Atia Isten az itéletet
kezébe boczáttia.

Nagy békességet lelki örömet
hoz ő ez világra,
mert Királyságot nagy birodalmot
veszen fel válára.

ő mia lésen hogy az Barányok
az farkassal laknak,
semmi bántások Orozlanyoktól
nem lésen Iuhoknak.

Semmi sélelmek kereztiéneknek
ördögtől nem lésen,
kiknek Christusban nág bizodalmok
reménségek lésen.

Nagysok gyors Pardutz az Barányockal
mind eggyűt nyugoznak,
vad Orozlányok siligy ökrőckel
eggyűt éznek iznak.

Kegyetleneket az siligyeckel
egyességbe hozza,
óket előtte az kiczin gyermek
beszédeuel haitia.

Győzedelmének hatalmasságát
valakik láttangyák,

Chris-

Christus Iesusnak Isteni vóltát
mindenek imádgyák.

Nagy bátorsággal szegény bűnősök
ackor könyörögnek,
Christus neuében lelki és testi
aiandékot kérnek.

Az ő zázlóiát fel emelteti
ő Szentegyházában,
és szent igeiét prædikáltattia
az séles világban.

Az pogány népek nagy bátorsággal
eleibe mennek,
nagy bátorsággal ők aiandékon
hűtet tőle kérnek.

Meg hal ackoron az Király Christus
az mi bűneinkért,
de harmad napon ismeg fel támad
igazulásunkért.

Világosságot az Atia Isten
imè fel támaztá,
kit ez világnak régen igért vólt
immár el boczátta.

Kik lakozának örök halál'nak
sötét árnyékában,

világ-

világosságot támaztá nékik
az ő ſzent fiában.

Azért őrüllyünk mint az àràtók
az ſzép àràtásban,
vgy vigadozzunk mint az vitézek
az el nyert prædában.

Mert az Pallérnak nehéz igáiát
nyakunkból kű vonnya,
az bűnt és halált az tőruény átkát
az Christus el rontotta.

Meg ſzabiditá mindnyáian minket
őrdőg orſzágából,
ſzent orſzágába bé hoza minket
irgalmaſſágából.

Nagy ſzabadſággal és nőmeſſęggel
meg aiandékoza,
mind fiaiuá és iegyeſiuê
ez Király válaztá.

Ez világi had nagy ſok zőrgéſſel
czattogáſſal léſzen,
és vérben keuert nagy ſok őltőzet
vtkőzetkor léſzen.

De az Királynak Christus Ieſusnak
lelki hada léſzen,

ő ha-

ő halaláual az ellenſęgin
győződelmet véſzen.

Az mint Gedeon Madiánokat
vze kűrtőléſſel,
vgy vzi Christus hűtetleneket
ő ſzent igeiéuel.

Fut Amalek az lampáſoknak
zőrgetéſe előt,
igy fut az őrdőg nagy rőttegéſſel
Christus Ieſus előt.

Az kis gyermekek kezeket nyuittiák
őrdőg barlangiában,
az ő orſzágát az földre ronttiák
ők nagy bátorſágban.

Nagy dűczőſſęgel immár ſzűletet
az Gyermek minékűnk,
az mi Királyunk Iſtenűnk fia
adatot minékűnk.

Feiedelemſęg nagy hatalmaſſág
az ő vállán vagyon,
mint Atia Iſten meg ielentette
illyen neue vagyon.

Nagy czudállatos tanáczoſa ez
az Atia Iſtennek,

 nagy

nagy erős Isten ő léßen Atia
iőuendő életnek.
Istennel való békessęgűnknek
őrők feiedelme,
birodalmának orßáglásának
soha ninczen vége.
Dáuid Királynak Királij ßékét
magának foglallya,
igazán való itéletiuel
igazsággal biria.
Ezt czelekedi az Seregeknek
Wra es Istene,
az Wr Istennek reánk árradot
buzgo nagy ßerelme.
Szűletésęről Christus Iesusnak
azért emlekezzűnk,
bizodalommal hálaadással
raita őruendezzűnk.
Nagy vigasságunk őruendezésűnk
légyen ez Gyermekben,
mert v̄duőssęgűnk vagyon minékűnk
ßent ßűletésęben.
Dicziret légyen az Atia Istennek
és Fiu Istennek,
az vigaztaló világositó
ßent Lélek Istennek.

MAS.

Mikor ez ßéles világ
kárhozatba eset vólna,
és minden nemzet
az őrők tűzre való vólna,
és mind az pokolra ßállana:
Az kegyetlen halál
mindeneket meg őll vala,
mert az ő nagy ßomoru
árnyékában visel vala,
az nagy tűzre kéßerit vala.
Nagy őrőmet ada nekűnk
az mennyeknek Királya,
az áldot Atia Isten
az menyből ió keduét mutatá,
ez földet meg világositá.
Alá kűlde nékűnk
az őnnen Igeiét,
és az ő állattiának
terméßet ßerint való fiát,
az ő drágalátos nagy kénczét.
Ezt hogy el boczáttia
világ kezdetitől fogua,
igére és hirdeté

az sent Atiáknak általa,
az ő népét vgy vigaztalá.
Kinek el iövését
nagy ohaytással várták,
és nagy soházkodással,
ezért ött mindenkor imádták,
czak hogy ez nagy Királyt láthatnák.
Mert az által hűtték
ez világnak sabadulását,
az bűnnek és halálnak
örőcké való meg romlását,
mindeneknek meg vyulását.
Mikor ez világnak
dolga ecképpen vólna,
egy seplőtelen Szűzet
Isten menyből válazta,
abból vőn testet ő-magára.
Az Romai Augustus Czésár
hogy vralkodék,
és mind ez széles világ
ő birtokában samáltaték,
és leuélben irattaték:
Ackor Sidóságban
Dáuid Király városában,
az Micheas prophétának

mint vala irásában,
születék Iesus Bethlehemben.
Azon tartományban
mikoron Pásztorok vólnának,
és az ő nyáiok mellet
éyel őrizuén vigyáznának,
angyali szózatot hallának.
Ne szállyetek immár
tű bűnös emberek,
ím örömet mondok
az nagy Istentől én tűnéktek,
má születet Iduözítőtök.
Az Angyallal lőnek
azontól mennyei seregek,
kik nagy diczíretet
az Wr Istennek éneklének,
ez vy Királynak őruendének.
Ki által embereckel
Isten meg békéllet,
és ió akaratot
ő ellenségihőz jelentet,
mikor nékiek meg kegyelmezet.
Adgyunk hálát azért
miis nagy örömmel ennek,
és tellyes léleckel

őrtendezzünk ez kis Gyermeknek,
mint mi kegyes Iduőzitőnknek.
Hála légyen tenéked
kegyes Atia Isten,
vegyed mi dicziretünket
meg váltó Fiu Wr Isten,
áldgy meg minket S. Lélek Isten.

MAS.

DAvidnak ő városában
születék Bethlehemben,
mi váltságunk az ió Iesus,
Diczirtessék az Wr Isten.
Szép fűz anyától születék,
mert meg hirdetteték,
hogy ő lenne az nagy váltság,
Diczirtessék az Wr Isten.
Kigyónak fulakia ellen
születék bűntelen,
öltözék mi testünkben,
hogy lenne áldozat bűnünk ellen.
Ez fekszik szoros iászolban,
szénán könnyű ágyon,
de hatalma véghetetlen,
mert ő országol minden népeken.

Sidó-

Sidóság őtet meg veté,
s'végre meg ölé,
de az vala hatalmas Wr,
ki Atiát nékünk meg engeztelé.
Mesűnnen Bőlczek iőuének,
őtet aiandékozák,
arannyal drága kénettel,
teméiénnel, vallással, imádással.
Hogy keduesse szent Atiával
minket ő fiait,
és részesse menyországban,
koronázna az nagy dűczőssegben.
Ez Iesusnak születésen,
már most örűllyünk,
és diczíriűk szent Atiánkat,
értünk ada áldot szent fiát.
Atia Isten te légy áldot,
most és mind őrőcké,
szent Fiadért mi könyörgünk,
bátoricz minket az S. Lélekkel.
Atia Isten diczirtessél,
most és mind őrőcké,
szent Fiadért áldgy meg minket,
és vigy bé az te nagy őrőmedbe.

AMEN.

HIMNVS.

A Solis ortus cardine notáiára.

TEllyes ez féles világon,
mind az földnek határáig,
az Iesus Christust hirdessük,
születtet szűz Mariától.

Ez világnak teremtője,
emberi testet vőn magára,
hogy testet testuel szabaditaná,
ne veztene kiket teremtet vala.

Az tizta Szűznek mehébe,
Isten malaztia bé mène,
és az szűz leány viselé,
kit az előt nem esmeré.

Szűznek tizta mehe háza
gyorsan lőn Isten hayléka,
és szeplőtelen fogada,
Isten igeiéből szent fiát.

Imè szűle az szűz leány,
kit Gabriel meg hirdete,
kit az anyának mehébe
János őrűluén esmeré.

Szénán fekűnni akará,
és az jászolt nem vtálá,

egy

egy kiczin teyel tartaték,
ki által az madarak élnek.

Őrűl menybeli sokaság,
és Angyalok énekelnek,
meg ielenék Pásztoroknak,
mi Pásztorunk és teremtőnk.

Dűczőség Wrunk te néked,
ki szűz anyától születtél,
Atiával és S. Lélekkel,
légyen őröckön örökké, Amen.

MAS.

Az Moduliſemus notáiára. Titum 3.

IER mi diczíriűk áldgyuk
és fel magaztallyuk,
mindeneknek teremtőiét
az Atia Wr Istent,
ki nem mi érdemünkből,
de az ő ió vóltából,
könyörűle raitunk,
az ő szerető szent fiát
ez világra küldé.

Phil: 2. Szűz Mariától testet
és emberi személt, (vé,
magát igen meg alázuan reáia fel vé-

hogy minket meg váltaná,
és meg szabadítana,
mi ellenségünktől,
bűntől, haláltól, ördögtől,
örök kárhozattól.

Gene: 3. Adámtól fogua régi
el múlt nagy vdőkben,
meg ígérte vala nékünk
azt az Atia Isten,
Kigyónak mikor monda,
Asszoniállat magua
meg töri feiedet,
el vesti birodalmodat,
minden hatalmodat.

Gene: 26. Abráham Patriarchának
ő vgyan azt monda:
Meg szokasitom én néked
te keués magodat,
mint az Eghnek czillagit
és tengernek fövényét,
mert az te magodban
meg áldatnak minden népnek
hűuő nemzetségi.

Num: 24. Már fel támadot Balámnak
szenyes Czillaga,
kit iövendő-képpen Sidó
népnek mondot vala,
hogy Iácob nemzetéből
támadna szenyes Czillag,
és Sidóság közzül
származnék az Iesus Christus
embersége szerint.

Deut: 18. Ez vala azért az hatalmas
nagy Prophéta,
kit Moyses az Sidó népnek
meg ielentet vala,
Istennek igíretét
mikor nékik meg monda,
én tű közzületek
támaztok egy nagy Prophétát
néktek váltságtokra.

Psal: 131. Dáuid Királynak ezen
végre meg eskűuék,
hogy az igért Iesus Christust
nékie meg adná,
mikor ecképen monda,
hogy meg ne czalatkoznék:

En az te ſékedre
vetek Királij mehednek
drága gyümölczében.

Eſai: 11. S. Eſaias erről
igy prophétált vala:
Veſſő ſármazik Ieſsének
nőmős gyükeréből,
kiből egy ékes virág
vyonnan neuekedik,
kin Iſtennek lelke
bölczeſsége és tanácza
igyen meg nyugoſik.

Luc: 2. Simeon prophétának
iőuendő mondáſa,
Mariának az mint monda,
ím bé tellyeſedék,
ez gyermék veſsedelmére
és ſokak vduőſſégére,
vetetet Sidók kőzt,
és Iegy-képpen kinek ſokan
ellene támadnak.

Cal: 3. S. Pál aiánlya ez ſületéſnek
nagy vóltát,
meg ielente ő minékünk

haználatoſſágát,
vdő bé tellyeſedvén,
el küldé Atia Iſten
éggyetlen egy fiát,
hogy mi válaztot fiaij
Chriſtus által lennénk.

Matth: 1. Ez lőn az fiu kiről
az Angyal azt monda,
mikor Ioſeph ſűz Mariát
el hadni akara,
Dauidnak fia Ioſeph,
ved hozzád az Mariát,
mert ez oly fiat ſül,
ki meg ſabadittia népét,
gonoz bűneitől.

Luc: 2. Ez ſületéſnek ő nagy
drágalátos vóltát,
meg ielenték az Angyalok
ſegény Páztoroknak,
mikor nékik mondának,
hirdetűnk nagy őrőmet,
ki léſsen tűnéktek,
és ez egéz földőn való
bűnős embereknek.

Ioan: 1. Ez vala az Atía
Istennek ő igeíe,
ki kezdettől fogua az
Atía Istennél vala,
mindenek ő általa
vadnak és ő miatta,
kit ez gyarló világ
az ő okasságа miat
meg nem esmert vala.

Ez tulaydoni kőzzé
ez világra iőue,
de őt ez világ fiaĩ
nem akarák venni,
és az kik őtet vőuék,
hatalmat ada nékik,
Isten fiaiuá lenni,
valakik az ő neuében
bizonnyal hűnnének.

Psal: 22. őrűllyűnk azért és mi
lélekben vigadgyunk,
nagy hálákat aduán immár
az Iesus Christusnak,
ki ő fűletésęuel
minket meg vigaztalá

és meg bátoritá,
ki dűczősségéuel rakua
földnek kerekségе.

Rom: 9. Erről az Irás tanu
bizonságot tészen,
hogy valakik benne hűßnek
meg nem czalatkoznak,
de az őrők életet
és őrők dűczősęget
meg ígérte azoknak,
holot vélek vralkodik
őrőckőn őrőcké.

MAS AZONROL.

IER diczirikűk ez may napon
az mi Wrunkat,
bizony méltó dicziretűnkre
nagy tiztessęgre,
mert fűleték ez nap nékűnk
vduősségűnkre.

Az Augustus Romai Czásár
vralkodik vala,
Sidóságot ki biria vala
és Galilęat,
paranczola ez világot
leuélbe iratni.

Mennek vala minden felől
ő városokból,
ęrędet ſerint nemzetſęg ſerint
ő házáiokból,
hogy bé iratnák ő magokat
Czáſár leuelében.
Ez hír haluán az ſent Ioſeph,
ſűz Mariáual
el indúla Galilęából
az Nazarethből,
Dáuid Királynak városába
az Bethlehembe.
Immár az ſok vendég néppel
mind az ſálláſok,
az városban bé tőltek vala,
azért ſent Ioſeph
el bé ſálla iegyeſęuel
egy iſtálóba.
Tíztaſſágban mi Wrunkat
az ſűz Maria
ſűzen ſűle nékűnk ez világra
az iſtálóban,
bé polaluán helyhezteté
őt az iáſolban.
S. Pál iria bizony beſéd
mellyet hűnnűnk kel,

Wr Chriſtus iőue ez világra
ennekokaért,
hogy ő minket bűnőſőket
ẃduőzítene.
De ha irgalmaſſágából
el nem iőt vólna,
mi mindnyáian el veztűnk vólna,
kárhoztunk vólna,
mert mind feienként Wr Iſtennek
valánk haragiába.
Az mi elſő atiánk Adam
mikor vétkezék,
Wr Iſtennek paranczolatiát
hogy ő meg ſegé,
magát eyte és fiait
Iſten haragiába.
Minden lelkek kik ő tőle
ſármaznak vala,
eſnek vala Iſten átkába,
ő haragiába,
fogantatuán ſűletetuén
ęrędendő bűnben.
Senki iő czelekedetiből
ſem ęrdeméből,
menyorſágba nem mehet vala,

és Wr Istennek
meg nem engeztelheti vala
ő nagy haragiát.
Esaias szent prophéta
örömet monda,
hogy minékünk Gyermek születnék
fiu adatnék,
ki Istennek nagy haragiát
meg engeztelné.
Angyal Páztoroknak éyel
hogy meg ielenék,
ez sót monda,hirdetek néktek
én nagy örömet,
mert születék ez nap néktek
Iduözitőtök.
Nagy sereggel az Angyalok
Eghben éneklik,
Wr Istennek dücsőség menyben,
és itt ez földön
békesség és ió akarat
az embereknek.
Az Páztorok mind fel keluén
el bé menének,
Bethlehemben és meg találák
az szent Iosephet,

szűz Mariáual az gyermeket
ott az iászolban.
Dücsőíték és diczírék
Istent mindenben,
mellyeket ők hallottak válá,
és láttak vala,
azért miis diczéretet
nékie mondgyunk.

Atia Wr Istennek fia,
emberrê hogy lőn,
ő általa hogy mi emberek
az igaz hűtben,
feienként lennénk Wr Istennek
áldot fiaĩ.

Vigasságnak és örömnek
ez az nagy napia,
kin örűlnek mind az Angyalok,
nò azért miés
adgyunk hálát ez Gyermeknek
mint mi Wrunknak.

Atia Wr Isten ő fiát
nem azért küldé,
ez világot hogy meg ítéllye
és el vesséſſe,

de meg tarcza ſzabadicza
és v̊duőzécze.
Bizonyſágúl ez világra
azért ſzűleték,
hogy valakik ő benne biznak
tellyes léleckel,
őrők életet várhaſſanak
Iſtent lathaſſák.

Ez Gyermek lőn Wr Iſtennél
mi kőzben-iárónk,
és minékűnk ő ez ſzót monda:
Szerető fiam,
hűdgy én bennem, meg boczátom
minden bűneidet.

Azért hűdgyen minden ember
Ieſus Chriſtusban,
mert kik biznak ő érdemében
ſzűletéſęben,
nem kárhoznak de vitetnek
bé mennyorſzágban.

O te áldot és ſzép gyermek
Wr Ieſus Chriſtus,
hálát adunk ez nap te néked,
és kérűnk téged,

tekincz

tekincz reánk magas menyből
mint fiaidra.
Adgyad nekűnk aiandékúl
S. Lélek Iſtent,
hogy vallhaſſunk téged őrőcké
és diczirheſſűnk,
hóltunk vtán menyorſzágban
téged láthaſſunk.
Diczirteſſęk ſzent Háromſág
ez mai napon,
Atia Fiu és az S. Lélek
egy bizony Iſten,
diczéretet mind őrőcké
néki mondhaſſunk.

IAM CANTEMVS, *Notaiara.*

IER mindnyáian őrűllyűnk,
és ſzűuűnkben vigadgyunk,
mert ſzűleték Wr Ieſus nékűnk.
Kit az Atia Wr Iſten,
kőnyőrűluén emberen,
el boczátá hatodik v̊dőben.
Mert meg vala igirue,
mêg az elſő v̊dőben,
teremtéſnek ő kezdetiben.

Az

Az mi első Atiánknak,
Adamnak fiainak,
és vtánna maradékinak.

Az vtán Abrahámnak,
Iácob Patriarchának,
végezetre Dáuid Királynak.

Kinek nemzetsęgéből
mehének gyűmőlczéből,
ßűleték ßeplőtelen ßűztől.
Kinek neue Maria,
Wr Iesusnak ßent anya,
és őnéki ßolgáló leánya.
Ez ßép ßűztől ßűleték,
Atia Istentől adaték,
és nékűnk aiandékoztaték.
Angyali ßép zengések,
és ékes énekléſek,
ielenének mennyei seregek.
Hirdetuén Páztoroknak,
iuh mellet vigyázóknak,
vigadnának az Wr Iesusnak.
Mert czak ő Iduőzitő,
mindeneckel iól téuő,
senkit kedig hátra nem vető.

Hozza

Hozza híu mindeneket,
gonoz bűnben élőket,
meg boczáttia az ő bűnőket.

El hadgya gazdagságát,
végheteten orßágát,
hogy érőttűnk adná őmagát.

Azért iőue hogy élnénk,
és meg engezteltetnénk,
érdeméből kegyelmet nyernénk.

Nagy ßeretettel mindenekhőz,
hogy Isten emberekhőz,
iőue fertelmes bűnősőkhőz.

ő életnek adóia,
ßűvnek vigaztalóia,
lelkűnknek világositóia.
Az kik benne nem biznak,
sőt bizni sem akarnak,
őrők halállal ők mind meg halnak.
Mi azért ez felsęgnek,
emberrê lőt Istennek,
hűdgyűnk mi nag reménsęgűnknek.
Ki nékűnk igirteték,
és érőttűnk ßűleték,
mondgyunk néki vy diczíretet.

ő At-

ő Atiáual egyetemben,
ſzent Háromſág mennyegben,
diczirteſſęk egy igaz hűtben.

MAS.

Mindnyáian őrűllyűnk hű Kereztiének,
Naǵ hálákat aduán az Wr Iſtennek.
Orőműnk Chriſtuſnak ſzent ſzűletéſe,
mert ő fel őltőzőt az mi teſtűnkbe.
Le ſzálá az Eghből az ſzóló Fiu,
Es meg teſteſűle az Iſten fia.
Iſtennek ő fia lőn ember fia,
Egy ſzemély az ember és Iſten fia.
Végezéſe lőn ez az nagy Iſtennek,
Hogy az fiu lenne váltſág hűueknek.
S. Lélek Iſtentől ő fogantaték,
Mert az teſtét formála az S. Lélek.
Férfiui mag nélkűl ő fogantaték,
Az Szűznek mehéből tiztán ſzűleték.
Ebben az nagy Iſtennek ő ſzerelme,
Tetzék meg Atiánknak ió kedue.
Czudálátos ſzerelme az Atiának,
Hogy foglal fiának ő magának.

Iſten-

Iſtennel az ember meg haraguék,
Az bűnős őrdőg miat rabia tőruéñek.
Tiztatalannâ és bűnőſſé lőnek,
Az Iſten ellen mindenek vétének.
Iſten mert hogy minket válaztot vala,
Magának ő minket teremtet vala,
Nē haǵhatá minket bűnért el veznűnk,
akara mutatni ió keduét raitunk.
De hoǵ minket Iſtentől az bűn s'őrdőg
El ſzakaztot vala engedetlenſęg,
Iſtennél az embereket eǵgyeſſé
Semmi teremtet állat nem teheté.
Buzgó nagy ſzerelme Iſtent indita,
Nékűnk ſzent fiát kéſzéte váltſágra.
Rea az Fiu terhűnket fel véué,
Iſtennel ő minket meg békelteté.
Ezért fogantaték az S. Lélektől,
Mert ő meg tiztita minket az bűntől.
Czudaképpen Iſtenhőz minket kőté,
Mint az emberſęget magához kőté.
Ecképpen velűnk frigyet és kőtéſt tőn,
Mert velűnk ő lakozó Iſtennê lőn.
Nem czak ereiét ontá ő az teſtbe,
De vgyan magátis az teſthőz kőté.
Mert nem lőn elég egy terméſzetben,
Hoǵ váltſág leheſſen czak emberſęgbē.

Iſtent

Istent és embert kelle őzue hozni,
Hát két terméßetnek kelleték lenni,
Szántalan és véghetetlen fizetést
Kelleték Christusnak tenni az bűnért,
Ezért az igaz Isten emberrê lőn,
Mert két terméßetet az váltság kiuán,
Rabságunkból és az mi bűneinkből,
Meg ßabaditá Christus az halaltól.
Az ő ßűletése lőn tiztasságunk,
Isten ióßágiual gazdagúlásunk.
Ez lőn az meg igért Mag Abrahámnak,
Ez lőn az Messias fia Dáuidnak.
Balaamnak Czillaga és nagy Prophéta,
Ez Christus lőn à mi lelkűnk váltsága.
Czeréle az Christus az embereckel,
Meg békélteté minket az Istennel.
őrők dűczőſęget s'őrők életet
Igazságot ßőrze nékűnk ßentſęget.
Tőruény átkától ő minket meg mentê
ő emberrê léuén mij lőnk Istennê.
Az őrdőgtől, pokoltól, kárhozattól
Szabaditá minket Wr haragiától.
őrőmet és nagy békeſſęget ßőrze,
Mind fottig ellenſęgűnket el vezté.
Az mi ö ßűletésűnket el rontá,
Az ő ßűleteſęuel meg gyogyétá.

Ezért mi énekellyűnk az Christusnak,
Diczíretet mondgyunk ő ß. Atiának:
Es kériűk foházkoduán ő felſęgét,
Halgaſſa meg az mi kőnyőrgéſűnket.
Szentellye magának ßent templomáuâ,
Tarczon meg az hűtben Anyaßent-
egyházban.
Az ő fiáért reánk ontot keduét,
Aldgyō meg minket váltot őrőkſęgét.
Es ßent igeiében tarczon meg minket,
S. Lelkéuel vigaztallya ßűuűnket.
Diczirteſſęl őrőcké Atia Isten,
Fiuual S. Lélekkel egyetemben.

ALIA DE NATIVITATE *Christi.*

Diczíretes az Gyermek
ki ez nap ßűleték,
egy ßeplőtelen ßűztől
vigaztaláſunkra,
ha nem ßűletet vólna,
mi mind el veztűnk vólna,
ő mi v̊duőſſęgűnk,
eggyetlen egy Ieſuſunk,

ki mi értünk ſzülettél,
óltalmaz pokoltól.
Eſaias prophéta
ezt régen meg írta,
ſzülettetik egy Szűztől,
vgy mond, az Meſsias,
kinek ſzent ſzületéſén
az Angyalok őrülnek,
mely Iduőzítőnek
ſzületeſéről való
őrőmet ők ielentnek
előſzőr Páztoroknak.
Vegyük azért eſzünkbe
Angyalnak mondáſát,
ki azt monda Ioſephnek
őtet vigaztaluán:
Im fogad ſzűz Maria
S. Lélektől magzatot,
kit Ieſusnak neuez,
az az Iduőzítőnek,
halaláual ő minket
kárhozattól meg ment.
Ezen mi mind őrüllyünk
és Chriſtuſt dicziriük,
mert mi értünk ſzületet,

hogy

hogy mind el ne veſzünk,
hálát adgyunk ő néki,
hűtet ő tőle kériünk,
hogy benne bizhaſſunk,
mert kik Chriſtusban biznak,
meg nem ſzégyenültetnek
itiletnek napián.

GRATES NVNC OMNES.

HAlát adgyunk mindnyáian az Vr Iſtennek, ki minket ſzületéſęuel meg ſzabaditot, őrdőgnek hatalmaſſágából.

Hálát adgyunk mindnyáian, &c.
repetitur bis.

Ennek illik hogy énekellyünk az Angyalockal, dűczőſęg Wr Iſten tenéked magaſſágban, &c.

DIES EST LAETITIAE.

EZ nap nékünk dicziretes nap,
bizony vigaſſágnak napia,
és v̂duőſſęgnek bizodalma,
mert ſzületék ez nap nékünk mi valtſá-
az Chriſtus Ieſus Iſteñek fia. (gunkra,
Aaronnak veſzőie meg viragozék,
tizta ſzűztől Gyermek ſzületék,

mennyei

mennyei Királyúl nékünk adaték,
Christus Iesusnak neuezteték.
Ez Gyermek vólt az meg igirt Mag,
mi elsö Atiáinknak,
Adam atiánknak Abrahamnak,
kiben mindē nemzetségek meg áldat-
örök életre fel támadnak. (nak,
Aaronnak veßöie meg viragozék.
Meg töreték ez Gyermek miat
az ördögnek hatalma,
az halál az bün ördög orßága,
meg nitaték menyorßágnak erös kapui
Istennek kedue mi reánk ßálla. (ia,
Aaronnak veßöie meg virágozék.
Ninczen nékünk semmi ßelelmünk,
semmi nyomoruságtól,
bűntől, ördögtől, kárhozattól,
az Moyses töruényének ö nag átkától,
örök haláltól kárhozattól.
Aaronnak veßöie meg virágozék:
Meg töretnek az pogány népek,
kik ez Gyermekben nem hißnek,
az nagy Istennek nem kellenek,
az ördögnek hatalmába örökē esnek,

az

az kik az bűnnek véget nem vetnek.
Aaronnak veßöie meg virágozék:
Hálát adgyunk az Wr Istennek,
Atia, Fiu, S. Léleknek,
ts mind örüllyünk ez Gyermeknek,
nag örömet az Angyalok nékünk hir-
diczirúen Istent énekelnek. (detnek,
Aaronnak veßöie meg virago:

NATVS EST NOBIS HODIE.

VR Isten veletek,
Kereztiének örüllyetek,
igaz hűttel ha-tű fel készültetek,
bűneitőkből kű tértetek.
Istennek ßent Fia,
ez világnak meg váltóia,
az örök kárhozatnak el rontóia,
menyorßágnak meg nitóia.
Nékünk ßülettetek,
bün közzülünk kű vettetek,
igazság vyonnan meg éppettetek,
az örök élet igérteték.
Adamnak ö vétke
lön mindennek veßedelme,
de az Wr Christus Iesusnak ßületése
mindennek lön hiedelme.

Ezen mi őrűllyűnk,
mert az Christus nagy reménsęgűnk,
ha ő benne igazán mi hűendűnk,
nagy bűneinkből kű térendűnk.
Az hűt azt kiuánnya,
hogy czak Christus légyen iutalma,
iámborságban ne légyen bizodalma,
iólleket soha azt el nem hadgya.
Kik Christusban hűßnek,
minden iót ők meg czelekeznek,
de az által v̊duőzűlni nem v̊gyekez-
kit czak Christusban lelhetnek. (nek.
Hűdgyűnk az Christusban,
Atia Istennek ßent fiában,
mi terméßetűnknek vyétóiában,
bűnnek meg rontóiában.

De igazán hűdgyűnk,
bűneinkből el kű fesellyűnk,
iámborságban hamar el fel őltőzzűnk,
menyorßágban bé mehetűnk.

Dűczősęg Atiának,
eggyetlen egy ßent Fiának,
mind ezeknek nőmes aiandékának,
tellyes ßent Háromságnak.

M.N.MÚZEUM KÖNYVTÁRA

MAS

MAS AZONROL.

Ier mindnyaian őrűllyűnk notaiára.

VR Istennek ßent Fia,
ez nap nékűnk ßűleték,
v̊duőssęgre nékűnk adaték.
Atia Isten tanácza,
régtől fogua ez vala,
hogy ßent Fiát éröttűnk adná.
Iőue àlàzátosson,
hogy minket meg válthasson,
fiáiuâ mind válazthasson.
Páztoroknak ielenék,
Angyaltól izenteték,
hogy mi értűnk Gyermek ßűleték.
Ez világra ßűleték,
iáßolba helyhezteték,
mert ő-néki hely ott adaték.
ő ßent Fiát Maria,
mihelt ßűle ez világra,
térden álua ottan imádâ.
Nékűnk nagy példát adá,
Báluánt el táuoztatá,
és ő-magát kőuetnűnk adá.
Miés azért Wrunkat,

 imád-

imádgyuk mint Atiánkat,
és minékünk sabaditónkat.
Láthassuk menyországot,
mint minékünk házunkat,
mennyei nagy bódogságunkat.
Dücsőség Wr Istennek,
dicsíret sent Fiának,
egyetemben az S. Léleknek, Amen.

MAS AZONROL.

CHristus Iesus születék,
Atia Istentől küldeték,
ez világra nékünk adaték.
Két ember választaték,
Adam első adaték,
az Christus az után születék.
Mindnyáian az Adamban,
esénk őrök halálban,
Istenségnek nagy haragiában.
Első atiánk minékünk
Adam nagy vesedelmünk,
lőn minékünk örök halálunk.
De az Kegyelmes Isten,
ki irgalmas mindenben,
esmeg bé vőn az ő keduében.

Igére

Igére ez világra
sent fiát az halálra,
mindeneknek nagy váltságára.
Kezdetben vala Ige,
az Christus ő felsége,
sent Atiának eggyetlen egye.
Le szálla menyországból,
Atia akaratiából,
Istenségnek gazdagságából.
Isteni bőlcseségből,
S. Lélek ihlesből,
sületék az Szűznek mehéből.
Ez világra adaték,
ez nap nékünk sületék,
emberi nőm hogy meg váltatnék.
Atiánknak áldozások,
Prophétáknak irások,
ezt bizonittia ő mondások.
Ez az Istennek fia,
ki iőt most ez világra,
mindeneknek meg váltására.
Mint Adámban kősergünk,
az Christusban vigadunk,
mert ő nékünk minden örömünk.
Mert Adámban mert halánk,

de lőn Christus mi atiánk,
kiáltal íſmeg fel támadánk.
Vigadgyunk és őruendgyűnk,
Iſtennek hálát adgyunk,
hogy halálból életre megyűnk.
Diczírtefſél Wr Iſten,
Christusban te igédben,
ſent Léleckel egy Iſtenſégben.

MAS KÚLŐMB NOTARA.

GYermek ſűleték ez napon,
egy ſép vírág méhéből,
ki bűnnélkűl fogantaték,
kín az Angyalok őrűlnek,
Irgalmaz nékűnk.
Adatot az mi bűneinkért,
fel támadot ỳduóſſégűnkért,
Atiához menybe fel méne,
hogy minketis oda vinne,
Irgalmaz nékűnk.
Ez Gyermek az mi reménſégűnk,
ỳduóſſégre bizony vtunk,
valakik ebben nem hűznek,
ỳdvóſſégét azok el veztik,
Irgalmaz nékűnk.

Adgyunk

Adgyunk hálát erről az Wr Iſtennek,
víſel mi reánk ki ily nagy gondot,
bűneinkben hogy el ne veſſűnk,
ſent fiát adá érőtűnk,
Irgalmaz nékűnk.

AZ PVER NATVS IN BETHlehem Notáiára.

GYermek ſűleték Bethlehemben,
Alleluia,
Kín őrűl az Ieruſalem, Alleluia.
Emberi teſtet fel vévé, Alleluia,
az Atia Iſtennek Igéie, Alleluia.
Gabrieltől meg izenék, Alleluia,
Szűz fogadá ő ſent fiát, Alleluia.
Szűz Mariától ſűleték, Alleluia,
Férfi magnélkűl adaték, Alleluia.
Az kigyónak merge nélkűl, Alleluia.
Az mi vérűnkből származék, Alleluia.
Hozzánk teſtben haſſonlatos, Alleluia,
de bűnnélkűl czudállatos, Alleluia.
Minket hogy haſonlatoſſá Alleluia.
tenne magához és ỳduózitene, Alleluia.
Meſſűnnen Bőlczek iővének, Alleluia.
Aranyat, temiént, mirrhát hozának.

ŏrŏmmel hozzá bé mennek, Alleluia,
Kŏßŏnnek ez vy Birónak, Alleluia.
Ezen való ŏrŏmünkben, Alleluia,
Hálát adgyunk az Wr Istennek, Alle
Diczirtessęl ßent Háromság, Alleluia,
Atia, Fiu, és S. Lélek. Alleluia.

KIS KARACZON NAPIRA
való Diczíretek. HYMNVS, A *Solis ortus cardine, notaiára.*

O Kereztiének kik vagyunk,
Atia Istennek hálát adgyunk,
ki kŏnyŏrülüén mi raitunk,
ßent fiát ada érŏttünk.
Ki S. Lélektŏl fogantaték,
ßűz Mariától ßűleték,
bűneinkért meg feßéteték,
életünkért meg ŏleték.
Diczirtessęk ßent Háromság,
bizony Isten ŏrŏk bódogság,
kit soha meg nem foghat okosság,
kiról ránk ßálla nagy irgalmasság.

Natus est nobis.

NEkünk ßűleték mennyei Király,
kit Iduŏzitŏnek mōda az Angyal:
Vy

Vy Eztendŏben mi vigadgyunk,
ßűletet Iesust mi imádgyunk.
Régen meg irták ezt az Prophéták,
hogy fiat ßűlne egy nŏmŏs virág,
Vy eztendŏben:
Szűz Mariától Gyermek ßűleték,
de S. Lélektŏl ŏ fogantaték.
Vy eztendŏben:
Nagy hatalmas lŏn ez kisded Gyermek,
meg tŏretének sok ellensęgek,
Vy eztendŏben:
Gyŏzedelmet vŏn az kárhozaton,
gyŏzedelmet vŏn ŏrŏk halálon,
Vy eztendŏben:
Ninczen az bűnnek hatalma raitunk,
kiknek az Gyermek léßen óltalmok,
Vy eztendŏben:
Hálát adgyunk az Wr Istennek,
és v̊duŏzitŏ Iesus Christusnak,
Vy eztendŏben:

MAS AZON NOTARA.

MEg tellyesité az Atia Isten,
ßent igiretit bé tŏlté ßépen,
Vy eztendŏben mi vigadgyunk,
ßűletet Iesust mi imádgyunk.

Im hozzánk küldé ßentſęges fiát,
anyának válazta az ßüz Mariát.
Vy eztendőben:
Czudaképpen értünk ßületék.
az S. Lélektől mert fogantaték.
Vy eztendőben:
Hideg v̂dőben ßületéſſe lőn,
az barmok iázla ő bőlczőie lőn,
Vy eztendőben:
Az gyermek Ieſus fel neuekedék,
Emberkorba hogy neuekedék,
Vy eztendőben:
Ellene monda ſok hatalmaſſág,
az halál, őrdőg, hűtetlen vilag,
Vy eztendőben:
Látuán őket értünk meg veré,
nagy ereieket ſemmiué téué,
Vy eztendőben:
Támadgy mellénk moſtis Wr Iſten,
vralkodgyál ellenſęgünkőn,
Vy eztendőben:
Verd meg őket te vas-veßőduel,
ßádból ßármazot drága igéduel,
Vy eztendőben:

Biztas

Biztas minket te ßent Fiaddal,
kit értünk adtál Ieſus Chriſtuſſal,
Vy eztendőben:
Adgyunk hálát az ió Iſtennek,
Atiának, Fiúnak, és S. Léleknek.
Vy eztendőben:

VY EZTENDŐNEK KEZdetikorán.

Dicziried az Wr Iſtent Chriſtus ſerege,
ſęrfiu, leánzó, és te kis gyermetske,
mert tartozol véle,
ki az ő ßent fiában,
O Eztendő folytában
népét meg őrzette.
Iutottál immáran eztendő végére,
előtted eſmeglen iőuendő elei,
ezt vedd iól eßedbe,
az Nap tehozzád fordúl,
teis Chriſtushoz térűly,
mêg moſtan éltedben.
Előßőr gondold meg irgalmaſſágát,
és te veled kőzlőt ő ió akarattiát,
igéie valláſát,
tanitó rendét, ſchólát,

hűueke

hűtęknek társaſágát,
ezęk meg tartáſát.
Békeſſęget ada nyugodalmára,
iſiúnak és vęnnek taplaláſára,
bő markát meg nitá,
orſágod és városod
puzzitáſtól rabláſtól
ő meg ſabaditá.
Atiai kegyęlmét mi nękünk ielentę,
mert mi bűneinkért ő meg ſem bűn-
mi érdemünk ſerint, (tetę
noha Iſten beſędét
minden ióra intęſęt,
mi meg nem bőczűllyük. (nak,
Terméſęte hozzánk mint édes Atiánk
bűneinket meg valuán ha hűſűnk
Chriſtusban, hizelkędés nélkűl,
meg boczáttia bűnünket,
könnyębiti terhünket,
mi érdemünk nélkűl.
Azért ier diczirük mint meńyei Atiát,
ió vóltát bőczűllyük, Chriſtuſt ő ſ. fiát,
Es vy Ezten dőben,
hogy munkánkat meg áldgya,
marhánkat ſaporallya,
ígen meltó kérnünk.

VIZKEREZT NAPIARA VAlo Hymnus. Az hoſtis Herodes notaiára.

HErodes dűhős ellenſęg,
Chriſtuſt el iőni mit félęd,
nem az el mulandót kęuánnya,
ki az mennyorſágot adgya.
Mennek vala az Bölczek,
Czillagot látuán előttők,
Világot kereſnek világgal,
Iſtent vallyák aiandękokual.
Nagy ſok kőſerues anyák ſirnak,
halálán édes magzattioknak,
Herodes kiknek vérękkel,
Chriſtus halálát ielentę.
Az ízta viznek őruényét,
mennyei Bárány illętę,
az bűnt ki nem illętę vólt,
minket meg moſuán el tőrlę.
Az ő ſok ęzudatęteliuel,
Iſtenſęgęt bizonita,
kór betegeket gyogyętá,
és halotakat támaztá.
Vy hatalmaſſágnak neme,
az Sidók végre vezérlik,

mert az Christusnak ſzauára,
az viz változék magába.
Dűczőſęg légyen Christusnak,
ki meg ielenék az földnek,
Atiának és S. Léleknek,
most mind őrőckőn őrőcké, Amen.

AZON HYMNVS.

MIT fęlz Herodes dűhős ellenſęg oly igen,
Hoǵ Christus ſzűlettetuén iő mi-kőzzinkben,
Nē keres ő ſem kiúán múlādo orſzágot,
Ki hozzánk hozza az őrők menyor-ſzágot. (vala,
Az Czillagot látuán Bőlczek kőuetik
Mely világ vűn őket igaz világoſſágra,
ők vallyák az három fęle aiandéckal,
Hogy ez Gyermek Iſten, ember, és nagy király. (dék
Az Iordán vizében ott meg kereztelke-
Mennyei Báránya az őrők Iſtennek,
Ki ſoha ſem̄i fęle bűnt nem tőtt vala,
Minket azáltal bűnűnkből ő meg mo-ſa.

Acko-

Ackoron meg lőn egy hatalmas naǵ vy czuda, (vala.
Hat kő veder Sidók módgyára ott áll
Tele vizzel, ki hát az izét meg máſlá,
Christus beſzédére változék ió borrá.
Dicziret tiztesſęg és hálaadás néked,
Christ⁹ ki ſzűlettél nékűnk tizta ſzűztől,
Az te ſzent Atiáddal és az S. Léleckel.
Most és mindenkoron őrőckőn őrő-ké, Amen.

CHRISTVSNAK MEG TESTE-ſűleſéről való Imádſág.

ŐRők Atia Wr Iſten, ſerkencz fel minket, hogy mikoron az te ſzent fiad az teſtbe el iő mi hozzánk, mi kéſzek legyűnk őtet őruendezéſſel és nagy őrőmmel bé fogadni, és tenéked tizta ſzűből ſzolgálni: Azon te ſzent fiadnak, az Ieſus Christusnak, mi Vrunknak ál-tala, Amen.

CHRISTVSNAK SZŰLETESE-ről való Imádſág.

O őrők Wr Iſten, ſegécz, hogy mi az te eǵgyetlen egy ſzent fiadnak

az

az testben való vy ſzületésęben réſzessek lehessünk, és maradhassunk, és az mi ö bünös ſzületésünkböl meg ſzábaditassunk: Azon te ſzent fiadnak az Iesus Christusnak, mi Vrunknak általa, AMEN.

CHRISTVSNAK KENSZENVEdéséröl való Diczíretek, ad notam: Patris sapientia.

ATiának bölczessęge Isteni bizonsága, Christus meg fogattaték veternyének v̊deién, az ö tanituánytól éyel el hagyattaték, Sidóknak arúltaték, adaték és kinzaték.

Elsö órán Wr Iesus Pilatushoz viteték, hamis tanuságokual igen bé vadoltaték, nyakon ötet vgy vérék, kezeit meg kötözék, artzúl ötet pögdössęk, mikint meg probáltaték.

Harmad órán Wr Iesust feſziteni kiálták, meuetuén öltözteték egy bársony ruhába, feie által vereték tüuis koronáual, válán kereztfáiát viué az kénoknak helyére.

Hatod

Hatod órán Wr Iesust kereztfára feſziték, kénok miat ſzomiuhozék, méreggel itattaték, fűguén az toluayok közt hozzáiok hassonlitaték, az bal ötet meg kisirté, latrok közöt vétkeze.

Kilentz órán Wr Iesus lelkét ott kü boczátá, ö ſzent Atiát kiáltá, lelkét néki aiánlá, az ö ſzüuét egy vitéz dárdáual által öklelé, ackor föld meg indúla, az Nap meg homállyosoda.

Kereztfáról le véuék veczernyének v̊deién, nagy erössęg látaték Isten malaztiában, illyen halált ſzenuede életnek oruossága, dűczössęgnek koronáia halua fekſzik vala.

Kompletának v̊deién koporsóba tételék, Christusnak nömös teste, iöuendö reménsęgünk, kenettel meg keneték, Irások bé telének, légyen nékünk emlekezet az te ſzent halálod.

Ezt az ſzent Diczíretet az te ſzent halálodról, néked Christus énekellyük, az mi nagy ſzerelmünkböl, hogy mint te ként ſzenuedél halálodnak v̊deién, légyen nekünk vigasság halálunknak óráián.

MAS

MAS.

AZ LAVS TIBI CHRISTE, *qui patris, notaiára.*

Dicziretet mondgyunk Atia Istenek,
és ő fiának Christus Iesusnak,
ki mi bűneinkért meg hala,
sent véréuel meg válta,
Iesus irgalmaz nékűnk,
kegyelmes légy minekűnk,
adgyad S. Lelkedet,
tanicson meg minket,
hogy czak bizhassunk te benned.
Az éyczakának estuéin,
mellyen Christus Wrunk el arúltaték,
az Iudas iőue vaczorára,
ki vala Christusnak arúltatóia:
Iesus irgalmaz nékűnk,
kegyelmes légy minekűnk.
Iesus iőuendőt hirdete,
vêle vaczoráló tanituáninak,
egy tű közzűletek vagyon,
ki ma el árúl engem:
Iesus irgalmaz nékűnk,
kegyelmes légy:

Iudas

Iudas az álnok gonoz saffár,
Christus Wrunknak apoláſát kéuána,
Christus mint ártatlan bárány,
apoláſát nem tagadá:
Iesus irgalmaz nékűnk,
kegyelmes légy minekűnk.
Harmintz ezűſt pénzeken,
ada Sidó népnek ártatlan Christuſt,
mellyeken Iudas meg iede,
az Papoknak vißſa veté:
Iesus irgalmaz nékűnk,
kegyelmes légy minekűnk.
Pilatus nagy fel fóual ezt kiálta,
semmi bűnt nem találhatok, én ő benne,
kezeit vizben meg moſá,
Christuſt Sidó népnek kű adá:
Iesus irgalmaz nekűnk,
kegyelmes légy minekűnk.
Czalárd hűtetlen Sidó nép,
egyetemben kéri toluai életét,
keménnyen Christuſt vádolák,
hogy méltó feſitéſre:
Iesus irgalmaz nekűnk,
kegyelmes légy minekűnk.
Toluay Barrabás el boczáttaték,
ki méltó vala az halálra,

ez világnak Wra fel feßitetéк,
ki miat halotak támadának:
Iesus irgalmaz nekűnk,
kegyelmes légy minekűnk.

Dűczőſęg Atia Iſten tenéked,
és egy fiadnak Chriſtus Ieſuſnak,
ßent Lélek Iſtenuel egyetemben,
mind őrőckőn őrőcké:
Ieſus irgalmaz nekűnk,
kegyelmes légy minekűnk,
adgyad ßent lelkedet,
taniczon meg minket,
hoǵ czak bizhaſſunk te benned, An.

MAS AZON NOTARA.

VRam Ieſus Chriſtuſom
én édes meg váltóm,
hála tenéked
te ßent halálodról,
te meg hóltál érőttem,
hogy lenne nékem életem,
és azzalis meg ßőrzéd
menyorßágot nékem:
Wr Iſten irgalmaz nekűnk.

Nagy

Nagy kénokat ßenuedél,
és az bűneim
v̊éres vereitéket
kű verék teſtedből,
téged meg czufoltak
és meg gyaláztak,
vndokúl meg pőgdőſtek
te ßent ortzádat:
Wr Iſten irgalmaz nekűnk.

Seprőckel meg veßőzék
minden te teſtedet,
tűüís koronáual
meg koronázák feiedet,
városból kű vűnek,
kereztfára fel feßitének,
kőnyőrgél te ßent Atiádnak,
lelkedet néki aiánlád:
Wr Iſten irgalmaz nekűnk.

Az te kőſerues kénodért
mindnyáian tégedet kérűnk,
az mi halálunknak v̊deién
te légy mi mellettűnk,
midőn teſtűnk meg hal,
lelkűnket ved hozzád,
veled eǵgyűt lehesſűnk,

te

te szent országodban:
Wr Isten irgalmaz nekünk,
Christus kegyelmez nekünk,
Wr Isten irgalmaz nekünk, &c.

MAS.

EX CAP. 18. HIEREMIAE
& Sap. 2.

REgi vdőben meg irta,
Hieremias szent prophéta,
hogy Christus ként hallált szenued,
Sidók tanáczából kőszreg.
Mert ő kőztők vgy szólának,
kőz végezés mindnyáiunknak,
hogy az Igaznak mi árthassunk,
és neki gonozt szőrözzünk.
Nem vész el tőruény az mia,
bólcznek el sem múl tanácza,
meg marad országunk iaua,
hamissat nem szól Prophéta.
Eleibe rikoltással,
menyünk vssük meg nyeluünckel,
igazságual ellenünk all,
ne gondollyunk semmit azzal.
Ő magát élő kenyérnek,
mondgya és Isten fiának,

szemű-

szemünkre hánnya bűnünket,
büntetéssel és fenyeget.
Nem keresi semmi keduünk,
már nehéz rais néznünk
ez ember mind szól ellenünk,
mi kőztünk őtt ne szenuedgyünk.
Fügezsük fel kereztfára,
lássuk meg ha Isten fia,
szörnyű halállal meg őllyük,
többé miatta ne búsúllyunk.
Atia Isten tekéncz reám,
lásd mint támad ellenség rám,
mint az bárány szelédségben
dühősségeket szenuedem.
Meg nem bőczülék ortzámot,
vgy verék mint akarattiok vólt,
minden testemet feiemet,
meg gyalázának engemet.
Az mint az kemény kősikla
én feiem kőztők áll vala,
az nagy kénban meg nem indúla,
minden gonoz rám rohana.
Wram te vagy igaz bírám,
dőtted én igazságom,

gonoz-

gonozſágokat vádolom,
reád hagyom benned bizom.
Azért mi bizakodgyunk,
az Iſtenben igazán hűdgyűnk,
rőuidſęgűnket rá hadgyuk,
tizta ſzűuel mi azt kériűk,
Hogy az Iſtenhőz meheſsűnk,
menyorſzágban véle leheſſűnk,
eggyűt veled hogy ott élheſſűnk,
Chriſtus légy ſegitſęg nékűnk.
Az te kőſerues kénodért,
meg boczáſſad minden bűnűnket,
őrők tűz ne égeſſen minket,
Chriſte mencz meg minket, Amen.

MAS.

Az Patris ſapientia notára.

AZ Wr Ieſus Chriſtuſnak
kénnyát és ő ſzent halálát
gondold meg te Kereztién,
ſzűued ſzerint meg ſzánnyad,
ved eſzedbe faydalmas
az ő véres ſebeit,
azockal ő meg váltá,
az ő el veſzet népét.

Wrunk Ieſus Atiától
kű iőt, ez világra iőuè,
hogy budoſó iuhait
ő maga meg kereſſe,
igen őket ſzerette,
érőttők őn magát adta,
aztis mint az ió páztor
halaláual bizonitá.
Harmintz ezűſt garaſon
Iudas Ieſuſt el ada,
Iſten fiát ki ada,
hogy az embert meg válcza,
mikor Wrunk voczorált,
ő ſzent teſtét oztogatá,
és az ő ſzent véréuel
tanituánit itatá.
Wrunk kertbe bé méne,
eggyűt ő tanituánńual,
ſzent Atiának kőnyőrge
nagy lelki faydalommal,
haláltól rőttegéſęb en
vérrel vereitékezék,
láſd te kereztién lélek,
veſs véget ſok bűneidnek.

Mikor Sidók meg fogák,
Christus Vdvözetönket,
éyten eyzaka húzták,
és igen verték ötet,
kezeit meg kötözték
mi mennyei Wrunknak.
öklezuén és faggatuán
ötet igen meg gyalázák.

Iesust artzúl ott czapák
az Annas pap házában,
onnét ötet el rántak,
az Kaiphas palotaiában,
fömeit bé kötözék,
nyakon ötet igen verék,
és vndokúl pögdöstek,
igenis meg neueték.

Pilatushoz ött viuék,
hohérnak kezébe adák,
ozlophoz meg kötözék,
testérül ruháiát le vonák,
vgy ött meg ostorozák,
ö testén vér kű omlá,
kereztíén lélek fánnyad,
bűnöd vólt oka annak.

Iesust meg ostorozua
egy fékbe bé vlteték,
tüúisből font korona
ö feiébe nyomaték,
mi mennyei Wrunknak
feiét meg sebesíték,
hogy az ö szép két fome
vérrel ott mind bé telé.

Pilatus ött kű hoza
eleikbe az Sidóknak,
czudálkozuán ezt monda,
Im az ember elöttetek,
vgy meg kénozták vala,
Christus Iduözitönket,
hogy nem esmerhetni vólt
ö raita emberi képet.

Feßicz fel ött feßicz fel
az Sidó nép igen kiált,
mert el hűtette az népet,
és Czaßárunkra támat,
mi törvényünk ellenis
fóla Isteni káromlást,
és erezd el ö helyet
az gyilkos tolvayt Barrabást.

Iesust városból kű viuék,
vállán viſi kereztfáiát,
az nagy ſulyos tereh alat
gyakorta eſik vala,
Cyrenebeli Simont
mezőben kéſeriték,
hogy Christusnak vtánna
az kereztfát hordozza.
Am Iesust meg feßiték,
nézd meg te kereztién lélek,
kezét lábát által verék,
ezt műuelte te vétked,
már meg ne haragiczad
te mennyei Wradat,
ßűny meg bűntől immáran,
nagy árron téged meg váltot.
Iesust az kereztfáual
magaſſágra fel emelék,
ő tetemi roppognak
pattagnak benne az érék,
kit az ő Anya látuán
földre el le burúla,
ő ßerelmes fiáért
örömeſt ő-is meg halná.

Iesust két toluaiok közt
kereztfára fel feßiték,
ſemmi bűne nem léuén
latornak neuezteték,
nemely őtet meueté,
mikor az kereztfán fűgne,
mind ezeket ßenuede,
hogy minket vdvözítene.
Midőn nagy kényaiban
Christus Wrunk ßomiuhoznék,
méreggel és etzettel
hohéroktól itattaték,
kiáltá ő ßent Atiát,
de Sidok őt meg czufolák,
ám ha ez Isten fia,
iőjen el moſt s' ßabadicza.
Iesus ő hohéríért
az Atiának könyörge,
ſok bűnöſt és egy latrot,
kegyelemre fel véué,
mindent bé tellyeſituén
az ő feiét le haytá,
lelkét ott kű boczátuán,
ő Atiának azt aiánlá.

Minden teremtet állat
Wrunk halálát sirattia,
ő teremtő Wrokat
mindenek sánnyák vala,
az Nap bé sötéteded,
kősiklák meg hasadának,
az földis meg indúla,
koporsókis meg nilának.

Egy vitéz kopiáual
kereztfához iárúla,
az meg hólt mi Wrunknak
által őklele óldalát,
Ioseph és Nicodemus
kereztfáról őtt le veuék,
és nagy sép tiztességgel
koporsóban temeték.

Christus Wrunk halálán
kű terzék Isten haragia,
mert ő az mi bűnünket
semmiképpen nem iauallya,
szerelmét és ielenté,
ÿduősségünket kiuánnya,
mert ez végre ő fiát
értünk halálra adá.

Azért

Azért Wrunk halálát
és az ő kőserues kénnyát,
sánnyuk, és azon legyünk
kőuessük akarattiát,
ez ő szent ió vóltáról
néki nagy hálákat adgyunk,
hogy ő véle egyetemben
menyországban lakhassunk, Amen.

CHRISTVSNAK GYŐZEDELmes és óruendetes fel támadásáról.

Surrexit Christus notáiára.

CZudállatos nagy bőlczesség,
hogy Isten az embereken,
könyőrűle bűnőseken,
Dicziret Istennek,
Teremtés előt iól láta,
hogy ember el hasonlanék
tőle, és el kárhoznék, Dicziret Iste.
Oruosságot azért szőrze,
kiuel az ember élhetne,
és magában el ne vezne, Dicziret Ist:
Fiát az Isten választá,
szerelméből értünk adá,
közinkbe őtet boczátá, Dicziret Ist:

Mennyei kinczet bé zárlá,
és hatalmat néki adá.
nekünk őtet vgy aiánlá, Diczíret Ist:
Végeze ezt az Wr Isten,
Fiát hogy emberi testbe
öltöztetné mint fegyuerbe, Diczíret:
Kezes léuén emberekért,
ő tenne elég fizetést,
embereknek váltságáért, Diczíret Ist:
Az fizetés ím igy lenne,
hogy örökként ő szenuedne,
bűnt halált el veztené, Diczíret Isten:
ő mindent meg vyétaná,
helyre és mindent hozna,
kit Adam meg rontot vala, Diczíret:
Bayt vina tőruény átkával,
bűnnel és az kárhozattal,
nagy Istennek haragiával, Diczíret:
Meg győzné és el rontaná,
az bűnt halált le tapodná,
pokoltól el táuoztatná, Diczíret Iste:
El iőue azért az testben,
Christus érettünk öltözuén,
és értünk meg feszituén,
Diczíret Istennek.

örök

örök halált ként szenuedé,
töruénnek átkát el töré,
haragtól minket meg menté, Diczír:
Annira testben kénzatók,
épp semmi benne nem tetzék,
éppen ő meg töretók, Diczíret Isten:
Meg táglák és meg faggaták,
meg pőgdősék és czufolák,
szörnyen meg ostorozák, Diczíret Ist:
Ez világ bűnei földgya,
mint az vizeknek sokasága
mia feiére borulá, Diczíret Isten:
Mint az czerép vgy el szárrat,
haragnak tűze szent testét
el szárraztotta tagiait, Diczíret Isten:
Ninczen abrázat ő raita,
mint féreg táglásnak miatta,
setreng az sok nyaualyába, Diczíret:
Az bűntetésnek földgya,
bűneink szántalan földgya,
töruénnek nagy sok sulysága, Diczí:
Igy fizete meg érettünk,
adósságinkat az Wrnak,
igy ada meg váltságunkat,
Diczíret Istennek.

Kénnyával és halaláual,
az bűnt, poklot, tőruény átkát,
el rontá az karhozatot, Diczíret Ist:
Hogy minékünk békeſſéget,
Istennel gazdag kegyelmet,
bőrzene szép menteſséget, Diczíret Ist:
Hatalma már az őrdőgnek
ninczen mi raitunk az bűnnek,
pokolnak és kárhozatnak, Diczíret:
Az Istennel békeſſégben,
mi Atánknak szerelmében
vagyunk immár ió keduében, Diez:
Nem félünk az kárhozattól,
nem félünk mi az sok bűntől,
semmi ellenſégünktől, Diczíret Ist:
Diadalmat mert Christusban
vőttünk immár mi ezeken,
őrül mi lelkünk Istenben, Diczíret:
Czufollyuk miis az halált,
czufollyuk az bűnt az poklot,
miénk el hűdgyük az Christus,
Diczíret Istennek.
Azért halála Christusnak
lőn el rontása pokolnak,
bűnnek az őrők halálnak, Diczíret:
Chris-

Christussal eggyűt meg hóltunk,
eggyűt véle meg feſsültünk,
hogy eggyűt véle már éllyünk,
Diczíret Istennek.
Az ő halála ereie
immár el hatot lelkünkre,
diadalmunk hogy igy lenne, Diczíret:
Fel támadása Christusnak,
élezteſe lőn hóltoknak,
és szabadſag az Hűeknek, Diczíret:
Mert meg hoza életünket,
meg igazita igy minket,
és fel támazta lelkünket, Diczíret Ist:
Igazſága és élete,
minden érdeme ereie,
el hatot már mi lelkünkre, Diczíret:
Bossonczuk az bűnt czufollyuk,
haláltól már mi ne féllyünk,
mert nincz fulakia iól tudgyuk, Dicz:
Bizonnyal immár Christusban,
fel támadtunk mi Wrunkban,
vralkodunk orſágában, Diczíret Ist:
Lelkünk fel támad az bűnből,
bizony teſtünkis az porból,
fel támad már az ſok kénbol, Diczíret:
őrőcké

őrőcké eggyűt Wrunckal
vralkodunk az Christussal,
és élűnk nagy vigasságban, Dicziret:
Diczíret Atia Istennek,
ő eggyetlen egy Fiának,
diczíret az S. Léleknek,
egy bizony Istennek.

AZON NOTARA.

CHristust meg fesíték,
kegyetlen Sidó népek,
ki mi értűnk szűleték,
menyből nékűnk adaték, Kirieleyson.
Halalának vtánna
harmad nap fel támada,
hogy mi értűnk meg hala,
őrők halálát meg ronta, Kirieleyson.
Régen ezt beszellették,
Prophéták azt hirdették,
hogy az Christus szűletnék,
értűnk meg feszitetnék, Kirieleyson.
Igazságunk meg ólék,
czalárd néuel illették,
őrdőngősnek neuezék,
halálra őt itélék, Kirieleyson.

Szán-

Szántalan sok kénokat,
és nagy sok czapásokat,
nagy sok káromlásokat,
szenuede boszszúságokat, Kirieleyson.
Tanitatunk Ieſtentől,
ne röttegiűnk pokoltól,
és ne ſellyűnk őrdőgtől,
meg rontatik Istentől, Kirieleyson.
Vagyon nagy bizodalmunk,
mert miés fel támadunk,
Christussal viaskodunk,
véle özue vigadunk, Kirieleyson.
Szégyent nagyot vallottak,
érdemekben kik biztak,
mert Christust meg czufolták,
halálát meg rútoltak, Kirieleyson.
Sokan biznak magokban,
kik nem bíznak Christusban,
téuelegnek vtokban,
részek nincz menyországban, Kirieleyson.
Vigasságok nagy vólna,
ha Christust hűtték vólna,
bűn boczánattia vólna,
Istennel részes vólna, Kirieleyson.

Remén-

Reménségünk nagy légyen,
hűtünk gyümölczös légyen,
más Istenünk ne légyen,
mely pokolra bé vigyen, Kirieleys.
Ezt S. Máthé meg irta,
hogy Christus meg fárada,
fűge fát meg átkoza,
mert gyümölcze nem vala, Kirieleys.
Christus fel támadá,
minket igen biztatá,
imádkozni tanitá,
kisértet ne találná, Kirieleysons.
Szálla le az pokolra,
sokaknak váltságára,
poklot hagya bánatba,
mert ninczen bizodalma, Kirieleys.
Igazságot szeressünk,
hamisságot ne tegyünk,
szegényeket segéllyük.
Christus neuét diczériük, Kirieleys.
Téged kérünk Wr Isten,
adgy hűtet mi szüvünkben,
hogy bizzunk te neuedben,
és legyünk szerelmedben,
Kirieleyson.

MAS

MAS AZONROL.

Christus halálnak torkába
bűnünkért adatot vala:
De ő ismeg fel támada,
nékünk az életet hozza,
ezen mi mind örüllyünk,
és az Wr Istent diczériük,
hálákat adgyunk, és mondgyunk,
Alleluia.
Emberek közzül az halált
senki nem győzheti vala,
ezt miuelék az mi bűnünk,
senki bűnnélkül nem vala,
kiért az halál halla reánk,
és el hatalmazék raitunk,
országában rabságban tartuán, Allel.
Iesus Christus Istennek fia
im mi helyünkbe szálla,
és az bűnt rólunk el hánta,
az haláltólis el vonta,
minden ereiét és igazságát,
több halál képénél nem marat,
fulakiát ő el veztette, Alleluia.
Czudállatos had ez vala,
hól halál s' élet vij vala,

az élet ottan meg győzé,
és az halált el nyelé,
régen az Iras hirdette,
hogy halál halált eméztene,
halálnak gyalazattiára. Alle.
Ez az igaz Husuéti Bárány,
Kiről az Isten paranczolt.
Mely az nagy magas kereztfán
Buzgo szeretetben meg sült,
vére aitónkat vérezi,
ezt az hűt halálnak szömébe veti,
az foytó minket nem sértheti, Allelu.
Hát ydlyük ezt az nagy Innepet,
lelkünknek nagy örömében,
Tiztellyük Iduözitönket,
bizuán ő szent érdömében.
világosicza szűuünket,
és gyamolicza hűtünket,
hog meg nyugodgyunk ő benne, Al:
Mi ésűnk és nagy iól lakunk,
igaz Husuéti pogáczáual.
töruény átkától nem félünk,
hizunk Christus igazságáual.
ő akar ételünk lenni,
és lelkünket iól taplálni,
ezak hűttel ötet kel fogni, Alleluia.

MAS AZONROL.

CHristus fel támada,
mi bűnünket el mosa,
ő szent vére húllása
lón vétkünknek romlása,
Czak ő nékünk Atia Istennél kedues
szószolónk.
Istennek bőlczesége,
hozzánk való szerelme,
ielenék dűczősége,
el rőitet nag kegyelme, Czak ő nek:
Nagy lón Adamnak vétke,
mellyet halál kőuete,
paranczolatnak szegése,
mindeneket sebhete, Czak ő nek:
Az kegyelmes Wr Isten,
könyörüle emberen,
hatalmat vőn ördögön,
mi nagy ellenségünkön, Czak ő nek:
Lón első örőm mondás,
Adamnak nagy vidúlás,
el esetnek támadás,
el töretnek vyúlás, Czak ő nekünk:
Hűn az ember Istenben,
ő nagy igiretiben,

hozza való keduében,
bizzik nagy szerelmében, Czak ő nek.
Christus ártatlan Bárány,
ki mi értünk áldozuán,
bűnünkből szabadituán,
és életre vyétuán, Czak ő nek.
El vévé halálunkat,
ő meg tőre poklunkat,
meg szörze orszagunkat,
mi nagy bódogságúnkat, Czak ő
Ez az nagy irgalmasság,
Mondhatatlan vigasság,
ki vala halhatatlanság,
lőn értünk szidalmasság. Czak ő nek.
Czudállatos had vala,
hól az élet meg hala,
de nagyob czuda vala,
hogy ő fel támat vala. Czak ő nek
Szenuede mi bűneinkért,
vérét ontá vétkünkért,
meg hala mi érettünk,
fel támadá mi nekünk. Czak ő nek.
Halyunk meg bűneinknek,
Véget vessünk vétkünknek,
éllyünk mi vy életnek,

adgyunk

adgyunk hálát Istennek. Czak ő ne.
Mélő azért vigadnunk,
mi szűnünkben vigadnunk,
Christus Iesust diczirnünk,
és őtet fel magaztalnunk. Czak ő
Diczirtessék szűnünkben
Szent Háromság mennyegben,
vallyunk Istent éltünkben,
maradgyunk meg az hűtben. Czak
ő nekünk Atia Istennél kedues szószol.

CHRISTVS IAM SVRREXIT.

CHristus fel támadá, Igazságunkra,
vtat szörze menyországra,
örök bódogságra.
Az első Atiánkban mind bűnbe esénk,
az Istennek ió keduéből
ottan el kű esénk.
De az Christus Iesus keduébe eyté,
emberrê lőn és az bűnnek
ottan véget veté.
Mind ez világ terhét vállára vévé,
az hatalmas Atia Istent
értünk meg kőueté.
Ördögnek hatalma vala mi raitunk,

mert

mert mind az első emberrel
az almában etűnk.
Mind az alma miat fogunk meg váſzk,
reánk ſálla az nagy bűnért
minden kőſerűſség.
Gyűlőlſég, irigyſég, minden keuélyſég,
fáratſágos nagy ſok munka
és minden betegſég.
De lám ezt nem érti az háladatlanſág,
emberekre honnan ſállot
ennű nyomoruſág.
Azért nem fogadgya Iſten beſédét,
ióra intő ſent igeiét
Chriſtus vduőlſégét,
Chriſtus fel támadá, igen kiáltiuk,
de az bűnnek vndokſágát
mi meg nem vtállyuk.
Tuduán az bűnben élűnk, ſemmit nem
ſélűnk, azért az Chriſtus halála, nem
haſznál minekűnk.
Támadgyűk fel teſtben azért az bűnből,
ki miat kű rekeztetűnk,
az nagy dűczőſegből.
Vegyűk nagy ió keduel Chriſtus ió vőlát
Atia Iſten előt való
kedues áldozattiát. Dűczős-

Dűczőſég meñyegben az Wr Iſtennek,
Atia, Fiu, S. Leleknek,
mind őrőcké, Amen.

MAS AZONROL.

CHriſtus feltámada,
mi bűnűnket el moſa,
ſent vére húlláſáual
Atiát meg engeztelé,
Irgalmaz minekűnk.
Haragnak vóltunk fiai,
Adámnak nagy vétke miat,
de az irgalmas Iſten,
fiát igére nekűnk, Irgal:
Ez igéret lőn első
őrőm mondás minekűnk,
kit az Iſten fiáról
igére bűnősőknek, Irgal:
Igaz Iſten be ſéde,
igaz ő igérete,
hűdgyűnk az igéretnek,
mert ez az őrőm mondás, Irgal:
Vigaſſagunk nagy vagyon,
Chriſtus ſűletéſében,
de nagyobnak kel lenni,
ő fel támádáſában, Irgal:

Fel támadot minekűnk,
vralkodik mennyegben,
azokért most kőnyőrőg,
kik czak ő benne biznak, Irgal:
Hogy bűnűnktől ne fęllyűnk,
Atia kőzőt mi kőzőttűnk,
halála érdeméuel
békessęget ő szőrze, Irgal:
S. Léleknek malaztiát
nekűnk nyerte Atiától,
ha igazán mi hűßűk
meg hóltát és fel kőltét, Irgal:
Bűnűnkért mert meg hala,
mint az S. Irâs mondgya,
az vtán fel támada,
mi igazúlásunkért, Irgal:
Támadgyunk fel már miés
most az hűtnek általa,
hogy az vtólso napon,
eggyűt menyűnk menyországba, Ir:
Testestűl és lelkestűl
az őrők bódogságra,
kit Atia Isten nekűnk ád,
czak Christusnak általa, Irg:
Wrunk Christus már nekűnk
eggyetlen

eggyetlen egy ßoßolónk,
czak ő hozza folyamiunk,
nincz kétsęgűnk v̂duőssęgben, Ir:
Adgyunk hálát mi mostan
Christus által Atiának,
kiuel ő vralkodik,
mind őrőckőn őrő cké, Irg:

MAS, AZON NOTARA.

CHristus fel támadá,
nekűnk őrőmet adá,
vére reiánk árada,
hazna raitunk marada,
Nyery irgalmat kőzbeniáró Iesus
Christus ßent Atiád előt.
Christus meg hólt bűnűnkert,
fel támadot éltűnkert,
mi vigaztalásunkért,
és igazulásunkért, Nyery:
Christus kénnya érdeműnk,
ßent halála váltságunk,
vére ártatlanságunk,
és fel kőlte vigasságunk, Nyery:
Ez az Isten Baránya,
váltságunknak aranya,
halá-

halálunknak halála,
az Kigyónak rontóia. Nyery:
Az ő fel támádása
lőn pokolnak romlása.
az ő örőm mondása,
lelkünknek vidulása, Nyery:
Ez lőn az örőm mondás,
és az meg vigasztalás,
hogy az egy fel támadás,
lőn az meg bódogúlás, Nyery:
ő meg mente bűnünktől,
az tőruénnek átkától,
Istennek haragiától,
az őrdőgtől pokoltól, Nyery:
Azért miés bűnünkből
fel támadgyunk vétkünkből,
ez világi kénünkből,
es mi nagy halálunkból, Nyery:
Közbeniáró Christusunk
A tia Istennek szent fia,
kéried te szent Atiádat,
hog keduében tárczon minket. Ny:

VGYAN AZONROL.

CHristus fel támada,
ki értünk meg hólt vala,
mi bűnü-

mi bűnünkért ként vala,
minket meg igazitá,
Kérünk téged Wrunk Iesus Christus,
Irgalmaz nekünk.
Egy Adámnak vétkeiért,
engedetlenségeiért,
az alma megételért
örők halált érdemlénk. Kérünk tég.
Ott el veše szentségünk,
és artatlan életünk,
Isteni bölczeségünk,
és minden igazságunk. Kérünk tég.
Terméßetünk meg romlá,
szépségünk meg rútúla,
nagy bűn ott reiánk szálla,
Istennek nagy haragia. Kérünk tég.
Kű vzeténk az kertből.
tiztességnek helyéről,
kű esénk az épségből,
az Istennek keduéből. Kérünk tég.
Menyorság bé zárlaték,
Adám földre vetteték,
hogy ő ott vereiteznék,
ecképpen kenyerét ennék. Kérünk.
De az irgalmas Isten

bölcz és hatalmas mindenben,
okot lele ezekben,
meg ſáná el vezűnkben. Kérűnk.
Igéretet ackor tőn,
meg mentene őrdőgtől,
ki nekűnk nagy ió hír lőn,
mert reménſegűnk ott lőn. Kérűnk.
Ackor illyen ſót ſóla,
Aſſoniállat magua
Kigyó ſeiét meg rontia,
mert őt Kigyó meg czalta. Kérűnk
Sok eztendő bé telék,
az Magzat meg adaték,
Szűztől Gyermek ſűleték,
Ieſuſnak neuezteték. Kérűnk téged.
Ez Gyermek lőn hatalmas,
Iſten ember és igaz,
mindenekhőz irgalmas
ſok gonoztól óltalmaz. Kérűnk.
Teſtben értűnk meg hala,
bűntelen nagy ként vala,
harmad nap fel támada,
minket meg vigaztalá, Kérűnk
Egy embernek vétkeért
eſtűnk vala haragba,

az Chriſ

az Chriſtusnak kedueért
eſęnk nagy bódoſagba, Kérűnk.
Ellenſegűnk meg romla,
Lucipernek tábora,
halál az bűnnek ſoldgya,
az töruénnek hatalma, Kérűnk.
Immár nekűnk Tiztartónk,
Iſten előt főpolónk,
eggyedűl közbeniárónk,
eggyetlen egy óltalmunk, Kérűnk.
Ninczen nekűnk ſęlelműnk
ſemmi nyomoruſágtól,
kárhozattól őrdőgtől,
és az teſti halálról, Kérűnk.
Már mįs fel támadgyunk,
minden gonozt el hadgyunk.
igazſágnak ſolgállyunk,
és az bűnnek meg halyunk, Kérűnk.
Hálát adgyunk Iſtennek,
mi édes meſterűnknek,
ts ſent Lélek Iſtennek,
mind őrőckőn őrőcké, Kérűnk.

MAS AZONROL.

CHriſtus fel támadá,

mi bűnünket el mosa,
és kiket ő szeretê
menyországba fel viuê.
Wr Isten meg váltá mind ez világot
szent halálával.
Mindenható Wr Isten
halotaiból fel támadá,
mais ötet dicz iriük
vigasságos énekekuel. Wr Isten meg
Koporsóban fekűuêk
harmintz hat óráiglan,
az után fel támadá,
kit fel költe szent Atia. Wr Isten meg
Szálla le pokolra,
Iókat szabaditania,
Gonoszokat ott hadnia,
nagy kénokat vallania. Wr Isten.
Christus fel támadá,
nekünk példát vgy hagyá,
hogy miés fel támadgyunk,
Vêle özue vigadgyunk. Wr Isten.
O iöuendő szent Biró,
ki Atiaképpen vagy ható,
ítéllyed ez világot,
iókat és gonoszokat. Wr Isten meg.

Közbeniáró Christusunk,
Atia Istennek szent fia,
kéried te szent Atiádat,
hogy vduözíczen minket. Wr Isten.
Dűczőség az Atiának,
és Wr Iesus Christusnak,
mi egy igazságunknak,
örök bódogságunknak. Wr Isten s
Már mindnyáian örűllyünk.
mert mi meg szadadúltunk,
az Christusnak által,
ördögi hatalomtól,
bűntől és haláltól. az örök tűztől,
Wram Isten légy mi velünk.

MAS AZONROL.

CHristus Wrunk fel támadá, Allel.
Embereknek váltságára, Alleluia.
Ki szörnyű halált szenuede, Alleluia.
Szegény emberi nemzetért, Alleluia.
Az Asszonyok haynalban mennek, Al.
Koporsóhoz kenetet víznek, Allel.
Feiérben látnak egy Angyalt, Alleluia.
Ki hirdet nékik örömet, Alleluia.
Tű szelelmes szent Asszonyok, Alleluia.

Galileába menyetek, Alleluia.
Tanituányoknak mondgyátok, Allel.
Hogy Wr Christus fel támadot, Alle.
Néked légyen nagy diczíret, Alleluia.
Christus Wrunk mind őrőcké, Alle.
Es kérűnk téged Királyunk, Alleluia.
Légy mindenkor mi óltalmunk, All.
Diczírtessék Szent Háromság, Alleluia.
Mind őrőcké nagy bódogság, Allel.

MAS AZONROL,
Christus iam surrexit notáiára.

HAlaadásockal énekellyűnk,
Nagy szerelméről az Atia Istennek.
Ki mikor meg tekinté bűnös vóltunkat,
Halálra adá az ő szerető Fiát.
Hogy el venneie az mi bűneinket,
S. véréuel meg mosogatnáia vétkűnket
Ki bűnt élében földön nem tőtt vala,
Az Wr Isten érőttünk bűné tőtte vala.
Hogy mi ő általa meg igazúlnánk,
Es Isten igazságáuá ő benne válnánk.
Ez földön oly áldózat nem találtatéc,
Kiben Atia Istenek kedue nyugodnék,
Mint áldozattia az ő Szent Fiának,
Mikor

Mikor áldoznék óltárán kereztfának.
Ackor nagy bűnéinket, halálunkat,
Es pokolbeli őrdőgnek nag hatalmát,
Magas kereztfára fel feszíté,
Melyben az Istennek akarattiát tévé.
Christus halál ellen fel támadá,
Koporsóból dűczőséggel S. teste fel álla
Miképpen S. Dauid meg irta vala,
Hog az felséges Wr Isten nem hadgya
Szent fia lelkét pokol sötétségében,
Sem rothadást nem enged S. testében,
Régen O Törvényben Ionas prophéta,
Ez dűczős feltámadásnak példái a vala
Mikor az Ceth haltól el nyeletteték,
Czudaképpen a szárrazra ő kű adaték,
Ábrahám patriarchának áldozattia
Lőn Isten fiának nőmős példázattia.
Eggyedén egy fiával mikor áldoznék,
Angyal meg foga kezében fegyuerét.
Es fia helyében Kossal áldozék,
Ki ackor nem oknélkűl czelekődtetéc.
Mert O Törvénybelieknek áldozattiok,
az egy Christus áldozattiát példázták.
Christus áldozattiára meg szűnének
Az ő Törvénybeli nag sok áldozatok.

Mert ő lőn végezete az Tőruénnek,
Igazulására ő benne hűuőknek.
Egyßőr való áldozattiáual meg ßentelé
Mind, az kik v̊duőzűlendők őrőcké.
Es az kik azt hiendik őrők életet,
Mint meg igérte, mindnyáian véznek.
Azért egyßőr áldozot bűneinkért, Fel tá
ma dot, S. Pál mõdgya, Iduőssęgűnkért
Hoǵ mi ő reiá nézuén ő benne hűñénk.
Es gonoz bűneinkből fel lerkennénk:
Es az mi hűtűnkben meg erőssitetnénk,
Kiuel feltámadását vallyuk testűnknek
ő példáiúl előttűnk fel támadot,
Halálunknak v̊deién reményűl adatot
Illik azért minekűnk hálákat adnunk
Kegyelmessęgéről felsęges Wr Istennek
Es az ő ßent fiának Christus Iesusnak,
Szentsęges halaláról ês fel támadásáról.
Ki most menyorßágbã az Atia Istennél
Engeztelőnk, esedezőnk és ßőßolónk.
Kériűk hát mindnyáiã boczássa nèkűnk
S. Lélek Istennek bősęges málaztiát.
Ki az mi lelkűnket igazgassa,
Es az őrők életnek vtára tanicza.
Az Atia Wr Isten tőlűnk diczirtessęk,
Dűcző-

Dűcző ßent neue fel magaztaltassęk.
Es ő ßent fiának hálákat mi mondgyűk,
S. halálát és fel támadását hirdessűk.
S. Lélek Wr Istennel egyetemben,
Menyorßágban őrőcké velűnk légyen.

MAS AZONROL.

EZ nap mi mindnyáian őrűllyűnk,
Christus Iesus mi reménsęgűnk,
és mi igazságunk,
mert ő egyßőr ßent halalâual
váltot minket kénnyáual,
Diczíretet nekie mondgyunk mi
mind őrőcké.
Ez oly nagy diczíretes nap,
kit senki eléggê nem diczlrhet,
sem nem tőkelhet,
hanem Istennek eǵgyetlen egy fia,
ki az poklot meg tőré,
és az gyilkos őrdőgőket
benne meg kőté.
Ez oly igen fęnyessęges nap,
kiben az pokol meg tőretteték
és meg rontatek,
hogy Eua el kárhozot vala,

ördögnek czalárdsága miat,
ez nap Christus meg ielente
nagy dűczőſęget.

IMADSAG.

Mindenható Atia Vr Iſten, ki az te ſzent Fiadnak halála által, az bűnt és az halált el rontottad, és ſemmiuê tőtted, és az ő dűczőſéges fel támadáſa által ártatlanſágot és őrők eletet hoztál, hogy mi az ördögnek hatalmából meg ſzabaditatuán, te ſzent orſzágodban éllyűnk: Enged meg minekűnk, hogy mi ezt tellyes ſzűuűnckel el hűdgyűk, és ez hűtben álhatatoſſan tégedet minden űdőben dicziriűnk, és teneked hálákat adgyunk. Azon te ſzent fiadnak az Ieſus Christusnak, mi Vrunknak általa.

Amen.

CHRISTVSNAK MENYBE FEL *meneſéről való Diczíretek.*

Hymnus, Feſtum nunc celebre.

MOſtan imez nagy Innep,
és az ieles nagy őrömök,
ſzűuűnket igen kéſzeritik,
vy diczíretet mondani,

mikor

mikor az mi Wrunk,
kegyes itélő birán k
az magas menybe el fel méne.
Fel méne mennyegben,
felőtte igen nagy őrömben,
az Szenteknek éneklő ſerege,
ió vóltát nagyon hirdeté,
ſzent Angyaloknak ſerege
énekli orſzágát,
az Chriſtusnak naǵ győzedelmét.
Mennyegbe fel méne,
fogſágunkat meg győzé,
ada az földi embereknek
nagy ſok aiandékokat,
iőuendő itélni kemény itélő biró,
ki moſt kegyeſſen el fel méne.
Kőnyőrgűnk tenéked,
mi nőmős teremtőnk,
tekincz meg te ſzolgaidat,
és óltalmazzad meg őket,
hogy az irigy ördög
minket meg ne birion,
és pokolra ala ne vonnyon.
Hogy mikor meg térendez,
az langozó felhőben,

mind

mind kû nilatkoztatni
embereknek titkait,
az mi bûneinkért,
ne vés minket ôrôk tûrze,
de vigy bé te ßent orßágodba.
Enged meg ezeket,
felsęges Atia Isten,
ô te Istennek áldot Fia,
és ô ßent Lélek Isten.
dûczô ßent Háromság,
egy bizony ôrôk Isten,
ki vralkodol mind òrôcké, Amen.

MAS.

CHristus menybe fel méne,
nekûnk helyet ßôrzenie,
vl Atiának iobiára,
lôn mindeneknek Wra,
Christus vl Atiának menyben iobiára, és vralkodik.
Christus meg hólt bûnûnkért,
fel támadot lelkûnkért,
meg ielenék Péternek
és tôb tanituáninak, Christus vl:
Negyuen napig lôn vélek.
ôket meg vigaztalá, nagy

nagy sok bizonságockal
magát élni ielenté, Christ:
Nékik meg paranczola,
hogy ôk Ierusalemböl
addig el ne mennének,
mîg ßent Lelket vennének, Christus:
Fel megyek én Atiámhoz,
tû kegyes Atiátokhoz,
fel megyek Istennem hôz,
és az tû Istentôkhôz, Christus:
Néktek kûldek mennyegböl
vigaztaló S. Lelket,
és tû léztek énnékem
bizonságim ez fôldôn, Christ:
Sidó orßágtól fogua
Samaria orßágig,
és mind az ßéles fôldnek
vtólso hatarâig, Christus:
Azért tû el menyetek,
mind az ßéles világra,
hirdessętek mindennek
az Euangeliomot, Christus:
Taniczátok az népet,
ôket meg kerezteluén,
Atiának és Fiúnak
és S. Léleknek neuében, Ch: Az

Az ki hűend én bennem,
és meg kereztelkedik,
nem kárhozik v̄duőzűl,
menyorßágba vitetik, Chr:
Az ki pedig nem hűend,
kárhozatra vitetik,
őrők tűrze kűldetik,
kinek vége nem léßen, Chr:
Vagyon nékem hatalmom,
mennyen, földőn, pokolban,
és én veletek vagyok
mind világ végezetig, Christus:
Hogy ezeket meg monda,
Iesus fel emelkedék,
és az fęnyes kőd őtet
ßőmők elől el véue, Chr:
Mikor néznék az Christust,
menybe el fel mennetét.
Angyalok ßép feiérben
állapának ellőttek, Chri:
Mondának az Angyalok,
tű Galileabeli fęrfiak,
mit állotok feregben,
nézuén az magas menyben, Chri:
Ez Iesus ki tőlletek,

fel

fel méné menyorßágban,
ecképpen iő itélni,
mind látátok fel menni, Chr:
Vralkodik most menyben,
rólunk visel nagy gondot,
esedezik érettűnk,
az ő ßent Atia előt, Christus:
Oztogattia minekűnk
az ő ßent aiandékát,
kiuel minket igazgat
mind világ végezetig, Chri:
Közbeniáró Christusunk,
Atia Istennek ßent fia,
kéried te ßent Atiádat,
adgyon nekűnk ßent lelket,
Christ⁹ v̄l Atiának menybē iobiára:

MAS

Christus Surrexit pridie notáiára.

CHristus menybe fel méne,
nekűnk helyet ßőrzenie,
Atiával meg békéltetne,
életre bé vinne.
Mert menyből le ßállot vala,
minekűnk ßűletet vala,

érettünk szenuedet vala,
fel támadot vala.
Sokat szenuede érettünk,
sokat nyomorga közöttünk,
hogy meg vtálna mi bűnünk,
kik ő benne hűsünk.
Mindennél szidalmasb vala,
mindennek szolgáia vala,
de ő lőn mindennek Vra,
hatalmas Királya.
Mert menybe el fel viteték,
Atia melle vlteték,
meny és föld néki adaték,
hogy ő vralkodnék.
érdőgön, poklon, halálon,
mennyei hatalmasságon,
Vrakon, Czasárokon,
hatalmasságokon.
Ne szíllyünk immár Atiától,
se törvénnek átkától,
haláltól és kárhozattól,
meg mentet ezektől.
De az ő szent Atiát kériük,
hogy irgalmazzon mínekünk,
tegyen iól fiáért velünk,

hogy

hogy vele élhessünk.
O mi kegyelmes Mesterünk,
emlekezzél meg mi rólunk,
ki szenuedél mi érettünk,
légy ielen mi velünk.
Kilátod menyből életünket,
és nagy kőserűségünket,
vigasztald az mi lelkünket,
hogy hűdgyűnk tégedet.
Mert azt fogadád minekünk,
hogy lés őrőcké miuelünk,
adgyad szent lelked minekünk,
hogy téged hűhessünk.
Es óltalmaz meg mindentől,
szent Atiádnak haragiától,
érdőgtől és kárhozattól.
minden dűhősségtől.
Mert meg eskűuél minekünk,
hogy meg adod azt mit kérünk,
szent neuednek most könyörgünk,
tégy iól itt miuelünk.
Tekincz nagy gyarlóságinkra,
ez világ czalárdságára,
Vigy be az nagy bódogságra,
te szent országodba.

Egye-

Egyetemben Kereztiének
az Wr Christust dicziriétek,
ő néki hálát adgyatok,
fel magaztallyátok.
Diczirет légyen Atiának,
és ő fiának Christusnak.
és az mi vigaztalónknak,
az ſzent Háromſágnak.

MAS

Aſcendit Christus hodie notáiára.

CHriſtus menyben má fel méne, all:
Az mennyei dűczőſegre, alle:
Látáſára Apoſtaloknak, all:
Kiknek az Angyalok mondának, all:
Tű ſerfiak mit czudálkoztok, all:
Az Chriſtus czuda hatalmán, all:
Ez az mint menybe fel méne, all:
Igy eſmeg iő itéletre, alleluia,
Fogſágot fogua fel viué, alleluia,
Az mennyei dűczőſęgre, all:
ő meg győzuén ellenſęgűnket, all:
Meg adta ſzabaduláſunkat, all:
Nekűnk menybe vtat ſzőrze, all:
Mikor fel méne dűczőſęgre, all:

Azért

Azért mi őtt moſt diczíriűk, alleluia.
Es czak ő benne őruendezzűnk, all:

PSALMVS 47.

MIndē népek őrűluén tapſollyanak
A Iácob Iſtenének vigadgyanak
Mert ő rőttenetes Wr az Eghekben,
Es felſęges Király ez ſzéles főldőn.
Meg haitot ő minekűnk ſok népeket,
Es lábunk alá ſok nemzetſęgeket.
Kiket ſzent igeiéuel egybe győitőt,
Az Euangelium alá meg haitot.
Es válaztá magának ő mind minket,
Es őrők fiaiuá ſzőrze minket.
Es ſzőrze ő minekűnk őrőkſęget,
Az Iácob áldómáſát és ſzépſęgét.
Fel mégyen az Wr Iſtē nagy őrőmben,
Es nagy trombita ſzónak zengéſęben,
Az az, Chriſtus Wrunk magaztaltatik,
Mikoron az Irásban hirdettetik.
Diczíriétek az Iſtent diczíriétek,
Es az mi Királyunkat tiztellyétek.
Mert ő nag Király mind az ſzéles főldőn
Diczíriétek azért őtet nagy bőlczen.
Orſzágol az Wr Iſten ſok népeken,
Es regnál ő Királij ſzent ſzékiben

Népnek

Népeknek feiedelmi egybe gyűltek,
Abraham Istenéhöz eggyesűlnek.
Ezek ez világnak bölcz tanitöi,
Ez földnek nagy erös oltalmazöi,
Oh mely igen az Isten dicziretik,
Mindeneknek felötte emeltetik.
Diczíret légyen az Atia Istennek,
Chriſtusſal egyetemben S. Léleknek.

IMADSAG.

Mindenható Atia Vr Isten, engedgyed minekünk, az kik hűſzünkűk, hogy az te egyetlen egy fiad Ieſus Chriſtus mi meg váltónk, ez mai nap fel ment menyegbe, hogy miés ö vêle egyetemben lelkünkel az lelki állapatban iáriunk és éllyünk, Vgyan azon te ſzent fiadnak az Ieſus Chriſtusnak mi Vrunknak általa Amen.

AZ S. LELEKRÖL VALO DIeziretek. *Surrexit Chriſtus hodie notáiára.*

AZ Pünkösdnek ieles napián, All:
Küldetek S Lélek Isten, Diczíret Ist:
Az Chriſtus hü ſolgainak, All:
Az ö hü tanituáninak, Diczíret Isten:
Kik tizta és tellyes ſzüuel, Alleluia
Egybe gyüluén váriák vala, Diczíret.

Köttenetes lón iöuetele, Alleluia,
Vigaſſágos ielen léte, Diczíret Isten:
Malaztual öket bé tölté, Alleluia,
Igaz hűben erösité, Diczíret Istenek.
Sok külömb külömb nyelueken, All:
Értelmeket nekik oztá,
Diczíret Istennek.
Es öket meg vigaztalá, Alleluia,
Hogy ez világ nem árthatná,
Diczíret Istennek.
Miés azért Kereztiének, Alleluia,
Fel ſóual ötet kiálczuk,
Diczíret Istennek.
O vigaztaló S. Lélek, Alleluia,
Világositó S. Lélek,
Diczíret Istennek.
Világoſicz meg elméinket, Alleluia,
Es vigaztallyad lelkünket,
Diczíret Istennek.
Lakozzál az mi ſüuünkben, Alleluia,
Bűntöl minket öltálmazuán,
Diczíret Istennek.
Tèged vallunk az Atiáual Alleluia.
Egy Istennek S. fiáual, Diczíret Isten:
Diczírteſſél ſzent Háromſag, All:
Atia Fiu és S. Lélek, Diczíret Ist:

SPIRITVS SANCTI GRATIA,

KEgyelme az S. Léleknek,
Apostaloknak szűuőket
bé tölté az ő kegyelmessęgéuel,
aduán nekik kűlőmb kűlőmb nyel-
ueket, kűlőmb nyelueket.
Mert Christus nékik azt meg igírte,
mikor menybe ő el fel méne,
hogy nékik az vigaztalót meg adgya
az napok vtán nem sok v̂dő múlua,
nem sok v̂dő múlua.
Ez széles világra kűlde őket,
nagy hatalmáual az Istennek,
hogy ők az szent Euangeliomot
hirdessęk minden teremtet állatnak,
teremtet állatnak.
Monda nékik: Imè veszitek,
ez mai napon az szent Lelket,
az ki ottan meg ielenti tűnéktek,
az el múlt dolgokat és iőuendőket,
és mindeneket.
Monduán nékik midőn vitettetek,
Királyok eleibe és feiedelmeknek,
ackor ne legyetek szorgalmatossok,
miké-

miképpen auagy mit kellyen szólno-
tok, mit kellyen szólnotok.
Mert mondom, vgyan azon órában,
az én mennyei szent Aiám
adgya néktek szent Lélek bőlczessęgét,
kit emberi eszessęg meg nem győzhet,
meg nem győzhet.
Diczíriűk azért az Vigaztalót,
az igazságra ió tanitót,
ki az Atia és az Fiu Istenuel
vralkodik mennyei dűczőségben,
most és mind őrőcké.
Azért nagy mi lelkűnknek őrőméuel,
adgyunk hálát mij Istenűnknek,
diczirtessęk az dűcző S. Háromság,
kinél vagyon amaz őrők bódogság,
az őrők bódogsag.

MAS

Ad notam Spiritus Sancti gratia.

Pűnkőst nap az S. Lélek Wr Isten
menyből alá kűldeték,
az imádkozó Apostalokra, kiket éke
sité aiandékiual, nyeluek értelméuel.
Kiknek Christus ezt paranczola,
hogy

hogy menyenek ez ſéles világra,
hirdetni az Euangeliomot,
minden ſęle nemzetſęgeknek,
és minden népeknek,
Monduán vegyétek az S. Lelket,
meg boczáſſátok minden bűnőket,
azoknak kik hűendnek én bennem:
tarczátok meg az hűtetleneknek
ő gonoz vétkeket.
Es mikor Királyok előt állotok,
és feiedelmek előt vntattok,
ne legyetek ſorgalmatoſſak,
miképpen nekiek meg felelheſſetek,
és mint ſólhaſſatok.
Küldők tűnéktek én S. Lelket,
és mennyei bőlczeſſęget,
kiknek ellene ők nem mondhatnak,
és ellene ſoha ſem álhatnak
ez világi Vrak.
Dicziriűk az menybeli Wr Iſtent,
az ő nagy kegyelmeſſęgeért,
adgya minekűnk az ő S. lelkét,
ékeſicze meg az mi ſűueinket,
hűttel ſeretettel.

MAS

MAS AZONROL.

KEreztiének kik vagytok,
Iſtent kériűk adgyon S. Lelket,
éppicze mi bennűnk az igaz hűtet,
valhaſſuk czak Chriſtusban az v̊d-
uőſſęget, adgyon S. Lelket.
Szent igeiét halhaſſuk,
haluán és el hűheſsűk,
hűuen meg tarthaſſuk és őrűzheſſűk,
róla mind ez világ előt valláſt teheſ-
ſűnk, benne bizhaſſunk.
Bizonyſágot ſűuűnkben
az ſent Lélek tegyen lelkűnkben,
erőſsiczen minket Iſten keduében,
tegyen minket bizonyoſsâ nagy ke-
gyelmében, legyűnk keduében.
Hűtetlennek ő ſűuét
haicza hozza, ne nézze bűnét,
hogy meg iſmerheſſe Iduőzitőiét,
és teheſſe mindenekben az ő ió ked-
uét, aduán ſent Lelket.
Ne nézze bűneinket,
nézze Chriſtuſt mi érdeműnket,
kinek ő ſentſęge minden vétkűnket
halaláual el rontá kárhozatunkat,
nagy halálunkat.

Ennij sok ió tétéről
hálát adgyunk minden v̂dőben,
réßesiczen minket minden iauában,
hogy láthassuk az Christust dűczőſę-
gében, az menyorßágban.

MAS AZONROL.

ADgy Wr Isten Szent Lelket,
ßent igédbē éppicz meg minket,
adgyad meg ismernűnk terméßetűnket,
tekincz meg ßűksęgűnket, és mi kőnyőr
gésűnket, adgy igaz hűtet.
Te vagy Atiánk őrők Isten,
kiben semmi kétsęgűnk ninczen,
neuellyed hűtűnket te ßent igédben,
ß. fiadnak Christus Iesusnak ismeretibē,
Iduőzitőnkben.
Te vagy Christus Iduőzitőnk,
ßent Atiádnál békessęg ßőrzőnk,
te vagy mi életűnk, lakozzál mi velűnk,
hogy minden dolgunkban czak téged
mi diczirhessűnk, téged valhassunk.
Vigaztaló Szent Lélek Isten,
bátoriczad az mi ßűuűnket,
vigaztal meg minket, és igazgas minket
hogy

hoǵ haluán meg érthessűk á ßent igéket,
v̂duőssęgűnket.

MAS AZONROL.

HAlgas meg minket naǵ Wr Isten,
ez mostani nagy ßűksęgűnkben,
és tekincz meg minket mi életűnkben,
hogy ne esűnk ez sőldőn hűtetlensęgbe,
őrdőg kezébe.
Mert czak te vagy az világosság,
életűnkben te vagy vigasság,
mi sőtét ßűuűnkben nagy világosság,
ßomoru ßűuűnkben te vagy igazsag,
őrőg bódogsag.
Táuoztasd mi tőlűnk az hamisságot,
add ßűuűnkbe az igazságot,
és az mi lelkűnkbe nagy bátorságot,
hoǵ niluán el hűhessűk az bódogságot,
őrők orßágot.
Adgy S. Lelket az Tanitóknak,
egyetemben az halgatóknak,
hoǵ mind engedhessűnk akaratodnak,
diczíretet mondhassunk az te fiadnak,
Iesus Christusnak.
Hála tenéked menybeli Isten,

ki vigaztalz minket éltünkben,
és el nē hadz minket naǵ ßükſęgünkben
meg erőſsits minket az igaz hűtben,
igéretedben.

MAS AZONROL.

IArüllyunk mi az Iſtennek ß. fiához, az mi Iduőzitő Vrunk Ieſus Chriſtus hoz, mint kegyes és hatalmas meg ßabaditónkhoz, teſti s' lelki nyaualyánkban czak egy vigazlónkhoz.

O irgalmas meg váltó fiu Wr Iſten ki orßágolz ß. Atiáddal főldőn és mennyen, te hozzád eſedezünk kőnyőrgéſünkben, ſegitſęggel légy minekünk moſtani ßükſęgünkben.

Sok ßükſęgink ióllehet vadnak minekünk, de moſt néked kiuáltképpen ezen kőnyőrgünk, S. Lelked erőſſęge légyen mi velünk, hogy az igaz tudományban éppületet veheſſünk.

Mi elménknek homályát táuoztaſſad el, aiandékoz engedelmes ßűuel léleckel, az te ßent igédet vegyük mi ió keduel, tanó h[illegible]uk és éltünkben kőuetheſſük nagy őrőmmel. őrőg-

őrőgbiczed neuellyed beñünk az hűtet, és adgy igaz ßeretetet, adgy reménſęget, adgy mindē ióra való v̄gyekezetet, tizta lelki iſmeretet, és bizonyos életet.

Szent neuedet engedgyed niluán val haſſuk, az őrdőget s'ez világot meg vtál haſſuk, és te ßent orßágodba kiuánkozhaſſunk, felſęgeddel egyetemben őrőcké vralkodgyunk.

Légyen néked dicziret és nagy tiztesſęg, ki Atiáual és fiúual vaǵ egy Iſtenſęg, felſęges hatalmaſság, őrők fęnyeſſęg, téged illet mind őrőcké végheteten dűczőſęg.

MAS AZONROL.

Kőnyőrőgiünk az Iſtennek S. Lelkének, boczáſſa kű magas menyből az ő világát, vegye el mi ßűuünknek minden homályát, hogy érthesſük Iſtenünknek mindenben akarattiát.

O S. Lélek áruáknak ke gyelmes Atia, ßegény gyarló bűnőſőknek bátoritóia, hűueknek el eſteknek erős gyámola, és az ő győnge hűtőkben czak te vagy taplalóia.

Te vag az mi lelkünknek édes védége,
az mi szomoru szüüünknek igaz öröme,
lelki háboruinknak czendeszitöie,
az örök életnek bennünk czak te vagy el
kezdöie.

Te tanitád régenten az Prophétákat,
igazgatád ö nyeluöket és irásokat,
te tötted bölczé az szent Apostalokat,
hogy meg tériczék te hozzád mind ez
széles világot.

Ved el az mi szüüünknek hütetlensęgét,
világosits meg elmēknek nag sötétsęgét,
roncz el az gyülölsęgnek kegyetlensęgét,
enged az te szent hütednek mindenüt eg
gyessęgét.

Valaz minket magadnak élö tēplomúl
vegyed mi könyörgesünket s. áldozatúl
ved kü mind ez világot az kárhozatból
engedgy igaz hütből való kü múlást ez
világból.

Diczirtessęl felsęges Atia Wr Isten,
légyen áldot az te neued Fiu Wr Isten,
ezeckel egyetemben S. Lélek Isten,
maradgyon az te áldásod az te bünös né
peden.

MAS

MAS AZONROL.

IEr mi kériünk Szent Lelket,
véle öszue az igaz hütet,
mikor ez világból kü múlunk,
áldot Isten óltalmaz minket minden
gonoztól, Iesus irgalmaz.

O igaz világosság,
tanicz minket az igazságra,
hütetlensęgünket hadgyuk mind há-
tra, légyen az Wr Istennek szent aka-
rattia, Iesus irgalmaz.

Nagy irgalmasságodból,
hozzánk való nagy szerelmedből,
Christust alá küldéd az magas meny-
ből, minket meg szabaditál ellensę-
günktől, Iesus irgalmaz.

Nó azért Kereztiének
hálát adgyunk az Wr Istennek,
mondgyunk mind ellene mi büne-
inknek, legyünk örökös fiaij az Wr
Istennek, Iesus irgalmaz.

Ne hádgy minket Wr Isten
téuelgenünk az sötétsęgben,
de tanicz meg minket az igaz hütre,
valhassuk v̄duössęgünket már czak te
benned. Iesus ir:

Hála

Hála néked Atia Wr Isten,
és fiadnak Iesus Christusnak,
és az vigaztaló S. Léleknek,
kinek szenteléséből mi hiuattatunk
fottig szenteknek.

AZON NOTARA.

IEr mi keriük szent Lelket, véle őzue az igaz hűtet, mikor ez világból kű múlunk, áldot Isten óltalmaz minket minden gonztól, Irgalmaz nekűnk.

Te igaz világosság tanicz minket vrűk Christusnak, igaz ismeretire, mely minket bizonnyal v̊duőzit és az őrők halálról meg ment, Irgalmaz nekűnk.

Nemz mij bennűnk Christusban való hűtet, mellyel miés hűhessűk, Christust bűnősőkért meg hóltnak lenni, mert minden az ki ezt hűendi bizony iduőżűl, Irgalmaz nekűnk.

Nyomoruságinkban légy mij biztatők és erőssęgűnk, hogy halálunknak v̊deién mi meg győzhessűk az őrdőgőt, és nagy őrőmmel kű múllyunk, Irgalmaz nek:

Diczirtessék az Atia Isten, szent fiával Iesus

Iesus Christussal, ki szent Lélek által az szent irásból meg ielente ő mi nékűnk az igaz hűtet, Irgalmaz nekűnk.

Antiphona de Spiritu Sancto.

Iőij el S. Lélek Wr Isten tőlcz bé az te hűueidnek szűueit, és az te szerelmednek tűzét geriezd fel, ki sok kűlőmb kűlőmb nyelueken való népeket az hűtnek eggyessęgbe győitőttél, alleluia.

Hymnus az S. Lélekről.

Iőij el S. Lélek Wr Isten,
látogasd meg hűueidet,
és adgy kedues aiandékokat
nékik az kiket teteremtettél.
Ki vigaztalónak mondatol,
őrők Istennek aiandéka,
élő kútfő, buzgo szeretet,
és bátoritó lelki őruendetessęg.
Te sok aiandékú S. Lélek,
nagy hatalma az Wr Istennek,
te bőlczé téz minden népeket,
igaz igérete az őrők Atiának,
Geriez világot elmenkben,

adgy ſeretetet ſzűűnkben,
mi gyarlóſaginkat hűtűnkben
erőlicz meg ſzűntelen.
Ellenſęgűnktől óltalmaz,
nyugodalmunk legyen czendęz,
hogy te léuén vezérűnk,
minden gonozſágot el táuoztathaſſűk
Adgy őrőműnknek iutalmát,
adgy keduednek aiandekát,
háboruſágot táuoztaſd,
az drága békeſſęget ſzolgáltaſd.
Engedgyed nekűnk hogy te általad,
az Atia és Fiu Iſtent iſmeriűk,
mind az kettőtől igazán ſzármazónak,
minden ẃdőben tégedet hűdgyűnk.
Dűczőſęg Atiának, ſiunak,
és S. Lélek Wr Iſtennek,
és adgyon az Wr Iſten nekűnk,
drága aiandekát az ſzent Léleknek.

MAS.

Iőtjel S. Lélek Wr Iſten.
ki Anaual vagy egy Iſten,
tégy mi velűnk kegyelmeſen,
az Chriſtuſnak ſzent érdeméért.

Bűnőſ

Bűnőſek vagyunk előtted,
mert nem fogadtuk intéſedet,
mi bűneinket fedőzzed,
az Chriſtuſnak ſzent érdeméért.
Aldgy meg S, Lélek ſzűűnket,
ſzenteld meg az mi elménket,
vyécz meg terméſzétűnket, az Chriſt:
Te vagy ſzűűnknek világa,
minket tart bűnnek ſokſága,
ne legyűnk őrdőgnek orſzága, az Ch:
Hűtetlenſęgnek bűnét,
kegyetlenſęgnek terhét,
roncz el kárhozatnak kőtelét, az Ch:
Viſellyed az mi gondunkat,
néked adtuk mi magunkat,
vezérlyed az mi vtunkat, az Chriſt:
S. Lélek Iſten irgalmaz,
és minden bűntől óltalmaz,
kárhozat ellen légy nagy tamaz, az C:
Minden kőſerűſęgűnkben,
és életűnknek rendiben,
bátoricz minket hűtűnkben, az Ch:
Az igaz hűtnek gyűmölczét,
és ſzeretetnek eggyeſſęgét,
plántályad mindenűt ió hírét, az Ch:

Sőtet

Sötétségünknek vagy világa,
mi szűvünknek nyáiassága,
lelkünknek légy bódogsága, Az Ch.
S. Lélek kérünk tégedet,
óltazmazd az te igédet,
elmerhessünk meg tégedet, Az Ch.
Dicziret Atia Istennek,
mi Wrunknak Iesus Christusnak,
az S. Lélek Wr Istennek,
mind örökkön örökké.

MAS.

Jöj el S. Lélek Isten,
tarcz meg minket igédben,
ne legyünk sötétségben,
maradgyunk igaz hűtben.
Szenteld meg mi szűvünket,
világosicz elménket,
hogy érthessük igédet,
mi édes mesterünket.
Adgy Isteni félelmet,
és bizonyos értelmet,
Igéddel tanicz minket,
geriezd fel mi szűvünket.
Vigaztald meg elménket,
minden-

mindenben segicz minket,
öreghiczed hűtünket,
táuoztassad bűnünket.
Hogy téged az Atiával,
és az ő szent Fiával,
diczirhessünk mindnyáian,
az fényes menyországban.

MAS.

Jöj el S. Lélek Wr Isten,
lelkünknek vigassága,
szűvünknek batorsága, adgyad min-
den hűueidnek te szent aiandékodat,
iöj el vigaztaló S. Lélek Isten.
Iöj el meg nyomorúltaknak nömös vi-
gaztalóia, áruáknak édes Atia,
tölcz be siralmas szűvünket,
lelki nagy örömmel,
iöj el mi lelkünknek édes vendége.
Táuoztasd el mi szűvünknek hűtetlen sö-
tétségét, világosicz meg minket,
hogy az Istennek igeiét
halhassuk és érthessük,
iöj el és tanicz meg az igaz hűre.
Iöj el geriezd fel szűvünkben szent szere-
med

mednek tűzét, roncz el az győlőlſęget,
hogy mi eǵgyeſſek leheſsűnk Iſteni ſze-
relmedben, iőij el mi lelkűnknek nagy
vigaſſága.
Te vagy bizony őrők Iſten, ki Atiától és
fiútól mind őrőcké ſzármazol, te vagy
mi Wrunk Chriſtusnak áldot ſzent
igérete, te vagy mi lelkűnknek meg
ſzentőlőie,
Te vagy ki az Prophétáknak általa régen
ſzólál, Chriſtuſt nekűnk igéréd, az te
ſzent Apoſtolidnak ſzűueket bátortiád,
te vagy erőſſęge minden Szenteknek,
Te vagy az nagy Wr Iſtennek mennyei
aiandéka, igazſagnak meſtere, tanicz
minket az Chriſtusnak igaz iſmeretis-
re, te vagy mi lelkűnknek bőlcz tani-
tóia.
Világoſicz meg elménket, hoǵ hűheſsűk
az Chriſtuſt egy v̊duőſſęgnek lenni, és
az áldot Atia Iſtent kegyes Atiánknak
lenni, téged iſmerheſsűnk vigaztaló-
nak lénni.
Adgyad ſzent aiandékodat,

bátoricz meg lelkűnket,
hogy valhaſſuk az Chriſtuſt,
adgyad hogy mi meg győzheſsűk
őrdőgnek czalárdſágát,
te vagy mi biztatónk
minden óltalmunk.
Bizitaſd ſęlelmes ſzűuűnket,
hogy kétſęgbe ne eſűnk
halálunknak v̊deién,
de nagy bátorſaggal vigan
ez világból kű múllyunk,
iőij el vigaztaló S. Lélek Iſten.

AS S. HAROMSAGROL.

Hymnus: O lux beata Trinitas.

O nagy Dűczőſęges S. Háromſág,
és tőkélletes drága eǵgyeſſęg,
hűtetlenſęgnek ſőtétſęgéből,
kérűnk teged mencz kű minket.
O teremtő őrők Atia Iſten,
és v̊duőzitő Fiu Wr Iſten,
O vigaztaló S. Lélek Wr Iſten,
ſzabadicz meg gonoztól.
Dicziret néked mi édes Atiánk,

és te fiadnak Wrunk Chriſtuſnak,
S. Léleckel egyetemben,
moſt és őrőckőn őrőcké, Amen.

MAS HYMNVS.

O Mi ſzent Atiánk,
kegyes és kegyelmes,
O Ieſus Chriſtus tiztelendő fiu,
és vigaztaló éltető drága ſzént Lélek,
egy őrők Iſten.
Te S. Háromſág és őrők erős eggyeſſęg,
bizony Iſtenſęg és felſęges ióſág,
Angyaloknak világra,
áruáknak v̊duőſſęge,
mindennek reménye.
Néked ſzolgálnak kiket teremtettél,
téged diczirnek teremtet állatid,
miés tenéked diczíretet mondunk,
halgas meg minket.
Dűczőſęg néked mindenható Iſten,
ſzemélyben három állapatban egy,
tégedet illet diczíret és tiztеſſęg,
moſt és őrőcké, Amen.

MAS.

IMádunk mi téged S. Háromſág,
kiben

kiben ſemmi nem lehet hamiſſág,
hanem czak az ſzent őrők igazſág,
ſegitſęgre bizony nagy gazdagſág.
Te vagy Atia, Fiu, és S. Lélek,
három ſzemély de egy igaz Iſten,
fogyatkozás ſemmi nálad ninczen,
bizodalmunk ha benned nagy léſzen.
Imádunk mi têged Atia Iſten,
Fiad által kőnyőrgűnk ſzűntelen,
hogy S. Lelked ſzűuűnkbẽ tellyes légyẽ
erőſsőkké minket hűtben tégyen.
Hűtetlenſęg nagy vagyon emberekben,
fogyatkozás ſzertelen erkőlczőkben,
ragalmazás ſzántalan ő nyeluőkben,
kik az hűtet v̊ldőzik életőkben.
Téged veſzűnk Wr Iſten tanúſágúl,
igaz ſzámot hoǵ te végy mind azoktól,
kik nem ſęlnek az őrők kárhozattól,
lélek ellen irtoznak az igaztól.
Ha igazán akariák itélni,
és eſzekbe iobban ők ezt venni,
meg kellene ez hűttel elégedni,
tellyes ſzűuel Chriſtushoz ragazkodni.
Ninczen nekűnk hűtnélkűl v̊duőſſęgűnk
meñyorſzágban más által bizony vtűk,
azért

azért semmi dologba nem bízhatunk,
az életből hogy mi kű ne vetessünk.
Folyaműk már mindnyáian Istenünkhöz
végyen minket békességre Christusban
fordicza életünket iamborságra,
viselye mi vtunkat menyországra.

M A S.

SZent Háromság és czak egy Istenség,
kit emberi elme meg nem foghat,
czak hűeknek téged hűtők valhat,
egy Istennek három személynek.
Téged vallunk egy orők Istennek,
kezdetnélkűl való természetnek,
Atia Fiu, S. Lélek Istennek,
állat szerint de egy Istenségnek.
Te teremtéd az mennyet és földet,
és ezekben való ékességet,
te szent fiad vére minket váltot,
segitségűl kik hiuunk tégedet.
Szűűnkbe boczátád S. Lelkedet,
meg szenteluén az mi életünket,
bátorituán nyomorúságinkat,
és meg tartuán mind végig beűnket.
Felséges Isten kérűnk tégedet,

ad is-

ad ismernünk az te szent fiadat,
magaztallyuk te szent felségedet,
és vehessük az örők örömet.
Diczéretessél tellyes szent Háromság,
Atia, Fiu, S. Lélek Wr Isten,
ki magadat nekűnk meg ielented,
tarcz meg minket végig az hűtben.

Cantio Pulchra.

OMennyei nagy bódogság,
te vagy fénlő világosság,
mennyországban egy vrasag.
Téged vallunk és diczírűnk,
te vagy Isten egy érdemünk,
te vagy örők vduősségünk.
Ninczen nekűnk több Istenünk,
czak te tőled viseltetűnk,
téged immár meg ismertűnk.
Vralkodó szent Háromság,
ki vagy élő hatalmasság,
földön mennyen egy vrasag.
Adgy minekűnk igaz hűtet,
szeretetet éggyességet,
országunkban békességet.
Diczérhessük szent neuedet,

tanól-

tanólhassuk szent igédet,
nyerhessük örökségedet.
Tarcz meg köztünk az bölcz hütet,
látod Isten szükségünket,
örögbiczed mi hütünket.
Benned légyen bizodalmunk,
rólad légyen tanóságunk,
igaz légyen tudományunk.
Légy mi velünk egy reménségünk,
vyétasségk mi szentségünk,
ne árthasson ellenségünk.
Bátoriczad mi lelkünket,
biriad jóra mi nyeluünket,
jöj el tarcz meg életünket.
Diczértessék Istenséged,
meg adassék tiztességed,
maradgyon meg dücsőséged.

MAS HYMNVS.

IDuöz légy örök Atia Isten,
egygyetlen egy mi mennyei szent Atiák
könyörüly mi raitunk,

és végy minket az te ismeretedre,
kinek igaz ismereti öröcké való élet,
és végheteten nagy bódogság.
Iduöz lé gy áldot Iesus Christus,
egygyetlen egy meg váltónk és közbenjárónk, Atia Isten elöt esedezzél az mi bünéinkért, és adgy nekünk igaz feiedelmeket, és minden népek közöt békességet.
Iduöz légy S. Lélek Wr Isten,
vigasztaló és Wr Istennek aiandéka.
geriezd fel lelkünkben buzgóságos szeretelmednek tüzét, hogy mind holtig az igaz hütben mi meg maradhassunk,
és örök életet birhassunk.

AZ SZENT HAROMSAGROL való Diczíretek.

IDuöz légy örök Wr Isten,
ki vagy foghatatlan felségben,
az mennyei nagy dücsőségben,
Angyaloknak nagy örömökben,
és diczíretekben.
Iduöz légy szentséges Atiánk.
ki kegyessen tekintél reánk,

őrők halálra kik méltók valánk,
hogy vétkezék mi első Atiánk,
kitől mind ſzármazánk.
Tőled azért el nem vetél,
de minket oly igen ſzeretél,
hogy ſzent fiadnak nem engedél,
ez világra kit értünk küldél,
kiuel hozzád ſzerzél.
Kőnyőrűly kérünk mi raytunk,
ſzent igédet adgyad értenünk,
honnan téged meg iſmerheſsünk,
őrőcké hogy veled élheſſünk,
és őr uendezheſsünk.
Iduőz légy Wr Ieſus Chriſtus,
és mi eggyetlen egy meg váltónk,
mi életünk és kőzben iárónk,
ſzent Atiád előt egy ſzőſzolónk,
és egy bizodalmunk.
Ki ſzent Atiádnak engedél,
érőttünk hogy tőle le iőuél,
az nagy fogſágból el kű mentél,
értünk mert mindent el ſzenuedél,
végre meg őletél.
Tekincz meg édes Meſterünk,
ne hádgy bűnek mia el veznünk,

ſzent

ſzent hűtedet erőſicz bennünk,
hogy neked mindenbē engedheſsünk
és benned bizhaſſunk.
Mert mi czak te tőled fűgünk,
azért czak tenéked kőnyőrgünk,
hogy életünkben légy mi velünk,
és czak te tőled viſelteſſünk,
el ne téueledgyunk.
Adgy igaz feyedelmeket,
és kereztién bőlcz tanitókat,
kik hirdeſſęk akaratodat,
és hozzánk való nagy keduedet,
irgalmaſſágodat.
Iduőz légy ſzent Lélek Iſten,
ki Atiaúal s'fiuual vagy egy Iſten,
egyetemben egy diczirétben,
egy akaratban és ſzentſęgben,
és egy dűczőſęgben.
Iduőz légy Aruáknak Atia,
őzuegyeknek kegyes Biráia,
téuelgőknek igazgatóia,
ſzomoru ſzűueknek biztatóiá,
és vigaztalóia.
Bátoricz minket hűtünkben,
adgy ſzeretetet mi ſzűuünkben,

tarcz

tarcz meg mind végiglen ezekben,
hogy halálunknak ỹdeiében,
ne eſűnk kétſégben.
De meheſsűnk az életre,
hól Atia Iſtennek felſége,
és az fiúnak dűczőſége,
diczíretik veled egyetemben,
őrőckőn őrőcké.

IMADSAG.

Mindenható őrőcké való Iſten, az ki minket meg tanitottál, igaz hűtben meg tudnunk és meg vallanunk, hogy három ſzemélyben, egyenlő hatalomban es tiztelſſegben eggyetlen egy őrőcké való Iſten vagy, és annak a karz imádtatni: könyőrgünk te néked, hogy ez hűtben minket minden űdőben álhatatoſſan meg tarcz, minden nemű tévelgéſek es viſzſza fordult elmék ellen, az kik minket valahogy haborgathatnának. Az ki élz és vralkodol őrőckőn őrőcké, Amen.

Az Tiz Paranczolatról.

Izrael ſerető népem,
halgaſſad az én tőrvényem,
ne bűnöd meg ne keményüllyen,
lelkedben de győnyőrködgyen.
Aegyptombeli nagy rabſágból
itonyu vas kementzéből
téged kű ſabaditálak,
és magamnak válaztálak.
Idegen Iſtenid kűnűlem
ne legyenek én ellenem,
ſűkſégedben meg találz engem,
ne kételkedgyél én bennem.
Az mennyen földőn vizben
való teremtet állathoz haſonlót,
arany ezűſt ſe drága kőből
Báluánt ne czinály ezekből.
Előtte magad meg ne horgazd,
térded teied meg ne haiczad,
ſemedet reáiok ſe fordiczad,
ſe tiztellyed ſe imádgyad.
Mert boſſuálló Wr vagyok én,
ki Atiák vétkét fiakon,
harmad negyed vnokáiokon,
meg feddem gyűlőlőimen.
Viſzontag nagy irgalmaſſágom,
ezer izig vnokákon,
meg marad engem ſeretőkőn,
paranczolatim őrzőkőn.

Neuét Wradnak Istenednek
héában te soha ne vegyed,
mert Wrad el nem szenuedi,
nagy keményen meg bűnteti.
Meg emlekezzél az Szombatról,
Istennek nyugodalmáról,
hat nap keduedre munkálkodgyál,
hetediken meg nyugodgyál.
Te magad és fiád leányod,
szolgád és szolgáló leányod,
és minden munkálkodó barmod
dologtól meg nyugodgyanak.
Mert mennyet földet és az tengert,
hat nap teremté ékesité,
heted nap az Wr meg nyugouék,
és ő tőle meg áldatéк.
Az te Atiádat és Anyádat
tiztellyed iámbor szüleidet,
hogy teis nyomós légy ez földön,
mellyet néked ád az Isten.
Se fegyuereddel, se nyclueddel,
embert meg ne ölly haragoddal,
házasságtóró buyaságtól
ód magad paráznaságtól.
Orzástól és raggadozastol,

hamis

hamis vsurás zálogtól,
ód magad hamis tánuságtól,
atiádfia ellen valótól.
Felebarátodnak házát
ne kiuánnyad házastársát,
szolgáját se szolgáló leányát,
se barmát semmi marháját.
Az Sinai hegynek teteiében,
nagy füst és lang középiben,
trombitáknak sok zengéseben,
rőtuenetes menydörgésben,
Szent vyáual két kő táblára
Wrad Istened fel irta,
Moses által ezt kű adá,
meg őrizni paranczolá.

MAS

SZükség meg tudnunk vduősségnek dolgát, és az Istennek tiz paranczolatiát, hól meg ielenti hozzánk akaratiát, bűn ellen haragiát.

Hagya az Isten hogy egy Istent hűdgyűnk, Báluány imádást hogy mind hátra hadgyunk, teremtet állatban hogy semmit ne bizzunk, czak egy Istent hűdgyűnk.

Kiuán mi tőlünk engedelmessęget, hűtet, ßerelmet, tőkéllet ssęget, és tizta ßűuet, Isteni sęlelmet, minden tiztessęget.

Isten haragia feieken azoknak, kik segitsęget sok Istentől várnak, Isteñek kedue óltalma azoknak, kik egy Istent valnak.

Isten neuéuel gonoßúl ne éllyűnk, mert az Istennek keduében nem léßűnk, ha ßent neuére hamissan éskőßűnk, nagy káromlást teßűnk.

Ezzel Istennek tiztessęget teßűnk, ha segitsęget czak ő tőle kérűnk, és ió vóltáról ha meg emlekezűnk, hálaadók léßűnk.

Meg tilt az Isten Isteni káromlást, az igazságról kiuán igaz vallást, hogy hátra hadgyunk minden hamis mondást, és hamis tanitást.

Innepet ßentely az Isten azt mondgya, ßent életűnket minekűnk kiuánnya, hoǵ ßent igeiét halgassuk azt mondgya, és minden meg tarcza.

Atiánknak anyánknak tiztessęget tegyűnk, feiedelműnknek Istenért engedgyűnk, és tanitónknak tiztesęget tégyűnk minden ióual legyűnk. Embert

Embert ne őllyűnk Isten paranczollya, az boßßuállást kőzőttűnk meg tilttia, harag, irégysęg, táuoly légyen hadgya, az ßitkot meg tilttia.

Fertelmes élet kőzőttűnk ne legyen, ßent házasságban minden ember éllyen, éktelen buyaság tőlűnk táuoly légyen, minden tiztán éllyen.

Egymás marháiát mi el ne orozzuk, vsurasagtól magunkat őrizzűk, se hatalommal máset el ne vegyűk, senkiét ne bánczuk.

Oyuk magunkat hamis tanuságtól hamis vallástól hamis pőrpatuartól, hamis eskűuéstől és ragalmazástól, mindē czalárdságtól.

Meg tilt az Isten minden gonozságot, testi indúlást gonoz kiuánságot, kiuán mi tőlűnk belsö tiztaságot, minden iámborságot.

Ne kiuánd vgy mond, senki felesęget, senki marháiát, senki tiztessęgét, itt meg ielenti tőruény nehézsęgét, és erőtlensęgét.

PSALMVS L.

HOgy panaszolkodik az hatalmas Isten, földön mind kik vadtok gyűllyetek előmbően, Napkelet Napnyugat iőjjen itéletben, az mit néktek mondok légyen tőruény ebben.

Ez panazt az Isten ielenté Sionból, az Ierusalemből az s. Prophétákból, mert ő dűczősęge származik azokból, akarattia néki mondatik irásból.

Földet mennyet hia hoza sietsęggel, fenyegeti népét erős itélettel, mellyet akar tenni rőttenetessęggel, tűz viz iár előtte ackor sebessęggel.

Mondgya az népeknek iőjjetek előmben, sok iótéteménjm adtam kőzitekben, czelekődeteteket hányom szemetekben, külső áldozattal iőtők czak előmbē.

Ebben mind az Mennyek igazat itélnek, hogy engem mindenben igaznak beszélnek, és minden dolgokban mondnak itélőnek, de emberek földön gonoszúl tiztelnek.

Azért halgassátok kik vadtok én népem, szólok most tűnéktek érczétek beszédem, sok iótéteménim vőttétek énnékem, hőztetek mindenkor vólt kegyelmessęgem.

Nem áldozatokról veletek én feddem, kickel én felőtte immár tizteltetem, álnok szűueteket el nem szenuedhetem, tű sok gonozságtok vtállatos nékem.

Metzek Egyházbeli sok kiáltástockal, külőmb külőmbsęle sok áldozatockal, tudgyátok hogy birok minden állátockal, éghen, földön való vadak madarackal.

Nem ez végre régen hadtam Atiátoknak, Barmoknak véréuel nékem áldoznának, lelki igazságot hogy ebből várnának, iőuendő Christusról de hogy tanúlnának.

Minem mint az ember szoktam meg ehezni, vad, madár, barmoknak, kontzaiual élni, tulykoknak vérét nem szoktam szomiuhozni, iőllehet mindennel én akarok birni.

Ha kéuántok engem igazán tiztelni, hűtből tizta szűből mindenkor szolgálni, tudgyátok énnékem iókról hálát adni, minden

minden aiandéktok kedues fog igy leñi.

Mikor kőnyőrőgtők nyomoruságtokban, kiáltotok hozzám nagy káruálástokban, én me ſabaditlak irgalmas vóltomban, kiért tű diczirtek engem hálaadásban.

Keduesek énnékem kik czak bennem biznak, minden gonozságot kik hamar el hadnak, minden ſűkſęgekben czak hozzám folyamnak, ſemmi kéréſekben czek kárt nem valnak.

De az hűtetlennek Wr Iſten igy ſóla: mire igazſágom mondod te héaban, ſ. igéretemet hordozod czak ſádbā, ſemmi reménſęged de nincz néked abban.

Gyűlőlted mindenkor kegyes intéſemet, és hátra vetőtted mindē tőruényemet, oruoknak kőuetted gonoz életeket, házaſſagtőrőckel kőltőtted v̊dődet.

Minden éktelenſęg ſármazot te ſádból, álnokſág czalárdſag geriedez ſűuedből, ragalmas beſédet te atiádfiáról, ſóltál hamiſſágot anyád magzattiáról.

Allitottál engem hozzád haſonlónak, mert nem hűttel engem nagy bozſuállónak

nak, de hamar meg látod vóltát haragomnak, ſulyſágát meg érzed bozſuállásomnak.

Szólok én tűnéktek kérlek meg érczétek, Iſteni ió vóltom kik el feleititek, az ártatlanſágot tű meg kereſſetek, hog v̊duőſſęgteket el ne veſeſſetek.

Ha ki akar engem keduemre ſolgálni, minden dolgairól tudgyon hálát adni, Iſteni ió vóltom tudgya magaztalni, ennek bódogſágom akarom mutatni.

Irta ezt S. Dauid Iſteni fęlelmében, ő Sóltárának őtuenedik réſében, ád ő tanuſágot mindenneknek ebben, mint igazán Iſtent ſolgállyák éltekben.

AZ KEREZTIENI IGAZ *hűtnek valláſáról.*

MI hűſűnk az egy Iſtenben, menynek ſöldnek és az benne valóknak teremtőiében, ki fiaiuá minket válaztot, ő teſtűnkről és lélkűnkről mindenkoron gondot viſel, mint édes Atia fiairól, ſemmi azért nekűnk nem árthat akarattia nélkűl, mert mindenek

 vadnak

vadnak az mi Istenűnknek nagy hatalmában.

Mi hűßűnk Iesus Christusban, az ő ßiban és mi Wrunkban, ki az Atia Istennel egy Isten, és ki őrőktűl fogua vólt, ßűz Mariától ßűleték, az kereztsán érőtűnk áldozék, pokolra ßálla ßabadúlásunkért, és halotaiból fel támada v̊duossegűnkert, kit mi várunk az itiletre.

Mi hűßűnk S. Lélek Istenben, ki az Atia és a fiu Istennel egy Isten, nyomorúltaknak vigaztalóia, ő minket visel igazgat, biztat, ßeret és meg ßentel, viuén Christusnak ßent gyűlekőzetibe, hól nekűnk meg boczáttatnak minden bűneink Christusért, kiuel ez mostani testnek fel támadása vtán őrőcké élünk. A.

M A S.

HIßűnk mi mind egy Istenben mindenható Atiában: Menynek földnek és tengernek, és minden állatoknak teremtőiében, ki reánk oly nagy gondot visel, vgy mint ßerelmes fiaira, bűnűnkben hogy el ne veßnénk, egy fiának

nak nem engedé, értűnk adá őt nagy kénta, hogy általa v̊duozűlnénk, Ez az te hűted Kereztién ember, lásd hogy hűuen meg őrizzed.

Hűßűnk és Iesus Christusban, Atia Istennek ßent fiaban, Nékűnk penig egy Wrunkban, ki fogantaték ßent Lélektől, ßűletékés ßűz Mariától, kénzaték ő Pilatustól, meg hala el temetteték, fel támada, menybe méne, onnan léßen el iőuendő az vtolso itéletre, ackor léßen minden embernek hűti ßerint fizetése.

Hűßűnkés az ßent Lélekben, nyomorúltaknak vigaztaloiaban, Ki fiúual egy és Atiáual, ki ßólt az Prophéták által: Hűßűnk egy Kereztiéni sereget, Szenteknekés egyeségét, bűnűnknek boczánattiát, Istentől czak Christus által, kit igére Abrahámnak, és az ő fiainak: Hűßűnk testnek fel támadását, és az őrök bódogságot.

M A S.

AZ ki akar v̊duőzűlni,
életét kel iobbitani,
az ßent hűtet meg tanúlni,

és

és gyůmölczét meg mutatni.
Kétsęg nélkůl kárhozattia,
ki életet nem iobbittia,
és az hůtet meg nem tarttia,
ha gyůmölczét nem mutattia.
Eletnek meg iobbitássa,
ſzent igednek halgatása,
és ö neki meg tartása,
ſzůnůnkben meg maradása.
Az ki tanit igaz hůtre,
és az bódog reménsęgre,
és az lelki békessęgre,
Istenbeli nagy örömre.
Hůttel bizunk egy Istenben,
kit hůſzůnk három ſzemélyben,
Atia, Fiu, S. Lélekben,
meg foghatatlan felsęgben.
Atia Istent bizony hůſzůk
lenni nekůnk teremtönknek,
mindenben segitsęgůnknek,
irgalmas gondviselönknek.
Iesus Christus mi meg váltónk,
kárhozattól ſzabaditónk,
és kegyelmes óltalmazónk,
Atia Istennél ſzöſzölönk.

Az

Az S. Lélek bölcz tanitónk,
v̂duöſſęgre igazgatónk,
bánatinkban vigaztalónk,
lelkůnkben meg vidamitónk
Az ki akar v̂duözůlni,
kel Istenről igy érteni,
ötet állatban egynek hůnni,
három ſzemélyben tiztelni.
Ez hůt téſzen ſzépsęgessê,
Wr Isten elöt keduessê,
lelkůnkben békessęgessê,
menyorſzágban örökössê.
Ez hůt kiben vralkodik,
az test ellen tusakodik.
minden ióra v̂gyekezik,
ſzent dolgokat czelekeſzik.
Kik bůnökben meg maradnak,
az ſzent hůttöl el ſzakadnak,
kétsęgnélkůl el kárhoznak,
mert ök ördögnek ſzolgálnak.
Mindennek kel életiben
meg maradni igaz hůtben,
atiafiui ſzeretetben,
hogy legyůnk Isten keduében.
Kinek légyen az tiztessęg,

mindi

mind örőcké az dűczőſség,
ő tőlé nekűnk békeſſég,
és atiai kegyelmeſſég.

AVE HIERARCHA.

AZ Kereztiénſégben
igaz vallás az hűtben,
hogy hűſűnk egy Iſtenben,
Atia, Fiu, és S. Lélekben,
menynek, főldnek, tengernek
ő teremtőiében.
Hűſűnk az Chriſtusban,
Iſtennek egy fiában,
mi kegyes fogolónkban,
ű duőzétő Iesus Chriſtusban,
kit Adámnak igére
az paradiczomban.
Gabriel archangyal
Nazarethbe kűldeték,
az ſűz meg gyű nőlczőzék,
S. Lélektől terhébe eſék,
ió hir nékűnk mondaték,
hogy meg valónk ſűleték.
Bethlehemben ſűleték,
Angyalok meg ielenték,

Pásztoroknak hirdeték,
hogy Ur Chriſtus nékűnk ſűleték,
nagy örőm hirdetteték,
ű duesſég meg adaték.
Iáſolban fekűűek,
Pásztorok meg lelék,
az Angyalok diczérék,
dűczőſségét ott meg ielentéék,
békeſſég ió akarat
főldre hirdetteték.
Az Chriſtus ként vala,
az kereztfán meg hala,
ő ſent vére kű omla,
mi halálunk ottan meg romla,
harmad nap fel támada,
minket meg igazita.
Menyekbe fel méne,
az örők dűczőſségbe,
ott nékűnk helyet főrze,
el iőuendő az ítéletre,
ott meg fizet mindennek,
ki mint érdemlette.
Hűſek S. Lélekben,
vigaztaló Iſtenben,
hűsem az Szent Egyházat,

Szenteknek ő gyülekőzetit,
hűsem Christus kedueiért
bűnőm boczánattiát.
Hűsem az hólt testnek
testben fel támadását,
hűsem az dűczősséget,
hűsem én az őrők életet,
ez hűttel bátoritom,
minden életemet.

AZ MI ATIANKROL.

MI Atiánk ki vagy mennyegben,
te fiaid szükségűnkben
hozzád kiáltunk ez testben,
hűssük meg halgatz kértűnkben,
mert atiai kegyesség ben
vagy hatalmas Istenségben
Szenteltessék te szent neued,
az az ismeriűnk meg téged,
adgy minekűnk igaz hűtet,
hűtnek ió ielét életet,
bennűnk lakozzék szent lelked,
tiszteltessék Istenséged.
Iőjőn hozzánk te országod,
kedues Euangeliomod,
vduözitő szent Christusod,
kiben őrőcke bódogságod,
adgyad te szent aiandékod,
őrdőgtől ved el országod.
Légyen te szent akaratod,
tarthassuk paranczolatod,
mint mennyei szent vduarod
tellyesiti akaratod,
mijs tehessük mondásod,
el szenuedhessük ostorod.
Mindennapi kenyerűnket,
minden testi szükségűnket,
hűsolgát ió fegyedelmet,
eggyességet, békességet,
ió házastársot, bőséget,
adgyad nekűnk má ezeket.
Es boczásd meg bűneinket,
mint ellenünk vétetteknek
mi meg boczátiuk bűnőket,
ki erőlhcze hűtünket,
és bátoricza lelkünket,
hogy teis meg engedied bűnünket.
Ne vigy minket kisertedbe,
testet őrdőgnek tőrébe,
ez világ dühősségébe,

kétség-

kétségbe, erőtlenségbe.
hűtetlenségnek bűnébe,
ne hadgy el vesznünk ezekbe.
Szabadicz minket gonosztól,
őrdőgnek czalárdságától,
kárhozattól, hamisságtól,
rabságtól és dög halálától,
kórságtól, háborusságtól,
mind testi lelki gonosztól.
Mert te vagy hatalmas Isten,
vralkodó örök Isten,
kegyes és irgalmas Isten,
ki minket könyörgésünkben
meg hagattál sükségünkben,
azért bizuán mondgyunk, Amen.

MAS.

MI Atiánk ki vagy mennyegben,
kik vagyunk ismeretedben,
azt paranczolod minekünk,
hogy miés egymást szeressünk,
Atiánknak téged vallyunk,
nagy bizuán néked sólhassunk,
süünket bátorithassuk.
Meg szenteltessék te neued,

szent igédben meg tarcz minket,
hogy szent életben élhessünk,
tégedet Urnak valhassunk,
benned mindnyáian bizhassunk,
igazán hogy mi élhessünk,
pokoltól szabadúlhassunk.
Már iöjön te szent országod,
lakozzék bennünk mondásod,
az az te hatalmasságod,
mert az gonoz őrdög mérge
mindnyáian kétségbe vinne,
meg tördi bennünk az haragot,
és adgyad te szent országod.
Es légyen te akaratod,
mint menyben, földön bekéded,
adgy vigasságot minekünk,
kik igen meg nyomorottunk,
őrdögtől, gonoz embertől,
pokoltól, hűtetlenségtől,
nagy sok eretnekségtől.
Adgyad nekünk kenyerünket,
minden napi életünket,
lelki testi sükségünket,
meg őriz minden gonosztól,
ehségtől és döghaláltól,

hadaktól és fősuénysęgtől,
nagy sok ßorgalmatosságtól.
Boczásd meg mi bűneinket,
mert igen röttentnek minket,
miképpen miés boczátunk,
az kiktől mi meg bántattunk,
hogy egyenessek lehessűnk,
téged igen ßeressűnk,
és egymást ne gyűlölhessűnk.
Ne vigy minket kisértetben,
de meg tarcz ismeretedben,
Isteni édessęgedben,
mikoron ördög meg kisert,
hamisra minket kéßerit,
pokollal, bűnnel háborit,
te neued minket ßabadit.
Szabadicz minden gonoztól,
meg öriz veßedelemtől,
mindnyáian örök haláltól,
mi halálunknak v̂deién
minket ackoron vigaztaly
bodogok közibe ßámlály,
te hozzád minket bé fogadgy.,
Hald meg Atiánk vallásunkat,
enged meg könyörgésűnket,

az hűt-

az hűtben erősicz minket,
hogy mi kétsęgbe ne esűnk,
fogadásodban bizhassunk,
nagy vigan énekelhessűnk,
Ament tenéked mondhassunk.

MAS.

Ad notam: Szűkseg meg tudnunk űduössegnek dolgát.

MI kegyes Atiánk kit vallunk hűtűnkben, légy segitsęggel ily nag ßűksęgűnkben, éppicz meg minket mi terméßetűnkben, ki vag menyegben.

Az te ßent neued ßenteltessęk köztűnk ne vralkodgyék hamisság mi köztűnk, az te ßent igéd hirdettessęk köztűnk, hog el ne veßűnk.

Iöńön mi közzénk az te ßent orßágod, czak te biry minket bűnös fiaidat, esmerhessűk meg az te ßent fiadat, Christus Wrunkat.

Ne légyen bennűnk ördögnek orßága, ne birion minket az bűnnek sokságа, ßállyon mi közzénk hűtnek igazsága,

meg

még tiztuláſſa.

Terméſetünket ne hadgyad kőuetnünk, akaratodat éppiczed mi bennünk, hogy mindenekben te néked engedgyünk, ne hádgy el eſnünk.

Mi kenyerünket mindennapit adgyad, adgy ió feiedelmet, marhánkat meg áldgyad, és mindenekben teſtünket taplálgyad, és óltalmazzad,

Meg boczáſd nékünk gonoz bűneinket, álnokſáginkat, hűtelenſéginket, vegy kű közzülünk minden irígyſéget, és gyűlölſéget.

Es ne vigy minket gonoz keſirtetben, ne hágy el veznünk az mi bűneinkben, óltalmaz minket ne eſünk kétſégben, órdóg kezében.

Szabadicz minket minden ſok gonoztól, bűntől, órdógtól, minden álnokſagtól, ellenſégünktől, hirtelen haláltól, és kárhozattól.

Dűczőſég néked menyben őrök Iſten, ki mi hozzánk vagy engedelmeſſéggel, halgas meg minket itt ez könyörgésben, áldgy meg hűtünkben.

POENI-

POENITENTIA TARTASROL való Dicziretek.

PSALMVS 51.

VR Iſten irgalmaz nékem,
az te irgalmaſſágod ſerint,
Moſd és tőröld el bűnömet,
mellyet én bánok ſűuem ſerint,
Hogy te ellened vétkeztem,
bánom és kőſerű énnékem,
méltán engem meg itilhetz,
azért te igaz Iſten lehetz.
En az bűnben fogantattam,
bűnben anyámtól ſármaztam,
Te czak ſeretz igazſágot,
igirz irgalmaſſágot:
Hincz meg engémet Iſoppal,
hónál feiérb léſſek előtted,
víg léſſen lelkem te benned,
teremim meg vidúlnak tőled.
Ne nézd Wram bűneimet,
tőröld el minden vétkeimet,
Teremcz bennem tiztа ſűuet,
és adgy énnékem ſent lelket,
Ne ves el engem előled,

és ne ved el tőlem ſzent Lelked,
adgy énnékem v̊duőſſęget,
és iora viſelő ſzent lelket.
En miattam ſok emberek
az te vtadra térűlnek,
kik ő bűnőket el hadgyák,
és életeket meg iobbittiák,
Szabadicz Wram engemet,
ved el rólam itiletedet,
áldgyad meg az én nyeluemet,
hogy magaztalhaſſon tégedet.
Aldozatot tennék néked,
ha kedues vólna előtted,
De czak kéuánod én tőlem,
hogy légyen tőredelmes ſzűuem,
Tekincz Wr Iſten lelkemre,
és tégy kegyelmeſſen ő véle,
tégy iól az te Egyházaddal,
ki téged ſzolgál igazſaggal.

AZON PSALMVS.

MIndenható Wr Iſten,
ſzűuűnk rőtteg ſzűntelen,
légy irgalmas minekűnk,
ne légy hozzánk kegyetlen,

mert mi nagy bűneinkben,
és hűtetlenſęginkben,
nem iſmertűnk tégedet
az te dűczőſęgedben.
Boczáſd meg bűneinket,
bátoriczad ſzűuűnket,
értiűk álnokſaginkat,
és hűtetlenſęginket,
bűnnek ſzántalan vólta
kőſergeti lelkűnket,
és mi nagy bűneinkuel
czak rontiuk mi hűtűnket.
Czak bűnt és hamiſſágot
te elődbe vihetűnk,
mert feienként anyánktól
bűnben fogantattunk,
tudgyuk igazat ſzeretz,
ne ály boſſzút mi raitunk,
de igéreted ſzerint
légy irgalmas minekűnk,
Chriſtus Wrunk halála
bűneinknek váltſága,
drágalátos ſzent vére
v̊duőſſęgűnknek árra,
minden fertelmeſſęgtől

minket meg mosogata,
az veßet nyomorúltakat
haláltól meg válta.
Kérünk azért Wr Isten,
ily nagy ßükſęginkben,
légy ſegitſęg minekünk
mi erőtlenſęgünkben,
vyéczad meg ßüuünket
S. Lélek Wr Istenben,
az mi nagy bűneinkben
hogy ne eſünk kétſęgben.
Vigaztallyad Wr Isten,
mi ßomoru ßüuünket,
iſmerheſſük meg niluán
mi v̂duőſſęgünket,
ne támazßuk elődben
az mi érdemünket,
bizhaſſunk az Chriſtusban,
őrőgbiczed hűtünket.
Mencz meg minket Wr Isten
minden hűtetlenſęgtől,
ßakadgyunk el immáran,
ßőmfęny veztő világtól,
v̂dueſſęget ne váriunk
ily nagy ſok Iſtenektől,

iſmerheſſük meg, hogy czak
hűtet kiuánz mindenektől.
Bátoriczad nyeluünket,
hogy valhaſſunk tégedet,
támaz oly embereket,
kik hirdeſſęk ßent igédet,
ßenteltesięk kőzőttünk
az te dűczőſęges neued,
tőredelmes ßüueken
maradgyon meg az te kedued.
O mennyei bódogſág,
dűcző ßent Háromſág,
kinek nem kel hamiſſág,
és tettetes iámborſág,
légyen kőztünk igazſág,
veßen el az hamiſſág,
iſmerheſſünk tégedet,
ki vagy őrők bódogſág.

AZON PSALMVS.

LEgy irgalmas Wr Isten minekünk,
mert ellened álnokúl vétkeztünk,
de te benned vagyon reménſęgünk
kit haragra bűnnel ingerlettünk.
Vedd el rólunk méltó haragodat,

mutasd hozzánk irgalmas vóltodat,
hogy esmerűk ebből io vóltodat,
vedd el rólunk ecképpen titkodat.
Derékképpen te meg tizticz minket,
mosd el rólunk fertelmesſęgűnket,
az el veztet ſép öltözetűnket
reánk aduán, ved hozzád lelkűnket.
Vndokſágát faitalanſágunknak,
mind iol láttiuk ſok álnokſáginkat,
gonozſágink elöttűnk forognak,
kik elötted ſűntelen vádolnak.
Vóltaképpen ellened vétkeztűnk,
látáſodra gonozt czelekedtűnk,
igaz vagy, te nem kel kételkednűnk,
gyözedelmes vagy mikor itiltetűnk.
Igazſági te itiletidnek,
ebből tetznek hogy bé tellyeſſednek,
azért az kik tégedet itilnek
kegyetlenek, tőled meg gyözetnek.
Czak bűn az mi gyarló terméſetűnk,
álnokſágban mert mi ſűletettűnk,
veſedelmes itt az mi életűnk,
el kárhoztunk ha meg nem térēdűnk.
Vétkeinkről fordicz el ſemeidet,
és tőröld el az mi bűneinket,

ne aka-

ne akariad látni mind ezeket,
kickel ſokſor meg bántottűk tégedet.
Sies belénk vy ſűuet adnia,
S. Lelkeddel meg vyétania,
tizta hűttel aiandekoznia,
ad öröcké ſinedet látnia.

PSALMVS 6.

SZent Dauid Király bűnei ellen
igy panaſolkodik,
de az Iſtennek kegyeſſęgében
nagy erőſſen bizik,
és tellyes hűtből könyörgéſęben
igyen imádkozik:
Hatalmas Iſten nagy haragodban
ne fedgy meg engemet,
te haragodnak nagyſága miat
ne oſtoroz engem,
mert haragodnak nagyſága miat
kelletik el veznem.
De ſőt Wr Iſten könyörűly raitam,
mert czak alig vagyok,
tudod Wr Iſten mely beteg vagyok,
mert nagy bűnös vagyok,
gyogyécz meg engē az ſaydalomból,
mert gyogyúláſt várok.

Az én testemben felsęges Isten,
semmi épsęg ninczen,
czontaim kő zzűl annira iuték,
hogy egy helyem ninczen,
minden erőmtől meg fogyatkoztam.
semmi ió bennem ninczen.
Háborusága az én lelkemnek
oly igen nagy vagyon,
minemű ßélvéz és nagy háború
az tengeren vagyon,
de mîg reám néz hatalmas Isten
ez czak addig vagyon.
Téry hozzám Wram és ßabadicz meg
el busult lelkemet,
ielencz meg bennem te végheteilen
kegyelmessęgedet,
tarcz meg Wr Isten irgalmasságodért,
az én életemet.
Vallyon s'vagyoné ki az halálban
rólad emlekezik,
[illegible] fenekén kegyessęgedet
[illegible]ek,
[illegible]ragodnak boßßúállását
akarod hogy érczék.
Ne had Wr Isten esni lelkemet
őrdőg-

őrdőgnek torkában,
kit te ßerzőttél tiztessęgedre
ne had karomlásban,
vigy bé engemet őrők életre,
te ßent orßágodban.
Mert nem diczirnek azok tégedet,
kik vadnak pokolban,
de sőt káromlyák te ßent neuedet,
őrők káromlásban,
téged diczirlek, ha bé viendez,
őrők orßágodban.
Régúlta immár czák veßekedem
foházkodásomban,
el neduesitem az én ágyamat
kőnyhúllatasimban,
noßolyám immár vgyan el árrat
az én siralmimban.
En ßeme imet homály fogta bé,
kőserűsęg miat,
immár ezentől meg eméztetem,
sok bűneim miat,
de kérlek téged tekincz én reám,
fogadásod miat.
Hatalmassagát te ßent igédnek
adgyad hogy hűhessem,
ßaba-

ßabadulását az én lelkemnek
adgyad hogy várhassam,
igiretedért te ßent fiadban
adgyad hogy valhassam.
őruendez lelkem, noha sok bűnőm,
te benned Wr Isten,
mert meg halgattad kőnyőrgésemet,
hatalmas Wr Isten,
bizzál ió fiam, az én lelkemnek,
azt mondgya az Isten.
Tauozzatok el azért én tőlem
minden ellensęgim,
mert Isten előt kellemetessek
az én imádságim,
őruendez lelkem, mert sohul ninczen
nékem ellensęgem.
Mihelt az Isten imadságomat
eleiben viué,
ottan lelkemet őrdőg markából
hamar el kű menté,
az én ßűuemet bizodalomra
ottan fel éppité.
Ellensęgimet meg haborita,
és el ßégyenité,
nagy hamarsággal ßégyenuallással
mind

mind vißßa térité,
bizodalomra az bűnősőket
én általam inté.
Senki bűnétől meg ne iedgyen,
czak Istenben hűdgyen,
el boczáttatik ßent áldomással,
ha ő hozza megyen,
én rólam példát ez Diczíretben
mind ez világ vegyen.
S. Dáuid irta Diczíretinek
hatodik réßében,
az bűnősőket bizodalomra
inti ez énekben,
midennek vallya őrők életét
ki hűßen Istenben.

VALLAS TETEL ISTENNEK *előtte, sok bűneinkről és hamisságinkról.*

MIndenható Wr Isten,
mi bűnős emberek,
gyónást és vallást teßűnk,
mind tőredelmesek.
Mert mi igen vétkeztűnk,
Istensęged ellen,

mint teremtő meg váltó,
és ſent Atiánk ellen.
Eletünknek rendiben
igen meg bántottunk,
mi nagy ſok bűneinckel
téged ingerlettünk.
Gonoz ſóual, ſándeckal,
látáſſal, halláſſal,
irrgyſéggel, mordályſággal,
ragalmazáſockal.
Szitkos átkos vóltunckal,
harag tartáſunckal,
hamiſſan mi hűtünket
gyakran mondáſunckal.
Iſteni káromláſſal,
és hűtelenſéggel,
mi nyomoruſaginkban
békételenſéggel.
Iſtennek ſent igeiét
noha gyakran hallyuk,
de mi bennünk gyümölczét
ſemmit nem érezzük.
Az Iſteni és atiafiui
ſeretet ninczen bennünk,
de vagyon ételen
ſeretet mi bennük.

Buyaſág és torkoſſág
meg foyt az keuélyſég,
telhetetlen átkozot
izgat az fősuényſég.
Mint tengernek fővenye
meg ſámlálhatatlan,
azonképpen mi bűnünk
nálunk tudhatatlan.
Azért mijs magunkat,
Iſtenſéged előt,
bűnősőknek vádollyuk,
mind ez vilag előt.
Ne nézd mi bűneinket
és gonozſáginkat,
de tekincz kegyelmeſſen
irgalmaſſágodat.
Es el ne feletkezzél
te igéretedről,
te bűnősőkhöz való
kegyelmeſſégedről.
Kit nekünk meg igértél,
te ſent Fiad által,
és mondál Ezechiel
az Prophéta által:
Hogy valamely órában

ßegény bűnős ember,
te hozzád foházkodik
mint el veßet ember.
Az ő gonozságából
ha óis kű térend,
és fayta ansagának
ha ő véget vetend:
Sohá az ő bűnetől
meg nem emlekezel,
sőt ő v̄duőssęgére
teis v̄gyekezel.
Azért néked kőnyőrgűnk
felsęges Wr Isten,
ne álly boßßút ßertelen
mi gonoz bűnűnken.
De minekűnk meg boczás
te ßent Fiad által,
hogy mi v̄duőzűlhessűnk
ő irgalma által.
Hűßűk hogy meg halgattál
mi kőnyőrgésűnkben,
azért lelki őrőmmel
miés mondgyunk, Amen.

MAS.

Az Felséges Isten notáiára.

Ad nota Vel el Ur Jnr, rolunk

Atia

ATia Wr isten menybeli teremtőnk
az Christus által ió akaró Wrunk,
lelki és testi gonoztól vedelműnk,
és óltalmazónk.
Kinek ió kedue mi reiánk árradot,
az fiu által meg nilatkoztatot,
kit most minekűnk igazán hirdetnek
ő igeiéből.
Geriezd fel azért az te S Lelkeddel,
az mi ßűuűnket taplállyad igéddel,
óltalmazhassuk dűczősęged ezzel,
minden v̄dőben.
Es ved el rólunk az mi bűneinket,
és kőnnyebiczed ßőrnyű ostorodat,
ne tekincz nekűnk nagy bűnős vóltunkat,
álnokságinkat.
Mert mi feienként mi kiczinsęgűnkben
bűnben fogantattunk anyánknak mehében, az kik nyomorgunk ez kőserues vőlgyben, Adám testében,
Ha meg tekinted az mi bűneinket,
és fizetz nekűnk álnokságunk ßerint,
ki viselheti ennek el súlyságát,
ißonyu vóltát.
Igaz vagy azért Abrahámnak Wra,

Kerez-

Kereztiéneknek kegyelmes óltalma,
ne bűntes minket az te haragodban,
igazságodban.
Hála tenéked kegyes Atia Isten,
dicziret néked áldot Fiu Isten,
tiztessęg néked Szent Lélek Vr Isten,
most és őrőcké.

MAS.

Az Izrael fiainak számla lásokról.

MI Wrunk Iesus Christusnak
ßerelmes Atia Wr Isten,
kérűnk ßűnyék meg immáran
ez világon nagy haragod,
mint Szent Dauid v̂deiében.
Ki ßent igéreted ellen
el kűlde Ioab Hertzeget,
hogy meg ßámlálná orßágát,
ßámát venné az Sidóknak,
ki ezt monda az Dauidnak:
Az felsęges nagy Wr Isten
meg sokasitá népedet,
miért akarod ezt Wram,
bizony meg bűnted az Isten.
De Dauid ezt nem gondola.
El méne

El méne azért az Hertzeg
nagy bűual és nagy bánattal,
kezde az népet ßámlálni,
meg haraguék az Wr Isten,
és meg veré az Sidókat.
Monda az ßent Dauid Király,
Bizony én igen vétkeztem,
boczássad meg nagy Wr Isten
ßegény Szolgádnak bűneit,
mert én vétkeztem ellened.
Imè az felsęges Isten
hozzá boczátá Prophétát,
azt mondgya néked az Isten,
ez háromban tégy válaztást,
valamelliket kiuánod:
A[illegible] hét egéz eztendeig
akarodé hogy bűntessek
Orßágod az nagy êhsęggel,
auagy hogy három hólnapig
ellensęged kezeben légy?
Auagy hogy három napiglan
dőghalál légyen földedben,
és az Istennek Angyala
czapdossa az te népedet,
Lássad azért mit akarz most?
Monda

Monda az Szent Dauid Király,
minden felől rattam halál,
de iob énnékem hogy eſem
az nagy Iſtennek kezébe,
hogy nem mint ember kezébe,
Mert ő termésęti ſerint
igen irgalmas kegyelmes.
Hogy ez mondáſt el végeze,
az Iſten az Sidóſágban
mindiáráſt Dóghalált ſőrze.
Es czak egy nemzetſęg kőzzűl
hetuen ezeren halának,
el boczáttaték az Angyal
Ieruſalem városára,
hogy ottis halált ſőrzene.
De mihelt az haragos Angyal
őket vldóznie kezde,
kőnyőrűle az nagy Iſten,
és ezt monda az Angyalnak,
elég hádgy béket ő nekik.
S. Dauid lata az Angyalt
az égh alat és főld felőt,
ő kezében egy éles tőrt,
monda Dauid az Iſtennek,
En vagyok az ki vétkeztem.

Iordúl-

Fordúllyon réám haragod,
és az én házamnépére.
monda ő néki az Angyal,
meg kegyelmezet az Iſten,
ſemmit ne fęly Dauid Király.
Kérunk mįs nagy Wr Iſten,
ſent erős irgalmas Iſten,
halhatatlan vduőzitő
és nagy tűrhető Wr Iſten,
ſűnnyék meg az te haragod.
Azért mi moſt emlékezűnk
régen tőt kegyeſſęgedről,
mert moſtis vgyan azon vagy
nem kiſſeb az te hatalmad,
halgaſd meg kőnyőrgeſűnket.
Wr Iſten ki meg hoſſabitád
Ezechiáſnak életét,
hoſſabicz meg kérűnk téged,
minekűnkis életűnket,
hogy bűnünkből meg térhęſſünk.
Halálos bűnben ne eſűnk,
bűneinket ſirathaſſuk,
hogy te veled vralkodgyúnk,
Chriſtus Ieſuſſal őrűlyünk,
mind őrőckön es őrőcké.

PSAL-

PSALMVS 130.

FElsęges Isten hozzád kiáltunk, nagy kőserűsęggel kőnyőrgűnk néked, hogy légy segitsęggel.

Tekincz mi reánk kérűnk Wr Isten, illy nagy ßűksęgűnkben, és segély meg minket erőtlensęgűnkben.

Miként à foglyok tőmlőtz fenekén erőssen kiáltnak, senki sem hallya sem kőnyőrűl raitok.

Pokolnak kinya, bűnek sokſága dűhőskődik raitunk, légy segitsęggel hogy mind el ne veßűnk.

Ha bűneinket te meg tartandod felsęges Wr Isten, vallyon ki léßen előtted bűntetlen?

Ninczen ártatlan ninczen bűnnélkűl senki te előtted, azért kőnyőrgűnk vtunkat vezérlyed.

Mert czak te nálad vagyon keduessęg és nagy irgalmasság, Christus Iesusért bűnűnkből ßabadság.

[illegible]endez ßűnűnk, felseges Isten, te igi[illegible]ben, és hozzánk való nagy kegyes[illegible]ben.

Nagy

Nagy reménsęgűnk és bizodalmunk legyen az Istenben, semmit ne bizzunk az mi érdeműnkben.

Oh méltóságos nagy irgalmasság keduessęg mi raitunk, bűnnek őrdőgnek nincz hatalma raitunk.

Meg ßabadúltunk az Christus által őrők kárhozattól, ninczen fęlelműnk immár az haláltól.

O egy reménsęg menybeli Isten bizony kéz segitsęg, te ßolgaidnak adgy őrők életet.

Dicziret néked Atia Wr Isten, az te ß. Fiadal, és mind őrőcké S. Lélek Istenuel.

AZON PSALMVS.

Bűnősők hozzád kiáltunk,
Wr Isten kőnyőrűly raytunk,
nisd meg az te fűleidet,
halgasd meg kőnyőrgésűnket,
mert ha te mind meg itilendőd,
az mit vétkeztűnk ellened,
mind el kárhozunk előtted.
Nagy az te irgalmasságod,
az bűneket meg boczátod,

nincz

nincz nekünk ſemmi érdemünk,
nincz ſemmi ártatlanſágunk,
nincz ki dőczekedgyék előtted,
ſelünk mindnyáian tégedet,
és könyörgünk tenéked.
Azért bizzunk az Iſtenben,
és nem az mi érdemünkben,
nyugodgyék ő benne lelkünk,
ő légyen mi reménſégünk,
lám ő nekünk niluán igéri,
hogy akar óltalmunk lenni,
azért hűdgyünk mi ő néki.
Legyünk erőſſek hűtünkben,
bizzunk czak az Wr Iſtenben,
ne eſünk benne kétſégben,
ne ſomorkodgyunk lelkünkben,
légyen erős minden keresztién,
ki meg vyúlt ſent lélekben,
és bizzek az Wr Iſtenben.
Ha nekünk ſok bűnünk vagyon,
Iſtennél több kegyelem vagyon,
nincz ő irgalmának vége,
noha embereknek ſok bűne,
ő minekünk kegyes Pásztorunk,
ki őriz minket pokoltól,
és meg ment az kárhozattól. Auſer

AVFER IMMENSAM, &c.

VEd el Wr Iſten tőlunk haragodat,
és az te kemény vêres oſtorodat,
nagy bűneinkért mi reánk ne onczad
boſſuállſodat.
Ha bűnünk ſerint kezdünk mi fizetni,
vereſségedet nem álhattia ſenki,
mint ez világnak első veſedelmi
nekünk meg ielentik.
Mire mireánk geriedez haragod,
oh mi ſ. Atiánk raitunk nagy czapáſod,
kik nem külömbek vagyunk mint áre
nyékok, rothatandó porok.
Meg ſerteztettünk Atiánknak vétkéuel,
gyarló mi lelkünk teſtünknek ſebéuel,
mi romláſunknak nagy veſedelméuel,
néz kegyelmes ſemmel.
Ne had heában illyen nagy munkáiát,
ne had heában az ő ſent halálát,
az mi Wrunknak kőſerues nagy kényát,
az ő áldozattiát.
Adgyad minekünk az te ſent Lelkedet,
eſmerheſsük meg mi közbeniárónkat,
mert meg eſmertük mi gonozſágunkat,
vedd el haragodat.

Vegye

Vegye el rólunk az mi bűneinket, és mosogassa véreuel vétkűnket, ki az Atiáual és az S. Léleckel, bizony őrők Isten.

PSALMVS 143.

HAlgasd meg Atia Isten
az mi ßűksęgűnket,
boczásd fűleidbe
nagy kőnyőrgésűnket,
az te fogadásodban
és ßent igazságodban,
halgas meg Christusban.
Szolgaid téged kérűnk,
meg ne itiltessűnk,
kegyelmes légy minekűnk,
hogy mind el ne veßűnk,
nincz élő ember főldőn
elődbe ki mehessen,
és igaz lehessen.
Mert ellensęg ßűuűnket
mi terméßetűnket,
haborgattia lelkűnket,
biria életűnket,
ióktól minket meg foztot,
Christustól el ßakaztot,

kárho-

kárhozatra haytot.
Mint az kik őrők tűzre
nagy veßedelemre,
ecképpen sőtétsęgre,
ßántalan sok bűnre
vit minket ellensęgűnk,
kinban meg rőttent ßűuűnk,
kőseredet lelkűnk.
Régi vdőt emlitűnk,
dolgaid esmeriűk,
irgalmasságod hűßűk,
igazságod értiűk,
gonoßokat meg rontaz,
iókat kezedben tartaz,
és meg bódogitaz.
Azért hozzád kiáltunk,
nékűnk légy óltalmunk,
mint az főld meg ßárrattunk,
ióktól el táuoztunk,
lelkűnk vigasság nélkűl
vagyon igazság nélkűl,
Christus Iesus nélkűl.
Sies halgas meg minket,
tőlcz bé kéréfűnket,
bátoricz mi ßűuűnket,

áld meg

áld meg életünket,
meg fogyatkozot lelkünk.
Chriſtus táuoly ment tőlünk,
nem lakik mi bennünk.
Haragod vedd el rólunk,
könyörüly mi raitunk,
ſent ſined had meg látnunk,
légy immár mi velünk,
mert maydan el kel veznünk,
kel kárhozatra mennünk,
kit pokolnak értünk.
De te engedgyed tudnunk,
vdeién meg látnunk
irgalmaſſágod raitunk,
ki maradgyon nálunk,
mert te vagy mi óltalmunk,
minden hatalmaſſágunk,
czak te benned bizunk.
Mutas ió vtat nekünk,
hogy ne téuelegiünk,
mert te vagy ſegedelmünk,
dolgunkban vezérünk,
azért hozzád kiáltunk,
tőled óltalmat várunk,
nincz houá folyamnunk;

Mencz

Mencz meg az ellenſégtől,
az hűtetlenſégtől,
órdógtől és az bűntől,
minden téuelgéſtől,
tanicz téged kőuetnünk,
akaratodat tennünk,
te vagy vduoſſégünk.
S. Lelked minket tarczon,
hűtben bátoriczon,
vtunkban igazgaſſon,
Chriſtusban biztaſſon,
ſent neued igazſágunk,
légyen vigaztaláſunk,
örök bódogſágunk.
Mencz kű ſomoruſágból,
minden háboruból,
roncz meg igazſágodból,
irgalmaſſágodból,
az mi ellenſéginket,
kik háborgatnak minket,
kergetik lelkünket.
Mind el veſeſſed őket,
mint gonoz téuőket,
kik akariák lelkünket
birnia életünket,

I mert

mert ſolgaid mi lőttünk,
tőled óltalmot kérünk,
már ne hágy el veznünk:

S. Dauid igy könyörgé
kőſerűſségében,
eſet vala bűnökbe,
oly nagy ſélelemben
irta meg Sóltár könyvben,
ſáz negyuen harmadik reſében,
hogy tanúllyunk ebben.

PSALMVS 51.

HAboruſága Dauid királynak
egykoron nagy vala,
mikor bűnéről Nathan prophéta
meg feddette vala,
kőſerues ſűuel ſiruán Iſtennek
igy könyőrög vala.

Atia Wr Iſten könyörűly raitam
te nagy iő vóltodért,
ſok bűneimet boczáſd meg nékem
irgalmaſſágodért,
ne hadgy Wr Iſten kérlek el veznem
az te ſzent neuedért.

Rút vagyok Wram ſok bűneimmel
mind

mind ez világ előt,
de még ennélis én rúttab vagyok
Iſtenſéged előt,
mert fellyűl halat én álnokſágom
az én feiem előt.

Szent templomodat meg ſzeplőſittem
és meg ferteztettem,
paráznaſágban és gyilkoſſágban
én magamat eytem,
ſzemeid előt ſoha Wr Iſten
el nem rőitezhetem.

Imé Wr Iſten mind talpig vagyok
az bűnben előtted,
mind tizta vérben bé ferteztetuén
vgy állok előtted,
mint az nyár leuél én vgy rezketek
féltemben előtted.

Anyám mikoron az ő mehében
engemet fogadá,
nagy ſiralommal és faydalommal
ez világra hoza,
bűnben fogadá róla reámis
az bűn el árradá.

Nincz houá lennem,
nincz houá fognom

el veßet feiemet,
ſęli rőttegi el buſúlt lelkem
az én Iſtenemet,
vallyon s'mikoron moſſa el rólam
az én bűneimet?
Im eleibe támaztom néki
az én bűneimet,
lássa ő maga az én ſent Atiám
halálos ſebemet,
kőſſe bé nékem oruoſſágáual
kőſerues ſűuemet.
Indiczon erre téged Wr Iſten
igaz fogadáſod,
Iácób atiánkra ſállot Iſtení
őrők áldomáſod,
hogy diczirteſſęk moſt és őrőckę
ſent irgalmaſſágod.
Mely igen tizta lennék Wr Iſten
ha meg moſſogatnál,
bizony az Napnál Hóldnál Czilagnál
ſęb lennék az hónál,
ſenki nálamnál feiérb nem lenne
ha meg tiztitnanál.
Kólad Wr Iſten ily feledéken tőbbę
én nem lennék,

kegyel-

kegyelmes Atiám ha te keduedben
ez után lehetnék,
ió példaadó az bűnőſőknek
kedues ſolga lennék.
őrőmet nékem mikor mondanál
és meg vigaztalnál,
és kegyelmedben hog ha mind végig
engem meg tartanál,
oly nagy fel ſóual ſép diczíretet
én tőlem hallanál.
Hogy ha kiuánnád áldozatomat,
minden ióságomat,
meg nem tartanám ſem kémélleném
tőled én marhámat,
de tudom Wram hogy czak kiuánod
igaz vallásomat.
Halgaſd meg azért foházkodáſát
az te hűueidnek,
kik moſt en velem ſiruán ohaituán
eggyűt kőnyőrőgnek,
hatalmat venni
ne hadgy mi raytunk
az mi bűneinknek.
Végezd el Wram magas kőfalát
az te Egyházadnak,

adgyad kezekhöz már az országot
áldot fiaidnak,
bizodalommal nagy reménységgel
kit régúlta várnak.
S. Dauid király az ő lelkében
így könyörög vala,
az Isten előt mikor bűnéről
valláſt tészen vala,
ötuen eggyedik Dicziretiben
ezt bé írta vala.

M A S.

MEnynek és földnek nömös teremtöie, és mindeneknek kegyelmes Istene, sohúl semmi nincz mi téged nem félne, és nem röttegne.

Ne büntes minket az mi bűnünk szerint, és ne kárhoztas az mint érdemlenök, mert vgy feyenként mi pokolra mennénk, és mind el veznénk.

Az mi Atáink vétkeztek ellened, miés sok bűnnel káromlottunk téged, de bűneinket te meg engedheted, és el veztheted.

Ne geriedgyen fel haragod ellenünk, te szined

te szined elől hogy mi el ne vesszünk, az te neuedért légy kegyelmes nekünk, mi ió Istenünk.

Sok vdeie már hog nyomorgattatunk, veszedelmünkbe igen el faradtunk, azért Wr Isten czak te tőled várunk, könyörűly mi raitunk.

Halgas meg minket kegyelmes Istenünk, mert segitséget czak te tőled kérünk, ninczen egyebeknek kinek esedezzünk, és reménkedgyünk.

Boczásd meg bűnét az te seregednek, vedd el romlásat az te hűueidnek, hogy nagy örömmel téged diczirienek, és tiztellyenek.

Dücziőség néked kegyes Atia Isten, és vralkodó áldot fiu Isten, az vigasztaló S. Lélek Istennel, örőcké Amen.

M A S.

Magaztallak én Istenem, notaiára.

VRam Isten magasságban,
kilakozol menyországban,
tekincz reánk nyaualyánkban,
mert vétkeztünk dolgainkban,

Tudom anyám nagy vétekben
fogot engem ő mehében,
ki ſűntelen forgot bűnben,
ördög miat nagy inſęgben.
Iay énnékem nyaualyáſnak,
ez világon el hagyatnak,
vétkek mia el fárratnak,
és Iſtentől meg vtálnak.
Nem mondhatom bűntelennek,
magam látom erőtlennek,
Iſten ellen nagy vétetnek,
örök kéntől meg epetnek.
Azt iól látom meg vtálram,
Iſten felől mit vallottam,
én teſtemet vgy birattam,
hogy még máſnak ſem mondhattam.
Méltó vagyok kárhozatra,
mert az Iſtent nagy haragra
indittottam bátran arra,
nem gondoltam ſemmi ióra.
Dőgleletes vólt életem,
Iſten ellen mit miuelrem,
mert én néki nem engedtem,
ſertelmeſűi czelekedtem.
Ezt im értem dolgaimról,

kétſęg

kétſęg ſemmi nagy kénomról,
örök tűznek faidalmitól
rőtteg lelkem ſulyſágától.
Semmi kétſęg, meg kel halnom,
életemről meg kel válnom,
föld gyomrába kel ſállanom,
ott kel nékem meg rothadnom.
Czontaim ſéllel el hányatnak,
teſteim rólok ſakadoznak,
ízről ízre mardoſtatnak,
ſęrgek miat rágattatnak.
Ezt magamról igy értettem,
életemet meg erzettem,
Iſtenemet ſem bőczűltem,
ſőt még neuét ſem tíztelrem.
Nagy kár nittia fűleimet,
ha nem nézem Iſtenemet,
ki nem nézi bűneimet,
de czak vária meg tértemet.
Diczíretet kel mondanom,
kitől magam ſem ohatom,
Iſtenemhőz kel folyamnom,
Chriſtus álral néki ſólnom.
Egy ſép Szűztől ielentetek,
ki Atiától boczáttatek,

S. Lélektől fogantaték,
végre értünk ſzülettetéк.
Réa véué bűneimet,
ſzent válára vétkeimet,
kőnnyebité én terhemet,
őrők kéntól én lelkemet.
Ez egy Chriſtuſt én meg fogtam,
igaz hűttel támazkodtam,
czak ő hozzá ragazkodtam,
és ő benne meg vyúltam.
Mert érőttem kinzattaték,
ſzent ortzáia pőgdőſteték,
kereztfára fűggezteték,
végre értem meg őleték.
Nem mondhatom mit kellene
értem tőbbet mit miuelne,
kin én lelkem őruedezne,
auagy penig keduesb lenne.
Nyugſzik lelkem én teſtemben,
Chriſtus felől igaz hűtben,
ſzent Atiánál reménſęgem,
vduőſſęgem nincz kétſęgben.
Ez ſzép Ieſus moſogattia,
ſzent véréuel bé borittia,
vndok bűnőm rólam ronttia,

ſzent

ſzen Atiának bé mutattia.
Kiről néki hálát adok,
itt ez teſtben mîg maradok,
diczíretet néki mondok,
éyel nappal mîg ſzólhatok.
Az ki ira almélkodúan,
ő életét hányuán vetuén,
és ő teſtét meg tekintuén,
ő tárſától meſſze leuén.
Ezer őt ſzáz negyuen négyben,
hideg őſznek kezdetiben,
S. Ferentznek innepében,
Tordán ſzőrzek ezt verſekben.

MAS. *Notáia: Halgaſd meg Atia Iſten mi ſzűkſegűnket.*

MI Wrunk Ieſus Chriſtus
mint meg vagyn írua,
az Atia Wr Iſtennek őrőcké váló
fia, kinek olly nagy neuet ada,
hogy mindeneket meg halada,
magas menyorſzágba.
Kit Maria ſzűlt vala,
bűnűnkért meg hala,
hogy minket meg váltaná,

iſmeg

ismeg fel támadá,
az halált ő meg rontá,
menyországot meg nitá,
mínekünk aiánlá.
Enged esmeretedet,
az te S. Lelkedet,
őregbiczed hűtünket,
igazgasd vtunkat,
hogy ez földön értheſsük
hozzánk való ió vóltodat,
irgalmaſſágodat.
Te minden állatoknak
vagy nómos teremtőie,
ki vralkodol Atiáual
őrőckön őrőcké,
légy lelkünknek vezére,
ne boczás tétuelygésre,
vigy esmeretedre.
Foycz meg bennünk bűnünket,
add meg kéréſünket,
világoſicz meg minket,
szenteld meg lelkünket,
hogy éltünkben valhaſſunk,
hóltunk után láthaſſunk,
veled maradhaſſunk.

Enged-

Engedgye Atia Iſten,
és az fiu Iſten,
és az S. Lélek Iſten,
ki vagyon menyekben,
birion az igaz hűtben,
vezérlyen igeiében,
mind őrőckė, Amen.

MAS.

Nota. Bodogok azok kik Iſtent félik.

MEg bántunk Iſten szüntelen tégedet, mert nem őrizzük az te s. igédet, ſok vétkeinckel ingerlünk tégedet, de kegyelmes vagy ne hadgy azért minket.

Mert mi emberek földből teremtettünk, az gonozságra és haylandóbak vagyunk, mennyeiekre nem vgyekezünk, mint fel vetet kő az földre ſietünk.

Halgas meg azért kegyelmes Wr Iſten, tekéncz mi reánk ki vagy őrők Iſten, te S. Lelkeddel vigaztaly Wr Iſten, hogy te szent igéd légyen bőczületben.

Diczéret néked menybeli Wr Iſten, ki mi reánk néz nagy kegyelmeſſéguel,

el nem

el nem hadtz minket ſent igéreteduel,
de meg vigaztalz S. Lélek Iſtenuel, A.

Pœnitentiára intő Dicziret.

Dlczérd az Iſtent te hű Kereztién,
mert nagſok iót tőtt veled az Iſten,
hogy te meg eſmerted őtet ki legyen.
Ne régy magadnak hoſſu életet,
ne ragd egymáſra az ſok vétkeket,
mert el viſelned nehéz te terhedet.
Serkeny fel immár te nagy álmodból,
ſies kű térni nagy bűneidből,
az álnokſágot rekezd kű ſűuedből.
Az Atiafiui ió ſereteted
mutaſd meg immár iámbor életed,
hogy ne látaſſék te kegyetlenſçged.
Mert az halálnak ollyan ő dolga,
mint az lopónak nagy álnokſága,
hirtelen el ió te kű múláſodra.
Mikor az halál téged meg kéſért,
az te lelkedben vgyan meg búſit,
meg ſem győhatol akkor ſűued ſerint.
őrőmeſt touáb az határt vénned,
ha az halált rólad el vethetnéd,
de az

de az halál touábra nem vár téged.
Pœnitentiát ſies tartani,
az vduoſſçgre gondot víſelni,
az igaz hűtben végig meg maradni.
Mert az Wr Iſten nekűnk azt mondgya,
hogy az vduoſſçg czak azé vólna,
ki igaz hűtben végig meg maradna.
S. Márknál nekűnk Chriſt⁹ azt mődgya
minden gazdagſág hoǵ el múlandna,
czak az menyorſág nékűnk maradna.
Adgya minekűnk S. Lélek Iſten
halálunk után ő ſent orſágát,
láthaſſuk miés őrők bódogſagát.

Más ſiralmas és alázatos könyörgés és Diczeret,
Notáia: Ioſephnek meg mondom.

PŒnitentiát kik tartani akarnak, az Iſtennek azok gyakran imádkoznak, és ő ſent igeiét őrőmmel halgattiák, mert az ő lelkeket taplálnia akariak.

Ennek okáért moſt az én ſent Atiámhoz, ſiruán és ohaytuán kegyes taplalómhoz, én fel ſoházkodő mint ió Iſtenemhez,

nemhőz, és az én ſzűuemnek ſzent irgalmaſſágához.

Te benned bizóknak igirtél óltalmat, ſzent áldot Wr Iſten erős diadalmat, hegyen, vőlgyen, vizen békeſſęges iáráſt, és mind éyel nappal ſzép czendez nyugodalmat.

Reá gondoly ember kűlſő életedre, de gond viſeléſed nincz épűletedre, mert nem v̋gyekezik az lelki őrőmre, az nag̃ Wr Iſtennek neue diczíretire.

Vagyok ſok bűnekben előtted Wr Iſtē, mert meg bántottalak tégedet ſzűntelen, ne bűntes engemet igazſágod ſzerint, lég irgalmas nékem ſz. igéreted ſzerint.

Senki nem vigadhat annijt életében, hogy te náladnélkűl óltalmat veheheſſē, óltalmaz meg minket teſtűnkben lelkűnkben, hogy ne téuelegyűnk lelki eſmeretűnkben.

Bátorſágos vagyok iártomban kőltőmben, mikor az Wr Iſten vagyon én ſzűuemben, nem fęlek ackoron én az kiſirtetben, mert nem hádgy az Iſten engem kétſęgbe eſnem.

Eyel

Eyel és mind nappal az ſzent Angyalockal, őriztet engemet mint hű ſzolgaiual, az Abrahám, Iſák, Iacóbnak Iſtene, menynek főldnek Wra és nőmős teremtőie.

Ki meg vigaztalá ő nagy ſiralmában, ſzent Dauid prophétát háboruſágában, Izrael fiait taplálá puztában, ſzent Ilyés prophétát élteté Sareptában.

Ezeknek felőtte Aegyptom orſzágban, Ioſephet meg tartá ő nagy fogſágában, az három gyermeket égő kementzében, Daniel prophétat éh Orozlány torkábā.

Sok ió vóltát énis látom az Iſtennek, kiért hálát adok ő ſzent felſęgének, teremtőm meg váltóm én meg ſzentelőmnek, minden dolgaimban nékem gondviſelőmnek.

Iſtennek ſzent fia Wr Ieſus Chriſtuſom, az Atia Iſtennél énnékem ſzőſzolóm, az ſzent Lélek által kegyelmes vezérem, ki czak egyedűl vagy énnékem v̋duőſſęgē.

Dűczőſſęg tenéked az te ſzent Atiádcal, tizteſſęg adaſſęk néked ſz. Léleckel, kit egy állapatban és három ſzemélyben, az Kereztienſęgben vallūk őrőcké. Amen.

MAS.

DIczériük mindenkor az mi Istenünket, hogy meg ßabadicza ő az mi lelkünket, és meg ßaporicza mi éledelünket, az őrők életre meg tarcza mi lelkünket.

Tekincze meg bennünk mi kiczin hűtünket, geriezze mindenkor hozzá mi ßűuünket, hoǵ kéßen talállyon ő mindenkor minket, mert Christus Wrunkis vigyázásra int minket.

Gondolkodgyál ember az te bűneidről el ne feletkezzél Christus halaláról, nagy hálaadással tartozol ezekről, hogy téged meg válta az őrők kárhozattól.

Sies bűneidből te hamar kű térni, minden álnokságot ßűuedből kű vetni, látassal Istentől ő fiának lenni, iámbor életeduel mindennek példát adni.

Ne hallazd touábba soha életedet, hoǵ te meg ne bánczad az te Istenedet, mert meg rőuidéti az te életedet, és kétsęgbe eited ezzel az te lelkedet.

Nincz drágáb marháia embernek lelkénél, azt erősben fęlczed minden drága kéncz-

ga kéncznél, hogy meg ne ruticzad gonoz êleteduel, mert nem léßez réßes menyben az Wr Christussal.

Meg rutittia ember lelkét az sok bűnuel, az gyakorta való gonoz hamis hűttel, vndok keuélysęguel és nagy irégysęguel, égymás ellen való gonoz kegyetlensęguel.

Az kegyetlen ember az nagy gonozsággal, bár ne czelekedgyék irigy álnokságual, mert bőlcz az Wr Isten az egy igazságual, mely igen iól láttia kik vadnak igazsággal.

Az álnok őrdőgnek bűnei ollyanok, mint az aytó fęlen kik az lesben vadnak, czak óráiát váriák mîg reá rohannak, az halál és az bűn egyßőr s'mind reá esnek.

Vallyon s'houá léznek el az hűtetlenek kik véreket ißßák az ßegény kőssęgnek, mert az ő bűnőkről ßámot nem adhatnak az halál előtis ők el nem rőitezhetnek.

Rőttennyűnk meg azért az mi bűneinktől, őrizzük magunkat az lelki fogságtól, hogy el ne ßakadgyunk mi az Wr Christustól, az menyorßágbęli drága őrőksęgtől.

Ezer

Ezer ốt ßáz és az nyóltzuan eztendőben, az Sereni Ilyés ßórze ezt versekben, hogy Istennek lelke légyen emberekben, és ő meg tarczon mindẽt az igaz hűtben.

Nota Habozatage Dávid

MAS.

MIkor az Sidó nemzet tartatnék Babyloniában, az Mediai nag Dariusnak kemény rabságában, az S. Daniel illy kőnyőrgést tőn az ő nagy sirtában.

Néked kőnyőrgűnk menybeli Isten alázatos ßűuel, ki vralkodol mind meñyen főldőn nagy hatalmassággal, rőttenetes vag mikor meg itélz minket igazsággal.

Te mind őrőcké abban meg maradz az mit egyßőr mondaz, és semmi ockal az te kőtéssed melől el nem állaz, de az kik téged hűuen ßolgálnak czak azokhoz haylaz.

Igen vétkeztűnk nagy álnokságot tőttűnk te ellened, Istentelenűl iáránk mindenkor Wram te ellened, soha nem tudank mi semmi ióban engedni tenéked.

Mely igen fokßor kűldőtted hozzánk

az te ßolgaidat, de meg vtáltuk és nem halgattuk te Prophétaidat, semminek vél tűk te v̄duőssęges paranczolatidat.

Mennijt ßóltanak te ßent neuedben az mi Királijnknak, feiedelminknek, tiztartoinknak, az mi atiáinknak, de soha nem lőn helye mi kőztűnk az te mõdásodnak.

Azért tenéked méltán mondhattiuk Wram, hogy igaz vagy, és nem mondhattiuk hog tőruéntelen minekűnk rontónk vagy, senki nem mondgya hogy oknélkűl te boßßuálló vagy.

Miénk Wr Isten az ßégyenkedés és ortza pirúlás, méltán érdemlyűk hog reánk ßállyon minden ßidalmazás, mi nemzetűnken minden népek kőzt hogy légyen káromlás.

Nag budosásra meg czufolásra iutattad v̄gyűnket, mind ez világnak sok hatatáig el ozlattál minket, mindẽ népek kőzt vtállyák pőkik az mi népeinket.

Mêgis azt mondgyuk, hogy pironkodás légyen mi ortzánknak, mi Királyũknak, feiedelműnknek, az mi Atiainknak, mert nem vólt vége ellened való sok álnokságoknak.

Tenéked penig felſéges Iſten légyen irgalmaſſág, mi hozzánk való nagy ſzerelmedért légyen halaadás, mert noha néked ellened iártúk de mégis el nem hadz,

Tudgyuk hogy ſoha mi nem engedtűnk az te tanáczodnak, és helt nem adtunk te tőruényedben való mondáſodnak, ſemmi bőczűlet nem vólt mi tőlűnk te Prophétaidnak.

Egéz Izrael mind által hágá az te tőruényedet, tőled el téruén elő nem véuén az te beſédedet, méltán boczátod azért mi reánk az nagy veſzedelmet.

Mind bé tőltőtted az mi feiűnkőn fenyegetéſedet, nagy átkaidat ellenűnk való ſok eskűuéſedet, mint ſent Moyſes az te hű ſolgád ſólitot bennűnket.

Reánk támaztád az te igédet az mi bűnűnk ſerint, és mondáſodat bé tellyeſitéd igazſágod ſerint, azt nem mondhattiuk hogy nem lőt vólna mi érdeműnk ſerint.

Elől találá mi Birainkat az te itéleted, mert igazſággal nem vala bennűnk az te ſ. fęlelmed, nem forog vala mi ſeműnk előt te igaz tőruényed.

Im mely

Im mely kárt tőnek Keresztiénſęgben mind az Magyar népnek, ſoha nem vólt igy Egh alat dolga valamely nemzetnek, mely nag ſertelen veſzedelme lőn az Magyar nemzetnek.

Immár mind bé tőlt az mit régen ſólt Moyſes prophéta czak mi feiűnkőn bé tellyeſedék az mit Iſten monda, czak ennél inkáb meg ne rontaná az ő nag haragia.

Még ſem könyörgűnk eſedezéſſel az Wr Iſten előt, álnokſáginkból hogy kű térhetnénk az Wr Iſten előt, és meg érthetnők ő igazſágát mi romláſink előt.

Sietue hoza reánk az Iſten az nagy veſzedelmet, mert az Wr Iſten mindenben igaz, ſenkinek nem enged, az kik beſzédet ſemminek vélik ő ſent felſęgének.

De mégis kérűnk téged Wr Iſten az te ſent neuedért, ki Aegyptomnak földéből régen kű hozád népedet, hatalmaſſan fel magaztalád hiredet neuedet.

Noha vétkeztűnk és életűnkben nèked nem engedtűnk, de nagy Wr Iſten igazſágodban könyörűly mi raitunk, térien el immár az te haragod, ne maradgyon raitunk.

Menez

Mencz meg immáran mi nemzetinket az te haragodtól, vegyed kű immár te hűueidet az nagy puztaságból, kőnyőrűly raitunk menybeli Isten irgalmasságodból

Mi bűneinkért és Atiainknak ő gonozságokért, méltán ßenuedgyűk ez veßedelmet az sok álnokságért, méltán ßidalmaz minden ßomßéd nêp minket mind ezekért.

De halgassad meg ô őrők Isten mi imádságunkat, mint ßolgaidnak ne vessed hátra ő kiáltásokat, meg ne vtállyad kőnyőrgűnk néked az mi ßózatinkat.

Tekincz ió keduel az te el puztúlt áldot ßent helyedre, az Wrra való tekintetedért ne hadgy ez insęgben, az Messiasért az te népedet téricz épűlésre.

Haycz le mi hozzánk Wrunk Istenűnk az te fűleidet, nisd fel immáran az mi Wrunkért az te ßemeidet, és tekinczed meg az mi kegyetlen nag veßedelműnket

Tekincz meg immár az magasságból az te városodat, kin segitsęgűl czak az te áldot neued hiuattatik, kőnyőrűly raita, mert im iól látod hogy mind el rontatik.

Nem

Nem hánnyuk elő kőnyőrgésűnkben mi igazságunkat, és te elődbe mi nem támaztunk mi iámborságinkat, hanem czak az te véghetetlen nagy irgalmasságodat.

Halgas meg Wram, légy engedelmes, Wram légy kegyelmes, tennen magadért, Wrunk Istenűnk ne légy késedelmes, az te neuedért az te népednek légy immár kegyelmes.

Diczéret légyen az magasságbā az mennyei Wrnak, ki éppitőie és nagy óltalma az mi városunknak, mert meg kegyelmez ő iőuendőre az mi orßágūknak.

MAS, Vedd el Vr Isten rolunk, notáiára.

HAlgasd meg mostan mi kőnyőrgesűnket fordiczad reánk kegyes ßemeidet, ielencz meg hozzánk az te ßent keduedet, és óltalmadat.

Kérűnk Wr Isten hogy légy segitsęguel, gondot viseluén az mi életűnkről, lelki és testi minden ßűksęgűnkről, és békessęgűnkről.

Ne nézzed az mi ßántalan bűnűnket,

 biriad

biriad lelkünket és az mi szüünket,
czak te viselleyed minden gondainkat,
ne hádgy el bennünket.
Séki bűnünkből meg nem szabadithat,
senki lelkünkben meg nem vigaztalhat,
senki küüled meg nem oltalmazhat,
és meg nem nyugothat.
Mert te egyedül érettünk fáradál,
az mi bűnünkért czak te somiuhozál,
kegyetlen halált mikoron kóstolál,
érettünk áldozál.
Te vagy czak azért az mi oltalmazónk,
te vagy meg váltónk és meg szábaditónk,
te vagy életünk és egy bizodalmunk,
minden ióságunk.
Diczéret légyen Atia Wr Istennek, és
ő fiának te Istenségednek, és egyetemben
mi vigaztalónknak, S. Lélek Istennek.

PSALMVS 32. G. Z.

Az első Psalmusnak notáira.

BOdog az illyen ember ez világon,
az kinek bűne boczánatban vagyon,
igazulása Isten előt vagyon,
annak tútsága bé seddezue vagyon.
Mert

Mert az embernek semmi nagy ereie,
az Isten előt nincz semmi érdeme,
léssen mindennek eleg segedelme,
kit czak egyedül segél ő felsége.
Azért vádollyuk ennek bűneinket,
mert czak ő láttia az mi sebeinket,
ő boczáttia meg az mi bűneinket,
ha benne vettiük mi reménségünket.
Ezért Istenhőz minden szent könyörgót,
és senki tőle héában el nem ment,
lelkének talált czak ő czendezíget,
mert néki adta az örök életet.
Ne vess el azért tőled én Istenem,
mert te előtted ninczen houá futnom,
földön és mennyē hatalmadat vallom,
te hozzád Wram azért én folyamom.
Mind ez világnak én vagyok czussága,
noha iól tudō hogy bűnömnek sóldgya
de emlekezzél régi fogadásodra,
hogy én ne iussak ördög fogságába.
Kegyessegedből halgas meg engemet,
S. Lelkeddel vigaztald meg szüemet,
hogy kőuethessem te szent felségedet,
mutasd meg nékem az te ösuényedet.
Noha ostorod vagyon bál kezedben,

hűßem kegyelē vagyon iob kezedbē,
azért ostoroz engemet testemben,
hogy én ne iussak őrök sötétsęgben.
őruendezzetek mindnyáian az Wrban,
és őrűllyetek őrök vigasságban,
kéß v̄duőssęgtek az ő ßent fiában,
kit meg igére az paradiczomban.
S. Dáuid irta ezt az Sóltár kőnyvben,
Diczíretinek harmintz kettődik ré-
biztata lelkét fęlelmében, (ßében,
mikor az Isten probálta lelkében.

M A S.

AZ mely embernek ió hűti vagyon,
annak S. Lélek ßűuében vagyon,
az Christusnakis lakása ott vagyon.
Te hű Kereztien czudállok raitad,
Isten mely kegyessen hozzáia hij téged,
hog elhes ßent fiát adgya tenéked.
Ember draga vagy te az Istennél,
Christus meg mosa téged véréuel,
iöy hozzái immár te ßűueddel.
De mit kiuannál többet Istentől,
nem kemellé meg fiát embertől,
kegyelmessęgét nem tiltia senkitől.

Bizzad

Bizzad az Christusra tennen magadat,
te veled közli irgalmasságát,
és meg mutattia neked ő ßent Atiát.
Ki az Christusnak zázlóiát tarttia,
nagy háborusag gyakorta bántia,
mert ez világnak mindenkor azt
mondgya:
őruendezzetek és vigadgyatok,
kik az egy Christusert háborgattatok,
czak az Istenhöz tű foházkodgyatok.
Senki igaznak magát ne véllye,
mert bűnből lőttünk mindē meg ércze
bűnősnek magát hát minden itillye.

Andreas Batizinus.

ALdot légyen mind őrőcké az Atia
Isten, diczértessęk magasságban az
fiu Isten, egyetemben vigaztaló S.
Lélek Wr Isten.

Nem titkola az őrök Isten kegyelmes
akaratiát, alá kű de menyorßágbol áldot
ßent fiát, ki aiandéknélkül hirdettete bű-
nűnknek boczánattiát.

Diczíretes ßűz leánnak áldot ßent me-
hében, el bé ßálla, fel öltözék az emberi

 testben

teſtben, kilentz hólnapig viſelteték ſűz anyának mehében.

Régi nagy v̂dőben Abrahámnak meg igérteték, S. Lélek által az Prophéták bizonnyal hirdeték az v̂dő reá teluén Iſten és ember ſűz Mariától ſűleték.

Ez meg ielenék, S. Pál iria nem az mi érdemünkből és ſemminemű igazſágos czelekedetinkből, de czak tulaidon ő irgalmas kegyelmeſſęgéből.

Az ſép Ieſus v̂deie ſerint fel neuekedék S. Iánoſtól az Iordán vizében meg kereztelkedék, magas menyből az Atia Iſtentől illyen ſozat adaték:

Szerelmes fiam ez énékem, őtet halgaſſátok, Chriſtus Wrũk kiált, iőietek hozzám kik ſomiuhoztok, kik én bennem hűznek őrők halált ſoha nem kóſtolnak.

Bódogok azok az emberek kik Iſtentől tanúlnak, kik emberekben és czelekedetekben biznia nem akarnak, de czak tulaidon ő irgalmas kegyelmeſſęgében.

Az igaz hűtnek tizta gyűmőlcze vagyõ az ſeretetben, kinek általa czelekednünk kel az ſ. reménſęgben, igaznak vallyad Ieſus

Ieſus Wrunkat minden igiretiben.

Tekincz reánk mi nőmős teremtőnk kegyes ſemeiddel, mert minket meg váltál őrdőgnek markából drága ſent véreddel, kezed lábod által veretuén kemeny vas ſegeckel.

Iduőzicz minket mi nagy igazſágunk az te igaz hűtedben, mi ſűuünket geriezd fel immár á te ſent reménſęgedben, ki Atia Iſtentől mi kőzbeniárónk vagy minden ſűkſęgűnkben.

Szűkſęg nekűnk Kereztiéneknek az kereztet viſelnűnk, nyomoruſágnak kemény pohárát ez világon kóſtolnunk, hóltunk vtán mind őrőcké véle vigadoznunk.

Iſten által S. Pál azt mondgya eǵǵŋ̈k iráſában, valakik kiuánnak kegyeſſen élni Chriſtus Ieſusban, háboruſágot nagyot ſenuednek itt ez világon.

Nem ſállot ſoha embernek ſűuébe ſem gondolattiában, mellyeket azoknak élő Iſten ſőrzőt az ő orſágában, kik őtet kőuetik az igaz hűtnek erős valláſában.

Ved eſedbe emberi állat az Iſtennek

 beſédét.

beſzedét, érdemünknélkül hozzánk való nagy ſzeretetit, bizonnyal hüdgyed hoǵ meg adgya az ő igiretit.

Soha ſenki az tőrüénytartásból nem v̈duőzülhet vala, és ſoha ſenki az paranczolatot meg nem tarthattia vala, mert ki eǵǵijket meg nem tarttia vala mind meg ſzegi vala.

Kőnyőrülüén mi raitunk az őrők Iſten, le tekinte ſzekiből, el le ſzálla ez földnek ſzinire, ſzent Atia kebeléből, hoǵ kű mentene az ő iuhait az tőrüénnek kőteléből.

Az Tiz Paranczolatot ő ſzoritá Iſteni ſzeretetben, máſodikat atiafiui egymáshoz ſzeretetben, mind az Tőrüény és az Prophéták fügnek az ſzeretetben.

Szomiuhozek, faradoza, ehſęget ſzenuede, tűuis koronát, oſtorokat, nagy kénokat ſzenuede, ezéknék vtánna mi érőttünk kemény halált ſzenuede.

Szeretetből meg moſogata drága ſzent véréuel, vállán bé vűn az ákolba erőſitüén az hűtben, kik ő benne hűznék azok minczenék az tőrüénnék kőtelében.

Ott meg győzé az őrők halált ſzent halálaual,

láual, harmad napon fel támada nagy diadalmáual, mennyekbe menuén moſt vralkodik az ő ſzent Atiáual.

Vallyuk azért Kereztiének az meg feſzült Iſtent, hogy ki nekünk engeztellye az Atia Iſtent, hóltunk vtán meg mutaſſa nekünk az Iſtent.

Eletünkben ez világon ő meg óltalmazzon, az őrdőgtől minden gonoztól meg ſzabadiczon, hóltunk vtán menyorſzágban meg koronázzon.

M A S.

TAnúly ember azon vton menned,
menyorſzágba mely vezérl téged,
ez vt nem más bizoñyal te hügyed
czak Chriſtus, ő általa kel bé menned.
Bizonyſágual ezt S. Máthé iria,
hoǵ az Chriſtus téuelygőknek vta,
kik akariák ez vtat nyomnia,
Iſtennek beſzédét ſzükſęg halgatnia.
En vagyok az vt Chriſtus beſzede,
bizony Iſten v̈duőſſęgtőkre,
én ſzent Atiámual mennyei felſęgben,
az S. Léleckel egy Iſtenſęgben.

En általam valaki bé mégyen,
dűczőſęgnek nyomdokára mégyen,
de valaki egyéb vton mégyen,
kárhozatnak torkába bé mégyen.
Ez bémenéſt tanóllyuk az Irásban,
á kik bizunk czak az egy Chriſtusbã,
Iſtennek eǵgyetlen egy fiában,
nem valami egyéb Báluányokban.
Báluánt imád ki bizik emberben,
reménſęgét helyheti érdemben,
v̊duőſſęgét czelekedetiben,
és mind azok kik biznak az ſzentekbe.
őnnen magát igérte igeiében,
hól azt mondgya S. Dáuid kőnyuébẽ,
hiu engemet minden ſzűkſęgedben,
meg halgatlak te igaz hűtedben.
Mert tudgyad hoǵén bizony Iſtẽ vagyok
embereknek reménſęge vagyok.
bánkodóknak vigaztalóia vagyok,
Seregeknek igaz zázlóia vagyok.
Ne nézzed te ember bűnős vóltod,
czak te nézzed Chriſtus Ieſuſodat,
és az te fel támaztot zázlódat,
ki viſeli tenéked vtodat.
Reménſęgben ne fűgiűnk ſenkitől,

hanem

hánem czak az egy Ieſus Chriſtuſtól,
ki meg mentet minket az bűnőktől,
pokolbeli őrdőgnek tőrétől.
Iáróllyunk mi azért az Chriſtushoz,
Atia Iſtennek eǵgyetlen egy fiához,
téuelygőknek bizonyos vtához,
kőſergőknek vigaztalóiához.
Engeztellye meg nekűnk Atiánkat,
hogy minekűnk adgya ſz. malaztiát,
igazgaſſa életre vtunkat,
és niſſa meg nekűnk menyorſzágot.
Diczirteſſęk az Atia Wr Iſten,
diczirteſſęk az Fiu Wr Iſten,
diczirteſſęk S. Lélek Wr Iſten,
S. Háromſág egy bizony őrők Iſten.

Mas, Fœlix namq; notára.

MInden embernek illik ezt meg tudni, és ſzűuében erőſſen ezt vgy hűnni, menyorſzágnak kapuiát meg nem nilni, czak azoknak kik Iſtenben tudnak bizni.

Az hűt nélkűl ſenki nem v̊duőzűlhet, mint az virág Napnélkűl nem zőldűlhet, vétkeiből ſenki kű nem felſelhet, oruoſſá-

got

got Christus kűuűl nem lelhet.

Tanúld meg most mi légyen az te hűted, v̂duőssęgre való bizony vtad, ne kőuessed amaz őt bolond ßűzet, kik meg hallák hogy igen későn kőltek.

Tudnod kel hogy Isten egy állattiában, és hogy három légyen ő ßemélyében, Atia, Fiu, S. Lélek neuezetben, az mi képpen oluassuk az Credóban.

Ha nehéznek tetzik ez esmeretre, ne restellyed az Iráſt ved elődbe, az meg tanit mennijre lépiél ebbe, mert igazra tanitnak ez énekbe.

Istennek el végezet akarattia, senkinek ő nem akar lenni Atia, v̂duőssęgét más modon kű forgattia, az Irásban hog nem mint ő meg hadta.

Az ßent Irás az vtat meg mutattia, Atia Isten az Eghből ezt kiálttia, Christus Iesus bűnőknek boczánattia, és hogy czak ő bűnőknek áldozattia.

Sokan léznek meg láttiuk itiletkor, kik el veznek miképpen földről az por, v̂duőssęgekhőz kik nem láttak ackor, mikoron még ió rakua nem vólt az kár.

De ved

De ved elő régenten mit fogadtál, kerezt viznél Istennek mit feleltél, bűneidből mikoron kű tiztúltál, iámborságra mikoron te eskűttél.

Eskűuésedet lássád hogy meg ne ronczad, és egy hűted lássad hogy meg ne feiczed, iámborsággal mindenkor kű ielenczed, és ió fának gyűmőlczét te teremczed.

Vennéd eßedbe ember magad, hadnád el már faitalan bűneidet, tanúlnád az Isten igazságát, atiádfiához való ßerelmedet.

Azt lásd meg czak mit Isten tőled kiuán az egy hűtet és igaz ßeretet, atiádfiához való ßerelmedet, mert czak ez kettő az nagy paranczolat.

Iay azoknak kik ßiñel kereztiének, sem nag Vrat sem Papot kű nem véßek, sem paraztot sem semmi ßerzeteket, kik tiztekben igazán nem lépnek.

Foházkodgyunk már vgy most czak Istenhőz, Christus által kériűk mi most őtet oltalmazza nyomorúlt orßágunkat, v̂duőssęgre visellye mi vtunkat.

M A S.

MAgaztallak én Istenem,
mert meg tartál Wram engem,
nem kiuánád veßedelmem,
de akarád inkáb éltem.
Magam Wram ha gondolom,
vétkeimet ha ßámlálom,
méltób vólnék el kárhoznom.
hogy nem tőled meg tartatnom.
Mert én az te ió vóltodert,
hozzám való ßerelmedért,
boßßusaggal iótétedért
illettelek mind ezekért.
El feleituén hogy teremtél,
ez világra ékesitél,
okossaggalis ßeretél,
mindenekben meg ßentelél.
Ez világra fel neuelél,
ßent ßemeddel rám tekintél,
tiztessęgre engem viuél,
mindenekben ékesitél.
Ki mêg nagyob mind ezeknél,
mert ezzel nem elégedél,
ennél nagyob ßeretettel
mindenekben meg ßentelél.

El kűld

El kűldéd igiretedet,
egy ßép Szűzbe S, Lelkedet,
ielentuén Istensęgedet,
hozzánk való ßerelmedet.
Es ßűleték ez világra,
te ßent fiad állatiára,
Isten léuén, vőn magára
emberi testet váltságunkra.
Minden bűnőm reá véuén,
czak felsęge magát nézuén,
sok kénokat el ßenueduén,
végre értűnk meg őletuén.
Mind ezeket hátra hagyám,
és mint mondám meg vtálám,
sők bűnőkre magam adám,
Isten ellen viaskodám.
Reám iőue nagy haragia,
lelkemben meg nyomoritá,
egéssęgemben meg rontá,
nagy sok képpen ostorozá.
Vgy annîra el merűlék,
vétkem mia el réműlék,
hogy lelkemben el ijedék,
őrdőgtől kisértetém.
Mikor immár győtrőttetném,

vétkem

vétkem mia veßekedném,
és hogy ßinte már el esném,
mert haragiát iól esmerém:
Egy kis ßikra bennem vala,
mely S. Lélektől iőt vala,
lelkemben meg vidamita,
kőnyőrgésre fel indita.
Az nagy Isten meg halgata,
ßent fiáért nem vtálá,
bűneimért el nem hagyá,
kegyessęgeiért irgalmaza.
Mêg vyobban ez világra
ßent felsęge engem adá,
lelkemben meg vidamitá,
v̄duőssęgre fel támaztá.
Bűneimből meg tiztitá,
az őrdőgtől ßabaditá,
betegsęgből meg gyogyétá,
minden ióualis meg látá.
Kiért néki hálát adok
ez világban mîg maradok,
czak felsęgenek ßolgálok,
mert minden iót tőle várok.
Ezt hallyátok Kereztiének,
magatokat őrizzétek,

az nagy

az nagy Istent ßeressetek,
és haragiától fęllyetek.
Ezt nem azért irtam néktek,
hogy az bűnbe merűllyetek,
vagy biztatnálak tűteket,
hogy az bűnért ne veßetek.
Mert iob vólna nem ßűletni,
hogy sem Istent nem tiztelni,
ió vóltárol feletkezni,
ßent igeiét meg vtálni.
Nem ió Istent késirgetni,
és az dolgot meg kóstolni,
mêg meg térhetz azt gondolni,
vay kiczoda itileti.
Nem lehet őt el halgatnom,
kegyessęgét el titkolnom,
ió vóltárol hálát adnom,
kéßeritetem kiáltanom.
Kik czak téged Wram valnak,
és felsęgedhőz folyamnak,
kik czak tégedet kiáltnak,
légy halgatoia azoknak.
Az kik tudatlansagokból
vétkeznek gyarlósagokból,
ne vessed el ió vóltodból,

térienek

térienek meg irgalmadból,
Szent igédet adgyád nékik
ſzent fiadért meg érteni,
támazd fel az ő lelkeket,
menyorſzágot adgyad nékik.
Az kik penig meg vtállyák,
ſzántſzándéckalis káromlyák,
tiztesſęged ellen ſzólnak,
és teneked nem ſzolgálnak:
Roncz meg Iſten ſzent fiadért,
neuednek tiztesſęgeiért,
ſzent igéd hirdetéſeiert,
ſzolgaidnak ſzidalmokért.
Diczirtesſęl Atia Iſten,
véle őſzue fiu Iſten,
és te S. Lélek Wr Iſten,
S. Háromſág egy Iſtenſęg.
Az ki ſzőrzé ezt verſekben,
lelke vagyon nagy őrőmben,
ninczen ſemmi rőttegêsben,
Chriſtuſt vallya czak hűtiben.
Irnak vala az ṽdőben,
ezer őt ſzáz őtuen kilentzben,
Kis Karáczonnak hetében,
diczirteſſęk Iſten, Amen.

MAS

M A S.

Notáia: Mi kegyes Atiánk.

HAlát mi adgyunk az Atia Iſteñek,
és bőlczeſęgnek nőmős Meſterének
menynek és földnek bőlcz teremtőiének,
gond viſelőnknek.
Hála tenéked menybely nagy Iſten,
hogy ſzent igédet adád mi előnkben,
ez ezkőz által te eſmeretedben,
tizteletedbe.
Az romlás vtán nem hagyál bűnűnkbe,
te ſzen fiadat igéréd igédbe,
hogy el boczátnád őt mi életűnkre,
ṽduőſſegűnkre.
Meg emlekezék Iſten beſzédéről,
és minekűnk ſzánt kegyelmeſſęgéről,
bizonſágot tőn menyből ſzent fiáról,
Chriſtus Wrunkról.
Ez az Meſsias kit én meg igirtem,
im beſzédemet moſtan be tőltőttem,
és czak általa meg engezteltettem,
és meg békéltem.
Minden nemzetek őtet halgaſlátok.
az mit paranczol azt ne mulaſlátok,
ha nem hallyátok tiuelgéſre iuttok,
és el kárhoztok. Czak

Czak ő eſmertet bizonnyal engemet,
és ő altala láthattok engemet,
világoſſagra czak ő hoz tűteket,
minden hűueket.
Felſęges Iſten néked mi kőnyőrgűnk,
hogy meg mutaſſad ß. fiadat nekűnk,
és őtet látuán ő benne bizhaſſunk,
v̊duőzűlheſsűnk.
Adgyad hogy láſſuk ő világoſſágát,
te ßent igednek ő egy igazſágát,
minden bűnűnknek ió meg tiztuláſát,
és meg váltſágát.
Es ne eſmeriűnk tőbbet az Chriſtuſnál,
ne ßerethesſűnk tőbbet az Ieſusnál,
meg maradhaſſunk az te ßent fiaddal
Chriſtus Wrunckal.
Az igaz hűtért az te ßent fiadba,
adgy ió eletet minden dolgainkba,
és bé vigy minket te ßent orßagodba,
az bódogſágba.
Diczérheſſűnk menybenis Wr Iſten,
ki diczértetel mi tőlűnk eltűnkben,
Chriſtus Ieſusbā mind v̊duőzitőnkbē,
és ßent lelkedben.

MAS

MAS.

VR Iſten álgy meg minket irgalmaſſágodból, világoſicz elménket az te ßent ßinedből, eſmerheſsűk ez ſöldőn te ßent vtaidat, mutaſd emberek el őt kegyelmeſſęgedet.

Diczériék téged minden nemzetſęgek, és innét őrűllyenek az hűuek te benned, mikor te hűueidet ßeretetben tartod, vigyázuán hogy bál felől ne téuelegienek.

Diczériétek az Iſtent, diczériétek őtet, mert láttiátok hogy az föld meg adgya ő ſiriát, áldgy meg minket Wr Iſten, az te ßent neued minden nemzetſęgekben bőuőn hirdeteſſęk.

VR VACZORAIANAK Kű OZtáſakor való Diczíret.

IEſus Chriſtus mi v̊duőſſęgűnk, eg̃gyetlen eg̃ ßőßolónk mi remenſęgűnk. Atia Iſtennek ß. fia mi oltalmazónk, ki által mindē gonoztól meg ßabadúltűk

Valláſt teßűnk hogy mi mind bűnbe eſtűnk, te ßent haládodról nem emlekeztűnk, hozzánk való ió vóltodról el feletkeztűnk,

keztűnk, nagy hűtetlenſęg miat meg kő-ſerettűnk.

Teſtamentomod tól az te ſzent teſtedről, hogy bizonyoſa lennénk v̂duőſſęgűnk-ről, és meg ne rőttennénk nagy bűne-inktől, ſzent véreddel meg gyogyétál mi ſebeinkből.

Teſtamentom ſzerint paranczolád mi-nekűnk, hogy te ſzent Teſtedet vennénk és ennénk, drága ſzent véredet vennénk és innánk, hogy bűnűnk boczánattiáról ió hűtben lennénk.

Wrunk Ieſus Chriſtus halálra mikor méne, hogy az mi bűneinkért áldozat ő lenne, Atia Iſtennek haragiát értűnk ſel véué, nag irgalmaſſagát ebben hozzánk ielenté.

Véué az Kenyeret meg áldá meg ſzegé, és hálákat aduán ackor ezt monda: Ve-gyétek ez az én teſtem, mely teſt ſok nem-zetſęgekért el arulatik.

Az vaczora vtán Wrunk véué az Po-hárt, hálát aduán meg áldá és imezt mon-da: Igyatok ebből mindnyáian ez az én Vérem, mely kű ontatik bűneknek bo-czánattiára.

Szűkſęg

Szűkſęg azért ennűnk Wrunknak ſzent Teſtét, mi kereztiénſęgűnknek bizonyos iegyét: ſzűkſęg innunk mi Wrunknak drága ſzent vérét, bűnűnk boczánattiá-nak igaz peczétit.

Ez nem puzta kenyér, de Wrunk ſzent teſte, őnnen magát az igékbe bé rekez-tette, eg̃gyeſſęget tőlűnk kiuán azt ielen-tette, hogy ételűl őnnen magát nekűnk engedte.

Ez nagy Etel Ital meñyei ſzent titkunk, kiben magát teſtét, vérét, ſzent lelkét ven-nűnk, ily nagy eg̃gyeſűléſſel egy teſt vér lennűnk, minden ióban immár véle egy tárſa lennűnk.

Táuozzék el innét az hűtetlen ember, álnok rauaz képmutató és czalárd em-ber, ki mindenkor ſzántſzándéckal az bűnben heuer, itéletet mert magának véſzen ez ember.

Azért tellyes hűttel Wrunkhoz iáról-lyunk, egyſzőr való halaláról hogy em-lekezzűnk, azban való érdeműnket el ne feleyczűk, bűneinknek boczánatiát czak azban hűdgyűk.

Ez hű-

Ez hűtednek vegyed el immár peczétit, az mi Wrunk Iesusnak ſzent testet veret, és mind azzal egyetemben az ő ſzent lelkét, mind ezekel erőſiczed gyenge hűtedet.

Azért iáróly hűtuel Wrunk aztalához, bűnőd boczánattiáról légy már bizonyos, őrők őruendőzésben légy foglalatos, hálát aduán diczérd Istent, mêg vagy őrőkős.

Di czértesſęk dűczőſęges ſzent Háromſág, ki egy bizony Isten őrők bódogſág, kit ſoha meg nem foghat emberi okoſſág, kiről mi reánk ſzállot nag irgalmaſſág.

ISTENBEN VALO IGAS HŰTbeli bizodalomról való Dicziretek.

TE benned bizom Wram Istenem, igazſágod ſzerint ne hágy veznem, ſzégyent vallanom ne hágy nékem, én Istenem.

En vagyok iay nagy bűnős ember, ellened bűnőm ſzántalan ezer. előtted ſzűntelen bé keuer, és vgy győtőr.

Sies haitani fűleidet, gyorſan halgaſd meg

meg kőnyőrgéſemet, te benned hogy meg tarcz engemet, életemet.

Istenem Wram légy ſzabaditóm, te hozzád Wramhoz én folyamom, meg ſzabaditaz iól tudom, benned bizom.

Igen nagy őrőmem te vagy nékem, nag bátorſágom én Istenem, ſzent neuedért vagy mentſęgem, nagy őrőmem.

Nem hadz engem Wram az tőrbe bê eſnem, kit titkon vetettek én előmben, vtamban éltemben.

Istenem Wram kérlek téged, ved hozzád immár én lelkemet, mert meg váltottál engemet, életemet.

Szégyenſęg ortzánkon nagy légyen, ſzidalom minket bé kennyen, dűczőſęg Wram tied légyen, Amen légyen.

PSALMVS 31. *Iuſte Iudex notaiára.*

BEnned biztam Wram Isten,
ſoha ne gyaláztaſſam,
az te ſzent igazſágodért
kérlek ſzabaditaſſam,
Eyel napal én kőnyőrgők.
hald meg én kéréſemet.

Nincz énnékem segitségem,
Wram te légy óltalmom,
bátorságom vagy énnékem
és örök bizodalmom,
Haycz én hozzám fűleidet,
tarcz meg Wram engemet.
Erősségem ördög ellen
vagy te nagy reménségem,
sent neuedért mencz meg engem,
mert nincz nékem érdemem,
Eyel napal:
De sietnek ellenségim
titkon törbe eyteni,
Wram te vagy reménségem
nékik ne hadgy el vezteni,
Haycz én hozzám:
Im aiánlom kezeidbe
én somoru lelkemet,
igaz mondó örök Isten
óltalmaz meg engemet,
Eyel nappal.
Czak hitságot követőknek
segyelem vagy Wr Isten,
benned erősen hűnőknek
irgalmas vagy sűntelen,
Haycz én: Te ió

Te ió vóltodért őruendek,
mert látod szegénységem,
mindenémű szükségemben
vagy te nagy reménségem,
Eyel napal én:
Wram hozzád en kiáltok,
légy irgalmas énnékem,
kőserűség hatot engem
oly nagy búban én lelkem,
Haycz én hozzám:
Sies hozzám mert el fogytak
életemnek napiai,
bánat míat el senyuedtek
tetemimnek ereí, Eyel:
Tartnak engem sidalomnak
minden én ellenségim,
futnak tőlem én barátim
vtálnak nemzetségim,
Haycz én hozzám:
Hóltról mint nem emlekeznek,
rólam igy feletkeznek,
mint meg veszet hituán edént
engem el vetettenek, Eyel nappal én:
Oh mely sokan kik gyűlölnek,
környűl vőttek engemet,

ßidalmazuán azt végezték
hogy el vegyék lelkemet.
Haycz én hozzám:
Raytam minden kőserűsęg,
te vagy nékem segitsęg,
benned biztam mert énnékem
vagy kegyelmes Istensęg. Eyel napal:
Dűhőskőduén ellensęgim
háborgatnak ßertelen,
Wram minden ßűksęgemben
te légy velem ßűntelen. Haycz én:
Erczem immár hozzám való
kadues akaratodat,
benned biztam mutasd immár
nagy irgalmasságodat. Eyel napal
Ne hadgy engem ßidalomban,
benned biztam Wr Isten,
az kik téged nem kőuetnek
veßenek el hertelen. Haycz én hoz:
Sokan ßólnak hamisságot,
kik mind meg némúllyanak,
az Igazra kik támadnak
hamar el rontassának. Eyel napal:
Isten mely nagy dűczősęget
tartaz ßeretőidnek,

hól

hól őrőcké győnyőrkődnek
és veled őruendeznek. Haycz én hoz:
Soha nékik már nem léßen
ßűksęgek, ßégyensęgek,
tartod őket titkos házban
hól nincz semmi fęlelmek. Eyel napal:
Vallást teßek hálát aduán
néked kegyes Istenem,
mindenemű ßűksęgemben
ielen vóltál énnékem. Haycz én hoz:
Estem vala nagy kétsęgbe
hogy el hadtál engemet,
de menijßőr én kőnyőgék
meg hallád kérésemet. Eyel nappal:
Raytok Wrnak nagy haragia,
kik élnek keuélysęgben,
az kik penig őtet fęlik,
léznek ió reménsęgben. Haycz én:
Tű mindnyáian kik czak tudtok
egy Istenben biznia,
bátorsagban ßűueteket
hűdgyétek nyugodnia. Eyel nappal:
Igy kőnyőrge az S. Dáuid
nagy erős ßűksęgében,
mikor őtet háborgatnák,

 Isteni

Isteni ſzelelmében,
tudnunk adta Sóltár könyvnek
harmintz egyedik réſében.

PSALMVS 33.

Notája: Arpad vala fö az kápitanyſágban.

BIzodalmunk az hatalmas Istenben,
ö fiának az Chriſtuſnak hűtiben,
nem hágminket el veznünk életünkben,
de meg halgat az ö nagy ſzerelmében.

Azért örüllyünk az mi Istenünknek,
kik igazak vagyunk az mi lelkünknek,
dücziöiczük neuét mi Istenünknek,
ſzép éneket hálaadáſſal mondgyunk.

Tiztellyük az mi kegyes Királyunkat,
lelkünk, ſzáiunk, ſzüünk mongyö éneket,
Orgonákban zöngeſsük diczéretit,
magaztallya minden föld álaot neuét.

Tökélletes az Wr Isten ſzauában,
igaz mindenkor az ö mondáſában,
hüſzges az ö czelekedetiben,
irgalmaſſág előtte iár ſzüntelen.

Hüſzeges ö hatalmas beſzédében,
és ſzentſzeges minden czelekedetiben,
ez egéz föld iſmeri iö vóltában,
ſzauát

ſzauát ſzik nagy engedelmeſſzgben.

Istenünknek czudállatos ö dolga,
igeiéuel az mennyeket czinálta,
tenger vizét mint egy tömlöben tartia,
mélyſzegeket helyheztette titkában.

Az egéz föld azért ſzelye az Wrat,
minden hatalmaſſágok hallyák ötet,
alázattal vallyák az nagy Wr Istent,
ſzolgállyanak mondgyanak diczéretet.

Nagy Vraknak tanáczait ö érti,
az pogányok végezéſit el hinti,
népek gondolattiát ſemmié téſi,
Czaſároknak végyekezetit vezti.

Istennek meg áll igaz végezéſe,
ö tanácza meg marad mind örökké,
ſzüue gondolati nemzetſzegekre,
ſzent beſzéde mind örökkül örökké.

Vigaſſága mindenben hüueinek,
bódog népek kik vallyák Istenöknek,
az mely népek örökſzege Istennek,
mindenben czak ö töle azok függnek.

Rólok viſel nág gondot kegyelmeſſé,
nézi az mennyekből az nagy Wr Isten,
emberek fiait látia ſzüekben,
meg ſzenteli öket az ö lelkekben.

El nem rőitezhetik ſenki előlle,
mindeneket czinálta erős keze,
bír ő vélek mindenkor mint teremtő,
ez világnak az ſtőke kezébe.

Nem ſabadúl az Király nagy erőuel,
az Orias nem tartaték nagy teſtuel,
ſokaſſága ereiének le romol,
az ló czalárd az ő hamarſágáual.

Erőſſége Isten őtet ſélőknek,
ſemeiuel néz ſűntelen reáiok,
el nem hadgya az kik ő benne bíznak,
irgalmaſſágába kik reménkednek.

Kőzel Isten az ő Kereztiénſihőz,
hogy kű mencze az halálból vgy vígyáz,
és élteſſe az éhſegben vgy őriz,
kiſirtettől az Chriſtuſert óltalmaz.

Engedgyűnk azért az kegyes Istennek,
ő Chriſtuſát fogadgya az mi lelkűnk,
és tőle mindenek meg ſegítetnek,
óltalmokat kik benne helyheztették,

Az te irgalmad mi raitűk maradgyon,
mikéht reménkedtűnk benned Wr Isten,
légy ſegétőnk mindē mi ſűkſegűnkben,
hogy tiztellyűk Istenſęged ſűntelen.

Ez éneket S. Dáuid mondotta,
az Wr

az Wr Isten népének aianlotta,
bizodalmát az ió Istenbe rakta,
harmintz kettőd Soltárában bé irta.

PSALMVS 91.

AZ ki veti ſegedelmét
az Istennek hatalmában,
az oly ember bátorſágos
az mennyei óltalomban.

Valláſt téſen az hű ember,
te vagy nékem én Istenem,
te vagy nékem bátorſágom,
benned bizom én Istenem.

Mert engemet te meg mentél,
ellenſęgimnek tőrétől,
az kemény ſęges igéktől,
tőruénnek röttegéſitől.

Viſel téged az Wr Isten
ő ſent vállán árnyékában,
hogy mindenkor te bizhaſſál
Istennek ſárnyai alat.

Ieſus Chriſtus egy igazſag
kőrnyékez téged paiſul,
ſemmit ne fęly az eyeli
hűtetlen röttegeſektől.

Semmit ne fély niluán való
háborúnak nilaitól,
titkon való kisértettől,
déli ördögtől vakságtól.
Te mellőled bál kéz felől
ezeren mind el húllanak,
iób kéz felől tiz ezeren
teneked ők nem árthatnak.
De maga te szemeiddel
ott meg látod meg esmered,
hogy az Isten az bűnekért
bosszút áll, embert meg bűntet.
Mert te bizol az mennyei
nagy Istennek hatalmában,
bátorságod helyheztetted
igen nagy hatalmas Wrban.
Nem iárúlhat néked soha
semmi gonoz romlásodra,
és házadhoz nem közelget
veszedelemnek ostora.
Mert paranczol te felőled
szolgáló Angyalinak,
hogy minden te vtaidban
őrizzenek ne hadgyanak.
Az Istennek szent Angyali

viselnek

viselnek téged kezekben,
hogy meg ne vsd lábaidat
történet szerint az kőben.
Aspis kigyón és az mérges
Basiliscus kigyón te iárz,
mert az tőrueny és az bűnök
te raitad nem vralkodnak.
Talpad alat meg nyomodod
az Orozlánt és ördögöt,
és az farkánt, az nagy halálat,
az pokolt, az kárhozatot.
Szól az Isten az emberről,
mert az én bennem reménlet,
meg szabadítom meg mentem,
mert meg esmerte neuemet.
Ha én hozzám fel kiáltand,
meg hallgatom és meg mentem,
vele vagyok bánatiában,
és őtet meg dúczőlitem.
Neki adok hoszsu napot,
és az örök bódogságot,
és meg mutatom ő nékí
vdvözítő Christusomat.
Ezt meg irta az S. Dauid
Soltár könyvnek közepíben,

kilenc-

kilentzuen egyed reßében,
hogy minden bizzék Istenben.

PSALMVS 125.

AZ kik biznak az Istenben,
el nem veznek életekben,
vduözülnek hűtből.
Az Istennek beßédében
kik maradnak ßörzéßében,
vduözülnek hűtből.
Ezek léznek erőßégben,
mint egy kőßál keményßégben,
vduözülnek hűtből.
Sokßor eßnek kißértetben,
de ők el nem veznek abban,
vduözülnek hűtből.
Moßtan az iók ßélelemben
tartatnak és fenitékben,
vduözülnek hűtből.
Tégy ezeckel iól Wr Isten,
az kik biznak ßent igédben,
vduözülnek hűtből.
Az kik penig hűtlenßégben,
élnek és nagy keuélyßégben,
mind el veznek ebben.

De az

De az Hűnek békeßégben,
léznek örők dűczőßégben,
vduözülnek hűtből.
Ezt S. Dáuid az Sóltár könyvben,
ßáz és hußanöt réßében,
írta Diczíretiben.

MAS. Hatalmas Vrakról, Notáia.

MIndékor te benned biztam Wram Isten, és te meg halgattál én könyörgéßemben, moßtanis könyörgők felßeges Wr Isten, hogy meg halgattaßam én könyörgéßemben.

Igen őruendezek az te ió vóltodnak, az én hozzám való kegyelmeßßégednek, azért moßt könyörgők te Istenßégednek, mert meg adóia vagy az én életemnek.

Czak te hozzád Wrā én moßt kiáltok, irgalmas légy nékem tégedazon kérlek, az egy igaz hűtben adgyad hogy épűllyek, tégedet hogy ßoha el ne feleyczelek.

Hűßem hogy meg halgatz én könyörgéßemben, mind lelki és teßti én nag ßükßégemben, nám te mágad montad ßent fiad neuében, hog mindent meg halgatz az egy igaz hűtben.

Az S.

Az S. Dáuid iria az ő leuelében, hogy az kik bizandnak czak az egy Istenben, soha el nem veznek az ő életekben, ha ők meg maradnak az egy igaz hűtben.

Elég nékűnk hűnnűnk hogy Isten irgalmas, és az mit ő igért meg adni hatalmas, hogy az ő Sent fia előtte iutalmas, ellenségűnk nem lés raitunk diadalmas.

Legyűnk az Istenhöz czak mi könyörgésben, az ő S. fiának legyűnk czak kedueben, bizony az mit kérűnk lésen meg nyerésben, az Atia Istennek lésűnk mi kedueben.

De ha kik nem élnek Isten szörzésiben, és ha meg maradnak nagy hűtetlenségben, bizony mind el veznek az ő életekben, ezt S. Dáuid mondgya ő Sóltár könyueben.

Kedueses énnékem az Isten azt mondgya, Kik én bennem biznak az ő szükségekben, gonoz életeknek léznek el hagyásban, kárt ezek nem valnak az ő kéresékben.

Hűdgyűk hogy Sent fiát ő minekűnk adta, ki az Wr Istennek nagy kenczes ládaia,

dáia, semmi ninczen nála hát oly igen drága, hogy kit Sent fiáért minekűnk nem adná.

Örök Isten te vagy életűnk óltalmunk, és az ördög ellen nagy erős gyámolűnk, könyörgűnk mostanis mi édes meg váltónk, el ne feletkezzél te soha mi róluñk.

Reánk vessed mostan kedues szemeidet, sietuén halgasd meg mi könyörgésűnket, mert czak te egyedül birod életűnket, azért boczássad meg nekűnk mi vétkűnket.

El vegyed mi rólunk minden haragodat, fordiczad mi reánk irgalmasságodat el vegyed mi rólunk régi vakságunkat, adgyad meg esmernűnk az te Sent fiadat.

Szabadicz meg minket az sok ellenségtől, az álnok ördögnek ő akarattiától, hogy el ne sakadgyunk az te Sent igédtől, ezeket nyerhessük te Istenségedtől.

Tarcz meg köztünk kérűnk az te Sent igédet, tarcz meg Wram Isten az Keresztiénséget, roncz meg Wram Isten mi ellenségűnket, hogy mi diczérhessük az te Sent neuedet.

Ved kő

Ved kű mi kőzzűlűnk az sok gyűlőlségeket, ved kű mi kőzzűlűnk az sok ellenségeket, és adgy mi kőzinkbe őrők békeséget, adgyad hűeidnek őrők dűczősséget.

Rólunk gondot viselj mert te vagy oltalmunk, te vagy az fogságból mi megszabaditónk, te vagy czak egyedűl minekűnk oltalmunk, azért mind őrőcké néked hálát adunk.

Tiztesség adassék az Atia Istennek, diczéret adassék az fiu Istenek, vele egyetemben szent Lélek Istennek, az szent Háromságnak egy bizony Istennek.

MAS.

FOházkodom hozzád Wram Istenem, és nagy kegyelmessen halgass meg engem, azért mégis te hozzád esedezem.

Látod Wram igen meg nyomorottam, életemben nyauaryára iutottam, de mégis szent Istenségedbe bizom, soha semmiben el nem hagyatattam.

Reménségem még meg nem fogyatkozot, az te igéreted nálam niluán volt, hogy

hogy énnékem te mindent meg ádtz volt mellyet tőled nagy szűuem szerint várok.

Kiben nem volt s'nem léssenis kétségé, hogy te elődbe megyen könyörgésem, azért Wram te hozzád esedezem, mert ninczen több senkiben reménségem.

Tudom hogy meg adod nékem ezeket, meg halgatod nékem könyörgésemet, tudod Wram mindenben én szűuemet, ez mellé kiuánod igaz hűtemet.

Azért czak téged hiulak segitségre, mert magamat nem bizhatom senkire, lelkemet vigyed az nagy őrőmre, és bús szűuemet vigyed nagy vigasságra.

Kiért nagy diczíretedet éneklem, ió voltodat soha el nem feleitem, mindenekért Wram halgas meg engem, meg tartassék tőled Wram én lelkem.

Irgalmasságodat mikor halhatom, ottan el feledem minden bánatom, akkor vagyon nékem nagy vigasságom, immár Wram te hozzád esedezem.

Ielencz meg nékem te akaratodat, fordicz hozzám szent irgalmasságodat, ad meg nékem most az mit várok, kiért diczíretet

cziretet őrőcké mondok.

Dicziret légyen menyben Atía Isten, egyetemben te veled fiu Isten, tellyes ſzent Háromſág az magas menyben, dűczőſęg tenéked őrőcké, Amen.

MAS.

SEgitſęgűl hiuk az menybeli Istent, nyomoruſáginkban hogy ne hadgyon minket, az ő ſz. lelkéuel minket bátoriczon, az nagy hűtetlenſęg tőlűnk táuoly iárion.

Isten paranczolya S Dáuid kőnyuében, hogy czak őtet hiuk hűtből ſegitſęgre, meg halgat minket mindē ſzűkſęgűnkbē, ſzent dicziretiért nem hágy veſzedelēben.

De az hűtetlen ſzű mindēkor gondollya hogy el feletkezet Wr Isten ő róla, és igen meſze el táuozot ő tőle, nem várhat menyből ſegitſęget ő tőle.

Szűkſęg hát hűñi mindē ſzűkőlkődőnek, hogy Isten ſzemei menyből reá néznek, el fordittia nyaualyáiát életének, de határt ne veſſen ő fegitſęgének.

Ioſeph patriarchát Egyptom orſzágban, két ez-

két eztendeiglen ott tarták az fogſágban, Isten kű ſzabaditá hozzá biztában, feiedelemmé téué Aegyptom orſzágban.

S. Illyéſt amaz igen nagy drágaſágba, egy őzuegy Aſzſzony taplála Sareptába, kihőz Illyés Istentől kűldetet vala, három eztendeig eſő nem lőt vala.

Az kegyelmes Wr Isten el ſem feleité, az három fęrfiat égő kementzébe, S. Angyalát el kűldé az tűztől meg őrzé, és őket az veſzedelemtől meg menté.

Danieltis az ió Isten nem hagya, mikor az Orozlányok kőzőt v̄ll vala, ő ſzent Angyalát v̄deién el boczátá, Habacuc által néki étket hordatá.

Czudaképpen Dáuidot ki páztor vala, az Isten Kiralń felſęgre válaztá, és mind hóltaiglan lőn néki óltalma, mert Istenben vala néki bizodalma.

Az felſęges Isten minket nem hádgy el, mert magát kőtelezte igeretiuel, czak ő tőle váriunk igaz reménſęggel, mi kegyelmes Atiánk léſzē ő nem hágy el.

S. Péter mondáſa iuſſon iól eſzedben, holot ő azt iria eggńk leuelében,

ſzorgal-

ßorgalmatosságtok vessętek Istenbē, mert néki vagyon rólunk gondgya éltűnkben.

Christus az Euangeliomban int bennűnk, hogy étűnkre itunkra ne légyen főb gondunk, s'ruházatunkról se ßorgalmatoskodgyunk, hanem Isten orßágát előb keressűk.

Azért adgyon nekűnk Isten igaz hűtet, ßűuűnkből kű vegye az hűtetlensęget, ßomoruságinkban vigaztallyon minket, halálunk óráián légyen mi mellettűnk.

MAS.

SEnki ne bizék ió ßerenczében,
és senki ne fęllyék nyomoruságban,
mert el rendelte az embernek dolgát
az nagy bőlcz Wr Isten.
Senkinek ne légyen olly ió biztatóia,
hogy hólnapi napot égessęguel érie,
mert az mi dolgūk hamar mint forgó ßél
változandó ßókra.
Czak kel minekűnk ßűntelen vigyáznūk,
és az Wr Istenhőz ßűből kőnyőrőgnűnk,
minden dolgunkat czak ő reá vetnűnk,
igy iól léßen dolgunk. Sok

Sok példák vadnak kiket én el hagyok,
mert minden napon tőrténēk sok dolgok
hirtelensęguel mint változnak azok,
kiért czudálkoztok.
Az ßép fűge fát Christus meg átkoza,
gyűmőlczet raita hogy ő nem talála,
leg ottan láták hirtelen meg aßa,
czudálkoznak raita.
Az vérkorságbeli aßßoniállatot
Wr Iesus Christus hirtelen gyogyétá,
Isteni hatalmát innen meg mutatá,
illyen minden dolga.
Szép dolgot ebből kereztién tanólhatz,
és az Istennek dolgán czudalkozhatz,
hirtelensęguel hogy valamit meg mond,
meg kel lenni ottan.
Dűczőssęg légyen az Atia Istennek,
és véle őzue az fiu Istennek,
és egyetemben ßent Lélek Istennek,
egy őrők Istennek.
Hála te néked menyben Atia Isten,
és ß. fiadnak mi Wrunk Christusnak,
vélle egyetemben S. Lélek Istennek,
mind őrőcké, Amen.

MAS.

MAS.

HAlgassárok S. Dáuid mondását,
az Istenhöz való foházkodását,
ió vóltáról gyakran való hálaadását
ő lelkének őruendetes mondását.

Az S. Dáuid félre ment ő magának,
ő lelkéuel siruán özue fólának,
minden erek benne meg indúlának,
az Istenről sokat gondolkodának.

Szembe álla az Dáuid ő lelkéuel,
nem külömben mint egy ellenségéuel,
kezde ötet meg rongálni beséduel
kinek ezt felele kőserues fűuel.

Miért vagy ily nagy fomoru én lelkem,
bú bánatot nagyon főrzél énnékem,
te miattad nincz nyugodalmam énnékem,
igen ellenem vagyon az énnékem,

Semmiképpen te kétségbe ne esél,
az kegyelmes Istenhöz esedezél,
nyomoruságidból hűdgyed kű vésen,
czak ő róla gyakorta emlekezzél.

Hogy nem vésed lelkem esedbe magad,
Istenelőt mit röttegeted magád,
ingyen maid nagy törbe eited magad,
kiből kű sem szabaditnatod magad.

Erre sietlek ez may nap tégedet,
sies hamar keresséd meg Istenedet,
ne veszesd el az te vduösségedet,
illyen képpen diczéred az Wr Istent.

Ald meg azért én ió lelkem az Istent,
magaztallyad fel az teremtő Istent,
bűneidből engezteld meg az Istent,
ne kősergesd sok vdeig az Istent.

Palatitz György éneke, Az Abigail éneknek melodia.

VRam benned még ez én reménségem, minem tellyességgel el fogyok hűtem, noha mostis ostorodat szenuedem, vgyan te vagy azért az én Istenem.

Panaszolkodásom semmi nincz nékem mert ellened vétkeztem én Istenem, azért az mit felséged boczát reám, el kel tűrnöm, mert tőled érdemlettem.

Az te ió vóltodat hozzám sokképpen, meg ielentéd ez földön életemben, de nem tudam tőled venni ió neuen, azért adál büntetni pogány kézben.

Látuán Wram hozzám nagy ió voltodat,

noha reám boczáttad ostorodat,
meg akarz tartani engem sołgádat,
hadd kezdgyem el immár imádságomat.

Aldot légy Wr Isten ki velem ezt tőd,
bennē az bűnt hoģ vgyan itt meg veréd,
te magadat velem meg esmertetéd,
ezzel śegény lelkemet te meg mentéd.

Te előtted én meg nitom śűuemet,
néz bé Wram láśd meg betegśęgemet,
tapogaśd meg mindenűt śebeimet,
tőről el már ortzámról kőnyhúllatáśimat

Imé hozzád nagy biztomban kiáltok,
fogadáśod śerint minden iót várok,
noha minden kinra nagy méltó vagyok,
alázatos śűuet hozzád mutatok.

Czak tégedet én hiulak śegitśęgre,
noha haragudtál śegény feiemre,
életemet te adtad bűntetéśre,
térien Wram haragod kegyelemre.

Hűśem te vagy az kőnyőrűlő Isten,
kinek śűue eśik az bűnőśőkőn,
ha te el hadtz ki velem? śenki ninczen,
ki fogśágból engem meg śabadiczon.

Gyakor foházkodáśim mert lelkemnek,
nagy kőśeruet fel inditák śűuemnek,
közepi-

közepiben erős bűntetéśednek.
helyt adgy Wrā naģ kegyelmeśśęgednek.

őrők Isten te meg ólz az kit akarz,
az hóltból is te eleuent tamazhatz,
rabbâ tehetz iśmeg meg śabadithatz,
mind addig győtrez mîg hozzád haytz.

Raitam igaz bośśúdat meg ne állyad,
ostorodat śoká raitam śe tarczad,
tagaimat kémélue śuytogaśśad,
mert haragod ellen lelkem meg heruad.

Gondold meg kérlek kegyelmeśśęgedet,
tekénczed meg nagy kőśerűśęgemet,
śabadicz meg fogśágból én feiemet,
kiért diczérhessem śent feiśęgedet.

Igaz és igen irgalmas Wr Isten,
ki mind haragodat az te népeden,
mind irgalmaśśágodat hűueiden,
śoktad meg mutatni az bűnőśőkőn.

Szűuem még heruat naģ bánatimban,
hoģ nincz réśem az Napnak világában,
én tagaim vadnak nagy faydalomban,
nehéz vaśnak alig hordozáśában.

Halgas meg Wram ez kis kőnyőrgésbē,
mert nem czak magamért kőnyőrgők eb-
azokértis kik velem ēgyetemben (ben,

réßesülni kèuánnak iótétedben.
Ezer ót ßáz és hetuen eztendóben,
czonka toronnak érós tómlóztében
az ki ßórzé igen bizik Istenben,
hogy nem hadgya fokâ az bűntetésben.

Dicza Pol. T. S. Mor.

HÁLAADÓ DICZIRETEK.

PSAL: 34. Arpad vala fó az Kap: Notá:

MIndenkoron áldom az én Wramat, kitól várom én minden óltalmamat, benne vettem minden bizodalmomat, mindenkoron diczérem mint Wramat.
Igen vigad és óruend az én lelkem,
az Istennek segedelmét hogy kérem,
nyomorúltak meg hallyák azt óruendem,
vigadgyanak Istenben arra intem.
Czak egyedúl ótet magasztallyátok,
mint én tólem láttiátok és hallyátok,
velem ózue néki hálát adgyatok,
egyetemben mind az ó neuét áldgyátok.
Ha valami nyaualyába én estem,
az Wr Istent kialtuán meg kerestem,
feleletet azonnal tóle vóttem,
és mindenból meg ßabadúlt én feiem.
Az Istenhóz azért fel tekénczenek,
nyomorúltak ó hozzá sießenek,
niluán hűdgyék hogy meg nem ségyenülnek,
czak én rólá erre példát vegyenek.
En mikoron Istenhóz kialtottam,
az Istentól ottan meg halgatattam,
ó általa hamar meg ßabadúltam,
háboruságimban én meg tartattam.
Lám Istenek Angyala mind tábort iár,
Istenfélő emberek kórúl ó iár,
az Istentól azért ki óltalmat vár,
vtaiban mindenút ó nagy iól iár.
Segiuségúl azért Istent hiátok,
ó iót vóltát kostollyátok láßátok,
igen nagy ió azt bizonnyal tudgyátok,
benne bizó emberek mind bódogok.
Tóle azért mindenkoron fügietek,
az kik ßentek vadtok ótet fellyetek,
ßúkségtekben tű meg nem ßúkólkódtek,
az Istennek iauaual bóuólkódtek.
Az Gazdagok nagyó ßúkólkódtenek,
hűtetlenségben nagyon meg éheztenek,
De kik hűtből az Istentól feltenek,
minden ióual azok bóuólkódtenek.
Reám kérlek én fiaim nézzetek,

és én hozzám tű mindnyáian iőjetek,
ßómat haluán hozzám figyelmezzetek,
az Istennek fęlelmét mondom néktek.
Iőy előmbe az ki olly ember vólnál,
hogy éltedben te iól élni akarnál,
ió napokat földőn látni kéuánnál,
menyorßágbanis lakozni akarnál.
Nagyon kérlek leg előßőr tégedet,
meg tartoztasd gonoztól te nyeluedet,
czalárdságtól óltalmazd aiakidat,
meg ne czallyad te felebarátodat.
Valamiglen élz ez árnyék világban,
ßántßándéckal ne élly az gonozságban,
sőt életed foglallyad minden ióban,
hogy lakozzál Istennek óltalmában.
Sok ió kőzőt békessęget ßeressed,
és éltedben mindenkor azt keressed,
ez világnak békessęgét ne nézzed,
mert iól tudod őrdőggel vagyon v̊gyed.
Felsęges Wr Isten ßemei vadnak
Igazakon, az kik ő benne biznak,
és valakik tőle óltalmat várnak,
kérésekben tőle meg halgattatnak.
Az Istennek haragos tekénteti,
ßőrnyű képpen gonoz téuőket nézi,

és azo-

és azokat nagy ßőrnyen meg bűnteti,
hireketis ez földről ő el vezti.
Czak Istenhőz az Igazak kiáltnak,
és ő tőle hamar meg halgattatnak,
és mindē nag insęgből melyben vadnak
Isten által azok meg ßabadúlnak.
Igen kőzel az Wr Isten azoknak,
tőredęlmes ßűuel az kik ohayttiák,
alázatos léleckel földőn iárnak,
sok nyomorusagokból ßabadúlnak.
Ezeknek ő őrzi minden czontiokat,
és nem hadgya meg tőretni azokat,
meg őleti vezti az gonoßokat,
kik gyűlőlik az iámbor Igazakat.
Bekessęguel Igazak meg tartatnak,
kik Istennek ßolgainak hiuatnak,
soha azok nem puztúlnak rontatnak,
kik Istennek az ő neueben biznak.
Az gonoßok penig mind el rõtatnak,
kik az Wr Isten ellen rugodoznak,
és az őrdőgnek mind éltig ßolgálnak,
mind testestől lelkestől el kárhoznak.
Tanusagra ezt rendelé versekben,
Enekének harmitz negyed réßében,
mikor vólna Dáuid nagy őrőmében,
ßűue lelke őruende Istenében.

PSALMVS 8.

REgen ò Tőruénbē Moyſeſnek könyuében, diczirték az Iſtent ſzép lelki énekekben, hálát adtak néki az ő ió vóltáról, minden nemzetſęgekben.

Ezt eſzűnkbe vegyűk és erőſſen hirdeſſűk, hogy mi Chriſtus által v̌duőſſęgűnket nyertűk, igazſágnak vtát immár meg eſmertűk, kérlek el ne feleiczűk.

Immár az Wr Iſten az ő nagy dűczőſęgét, el kű ielentette, és az ő ſzent igeiét, hogy az hűtetlenek Iſten ſzéki előt magokat ne menthetnék.

O Felſęges Iſten mely igen czudállatos, te Iſteni neued minden főldőn hallatos, meg dűczőitetet fel támadás vtan, nékűnk mely haználatos.

Mert fel emeltetet te nagy hatalmaſſágod, Egheknek felőtte igen nagy irgalmaſſágod, mert nékűnk engedted te ſzent igéd által, az lelki aiandékot.

Az Kiſdedek által diczirtetni akarál, te ellenſęgedért vélek prædikáltatál, hogy hűtetleneket téged boſſzontok at ecképpen meg rontanál.

Chri-

Chriſtus S. Máthénál ſzent Atiának ezt mondgya, én ſzentſęges Atiám légyen néked nagy hála, v̌duőſſęgnek vtát hogy az Kiſdedeknek te adtad meg tudnia.

Azért immár láttiuk az hű Kereztiéneket, mikent feiűnk felőt az igen ſzép Egheket, Iſten hatalmáual éghen teremtetét Hóldot és Czillagokat.

Az mennyei Iſten lakozik az hűuekben, fęnlik és villamik mint az ſzép Nap az Eghen, igazſágnak napia ő nékik fel támad, az ſzent igéretekben.

Dáuid czudálkozik az emberi állaton, kiről az Iſteñek illyen nagy gondgya vagyon, embernek fiáról hogy kit az Wr Iſten ſok ióual látogaſſon.

Vgy mond Wram Iſten, miczoda az emberi állat, kiről te ſzűuedben illyen ſzorgalmatos vagy, hogy minden v̌dőben te gondviſeléſed ő reá mely igen nagy?

ôtet Angyaloknál vgy tetzik ez v̌deig, meg aláztad vólna főldnek nagy melyſęgeig, de az Angyaloknál minden dűczőſęggel fellyeb dűczőitetik.

Mert őtet mindennek Királlyáuâ ſzentelted,

és mindennél ótet méltóságosbbá tötted, meg koronáztattad és minden állatnál ótet fellyeb ßőrzötted.

Ez ember az Christus ki illyen czudállatos, ez világiaknál ő igen vtállatos, menyben az Istennél igen drágalátos, és igen ßerelmes.

Az Atia Istentől menyből alá küldeték, itt meg fogattaték, értünk meg öleték, és el temetteték. Sidók ezt miuelék, de meg eleuenedék.

Azert hálát adgyunk mi édes bayviuónknak, sok ellensęginktől mi meg ßabaditónknak, bűntől és ördögtől haláltól mi édes meg váltónknak.

Ki mi fogságunkat ő nagy dűczősegéuel, menybe fogua viue hatalmas nyereséggel. kik ő benne biznak meg aiandékozza oly nagy dűczőssęgel.

Immár mi örűllyűnk kik az Istenben hűßűnk, mert mi az hűt által Isten fiai lőttűnk, minden örőksęgben az Christus Iesussal kőz örőkőssè lőttűnk.

Diczirét dűczőseg légyen Atia Istennek, vele egyetemben az ő egy ßűlőttének Chri-

Christus Iesusnak, örökön örőcké az S. Lelek Istennek.

PSALMVS 34. G. Z.

Nagy bánatban Dauid, notára 1, Sam: 21.

Mikoron Dáuid Saul előt futna, Achis kyrályhoz bé ßaladot vólna,
Király ßolgai meg esmerték vólna,
meg mõdák Kiralynak hog Dáuid volna.
Ackor Dáuid meg ńede ßüuében,
el változtatá ortzáiát fęlteben,
Isten hatalma nem iuta eßében,
gyarlósagát mutata ńetében.
Gyermek módra bolondoskodik vala,
kezéuel ő az falra kapdos vala,
nyála ßakálán mind alá fút vala,
hogy bolondsággal magát el titkollya.
Oly igen ezt latuán Király haraguek,
hogy az bolondot eleibe viuék,
Király hadgya hogy előlle el v̊znék,
mert ő bolond nélkül nem ßükölkődnék.
Czudaképpen Isten meg ßabaditá,
noha egy keuessé magának hadgyá,
ereiében meg probálni akará,
illyen háladásra őtet inditá.

Irgalmas Isten örökké diczirlek,
soha ezemből téged kű nem vetlek,
kő: yörgésseld háladással tiztellek,
óltalmazó Istenemnek esmerlek.

Gyakorta gondolkodtam életemben,
szüntelen forgottam nagy sok vgyekben,
de oly igen biztam segitségedben,
soha te benned nem estem kétségben.

Az én hűtemet ackoron probáltad,
az fogságot mikor reám boczáttad,
az fogyatkozást bennem meg mutattad,
hogy kőnyörgésre lelkemet indiczad.

Soha kétségbe nem estem magamban,
noha sélue rőttegtem én magamban,
el hűttem hog én velem vagy fogságban,
kit most látok meg szabadulásomban.

Paranczoly oltan az te Angyalidnak,
hűueid kőrnyűl hogy tábort iártanak,
ellenségtől hogy meg óltalmazzanak,
szabadulásra vtat mutassanak.

Az Orozlányok hamaréb eheznek,
sok kegyetlen feledelnek el veznek,
az mig az hűuek meg szükölködnének,
vagy czak mig igenis meg ehezznének.

Kemenségc kinek Istenben lésen,
semmi

semmi rőttegése annak nem lésen,
czak egy czontia heturalis ne n lesen,
Istennek rea oly nagy gondgya lésen.

Vayha intésemet meg fogadnátok,
fiaim ha engemet halgatnátok,
sületeket én hozzám haitanátok,
az vduősség vtat meg találnátok.

Valaki kinán Istentől ió napot,
egéséget anagy hosszu életet,
hűtiől tegyen illyen bizonságot,
mindenkor gvülölliye az gonozságot.

Ne gondoilyon szüében álnokságot,
ne befellyen nyelueuel hazugságot,
ne bordozza szüében az haragot,
kereſſe mindenkor az békeſſéget.

Ne czelekedgyék ő kegyetlenséget,
meg ne nyomoricza az szegénységet,
az tőrvényben ne vegyen aiandékot,
hogy el ne fordicza az igazságot.

Szándéka mindenkoron iora légyen,
az Istennek tiztességére éllyen,
Istenhőz háladatlan ne légyen,
hogy nagy hamar veszedelem ne érien.

Az Igazakat Isten meg áldgya,
kőnyörgeseket igen meg halgattia,

vison

vißont az kegyetleneket vtállya,
minden híreket neuőket el rontia.
Az Wr Isten ßegények mellet vagyon,
kiknek meg kőseredet ßűuek vagyon,
sereg Angyaliual melettek vagyon,
mêg czak az c ontiokrais gõdgya vagyõ.
Az hűtetlent haragiában meg őli,
minden ereiét hatalmát el veßi,
az neuétis mind őrőcké el vezti,
az bűn ellen haragiát igy ielenti.
S. Dáuid irta ezt Soltár kőnyvben,
harmintz negyedik ßép diczíretiben,
vigaztalásert ßőrzék ezt verfekben,
ezer őt ßáz hatuan négy eztendőben.

PSALMVS 30. G. Z.
Az Iason énékenek notáiára.

DAuid prophétának imádkozásáról, magaztallyuk Istent irgamasságáról, el ne feletkőzzűnk iótetéményéről, vegyűnk tanuságot S. Dáuid Királyról.
Erre tanitani akar az Prophéta,
miczoda ßűuűnket Istenhőz indicza,
az mint hußonkilentz réßében meg irta,
iótétét Istennek igyen magaztallya:

Száma ninczẽ Wram irgalmasságodnak, vége hoßßa ninczen kegyelmessęgednek, azért magaztallak felőtte mindennek, mert hűßen én lelkem te igéretednek.
Kiáltásom Wram tőled el nem veted,
az én nyaualyámat czak te magad érzed
atiai vóltodat raitám meg tőkélled,
irgalmasságodat mikor meg ielented.
Az pokol torkából te kű ßabaditál,
az én lelkemben mikor meg nyugotál,
te igéretedben mikoron biztatál,
ottan én ßűuemben bizodalmat adál.
En éyel és nappal hálát adok néked,
diczíretet mondok őrőcké tenéked,
mind ez világ előt vallást teßek néked,
irgalmasságodért mert te azt érdemled.
En tőlẽ haragod Wr Isten meg vonád
imádkozásomat mihelt meg halgatád,
lelkem czendezsęgét azonnal meg adád
én kőnyőrgésemet mihelt bé fogadád.
Szántalã bűneimet mikorõ meg látád
mindiárt ßőmeidet tőlem el forditád,
érzem bűneimet mint főueny sokságát,
de ßent

de ßent felsęgednek hűuém fogadáſát.
El ne idegenűllyen felsęged en tőlem,
tekincz fogadáſod noha nag ſok bűnē,
mert ha az pokolba veted az én lelkem,
nem léßen vgy nékem ſoha vigaſſágom
Nem őrdőg rabiai teßnek rólad valláſt
mert ß. felsęgedtől ßólnak czak kárōláſt,
nem várnak te tőled tőbbé ßabadúláſt,
de én czak te tőled várok igazúláſt.
En imádſágomat hűßem meg halgattád, mert én ſiralmimat őrőmre forditád
irgalmaſſágodat raitam bizonitád,
mikor én lelkemet te meg vigaztalád.
Kéß mindenha lelkem néked énekelni,
mind ez világ előt rólad valláſt tenni,
ſok iótételedről néked hálát adni,
őrőckűl őrőcké téged kel diczirni.

PSALMVS 65.

Notáia: Cur mundus militat ſub vana.

SOk Iótéteményen nagyon czodálkozuán, S. Dauid prophéta és el almelkoduán, az nagy Wr Iſtennek nagy hálákat aduán, fel ßóual kiáltia imez keppen monduán:

Tége-

Tégedet Wr Iſten illet az diczéret,
az Sionnak hegyén innepi ßentelet,
az Ieruſalemben áldozat tiztelet,
Anyaßentegyházban tiéd az diczéret.
Az te ßent igédet ott prédikáltatod,
irgalmaſſágodat azzal meg mutatod,
hog imádſágomat nékē meg halgatod,
minden nemzeteket te hozzád iutatod.
Raitā hatalmaztak ſokſágos bűneim,
ellenem támadtak ßántalan vétkeim,
látom hog az poklot niluán érdemlenē,
te ßent fiad által el tőrlőd bűneim,
Igen nag bódogſág kit te válaztottál,
hűueid kőzibe te melléd ßámláltál,
az te ßent házadban néki lakni adtál,
minden iauaiddal elégedni hádtál.
Nag igazſágodon igen almélkodūk,
te vag minekűnk meg tartó Iſtenűnk,
mindē ßűkſęgűnkbē nag reménſęgűnk,
mert te meg halgatod ha néked kőnyőrgűnk.
Valakik lakoznak ez ßéles vilagban,
ez egéz világnak minden határiban,
nag mezße à ßéles tenger ßigetibē, hozzád reménkednek vadnak tekezedben.
Sok hegyek hauaſok te tőled tartatnak

az te hatalmaddal meg gyamolitatnak,
tengernek habiai azzal ſzallitatnak,
népeknek hadai azzal le nyomatnak.
Felnek és rőttegnek földnek határibā,
czudatételidnek gyakran látáſiban,
az Napnak és Holdnak fel támadáſaban
mindē népek vadnak naǵ vigaztalásbā.
Ez földet meg látod eſőuel őtőződ,
ſzép ſiros fűueckel meg aiandékozod,
termő gabonáualés meg gazdagitod,
az folyó vizeket ſzépen meg árraztod.
Czudállatosképpen az te ió vóltoddal
az egéz eztendőt nagy ſok fęle ſirral
te me gazdagitod ſok áldomáſoddal,
puztákat halmokat ékes ruházattal.
Iuhockal barmockal az mezőt bé től-
ſok fęle vadackalés meg bőuőſited, (tőd,
éghi madarackal fellyül ékeſited,
az búzát vőlgyekē naǵ bőuőn teremted.
Tenéked mind ezek olly igē őruēdnek
az ő módgyok ſzerint néked énekelnek,
az te ió vóltodért tégedet diczérnek,
nagy hálaadáſra néked minket intnek.
S. Dáuid prophéta az ő énekében,
az naǵ Wr Iſtenben való őrömében,

eze-

ezeket bé írta nagy ſzépen verſekben,
éneklő kőnyuének hatuan őt réſzében.

PSALMVS 77.

AZ Wr Iſtent magaztalom,
ió vóltáról emlekezem,
mindenkor hozza folyamom,
mert meg halgat azt iól tudom.
Szántalan kénokban valék,
bűneimért kit érdemlék,
de iſmeg meg kőnnyebűlék,
mihelt vigaztaláſt hallék.
Nagy háboruſág lelkemben,
ſok rőttegés vólt ſzűuemben,
nyomorúlt valék teſtemben,
tellyes minden életemben.
El terieztuén kezeimet
kiáltottam Iſtenemet,
czak bé ſem húntam ſzőmemet,
nem leltem ſohol helyemet.
Magamban én dolgaimról
előbeli életemről,
nagy kedues nyaiaſſágomról
gondolkodtam énekemről.
Ennél inkáb buſitottam,
magamat ſzomoritottam, lelkem-

lelkemben czak háborgattam,
tusákoduán ezt mondottam:
Tőle Isten mind őrőcké
hűueit el vethetié,
kegyelmét meg vonhattiaé,
vallyon meg tagadhattiaé?
Istennek nagy eskűuése,
sia által tőt kőtése,
egyßőr való végezése,
el múlhatiké beßéde?
Főképpen lelkem magában
azt forgattia busultában,
irgalmassagát magában
tarthattiaé haragiában?
Ez lőn az én betegsęgem,
ßűuemben nagy győtrődésem,
de más felől bátorságom,
vagyon oly nagy vigasságom.
Régi nagy irgalmasságát
hűßem Istennek hatalmát,
hozzám nagy ió akaratiát,
mely el fordittia haragiát.
En bűnemet látom vala,
ßűunem azért rőtteg vala,
mikor magára néz vala,

bator-

bátorkodni nem mér vala.
Nagy erőssen igaz hűttel
magam Isten beßédéuel
kegyelmes igéretiuel
bátoritám ßent lelkéuel.
Czuda irgalmasságodat
hűßem Wram hatalmadat,
önnat véßen bizodalmat
én lelkem minden óltalmat.
Erős Pharaho ereiét
Izraelnek ellensęgét
mind el veztéd nagy seregét,
mutatuán karod ereiét.
Néked Wram fęlelemmel
mind ßolgálnak nagy őrőmmel,
az vizekis sietsęggel
vtat adnak rőttegéssel.
Erős hegyek indúlának,
trombitások hallatának,
az hegy alat kik valának,
mindnyáian meg futamának.
Kezeidben és markodban
élet halál birtokodban,
meg mutatád hogy markodban
vagyon minden óltalmodban.

Erős

Erős vitéz mint népeit,
az ember ő két ſőmeit,
mint ió páztor ő iuhait,
vgy óltalmazza hűueit.
Az hűueknek ſámok vagyon,
neuek nála irua vagyon,
hayok ſála ſámán vagyon,
ráyok oly nagy gondgya vagyon.
Ne fęly azért háborúdban,
ô én lelkem nyaualyádban,
erős légy bizodalmodban,
mert Iſtennek vagy keduében.
Meg ſámlálta futáſodat,
fel iegyzette ſiralmodat,
mind fel irta nyaualyádat,
vgy viſelte nagy gondodat,
Ha keueſſê oſtorozot,
azzal tőle el nem v̊zőt,
inkáb kezéhőz tanitot,
mint io Atia vgy oktatot.
Az S. Dauid Sóltár kőnyvben
hetuen hetedik réſében,
hűueket kőſerűſęgben
igy vigaztal ez igékben.

MAS.

Ad notam: Irgalmas Vr Iſten immáran.

DIczérem az Iſtent az én életembẽ,
nert ő meg halgatá én kőnyőrgeſembẽ, bűnőm meg boczátá nag̃
kegyeſſęgében, kit mieltem vala én gyarló teſtemben.
Sokſor én ſűuemet hozzáia forditom,
mikor ſűkſęgemet valamiben látom,
ottan halgat engem az én ſabaditóm,
ſemmiben nem kéſik én édes taplálóm.
Ne bizatok azért az feyedelmekben,
hog̃ ha bűnbe eſtek tű ez gyarló teſtben,
mert ninczẽ maradás hűdgyétek ezekbẽ
de czak reménſęgtek légyen az Iſtenben.
O mely bódog ember az őnőn magákinek ſegitőie nag̃ nyaualyaiábã (ban,
Iacóbnak Iſtene, ki lakik menyorſagbã,
ki mindent teremtet hatalmaſſágában.
Az Wr meg őrizi az Iőueuényeket,
élteti taplállya mind az őzuegyeket,
Angyali őrizik apró gyermekeket,
értek meg bűnteti az kegyetleneket,
Oly nag̃ gondgya vagyõ az élő Iſteñek
éledelt ſolgáltat mindenkor azoknak,

kik minden óltalmat czak ő tőle várják,
el vezti az Isten kik őtet meg vállyák.
S. Dauid prophéta igy könyörög vala,
el eset testében imádkozik vala,
fűből az Wr Istent magaztallya vala,
száz negyuen őtödik diczéretben irta.

PSALMVS 92.

Notáia: Ióllehet nagy sokat szóltam.

MEly igen ió az Wr Istent diczérni,
felségednek én Wram énekelni,
ß. neuedet diczéruén magaztalni,
és mindenűt ez világon tiztelni.

Igen reggel irgalmassagodat hírdetni,
igazságod éyel és kiáltani,
hegedőuel orgonáual zengetni,
minden éneklő szerszámmal tiztelni.

Czudaképpen meg vigaztál engemet,
mindenekben te czelekedeteded,
kezeimnek munkaiáual őruendek,
teremtőmnek meg váltómnak éneklek.

Ha szűuében lelkemben meg gondolő,
mely nagyoknak dolgaidat én látom,
mélységesnek ió tételedet itélem,
Wram azon olly igen czudálkozom.

Az ez-

Az eztelen ember ezt nem esmerí,
az hűtetlen bolond ember nem érti,
kinek veled nincz igaz esmeretí,
ßent fiadban mert nincz ő néki hűtí.

Ez világon gonoßak gyűkereznek,
kik mindenkoron hamissá czelekeznek,
mint az fűuek virágoznak teriednek,
hogy őrőckőn őrőcké élhessenek.

Lám ezeket felséges Wram Isten
meg bűnteted, mert te vagy örök Isten,
kik támadnak az te ßent igéd ellen,
viaskodnak az te hűueid ellen.

Sokan vadnak kik ritkán emlekeznek,
kik soha nem engednek beßédednek,
ímé Wram mely nagy hamar el veznek,
mely nág hamar tőled meg bűntetetnek.

Te vag azért kegyes bűntetőm énekem,
ki nem őrűlz bűnősnek el veßésen,
de inkáb őruendez ő meg téréssen,
ő mind őrőcké való életért.

Az én bziodalmom oly erős léßen,
vnicornishoz hogy hasonló léßen,
ellenségemen veßedelmet vêßen,
gonozságnak el vezteket tekéntuén,

Rólam Wram az kik meg emlekeznek,

az iga-

az Igazak kik igaz hűtben léznek,
mint palma vgyan ők meg zöldűlnek,
mint Cedrus fák vgyã meg gyűkereznek

Istennek ő házában plantáltatnak.
Anyaßentegyházában meg virágoznak,
mindẽkoron néki gyű nölezet hoznak,
igaz hűtuel iámbor eletet vallnak.

Nagy vénſégben ők is meg gyűkereznek
nagy ßép zöldek és igen nyerſek léznek,
igaz hűtben mert erőſſek ők léznek,
életekben tökéletteſſek léznek.

Valláſt tészen minden emberek előt,
hogy az Iſten igaz mindenek előt,
hamiſſagot ſoha nem czelekedet,
az kősiklánis ád nagy erőſſeget.

Sóltár könyvnek kilentzuen két részébẽ
ezt meg irta ßent Dáuid énekében,
az ő népét inti ez diczéretben,
Wr Iſtenben ne eſenek kétſégben.

PSALMVS 95.

Az Ier emlekezűnk notáia.

IER őruendezzűnk az Wr Iſtennek,
és énekellyűnk az ő ßent neuének,
vdvoſſégűnknek eg reményűnknek,
mi ól-

mŕóltalmunknak kegyes éltetőnknek.

Sieſsűnk hozza diczéreteckel,
hálaadáſſal és könyörgéſűnckel,
énekléſűnknek ßép zengéſęuel,
ßent Angyaloknak nagy ſok ſeregiuel.

Mert az Iehoua mi nagy Iſtenűnk,
és nagy Királyunk erős feiedelműnk,
minden Iſtenek felőtte mi velűnk,
bizony óltalmunk és mi ſegedelműnk.

Czak ő egyedűl bir mindeneket,
az mélyſęgeket és az nagy hegyeket,
minden hatalmat, erőſſęgeket,
az ördőgöket, és az embereket.

Ő teremtette az ßéles tengert,
az benne való nagy ßép ßigeteket,
czak ő formálta az ßárraz földet,
és azon való drága ßépſęgeket.

Ier hayczunk feiet térdet nekie,
és burúllyunk le artzal ő előtte,
az Wr Iſtennek nagy tiztęſſége
forogion ßánkban ő ßép diczirete.

Mert czak ő az mi kegyes teremtőnk,
mindẽ dolgunkbã bizot gondviſelőnk,
mint ő népének ő vedelmezőnk,
és iuhainak czak ő meg őrizőnk.

Az ő ßózattiát mihelt hallyátok,
tű ßűueteket nekie adgyátok,
vgy halgaſſátok és fogyadgyátok,
hogy kiſirtetbe ſoha ne iuſsatok.
Mert iól tudgyátok régen mint iártak,
az kik ő ellene rugodoztanak,
az igért földre bé nem iutának,
mert ßót fogadni ők nem akarának.
Diczirет néked Atia Wr Iſten,
légyen dűczőſęg néked fiu Iſten,
tiztеſſęg néked S. Lélek Iſten,
három ßemély eǵ őrők Wr Iſten, Amen.

PSALMVS 103.

AZ ki az Iſtent meg iſmerheti,
iótéteménit eßébe veheti,
annak S. Lélek ßűuét geriezti,
hálaadáſra őtet ſerkengeti.
Bizonſág nekűnk erről S. Dáuid,
ki meg iſmere az ő teremtőiét,
teremtőiének iótéteménit,
imillyen módon el kezde énekét:
Diczird én lelkem minden erőddel
az nagy Wr Iſtent az ő ßent neuéuel,
áldgyad az Iſtent mind életedben,
el ſe

el ſe feleiczed iótétemenyében.
ő boczáttia meg minden bűnődet,
ő gyogyéttia meg te betegſęgedet,
és kárhozattól meg ment tégedet,
meg koronázza tenéked feiedet.
Tenéked feied az ő ßent fia,
bűnnek halálnak erős bayviuóia,
és az őrdőgnek ő meg rontóia
és mind Iſtennek ßent irgalmaſſága.
Ki minden ióual téged meg látot,
imádſágodban téged meg halgatot,
mint az Keſelyűt ki már meg agot,
nagy bűneidből vgyan meg ifiuitot.
Ióllehet néha meg ſanyargatot,
ſok kiſęrtetit te reád boczátot,
mint kegyes Atia meg oſtorozot,
de ezzel téged kezéhőz tanitot.
Más felől iſmeg hozzáia fogot,
ellenſęgeden érted boßßut állot,
hogy ezt hűheſſed ſok példáradot,
az Sidó nép közt kit meg ßabaditot.
Bizzál én lelkem az Wr Iſtenben,
igen irgalmas ő terméßetiben,
és kéſedelmes az bűntetésben,
czak hoǵ meg iobbúly az te életedbē.

Ha egy keueſſé haragot mutat,
az ő haragia minem végig marad,
fenyegetéſe nem őrőkké tart,
irgalmaſſággal iſmeg téged meg lát.
Nem bűnünk ſzerint teſzen mi velünk,
nem bűnünk ſzerint fizet ő minekünk,
mely igen magas az égh mi tőlünk,
ollyan igen nagy irgalmas minekünk.
Oly igen meſſze vette bűnünket, (kelet,
az Napnyugathoz mely táuúl Nap-
hogy immár az bűn hátra nem térhet,
immárő minket pokolra nem vethet.
Miként az Atia fiait ſánnya,
acképpen Iſten hűueit nem hadgya,
mert nem Angyalok azt ő iól tudgya,
ő teremtette mely gyarlók iól láttia.
Földből teremté, földé kel lenni,
miként az fűnek vgyan meg kel aſzni,
mint az vírágnak el kel húllani,
Adam fiainak vgyan meg kel halni.
Az mi teſtünkből lelkünk kű múlik,
oztán ez földről nem emlekezhetik,
S. Dáuid mondgya hűnnie íllik,
azért egy Szent nem imádkozhaik.
Az Wr Iſtennek irgalmaſſága

Iſten

Iſtenſélőkön mind őröktűl fogua,
fiúról fira mi reánk ſálla
Chriſtus Ieſuſnak meg igazitáſa.
Kik őtet ſellyük mondáſát tegyük,
paranczolattiát néki meg őrizük,
néki engedgyünk, ezt emlegeſsük,
ennű ió vóltát hogy el ne veſeſsük.
Vigaſſág nekünk háboruſságban,
mert vagyon Wrunk magas menyor-
mindeñeckel bir királyſágábā (ſágbā,
őrőkké való hatalmaſſágában.
Azért mindentől meg óltalmazhat,
az bűn, az őrdög, az halál nem árhat,
az tűz és az víz meg nem gyalázhat,
tőmlőtz ês fegyuer minket el nē ront-
Mint ezt meg irta S. Pal minekünk, (hat.
kinek iráſát mindnyáian kel hűnünk,
ha Iſten velünk Chriſtus mellettünk,
akarnám látni ki vólna ellenünk.
Ha Chriſtus Ieſuſt minekünk adta,
ki ő nekie nagy kinczes ládáia,
ſemmi nincz nála oly igen drága,
kit az Chriſtuſſal minekünk nē adná.
Tű ſient Angyalok Iſtent áldgyátok,
mert ő általa vadtok hatalmaſok,

mindenkor néki ſauát hallyátok,
meg fogadgyátok ő néki ſolgályatok.
Tű feiedelmek meg halgaſſátok,
Iſten Vratok néki ſolgállyatok,
akarattiában tű el iáriatok,
mert tiztetekről ſámot kel adnotok.
Egyházi népek tűis kik vadtok,
Iſtent áldgyátok mert páztori vadtok,
vgy kiálczatok prædikállyatok,
mint eg trombita vgy hangaſiczatok.
Te ſegény Kőſſég te igen gyors légy,
gyakran halgaſſad Iſtennek igéiét,
tőledis Iſten vgy diczirteſſék,
hogy aláb való mindennél te ſe légy.
Minden állatok Iſtent áldgyátok,
ő teremtőtők mindnyáian vallyátok,
ez egéz főldön valahól vadtok,
teremtőtőket őrőcké áldgyátok.
De kiuáltképpen ô te én lelkem,
áldgyad az Iſtent te minden vdőben,
mert téged adot ez ſegény teſtben,
ſent fia által iſmeg hozza véſſen,

PSALMVS 113.

Kereztiének kik ez főldön lakoztok
neue-

neueteket az Iſtennek adgyátok,
az ő neuét ſűntelen tű áldgyátok,
véle végre hogy tű vralkodgyatok.
Mind ez világ az ő neuét diczéríe,
légyen áldot az ő neue azt kérie,
ellenſégűnket minekűnk el tőrie,
és bűnőket nekiek el ne tűrie.
Napkelettől foguán Napnyugatiglan
az ő neuét diczériűk mind addiglan,
mert neue nekie vagyon halhatatlan,
ió vóltából mi tőlűnk foghatatlan.
Az Wr Iſten vralkodik mindeneken,
ez világon mind az pogány népeken,
dűczőſége vagyon néki menyekben,
őrűlnűnk kel nekűnk ezen ſűuűnkbē.
Kiczoda oly hatalmas országában,
mint az Chriſtus ki lakik magaſſágbā
mindeneket néz ő nyaualyáiában,
és lelkének igen nagy faydalmában.
Fel emeli főldön az ſegényeket,
az ganéban fertengő bűnőſőket,
hogy hatalmaſſá teheſſe mind őket,
kik ő benne helyheztetik ſűueket.
Az meddőket az Wr Iſten meg áldgya,
magzatockal őkét bővön meg láttia,

életeket nékik meg ßaporittia,
mind őrőcké életekben taplállya.
Mert Christusnak menyorßágbā az tízti
földön mennyen alávalókat nézi,
az keuéllyeket feienként meg tőri,
ez világi Bőlczeket ßégyeniti.
Az érdemes Szenteket ő vtállya,
az Képmutatókatis kárhoztattia,
az fęlelmes ßűueket vigaztallya,
menyorßágnak bódogságát nékik ad-
S. Dáuid irta ezt Sóltár kőnyvbē, (gya.
énekének ßáz tizen harmad réßében,
Anyaßentegyház énekli vigkeduébē,
Istenehőz való nagy diczerétiben.

PSALMVS 121.

IER emlekezzűnk kereztién népek
az nagy Istennek az ő ió vóltáról,
mert czak ő nékűnk mindē iótéuőnk
mennyen és földön czak ő igazgatónk.
En fel emelem én ßemeimet
az nagy hegyekre és az nagy vőlgyekre,
hogy segedelmet honnét várnom kel,
de nem találék tőbbet az Istennél.
Czak ő énnékem én segitsęgem,
bűn-

bűntől, hatáltól, rőttenetes kintől,
és kárhozattól meg ment engemet,
ki teremtette mennyet és az földet.
Az kisęrtetben nem hágy tégedet,
gonozra nem vißi az te lábodat,
az nagy Wr Isten ő hordoz téged,
mert áldot ßent neuét te meg esmerted.
Imè Kereztién mely nagy őrőműnk
az nag Wr Istenben vagyon minekűnk,
mert nem alußik czak vigyáz reánk,
őrizni akar czak ßauát fogadnánk.
Aldot Wr Iesus meg őriz téged,
az ő ßent kezéuel bé fedez téged,
ő el viseli minden terhedet,
és el fedezi az te bűneidet.
Az Nap az napon el nem ront téged,
éytzaka az Hóld el nem emézt téged,
mert az Wr Isten meg őriz téged,
minden gonoztól meg menti lelked.
őrizzen téged az nagy Wr Isten,
mindē dolgodban tégedet meg áldgyō,
valahól te iárz az ő neuében,
most és mind őrőcké meg óltalmazzon.
S. Dáuid iria az Sóltár kőnyvben,
ő leuelének ßáz hußan egy réßében,

mikor az Istent ő meg ismere,
sok jó vóltáról háládással diczire.
Ezt mostan sőrzék Istent diczirék,
kegyelmes vóltát néki meg ismerék,
segitségében és jótétében,
ezer őt száz és negyuen kilentzben.

MAS.

MOndgyatok diczéretet
Kereztiének az Wr Istennek,
szentséges tiszteletet
adgyatok ő neuének,
őruendgyetek ő néki
igaz Isteni sélemben,
mert kőztetek lakozik
az Anyaszentegyházban.
Es meg elegéti
lelketeket lelki kenyérrel,
biztat ő igeiétuel
édes igeretiuel.
Szent Wram az te neued,
szent vagy az magas menyben,
szent vagy és rőttenetes
minden nemzetségekben.
Tégedet illet Wram

tiszte-

tiszteletünk hálaadásunk,
az mi gyülekezetink,
meg szenteléssünk.
Hála légyen te néked,
hogy meg jelented te magadat,
és meg ismernünk
Wram te akaratodat.
Diczéret, dőczősség
légyen te néked az magas menyben,
diczéret és dőczősség
légyen az szent templomban.

PSALMVS 117.

ONsol minket Dauid prophéta, az Sóltár könyvben illyen módon, száz tizen hét el oztot rendiben.
Diczíriétek az Wr Istent tű pogány népek, diczíriétek ótet mindé népek nemzetségek.
Mert mi raitunk bizonitatik irgalmasága, és meg marad mind őrőcké Wrnak igazsága.
Igaz és hű az Wr Isten ő beszédében, tőkélletes álhatatos ő igéretiben.
Azért bizunk Istenünknek fogadásába,

nem

nem veſzünk el, ha hűendűnk irgalmaſ-
ſágában.

Fellyűl múllya minden dolgait irgal-
maſſága, minden bűnőket fellyűl halad
kegyes gazdagſága.

Innét érti űk véghetetlen kegyelmeſſę-
gét, Chriſtus Ieſuſért hozzánk való A-
tiai ſzerelmét.

Mert ő minket ingyen való aiándéká-
ból, el válaztá fiaiuâ irgalmaſſágaból.

Es meg válta minket veſzet nyomorúl-
takat, az vakſágból pogányokat Bál-
uány imádókat.

Fel támazta ſzent igeiének őrőm zázló-
iát, Chriſtus Ieſuſért kiálta bűnőknek
boczánattiát.

Hogy valakik Chriſtus Ieſusban tiztán
hűnnének, őrők életet birhatnának, és el
ne veznének.

Vagyon nekűnk ſzabadſágunk bűntől,
haláltól, Chriſtus Ieſuſért az tőruéntől,
őrők kárhozzattól.

Ier diczíriűk azért őtet miés őrőmmel
magaztallyuk őruendezuén hűtbeli ő-
rőmmel.

Aldot

Aldot lég te Atia Iſten édes teremtőnk,
igazgaſſad életűnket kegyelmes Iſtenűnk.

Diczirteſſęl Ieſus Chriſtus édes meg
váltónk, egéz tellyes ſzent Atiáddal mi
egy Kőzbeniárónk.

O S. Lélek diczirteſſęl mind egyetem-
ben, vigaztallyad bátoricz meg ſzűuűn-
ket lelkűnket.

PSALMVS 145.

NAgy hálaadáſſal magaztallak
téged én Iſtenem
kegyelmeſſęgedről,
valamikor én meg emlekezem,
őrőckőn őrőcké mindennapon
téged kel diczérnem.

Oly nagy tizteletre diczéretre
tőlem méltó vólnál,
ha hozzád illendő tizteſſęget
én nálam találnál,
de ninczen mit adnom többet Wram
az hálaadáſnál.

Időről v̂dőre én hirdetem
hatalmaſſágodat,
az v̂duőzitésben teremtésben
való ió vóltodat,

mert

mert nagy ſzerelmedből nem kéméllédl
tőlem ſzent fiadat.
Meg ielentéd nékem őrőktől foguán,
való titkaidat,
az te vigaztaló bátoritó
őrőm mondáſodat,
te ſzent lelked által onnan értem
ió akaratodat.
Őrők dűczőſęgre tiztesſęgre
hogy engem hiuatál,
az én bűneimnek nagyſágából
mikor kű tiztál, ackoron mutatád,
hogy magadnak
engem válaztottál.
Peczétes gyűrőddel S. Lelkeddel
mágadnak foglalál,
erős reménſęggel,
igaz hűttel ſzépen fel ruházál,
őrőkős tárſáuâ mert Chriſtu ſnak
engemet válaztál.
Vala Wram nékem te előtted
nagy ſokadóſſágom,
kiért te ſzent fiad Ieſus Chriſtus
lőn értem váltſágom,
azért vagyon moſtan én ſzűuemben
illyen bátorſágom.

Sok-

Sokſzor emlekeztem ió vóltodról
én nagy ſzűkſęgemben,
kit megis kőſzőnni én nem tudok
tellyes életemben,
azért kiált hozzád az én lelkem
ő nagy őrőmében.
Felőtte irgalmas mert kegyelmes
kegyes Iſtenem vagy,
az meg bűntetéſre, vereſęgre,
haragra kéſő vagy,
hoſſzu v̂deiglen ſzenuedhető
irgalmas Iſten vagy.
Reám ſzűue ſzerint mint fiára
Atiám nem haragſzik,
erőtlenſęgemért mikor véris
kedue ellen eſik,
ha ſanyaru kézzel nyúlis hozzám
mêgis iómra eſik.
Az ő nagy ió vóltát az Wr Iſten
nem czak rám teriezté,
iókra gonozſzokra Napot Hóldot
ő kű ſzéleſité,
főldet és az mennyet életűnkre
minekűnk teremté.
Nincz nagyob iótéted ſoha velem

irgal-

irgalmasságodnál,
nagy kegyelmesség fellyeb árrat
te igazságodnál,
Sent fiad érdeme nagyob Wram
én álnokságimnál.
Czuda ió vóltodból meg támaztod
az kik el esnének,
kegyelmességedből fel emeled
kik immár el estek
erőtlenségekből, el nem vzód
az kik vétkeztenek.
Im minden állatnak sok szemei
czak te reád néznek,
ő nagy szükségőkben, éhségőkben
tégedet keresnek,
teremtő éltető Istenőknek
tégedet ielemnek.
Segéllyed étellel és itallal
minden szükségőkben,
az holó fiaknak éledelt adz
az ónnen fészkekben,
mikoron anyoktól el hagyatnak
ő nagy éhségőkben.
Czak meg vonsod Wram az szükségben
erős hatalmadat.

ismeg

ismeg ha akarod az bőségre
kű nyuitod karodat,
kegyelmességedet igy mutatod
hozzánk ió vóltodat.
Igen igaz mondó vagy Wr Isten
minden dolgaidban,
kit egyszőr meg mondaz soha senki
nem ér téged másban,
ez nagy vigasága én lelkemnek
minden bánatiban.
Nagy kőzzel vagy hozzám, én Istenem
mint atiafiához,
az én kiáltásom fel indiczon
az meg halgatáshoz,
mert tizta lelekből mégyek hozzád
mint édes Atiámhoz.
En akaratomat czelekedted
ió akaratodból,
igaz tőruént tőttél én felőlem
Wram mindenekből,
sokszor le vetettél, meg fel vőttél
kegyelmességedből.
Meg őrizted Wram mind azokat
kik téged szeretnek,
hála légyen néked,

el nem

él nem veztek kik benned hűttenek,
kiért mind őrőcké minden Szentek
téged diczértenek.
Erős óltalma vagy és gyámola
az ßegény áruáknak,
az nyomorúltaknak hiuatatol
eggyedűl Atioknak,
légy meg ßabaditónk Wram mostis
minekűnk foglyoknak.
Tenéked Wr Isten mind ezekről
adok nagy hálákat,
kérlek hogy végiglen mind meg tan-
czad ebben az fiakat,
kik téged tiztelnek mind őrőcké
mint édes Atiokat.
Illyen hálaadást Dáuid Király
tőn az Sóltár kőnyvben,
ő Diczíretinek ßáz negyuen
negyedik réßében,
hogy hálákat adgyunk az Istennek
mindenkor ßűuűnkben.

PSALMVS 145.

Diczird az Istent mostan oh en lélkē
diczirem őtet mig léßen életem,
feie-

feiedelmekben reménsęgem, nem léßen
ember én v̄duőssęgem.
Mert ők meg halnak és mind földê lézn-
nek, az földiekről meg sem emlekeznek,
azért bódogok azok léznek, az kik Istē-
ben erőssen biznak.
Ennek nagy gondgya vagyon minde-
nekre, mind menyre, földre és az nagy
tengerre, ezekbē való sok rendekre, föl-
dőn való sok ßegényekre.
Az Igazaknak ő meg őrizőie, kegyetle-
neknek erős bűntetőie, az ßegényeknek
segitőie, az ehezőknek ő éltetőie.
Meg ßabaditia Isten az foglyokat, vilá-
gositia az ßegény vakokat, fel emeli tán-
torottakat, igen ßereti az Igazakat.
Es meg őrizi az Iőueuényeket, ßegény
áruákat és az őzuegyeket: de meg bűn-
teti az bűnősőket, földről el tőrli ő ősué-
nyeket.
Vralkodol te azért Wram Isten, az te
ßent fiaddal őrőcké menyegben, az ßent
Léleckel egyetemben, diczirűnk téged
dűczősęgedben.
S. Dáuid irta ezt az Sóltár kőnyvben,
ßáz

ßáz negyuen és ötödik énekében, hálákat ád ez Dicziretben, miés dicziriük Istent lelkünkben.

PSALMVS 147.

Notáia: Iöllehet nagy sokat szóltunk.

DRága dolog az Wr Istēt diczérni,
ßine elöt kegyessen énekelni,
ékes dolog ßent neuét magaztalni,
az hüueknek ö elötte ßolgálni.
Az Ierusalemet lám ö ßereti,
Anyaßentegyházát ßépen éppéti,
töruényéuel bódogúl ékessiti,
az Izrael fiait egyben gyöiti.
ö gyogyét meg ßomorodot ßüueket,
vigaztallya az meg élet lelkeket,
ö enyhiti meg sok köserüsęgeket,
mind testi és lelki betegsęgeket.
Nagy ßámot tart ö válaztot népére,
mert tudtára Czillagoknakis neue,
gondot visel ennij ßántalan rendre,
azért hogy ö ra teként mindenekre.
Felsęgés Wr az mi mennyei Wrunk,
olly nagy erös és hatalmas Királyunk,
kinek bölczesęgétöl táuúl állunk,

értelmében mert véget nem találunk.
Ez ö néki czudállatos tanácza,
hogy az ßeligyeket fel magaztallya,
de az keuély gonoßokat vtállya,
és öket mind fottiglan le gyaláza.
Enekellyünk néki hálaadással,
vigasságos hangiczaló ßerßámmal,
beßélgessünk az mi kegyes Wrunckal,
magaztaluán ötet imádságunckal.
Hegyeket völgyeket bé borittia felhöckel,
és az ködöt meg terheli esöuel,
mennyet le ßármaztat az földre ßellel,
hog gyümölczet füuet hozzō bösęgel.
Az hegyeken völgyeken czelekedet,
ö add az barmoknak éledeleket,
az holló fiaknakis éhsęgeket
ö tölti bé, meg adgya kéréseket.
Semmi ö magában akar mi erö,
az lönak ereie néki nem kellö,
sem emberi serenysęgre nem néz ö,
mert egyedül elégsęges segétö.
Kedue vagyon czak az ötet fęlökön,
gyönyörködik az igaz emberekben,
hatalmas azoknál minden kénczében,
öltalom ez világi erö ellen.

Diczérd azért Ierusalem Wradat,
magaztald Kereztiénsęg meg váltódat,
áldgyad Sion mennyei Királyodat,
hűueknek serege te ßent Atiádat.
ő tenéked bátorságod mindenben,
kapuid zauarit biria erőssen,
Polgáridat meg áldgya igen gyengē,
réßesituén sok iótétemenyében.
Határidat ßereti békessęgben,
meg áldotta földedet nagy bősęgben,
meg nem fogyatkoztat sem̃i sűksęgbē,
taplál téged zemlye tzipó kenyéruel.
Hamárságos az ő paranczolattia,
mindenható bőlczesęges tanácza,
az földreis alá ßármazik ßaua,
és leg ottan meg léßen akarattia.
Mint az feier és ßalankozó gyapiat,
ő méltattia ßép gyengéden az hauat
és miképpen egy kouályozó hamat,
ßép aprónként zúzmaraßokat ßórhat.
Vißont mikor paranczolattiát adgya,
léßen mind azoknak el tágulása,
ha éleztő ßeleit fel támaztia,
az iegeket folyó vizê oluaztia.
Miként ismeg az darabolt iegeket

ide

ide alá hánnya az kőesőket,
egyetemben hordoz sok hidegeket,
mellyet soha lám senki el nem tűrhet.
Iácóbnak ki mutattia ßent ßőrzésit,
fiaiual kőzli áldot igeiét,
ő felsęge azt az Izraelnek népét
igazgattia, néki adgya tőruényét.
Nem czelekedet igy semmi nemzettel,
meg nem ékesitet semmi nemzettel,
miként reánk tekénte nagy iő keduel,
kiért áldgyuk őrőcké dűczősęggel.

M A S.

Diczérlek tégedet én édes Istenem,
nagy kegyelmessęgedért,
és én hozzám való az te ßent fiadnak
nagy irgalmassagáért.
O mely édessęges és mely őruendetes
Wram az te ßent Lelked,
boczásd én reám és hád vigaztallyō meg
te nagy kegyelmessęged.
Czak te bénned Wram mind őrőcké
biztam, soha még nem czalattam,
mostis én Istenem mint erős kőfalhoz
te reád támazkodtam.

Ha pe

Ha peníglen Wram teis el hagyandaz
az én nagy ſzükſęgemben,
íngyen mayd el fogyok és ſem̃ié léſzek
nagy kőſerűſęgemben.
Im hól ez may nap az én életemet
ſzent kezedbe aiánlom,
mint édes atiámtól minden ſzükſęgemet
ſzent fiadért meg várom.
Iuſſon iól eſzedbe kegyelmes Iſtenem
régen mi Atiánkual,
mely kegyelmeſſęget ſokſzor czelekedtél
ſzegény nyomorúltakual.
Légy meg halgatóia én kőnyőrgéſem-
nek, édes Wram Iſtenem,
vigaztaly meg Wram az te ſz. lelkeduel,
had őrűllyőn én lelkem.
O mely kőſeredet és meg nyomorodot
Iſtenem az én ſzűuem,
mert el fogyatkozot tőlem el táuozot
iay már az én életem.
Nézzenek reámis az te ſzent ſzemeid,
és ne hágy el engemet,
ennij ſok bánatot végy kű ſzűuemből,
vigaztald meg lelkemet.
Az te iő vóltodért és én hozzám való
nagy

nagy kegyelmeſſęgedért,
végheteilen hálát adok én te néked
nagy irgalmaſſágodert.
Az ki ez éneket rendelé verſekben
gondolkodék magában,
mert nincz bîzodalma ſenkihőz ez fől-
dőn, ſok nyomoruſagában.
Az ezer őt ſzázban hetuen eztendőben
Pűnkőſdnek el múltában,
az kegyes Iſtenhőz ő gondolattiában
vagyon hálaadásban.

PSALMVS 144.

Az Cyrus éneke notaiára.

MInden állat diczér Wr Iſtē tégedet,
ſęli és rőttegi fenyegetéſedet,
és fel magaztallya te ſz. felſęgedet,
azért énis áldom az te ſzent neuedet.
Mert te igazgatod minden dolgaimat,
viſeled az hadban v̓gyemet, gondomat,
forgatod kezemben az hartzon ſzáblyá-
mat te tanîtod vinnya az én vyaimat.
Czak te benned vagyon minden bi-
zodalmam, te vag̓ én Iſtenem az én dia-
dalmam, te vagy bátorſágom én erős

kő váram, czak te vagy paísom bizonyos óltalmam.

Kezembe adod mêg ên ellensęgemet, ki mostan el hordgya édes nemzetemet, ßertelen puztittia ßép siros földemet, gyakorta le vágia erős vitézimet.

Menij sok iót tőttél Wram már én velem, te ßent felsęgedtől honnan érdemlettem? én halando bűnős tőled tiztelte-tem, sok aiandékidat mert naponként véßem.

Ióllehet meg bántot az én Atiám téged, és nagy sok bűnőckel ő káromlot téged, minden nemzetsęgem vétkezet ellened, énis sok bűnőckel bántottalak téged.

De ha teremtőttél ő bűnős vérekből, ez világra hoztál te nag ió keduedből, meg mentettél engem őrdőgnek kezéből, mikor kű tiztîtál az én bűneimből.

Nem ßégyenlem Wram rólad emlekeznem, mind ez világ előt benned dűczekednem, minden állatockal tégedet diczérnem, lelki testi iókat czak te tőled kérnem.

Tudom mint az árnyék el múlik életem, minden tehetsęgem és czelekedetē, mint az ßép folyó viz el múlik en tőlem, de mêgis kőnyőrgést hally Wrā én tőlē.

Ha te minket tartaz te őrőksęgednek, az Christus Iesusban válaztot népednek, ne adgy martalékra az Idegeneknek, kik mind azon vadnak hogy meg emézßenek.

Noha meg érdemlyűk az ostort te tőled, mind az által minket ha el vetz előled, és az te népedet ha meg nem kémélled, hanem fottig őket mind az földhőz vered:

Mit fognak mondani az Pogányok rólad? az nagy sok káromlást Wram oztán hallyad, óltalmazni az te népedet nē tudtad, az ő éh torkokba azért taßitottad.

Nem mondgyáké Wram ezt az hűtlen népek? De vallyon s' houa lőtt most az ő Istenek, mi reménsęgűnkért czufolnak bennűnket. és az mi hűtűnkért meg pőgdősnek minket.

Kegyelmez meg azért az te seregednek, kit sok nemzetsęgek most kőrnyűl vőttenek, mint az tenger vize minket mayd el nyel-

el nyelnek, ha ſent felſęgedtől meg nem
tőttentetnek.

Tekéncz reánk immár az magaſs men-
nyegből, mutaſd meg magadat irgal-
maſſágodból, az te hűueidet mencz kű
az rabſágból, az pogány népeknek ő vás
igáiokból.

Te adz diadalmat az te Királyjnak,
te adz bőlczeſęget az ő tanáczjnak, légy
vezére azért az mi Királyunknak, légy
bátoritóiá az ő Hadnaǵjnak.

Vedd el bátorſágát mi ellenſęgűnk-
nek, roncz meg ereieket az pogány né-
peknek, mutaſſad magadat mi feiedel-
műnknek, erős Hadnagyunknak és mi
vezérűnknek.

Hogy meg menekeduén az naǵ ellen-
ſęgtől, téged diczérheſsűnk mi tellyes ſű-
uűnkből, néked hálát adgyunk lelki naǵ
őrőmből, mint kiket kű vőttel ennj ſok
inſęgből.

Es az mi magzatink tenéked éllyenek,
ſent eſmeretedben fel neuekedgyenek,
te ſ. Egyházaddal mind eppűlheſſenek,
az őrők életben hogy veled legyenek.

Enged

Enged éppitenűnk romlot házainkat,
fordiczad őrőmre mi ſok ſiralminkat,
ſaporiczad Wram minden iőſágunkat,
és vyécz meg immár az mi napiainkat.

Ez világ fiai azt mondgyák bódog-
nak, az melly népnek ezek teſt ſerint
meg vadnak: De mi Kereztiének czak
tartiuk bódogoknak, az kik az hatal-
mas Wr Iſtenbe biznak.

Az S. Dauid király igy kőnyőrőg va-
la, hogy ellenſęgiuel ſembe megyen va-
la, kik ellen óltalma czak az Iſten vala,
ſáz negyuen negyedik énekében hadta.

M A S.

Emlekezzel Vr Iſten hűueidről. Notaiá:

HAlát adunk Wr Iſten te néked,
ki taplálod igeduel lelkűnket,
ſent lelkeduel erőſsicz hűtűnket,
viſelheſtűl. keduedre életűnket.
Meg tarcz minket Wr Iſtē mindenkorō,
az Chriſtusban való igaz vton,
nę maradgyon életűnk hamiſſágon,
de iárleiſſunk te akaratodon.
Szent [illegible] mikoron hallhatiuk,

 vduő-

v̂duőſſęgre azt meg tanólhaſſuk,
életűnket Chriſtusban valhaſſuk,
ſ̂ent lélektől mi azt reménlheſsűk.
Hogy mikoron kű múlunk ez világból,
orſ̂ágodba meheſsűnk nyaualyánk-
ból, ott élheſsűnk őrők ió vóltodból,
kit moſt hűſ̂űnk ſ̂ent fiad érdeméből.
Az mi lelkűnk diczérien tégedet,
mindenkoron hirdeſſe ſ̂ent neuedet,
azonképpen az te ſ̂ent fiadat,
mind őrőcké az ſ̂ent Háromſágot.

M A S.

HAlaadáſunkbā rólad emlekezűnk, kegyelmes Iſtenűnk tégedet tiztelűnk, te nag ió vóltodért el fel magaztalunk, haſ̂ontalan ſ̂olgák mert ezzel tartozunk.

Haicz le fűleidet ércz meg kéréſűnket, mi édes Iſtenűnk ne nézd bűneinket, tizta ſ̂űuel kérűnk mi kőnyőrgéſűnket, ved hozzád Wr Iſten eſedezéſűnket.

Geriezd fel igédnek ſ̂erelmét lelkűnkben, S. Lélek Iſtennek ſ̂entſęgét ſ̂űuűnkben, adgy igaz értelmet bőſęggel elménkben, téged ſ̂olgálhaſſunk ez földőn éltűnkben.

Tanuſágra erőt czak te tőled kérűnk, kire mi moſt gyűlűnk mindnyáian kéſ̂űlűnk, hog te Iſtenſęged diczirteſſęk tőlűnk, enged ſ̂. fiadért ezeket mi nékűnk.

Igazſágnak Atia ki lakol menyegben, magad kőtelezted ſ̂ent igéretedben, S. Máthé kőnyuének hatodik réſ̂êbē, tudgyuk hogy meg maradz őrőcké ezekbē.

Ha ki ſ̂ent orſ̂ágod előſ̂őr kereſi, az te beſ̂édedet mindenben bőczűlli, vagy teſtit vagy lelkit tüd tőled kéuánni, ſemmiben nem léſ̂en fogyatkozás néki.

Azért gyorſaſágot el kezdet dolgunkbā, végig meg maradáſt mi hiuatalunkban, ſ̂orgalmatoſſágot hűſęget teſtűnkben, egymás ſ̂eretetet plántály itt êletűnkben.

Enged meg ezeket ſ̂ent Atiánk Chriſtusért, mi Iduőzitőnkért kegyes taplalónkért, ki egy hatalomban S. Lélek Iſtēnel, élz és vralkodól őrőckőn őrőcké.

M A S.

ADgyunk hálát mindnyáian az Atia

az Atia Wr Istennek,
és mondgyunk diczíretet
mint teremtő Istenünknek,
ki egyben győitőt most minket,
hogy innepet ßentellyünk
és ßent igeiéuel éllyünk.
Kegyelmes Atia Isten
te vagy Wr mindeneken,
ki meg ielented magad
ßent igédben itt ez földen
és sok czudatételidben,
az te áldot fiadban
mi kegyes Iduőzitőnkben.
Légy kegyelmes minekünk,
az te áldot fiadért,
az Wr Iesus Christusért,
mi ßentsęges meg váltónkért,
és ne álly boßßút mi rattunk,
az nagy hűtetlensęgnek
fertelmes sok bűneiért.
De ßentely meg bennünket,
biry és segicz meg minket,
geriezd fel mi lelkünket,
és az mi gyarló ßűnünket,
hogy teged meg esmerhessünk,

segitsęgül hihassunk,
néked hálákat adhassunk.
Ennij sok romlásokban
és sok vérontásokban,
az kegyetlen őrdőgnek
illyen nagy dűhőssęgében,
tarcz meg az te táborodat,
te ßent Egyházadat,
az te gyarló fiaidat.
Világosicz meg minket
az S. Lélek Istennel,
hogy mindenkor tűndőklyék
bennünk az Euangélium,
és erősicz meg Wr Isten
az te áldot igéddel,
minden téuelgések ellen.
Igazgassad elmeiét
és minden tanuságot,
vezérlyed vtát nyeluét
az mi lelki Páztorunknak:
és oktassad elmeiőket
az te ßent beßédednek
figyelmes halgatoinak.
Tarcz meg minden vdőben
minket az igaz hűtben,

és igaz értelmében
az Szent Euangéliomnak,
légyen foganatos köztünk
az te kegyes beszéded,
és minden jóra inczed.
Hogy sok népek te hozzád
meg térienek bűnökből,
és téged szolgállyanak
az ő szüekből lelkekből,
hogy mindenek imádgyanak,
czak téged tiztellyenek,
hogy örökké élhessenek.

M A S.

ALdot az Wr Isten örökké menyegben, ki vezérlez minket te dicziretedben, meg halgatot minket mi könyörgésünkben, Neued diczirtessék örökké menyekben.

Erőtlenek vagyunk mi természetünkben, minden romlandóság mi emberségünkben, az nagy ellenségtől vagyunk kisirtetben, czak te tőled várunk óltalmat éltünkben.

Vezérly Wram minket az te jó keduedben, és igazgas minket az te S. lelkedben, életünknek rendi legyen Szent igédben, hogy ne tévelygiünk ez árnyék világban.

Dücziretessél Wram irgalmasságodért, ki minket igy keduelz az te Szent fiadért. Dücziősség tenéked Atiai vóltodért, az te Szent Lelkednek vigasztalásaert, Amen.

Præcatio Stephani Szegedini, è carcere Dei beneficio liberati.

HAlát adok néked Wr Isten,
mert vagyok én nagy örömben,
jelen léuel éñekem kőserűségembe,
vigasztaltál ott engem tömlőtzben,
bátorítád én szüuem az te Szent igédben.

Meg mentél engemet bánatból,
meg szabadítál tömlőtzből,
kű vőd lábaimat vas nehézségéből,
kű hozál engemet ellenség kezéből,
az kegyetlen népek nagy hatalmasságából.

Meg halgatád imádságomat, (ból,
meg látád fohászkodásomat,
el törléd szömömről könyhullátásimat,
fordítád örömre siralmamat,

változ-

változtatád mindē ióra az én dolgaimat
Meg verél engemet Wr Isten,
mert én ellened vétkeztem,
azért bűneimnek terhét viseltem,
nagy hálaadásockal tenéked engedtem,
kőnyőrgőttē én tenéked Christusnak ne-
Te reád vetem ßőmeimet, (uében,
gondoltam igéretedet,
hoǵ imádságōban meg halgatz engemet
és noha bűneim vádoltak engemet,
de Christusnak igazsága vigaztalt enge-
Elmélkedtem te ßent igédben, (met.
biztam te kegyessęgedben,
hogy nem hadz engem kőserűsęgembē,
őruendezet lelkem az te ßent lelkedben,
azért néked kőnyőrőguén, biztā kegyel-
Igy ßokot Isten czelekedni, (medben,
néha kiket ßeret meg veri,
hoǵ senki magábā ne meréßellyen bizni,
akar mindenektől hiuattatni,
mert ő ßokta az hűueket meg ßabaditani.
Példát vehet minden én rólam,
ki valék nyomoruságban,
Istenhőz kialték az én nyaualyámban,
meg halgatá engem imadságomban,

mert

mert ielen lőn az Wr Isten az én fogsa-
(gomban.
Kiből diczirtessęl Wr Isten tizteltessęl
dűczőssęgben, ki vagy Atia Fiu és S. Lé-
lek Wr Isten, segiez hűueidet minden
ßűksęgekben, hogy diczirhessűnk tége-
det ió ßűben lélekben hogy te néked vy
éneket mondgyunk ßép versekben.

M A S.

Kőserues szűuel Magyar országban. notáiás

EMlekezzél meg te gyarló ember
az te teremtődről,
hálaadatlan te soha se légy
az ő ió vóltáról.
Lám az madarak mely igen reggel
énekelni kezdnek,
miként az Isten őket teremté
el nem feletkeznek.
Te penig ember vgy teremtettél
az ő ßent képére,
te benned vagyon az ő ßaiából
kű ereztet lélek.
Meg ékesitet téged az Isten
az ő ßent képére,

aian-

aiandékozot téged az Christus
lelki fóláſſual.
Ne ted tunnyáuá az te elmédet
diczíried az Iſtent,
az imádſágtól meg ne kémélyedi
ſoha te elmédet.
Az Fülemile lám meg nem farad
ſoha fóláſában,
mint Iſten hadta igazán eliár
mindenkor dolgában.
Még éyſçikorban hozzá ſerkenyűnk
az ſép énekléshőz,
Kereztién ember magadat ſabiad
teis czak ezekhőz.
Szűntelen vigyáz az te házadban
adgy hálát Iſtennek,
mind eſtue reguel hogy te példa légy
az te gyermekidnek.
Tekintcz meg ember az te házadat
légyen igazſágban,
meg halgat Iſten téged mindenkor
te imádſágodban.
Te gyermekidet és házad népét
az Iſten neuére,
inczed neuellyed mindenkor őket
ő tiztelſſégére. Az

Az Iſten adgyon nekűnk ſent lelket
az ő ſent fiáért,
hogy diczérheſſük mi magzatinkual
ő áldot ſent neuét.
Ezer őt ſázban és hatuan négyben
mikoron irnának.
Szeremi Illyés mikor ezt ſőrze
imádkozik vala.

PSALMVS DAVIDIS.

Notaia az Saphicum verſus.

KI bírod mennyet és az egéz földet.
mert az te neued fel magaztaltatot,
ez egéz földön el fel emelteted
mind az éghigien.

Diczíretedet gyermeczkék ſáiából
kű ielenteted, biry ellenſégeddel,
hogy kű hírhedgyék az te ſ. neueddel
minden hatalmad.

Ha én meglátom az ékes Egheket,
Napot és Höldot ſenyes czillagokat,
ezt én magamban kezeid munkáiát
igen czudálom.

Ha igaz Iſten mind ezeket bírod,
miért mi rólunk nagy emlekezeted?

miért

miért gondodat igyen helyheztetted
az nyomorúltakon?
Mellyen az embert hogy őtet szereted,
minden állatidon feiedelmé tőued,
és az életnek vtán ékesítted
czillagos éggel.
Sőt az vadakon és az madarakon,
az egéz földnek és minden állatin,
és az vizeknek szántalan czigain,
Wtrá neuelted.

M A S.

HAlátadunk te néked őrők Isten, ki mennyegben vagy őrők dűczőlségában, meg éppitez minket te Szent igédben, hogy ne essünk kétségbe szükségünkben.

Kérűnk téged minden imádságinkbā, ne hadgy minket el veznünk vakságinkban, tarcz meg minket az hűnek ágaiban, Szent fiadnak Iesusnak vallásaban.

Ez világnak ne nézzed nagy vakságát, Szent igédhőz nagy hálaadatlanságát, minden bűnben tőled el táuozásit, Szent neuednek illyen nagy káromlásit.

De te-

De tekints meg Christusnak méltóságát, Szent fiadnak kereszten kénvallását, drágalátos Szent vére kűontását, az hűnek bűnőkért áldozását.

Tarcz meg közűnk ez meg értet Szent igédet, vigasztallya S. Lelked mi szűűnket, éppiczed meg romlot természetűnket diczirhessük őrőcké felséged.

M A S.

Tőllehet nagy sokat szoltunk Da:

ALdot légy Wr Isten az magas menyben, hogy meg vigasztaltál te Szent lelkedben, az kik ielen vagyunk te Szent igédben.

Kapczold bé szűűnkben te Szent igédet, hogy haza mentűnkben Szent beszédedet, mi el ne feleiczűnk Wrā tégedet.

Mi házunk népének meg beszélhessük, édes magzatinkat ezben neuellyük, az őrők életet vélé nyerhessük.

Dicsérettel Aria teremtő Isten, és te Vdvőzitő fiu Wr Isten, az Szent Lélek Isten őrocké, Amen.

MAS DICZIRET.

TEged Isten diczérünk,
Téged Wrnak vallunk.
Téged örök Atia Isten minden föld di állatok tiztelnek.
Néked mind az Angyalok, néked mind menyeiek, és hatalmasságok,
Néked Cherubin és Seraphin mindenkoron énekelnek,
Szent Isten, Szent Wr, Szent Seregeknek Wra Istene:
Tellyes mennyeknek országa és az föld felségednek dücsőségéuel:
Téged Apostaloknak dücsőséges kara,
Téged Prophétáknak diczéretes száma,
Téged Martyromoknak serege diczir.
Téged földnek kerekségében Anyaszentegyház vall:
Atia mérhetetlen felségnek,
Az te tizteletes egy igaz fiadat, és az Szent Lélek Istent:
Te dücsőségnek Királya Christus,
Te az Atia Istennek örőcke való Fia vagy,
Te az emberi nemzetnek szabaditására testet fel venni nem vállád, az Szüznek mehéből,

Te meg győzuén az halálnak éreiét, Megnitád benned hűőknek mennyországnak kapuiát.
Te az Istennek iobián vlz, Atia Istennek dücsőségében.
Iőuendő Bírónak hűsünk tégedet lenni.
Téged azért kérünk, iőy segitségül az te szolgaidnak, kiket drágalátos Szent véreduel meg váltottál.
örök dücsőségben engedgyed az te Szentiduel meg alandékoztatni.
Iduőziczed Wram az te népedet, Es meg áldgyad az te örökségedet.
Es biriad őket, és fel magaztallyad mind örőcké.
Minden naponként áldunk mi tégedet,
Es diczirjük az te Szent neuedet mind örőckön örőcké.
Méltoztassál Wram Isten ez mai napon bűntől minket meg őrizni.
Könyörüly Wr Isten mi rajtunk, és irgalmaz minékünk.
Légyen Wr Isten az te irgalmasságod mi rajtunk, miképpen mi bizunk te benned.

Wram

Wram te benned én bizom, hoǵ én soha megh ne ßégyenültessem, mind ő-
rőckőn őrőcké, Amen.

HABORVSAGBAN KÜLSŐ ELlenség mia való Diczíretek.

PSALMVS 3.

SZent Dáuid prophéta háborusagában, imádkozik vala nagy busúltában, vigaztaluán ő magát nagy buuában, és ezeket énekle ő vtában.

Wram im mely sokan vadnak ellenē, sokan támadtak én háborgatóim, ellenem rohanuán busitnak engem, nincz nyugodalma feiemnek semmi helyen.

Sókan mondgyák busituán én lelkemet,
ninczen vgy mond reménsęge főld felet,
ő Istene róla el feletkezet,
nem ßabadittia meg immáran őtet.

Te peniglen Isten én óltalmam vagy,
és reménsęgem és dűczősęgem vagy,
életemnek te fel emelőie vagy,
imádságomnak meg halgatóia vagy.

Nagy kőnyörgessel Istenhőz kiáltek,
és az ő ßent hegyéről néki ßőlék,

imádságom tőle meg halgattaték,
és én ßűuemnek vigasság adaték.

En az én ágyamban bátran alluttam,
az én testemet álomtól meg ódtam,
és esmeglen álomból fel serkentem,
mert az Isten óltalmazot meg engem.

Nem fęlek én semmi ezer ellensęgtől,
kik meg kőrnyéköztek engē fegyuerrel,
támadgy fel Wram Isten segitsęgűl.
és ßabadicz meg én ellensęgimtől.

Mert te meg rontottad ellensęgimet,
kik oknélkűl háborgattanak engemet,
őßue rontottad őnekik fogokat,
és el vőtted ő nékik hatalmokat.

Mert te nálad vagyō Wram v̄duőssęg,
és néked adatik minden dűczőssęg,
meg ßabaditonak vall Kereztiénsęg,
népednek tőled áldomás adassęk.

Háborusagában minden kereztién
igy kőnyörög Istennek ßűntelen,
mint S. Dáuid az ő Sóltár kőnyuében,
irua hadta az harmadik réßében.

Diczirtessęk Isten ő felsęgében,
Atia, Fiu, ßent Lélek neuezetben,
három ßemély de czak egy állapatban,
és kerűnk tarczon meg az igaz hűtben.

AZON PSALMVS.

VRam Isten miért boczátál én reám ellẽségeket kik támattanak reám, kik miat sok felől háborgattatom, ſi dalomual tőlők én gyaláztatom.

Igen mondgyák hogy az Isten el hagyot, és sok bűneimért meg ostorozot, segitségét én tőllem igen meg vont, nem tekéntik hátok meget az sokat.

Jól tudod te czak egyedűl Wr Isten, te vagy nékem óltalmam mindenekben, dűczőſségem te vagy irgalmas Istẽ, életemet te emeled mennyekben.

Le borúluán Istenhőz kiáltottam, miskoron nyomoruságomat láttam, és meg halgatot engemet leg ottan, az ő ſzékiből halgatot meg engem.

Azt vélték ackoron az én ellenſégim, hogy immáran tellyeſſéggel el veſztem, maga ackor édes álmot aluttam, és ímeglen nagy vigan én fel kőltem.

Korosként velem az hatalmas Isten, nem ſzlek hogy ellenſeg kőrnyűl vegyen, dühős-

dühőſſége raitam ki tellyes légyen, nem ſzlek hogy Isten ellen dűhős légyen.

Immár Wram ielencz te hatalmadat, ellenſégim ellen való vóltodat, távoztasd én tőllem mind azokat, ne tőlthesſék kű raitam boſſuiokat.

Panazláſomat immár moſt halgasd meg, mint hogy egyébkoris te mentőttél meg, kik oknélkűl háborgattanak engem, moſtis azoknak fogokat te tőrd meg.

Ezenképpen moſtis kezedbẽ vadnak, kik engemet bűntelen háborgatnak, és engemet czak czuffnak alitnak, azért ne hadgy hogy ők el veſſeſſenek,

Tudod Wram hatalmad vagyon arra, ſzabad ſágot hogy adhadtz ki kéuánnya, engedelmeſſéget ha ki mutattia, zabolázod kinek erős az ſzáia.

Ezek penig mind feienként bolődok, kiknek ő magokban az ő birodalmok, Isten kűuől mert nincz ſohól támaſok, és mint az pór hamar el veznek azok.

Ragazkoduán én te hozzád ô Wram meg ſegitez azt bizonnyal iól tudom, czak

czak hogy tőlled én el ne tántorodgyam, nem tekénted az én fertelmes vóltom.

Mint sok képpen ßoktad ßabaditani, az kik akarnak czak te benned bizni, és azokat ßoktad aiandékozni, kik te hozzád akarnak foházkodni.

Diczértessel én mennyei Istenē, én Wrammal Christussal egyetemben, S. Lélekkel az őrők dűczőssęgben, egy állatbā ki vagy Isten véghetetlen.

S. Dáuidnak kőnyőrgése így vala, mikor az ellensęg vldőzi vala, és ezekben nékünk példát mutatá, hogy ecképpen kiki magát biztatná.

PSALMVS 23.

SZ. Dáuid prophéta Eneklő kőnyuének hußan harmad réßében, bizuán az Istennek az ő hozza való nag gonduiselésében, és hálákat aduán ő ßent felsęgének mind egéz életébē, igyen dűczekedik lelkében minden hű kereztiénnek képében:

Tudom hogy Páztorom éñékem vezêrem, az én édes Istenem, kinek gondgya vagyon

vagyō, testemre lelkemre, mert ő teremtet engem, és ő Iuha vagyok, és hozza halgatok, mert ő meg váltot engem, azért benne bizom, tudom élet nélkűl hogy én nem ßűkőlkődőm.

Az ő mezeiének ßép siros fűuéuel ßépen legeltet engem, ßent igiretinek édes beßédéuel mikor vigaztal engem, Anyaßentegyházban és az ő aklábā ßépen meg nyugot engem, lopótól, farkastól, hamis tudománytól ott meg óltalmaz engem.

Reggel hogy kű vißen én előttem megyen igaz tudománnyáual, minden napon kétßőr engemet meg itat ő lelki italáual, lelki folyo viznek és élő kútfőnek ßép gyenge folyásáual, Euangeliomnak Anyaßentegyháznak ő prędikállásáual.

Azzal én lelkemet vgyan meg vyéttia és vyonnan meg adgya, menyorßágnak vtát és az igaz hűtet énnékem meg mutatia, az ő ßent fiábā ßomoru lelkemet czak egyedűl biztattia, méltatlanságomhoz az ő ßent fiáért igazságát mutattia.

Ily nagy reménseggel és bizodalomal azért te benned bizom, én Wram Istenem

nem testemet lelkemet én te néked aiánlom, ha ßinte az halál völgye árnyékábã az én feiemet látom, mert te vagy én velem ßabadulásomat azért te tőled várom.

Meg vigaztal engem te páztori veßőd és te páztori botod, az sok nyomoruság, mellyel népeidet meg suytod sanyargatod, mellyel beßédedhőz oly nagy ßépen őket ßoktatod és tanitod, hogy el ne veßenek, sőt veled legyenek, mind őrőcké meg tartod.

Im nagy kéßűlettel ellensęgem előt aztalt ßerzez énnékem, az te ßent fiadnak egy áldozattiáual táplálod az én lelkem, meg vigaztalz engem, mindenkor meg adod bősęggel én életem, ên ellensęgemnek nagy bozßuságára meg tartod az én lelkem.

Halãdo testẽnek halandóságátol meg ßadaditaz engem, ez világ sem árthat sẽ álnokságáual és semmi bozßuiáual, mert én te általad fő ellensęgemet az őrdőgőt meg győzőm, az én életemet, czak te bẽned bizuán mindenkor helyheztetem.

Az te ió vóltodból kegyelmessęged-

ből, mind ezeket én várom, mert ezekre való nag méltóságomat én bennem nem találom, azért minden napon az én életemet én czak te reád bizom, és tudom bizonnyal, hogy te benned soha én meg nem czalatkozom.

Léßek mind őrőcké az én Istenemnek és Wramnak házában, az én Christusomnak páztorsága alat az Anyaßentegyházban, az ő Iuhainak igaz hűueinek ő ßép társaságokbã, kickel egyetẽben őrőcké vigadok az őrők bódogságban.

PSALMVS 70.

ŐRők Isten figyelmezzél
az én segitfęgemre,
Wram Isten sies hamar
nékem segedelmemre:
Aldot Isten óltalmaz meg
ßent fiadnak neuében.
Mind meg ßégyenűltessenek,
és meg gyaláztassanak,
kik keresik én lelkemet,
és vezteni akarnak:
Aldot Isten óltalmaz:

Hátat adni vißßa futni
mind kéßeritessenek,
kik akarnak nékem gonozt,
meg ßégyenültessenek:
Aldot Isten óltalmaz:
Es leg ottan pirongsággal
vißßa veretessenek,
kik én raitam boßßút téznek,
nyaualyámon örülnek:
Aldot Isten óltalmaz:
örüllyenek mind te benned
kik tégedet keresnek,
kik ßeretik ßent fiadat,
magaztaluán diczérik:
Aldot Isten óltalmaz:
En peniglen ßűkölkődő
nyomorúlt ßegény vagyok,
te Wr Isten segély engem,
mert czak eggyedül vagyok:
Aldot Isten óltalmaz:
Te vagy nékem nagy segitőm,
te vagy meg ßabaditóm,
de te sies Wram Isten,
te vagy én óltalmazóm:
Aldot Isten óltalmaz meg ß. fiadnak:

Igy kő-

Igy könyörge az S. Dáuid
Christus Wrunk képében,
most könyörög Kereztiénsęg
ő nagy veßedelmében:
Aldot Isten óltalmaz meg ßent fiadnak neuében.

PSALMVS 71. G. Z.

Sies most mi hozzánk, Notára.

VR Isten légy most mi velünk,
mert sokan támadtanak ellenünk,
ninczen kihöz az mi feiünket
ßűksęgünkben haitanunk.
Reménsęgünk bizodalmunk
mindenkor czak te vóltál óltalmunk
azért mostis te ßent felsęgednek
bátorsággal könyörgünk.
Az te ßent fiadért kérünk,
hog nékünk paisunk légy óltalmunk,
fęlelmünkben ßárnyaid alat
hogy tudgyunk meg maradnunk.
Mert meg indúlt ellensęgünk,
végezést végezet mi ellenünk.
hog mêg hirünk se maradgyon meg
ez földön soha nékünk.

Nagy káromlást ſól ellenünk,
part v̊tést támadást mond felöllünk,
bozſuſágból mindent ránk kiált,
az mit nem hallotis tőlünk.
Az mi fel neuelt fiaink,
kebelünkben fel tartot magzatink
vénſęgünkre ſolgálatunkat,
im láſd miuel fizetik.
Kéméllest nem téznek raitunk.
mind tűzzel fegyuerrel vadnak raitũk.
el vezteni ők v̊gyekeznek,
hogy raitunk neuetheſſenek.
Nagy erős feiedelmeket
ránk támaztottanak nagy Vrakat,
hogy mi raitunk minden oknélkül
kű tőlczék bozſuſágokat.
El végezték egy tanáczból,
hogy kű kergeſſenek orſágunkból,
de azt hűſſük hogy nem értették
felſęged tanáczából.
Meg gyűlölt az Iſten minket,
azt mondgyák nẽ ſeretz Wrã minket,
bűneinkért nagy haragodból
meg akarz verni minket.
Ezeket mi mind érdemlyük,

vétkein-

vétkeinket ha elő ſámlályuk,
az bűn ellen nagy haragodat
akarod hogy eſmeriük,
Tudgyuk az kik velünk vóltak,
moſt reánk vgyan azok támadtak,
de mêg eddig akaratod ellen
nékünk ſemmit nem ártottak.
Im Wram mire iutottunk,
vénſęgünk v̊deién kel budoſnunk,
mikor minden édes erőnktől
immár meg fogyatkoztunk.
Ne hadgy azért vénſęgünkben,
nám ſoha nem hadtál ſűkſęgünkben,
hogy meg teſſék hatalmaſſágod
nagy erőtlenſęgünkben.
El fáradtunk nem futhatunk,
te néked ſűkſęgünkben kőnyőrgünk,
bűneinknek érdeme ſerint
hogy mi ne veretteſsünk,
Kőnyőrűly immár mi raitunk,
lelkünkben kik reád támazkodtunk,
ſabadicz meg ellenſęgünknek
kezébe hogy ne eſünk.
Ellenſęgink el térienek,
tőlled oly igen meg rőttennyenek,

kik fel-

kik lelkünknek gonozt kiuánnak,
mind meg ßégyenültessenek.
Nagy hatalmadat hirdettiük,
ezért ió völtodat magaztallyuk,
ßent neuedet mindenek elöt
nagy fel ßóual dicziriük.
[illegible] ij nagy v̊döktöl fogua,
nem hadtál Anyánk mehétöl fogua
most sem hadz el, Wram el hüttük
örök v̊döktöl fogua.
Kémélletlen sokßor vertél,
de hamar ismeglen hozzánk tértél,
hogy lelkünkben inkáb tiztellyünk,
tüzbe azért vetettél.
örökké Wram el nem hadtál,
az te ßent lelkeddel vigaztaltál,
most se hadgy el kegyelmes Atiánk,
ha fiaddá fogadtál.
Mikoron meg ßabadúlunk,
kit immár bizonnyal mi reménlünk,
diczíretet nagy hálaadást
mi tenéked éneklünk.
S. Dáuid az Sóltár könyvben,
Absolon fia elöt futában,
így könyörge mint iruán vagyon,
[illegible] rés [illegible]

PSALMVS 23.

AZ Wr Isten nékem édes taplálóm,
minden dolgaimbā czak ö az én
igazgatóm, nem hágy engemet
tellyessęggel el nyomorodnom életembē
nem hágy engem meg romlanom.
Sokßor történt nékem háborus[illegible]m,
az hamissak miat sokßor eset budosásō,
de mindenkor ió helyen löt én meg nyu-
gouásom, iámboroktól meg vólt az én
taplálásom.
Czak az Isten én lelkemnek vezére, az
gonozról én életemnek el téritöie, az ö
áldot ßent neuének nagy diczíretire, a
igazságnak ösuényén viselöie.
Nem röttögök semmi veßedelemtöl,
mêg az halálnakis ö nagy kegyetlensęgé-
töl, mert óltalmaz az én Wram engem
mindenektöl, velem vagyon meg ment
minden ellensęgtöl.
ö énnékem meg örizö páztorom, no-
ha töle bünömért néha ostoroztatom, de
vißontag kegyesképpen meg vigaztal-
tatom, mint Atiámtól soha el nem ha-
gyattatom.

Drága ſép aiándékokal meg láttál, tiztelſſéggel én Iſtenem meg aiándékoztál, noha botſontod ellenſſégimet te azockal, de tartod az én lelkemet vigaſſággal.

Azon kérlek én Iſtenem tégedet, kőrnyékezd meg te kedueddel az én életemet, az te irgalmaſſágod biztaſſa én fűuemet, te ió vóltod biria az én életemet.

Hogy czak néked élheſſek ez világon, vígy engemet őrőmre Wram az más világon, mert nincz tökélletes bodogſág itt ez világon, czak te vagy Wr Iſten az én vigaſſagom.

Ez diczéretet az S. Dáuid éneklé, mikor Iſten őtet háboruiból meg mentè, és az Sóltár kőnyvben verſekbe igy helyheztè, békeſſéginért az Wr Iſtent diczére.

PSALMVS 79.

FElſſéges Iſten néked ielentiük
mi nagy nyaualyánkat,
panaſolkoduán előtted mondgyuk
mi bozſuſáginkat.

Mert

Mert el bé iótek az pogány népek
te őrőkſſegedben,
meg ferteztették ſent templomodat
az te hűueidben.

Mind el puztiták Ieruſalemet
az Kereztiénſſéget,
más felől bennünk Chriſtuſt kergetik
az egy Iduóſſéget.

Te ſolgaidnak vetek teſtőket
égi madaraknak,
és te Szentidnek tagiait
adák kegyetlen vadaknak.

Kű onták ſéllel mint az bő vizes
ezeknek véreket,
nem találhaták ki el temetne
az ő hólt teſteket.

Vagyunk immáran czak nagy ſidalom
mi ſomſédſáginknak,
és meg czufolás minden népek kőzt
kik kőrnyülünk vadnak.

Meddig haragſol felſſéges Iſten
végetlen ellenünk,
bozſuálláſod mint az ſebes tűz
fel geried ellenünk.

Fordiczad immár te haragodat

az po-

az pogány népekre,
kik nem esmernek téged Wr Isten
ő v̂duőssegőkre.
Az országokra kik segi.sęgül
neuedet nem hiják,
mert ők meg éuék kereztiénsęged,
hellyét el puztiták.
Ne emlekezzél régi bűnünkről,
de hamarsággal
minket elől vegyenek irgalmasságid,
mert meg nyomorottunk.
O v̂duőzitő édes Istenünk
segély már meg minket,
az te neuednek dűczősęgeiért
szabadicz meg minket.
Es légy kegyelmes te szent neuedért
az mi bűneinknek,
hogy ne mondhassák az pogany né-
pek, Hól vagyon Istenűnk?
Ielentessęk kű minden népek közt
mi szemeink előt,
bosszuállássod te szolgaidnak
vérek hullá sáért.
Iusson elődbe foházkodások
az szegény foglyoknak,

te ha-

te hatalmadban mencz meg mind
az kik halálra tartatnak.
Bűntesd meg az mi ellensęginket
hét képpen Wr Isten,
az szidalomért kit raitad téznek
felsęges Wr Isten.
Mi penig földön kik te népeid
és iuhaid vagyunk,
kiket legeltetz te szent igéddel
néked hálát adunk.
Es nemzetsęgről nemzetsęgekre
tégedet hirdetűnk,
tiztessęgedet dűczősegedet
mind őrőcké vallyuk.
Igyen kőnyőrőg Anyaszentégyház
ellensęgi ellen,
mint iruán vagyõ az Sóltár kőnyben,
hetuen kilencz rézben.

PSALMVS 80.

KEreztiéneknek Istene,
te vagy hűueknek őrizőie,
népeknek kegyes vezére,
mindeneknek gonduiselőie,
ielencz hatalmasságodat,

és tarcz

és tarcz meg az te iuhaidat,
láthassuk óltalmadat.
Wr Isten tekincz meg minket,
boczásd meg mi bűneinket,
ad meg lelki szűksęgűnket,
Christust mi v̊duőssęgűnket,
Mîglen haragszol Wr Isten,
te szolgaidra ily erőssen?
halgas meg minket hűtben.
Siralmas nékűnk kenyerűnk,
kőserues minden életűnk,
szomszédinktól boszszontatunk,
ellensęginktől rontatunk,
térîcz meg minket Wr Isten,
és lás mi hozzánk kegyelmessen,
hogy el ne veszűnk bűnben.
Iusson eszedbe régenten,
Atiáink hogy lőnek insęgben,
az pogánságnak kezében,
Aegyptombeli erőben,
kű hozád te népedet,
el sokasitád itt ez földőn,
meg szaporitád őket.
Wr Isten az te haragod
imè most mi reánk szállot,

országunk meg puztitatot,
te szent templomod el romlot,
téry hozzánk hatalmas Isten,
kőnyőrgűnk néked kőseruessen,
ne hádgy el veznűnk bűnben.
Oltalmazd az te népedet,
nyomorúlt kereztiénidet,
fordicz reánk kegyessęged,
had lássuk te szent szinedet,
Christus Iesusnak érdemét,
kit nékűnk adtál v̊duőssęgre,
tarczon meg minket hűtben.
Mutasd immár hatalmadat,
Christust az te szent fiadat,
vedd el rólunk haragodat,
táuoztasd az Pogányokat,
hogy szolgálhassunk tégedet,
és diczérhessűk te neuedet,
tarthassuk te szent igédet.
S. Dáuid Sóltár kőnyvben,
Kereztiéneknek képében,
kőnyőrgést tészen ecképpen,
miis kőuessűk őt ebben,
hogy Isten az pogányságot
rólunk el vegye az fogságot,
és adgyon szabadságot,

M A S.

BAtran érted Wram Isten kárt vallanék, te hűtedért ennél inkáb nyomorganék, czak te néked keduedben én lehetnék.

Az ſzent Iobot kőseruesen meddig veréd, tőrrel dőggel őrőkét mind el véuéd, és ő magát fekélyeckel meg sebhetéd.

Támaztál te ellenſęget ő reáia, tűzet vetél ő néki házaira, az Sátántis boczátád romlására.

Határt adál te magad veſzedelmének, meg késértéd mint áll kőserűſęgnek, de vra lőn az ſzent Iob tőkélletinek.

Azt vgy mondgya és nagy fel ſzóual kialttia, testel bőrrel az én anyám ſzűlt ez világra, kű kel múlnom énnékem az más világra.

Nem tűrheté az Isten kőnyőrűle raita, sok ióſzághi irua vadnak beſzédben róla, marháért ő néki két annyit ada.

Irgalmas vagy te azért Wram Isten, czak te hozzád folyamiunk igaz hűtből, és mi bizzunk te benned tizta ſzűuel.

Wtã te légy kegyelmes veſzedelműnkben,

ben, nám iól tudod mint vóltűk mi földűnkben, mi atiánktól maradot őrőkſęgben.

Reánk ſzállot ez világon az budosás, eggijk helyről másik helyre nag futosás, barátinktól éktelen hurogatás.

Bátran mondgyák: raitunk az Isten ostora, ióſzáginkat Tőrőkőknek el oztotta, mi magunkat téstouá budostatá.

Azt iól tudgyuk őrők Isten hogy mi bűnűnk, mindeneket kel ſzenuednűnk, mert érdemlyűk, azért miés békéuel el ſzẽuedgyűk.

Ne nézzed te bűneink ſzántalan vóltát, érdeműnknek te előtted semmi vóltát, czak tekinczed az Christust mert fogadtad.

Mondgyunk néked diczíretet az ſzent Iobbal, te vagy Istẽ ſz. fiaddal Iesus Christussal, egyetembẽ vigaztaló S. Léleckel.

M A S.

Magaztallak én Istenem, Notáiára.

NAgy Wr Isten ne hadgy minket, ne akariad veſzésünket.

pogá-

pogány kézre ne adgy minket,
kik czufollyák ßent neuedet.
Mi bűnűnkért el ßenuedgyűk,
mert bűnűnkből kű nem térűnk,
felsęgedet nem ismeriűk,
azért tőlled bűntettetűnk.
Mi házunkban békesęggel
nem lakhatunk ellensęgtől,
kőrnyűl vőttek kegyetlenek,
el puztitnak tellyessęggel.
Prophétáknál vagyon irua,
mint felsęged meg mondotta,
ha ki igédet halgattia,
és ha terend igazittia:
Annak vtát te meg tartod,
ő ősuényét igazgatod,
minden ióual látogatod,
ellensęgtől óltalmazod:
Es nagy erőt adz ő néki,
futnak néki ellensęgi,
ßázat kőzzűlők kergeti,
ezert bennek mind el veri.
Ha peuiglen nem halgattia,
ßent igédet nem fogadgya,
és ő vtát nem iobittia,

ellensęgét réiá hija.
Es oly népet hoz ő reá,
kinek nyeluét nem tudhattia,
vißik őtet nagy fogságra,
és ő esik nagy rabságra.
Ezenképpen mi most vagyunk,
meg fertezet az mi útunk,
és esmerni nem akariuk,
azért niluán el puztúlunk.
De kőnyőrgűnk nagy Wr Isten,
néz mi reánk kegyelmesen,
kik ferteztűnk nagy bűnőkben,
s'nem iobbúlunk életűnkben.
Orßágunkban tarcz meg minket,
végy el rólunk ellensęget,
és adgy nékűnk békessęget,
ßent fiadért eggyessęget.
Tőb segitőnk nékűnk ninczen,
hanem czak te nagy Wr Isten,
kik mi vagyunk czak beßédben,
óltalmazhatz te ßép rendben.
Diczirtessęl őrők Isten,
ßent fiaddal egyetemben,
S. léleckelis egy felsęgben,
mind őrőcké dűczősęgben.

MAS.

LAS hozzám Wr Isten kegyelmes ſzemeiddel, nyomoruſágimban vigaztaly ſz. lelkeduel, ſok boſſzuſágimat hogy el ſzenuedheſſē, ió lelki békeſęguel.

Az te ſz. neuedet kiért öröcké áldom, mert gyarlóſágomat te látod nyiluán tudom, köſerűſęgemben ha ſokáig tartaz, felſęgedet meg bántom.

De ůdeién kérlek Wram az te neuedért, lelkemben meg ne ſercz téged meg bántáſomért, és az én ſzűuemnek gyarlóſágból eſet, köſerves ſiráſáért.

Oltalmám mindenkor mert bizony czak te vóltál, mind az ólta fogva hogy ez világra hoztál, ſok nyomoruſágból meg ſzabaditottál, és mellettem forgottál.

Nincz moſtis énnékem kűuűlled ſegitſęgē, mert ſem ió barátim és ſemmi nemzetſęgim, nyomoruſágimban ki mellettem fogion, hanem czak te Iſtenem.

Im ha nem nagy kén vólt ez világban vaiúnnom, nékem nyavalyásnak gyamóltalan bu[illegible] [illegible] danúl gonoz [illegible] [illegible]

Siralomtól ſzemem immár meg nem ſzáradhat, ortzám barátim közt vig kedvet nem mutathat, mert mind hátra hadtak, hanē czak egyedűl, ſzány engem Wram Iſten.

Aldlak téged Wram ha velem ezt miueled, hogy ellenſęgemet ſzemem láttára vered, mind ez világ előt tőlők rám ſzánt gonozt, ő feiekre térited.

Az kiktől oknélkűl én ezeket ſzenvedem, nyelvek nehézſęgét moſt feiemen viſelem, de bizom te benned hogy mêg mind ezeknek, örömmel végét érem.

Rövideden Wram nyavalyámat meg érczed, én árva feiemet igazſágodból menczed, ellenſęgim ellen az prokátorſágot, ſzent fiadért fel vegyed.

Akar mint titkollyam te tőlled bánatimat, ha el nem reithetem te tőlled titkaimat, mert látod ſzűvemet vezérlyed vtamat, tudod gondolatomat,

Szűuem mely ſzomoru életem oly nyomoru, az én tekintéſem minden felé ſanyaru, én köſerves lelkem teſtēben gyötrődik, mert meg emêzt ſok boſſzu.

Köſerves

Kőserves bánattal én ezeket hoǵ irám, ſzomoru kőnyveckel levelemet áztatám, el fogyot feiemet ſzomoru lelkemmel, az Wr Iſtenben bizám.

M A S.

Meg ſzabadúluán Notaiára.

SZáñya az Wr Iſten Hűueiknek romláſát, az ő fiainak leánÿnak rabláſat, noha moſt el tűri de el nem ſzenuedi, nagy ſzidalom valláſát.

Ezeket ſzeműnckel látuán el kőſerettűnk, illy éktelenſęgen magunkban el rémültűnk, Iſten beſzédeben miés válaztottak czak nem kétſęgbe eſtűnk.

Gyakran az Iſtennek noha ſzauát halgattiuk, meg maradáſunkat ingyen ſem remélhettiűk, mert mind vezten vezni ſzegêny orſzágunkat, ſzemeinckel iól lattiuk.

Eǵgyik veſzedelem az máſikat ott éri, hoǵ mind nagyot kiczint ily kéméletlen vti, ſemmiképpen lelkűnk ſzabadúlaſunkat, meg hűnnie ſem meri.

De veſs véget immár Wram bűntetéſed-

ſednek, fordicz ſzemeidet reánk kegyeſſęgedbē, mert az te népeid maid kétſęgbe eſnek, ennÿ nagy ſok inſęgben.

Immáran Wr Iſten eſmeriűk bűneinket, bánnyuk és ſirattiuk régi hűtlenſęgűnket, mindē ſzentſęgűnket moſtan ugy utallyuk, mint fertelmeſſęgűnket.

Fordicz haragodat már az pogány nemzetre, kik nē hűznek téged őrők vdvőſſęgekre, had eſmerienek meg téged Ieſus Chriſtus, őrők veſzedelmekre.

Ezek éyel napal ſzolgálnak az Báluánnak, tiztеſſęget téznek az czalárd Mahumetnek, ió ſzerenczeieket nem tulaidonittiák, néked igaz Iſtennek.

Czak hallaniais nevedet nem akariák, te ſzent halálodat nevetik és káromlyák, az Sidóckal eǵgyűt az te ſz. igédet, pőgdőſik és czufollyák.

Iámbor vén népeket ők tiztelni nem tudnak, az Czőcz ſzopóknakis egy ſzálat nem engednek, rőttenetеſſęggel nagy kegyetlenſęggel őket ſzablyára hánnyák.

Tiztеſſęget ſemmit ők az vénnek nem teznek, az gyermek ſzűlőkőn ſemmit nem kőnyő-

kőnyőrűlnek, sok gyermek ágybéli aßßonyállatot, az ló hátára vonznak.

Ektelensęgeket beßélleni sem meriűk, mert soha hirrelis az előt nem hallottuk, hogy mind az ég az föld nem ßakad reáiok, azt mindnyáian czudállyuk.

Gyenge ßép ßűzeket rontának és vezténék, nagy sok ezer ßűzet ők meg ßeplősitének, ki miat ßegények nagy ßégyenletekben, hirtelen el halának.

Ruháiokat rólok éktelenűl le vonák, az ßegény rabokat mezitelenűl hagyák, mint egy sereg barmot az Tatár ostorral, előttők haidogallyák.

Ehsęgnek miatta mind el ßakazkodának, az ßomiuság mia nagy sokan meg halának, az vad lónak hátán nagy sok gyenge ßűzek, halálra bágyadának.

Nagy sirván anyoknak az gyermekek kiáltnak, adnál vizet innom édes anyám azt mõdgyák, ő édes anyoknak czak nẽ hasad ßűvők, hogy czak azt sẽ adhattiák.

Nagy undok étellel ßegény rabokat tarttiák, az ló húst fővetlen ő eleikbe hánnyák, az czitkok vérevel katzolák te-

iével

iével ßegényeket itattiák.

Meg nem kőserednek az kisded gyermekeken, kettősevel őket v̂ltetik az nyeregben, az ártatlanoknak czak sirni sem hadnak feiők őzve verésén.

Ektelen útockal ők semmit nẽ gondolnak, hideg hálásokon egy ßálat sem bánkodnak, ottan mint az fęrget ßéllel haijgálni ßegényeket nem ßánnyák.

Nehezkes aßßonyok kik kőztők ßűlnek vala, gyermek lábát fogván Tißába vetik vala, kő ßűnek mondhattiuk kinek ßűve raita nem kőseredik vala.

Szégyenlyűk mondani, menyeken, leányokon, és gyermekeken, ßép aßßoniállatokon, az minemű ßeplők ő raitok lőttenek, kiért Isten verd torkon.

Nagy veresęgeckel kegyetlenűl kénozzák, hogy kű változzanak erőssen satzoltattiák, miért hogy nyelveket ßegények nem értik rútúl artzúl czapdossák.

Maga az Pogánnak ők meg hóldóltak vala, minden kévánságát meg tellyesitik vala, meg sem futamának, mert hóldólásokhoz ők igen biznak vala.

Az pogány Vroknak hűvén szolgálnakvala, de az Isten dolga ebekbe sem iut vala, az Vrak dolgára nem az tanúságra Vasárnap mennek vala.

Az Isten igéiét hogy úgy meg únták vala, igaz hirdetőiét fogiák üldözik vala, kiért nagy Wr Istē te busúlt haragod méltán mi reánk szálla.

Ninczen sem városban sem faluban Tanitó, mert mind az rabságra viteték az halgató, kőzönséges bűnért méltán veretettek mind Tanitó s' halgató.

Siralmat mi nékünk mind hóltiglan hagyának, édes magzatinktól mikor el szakaztának, házas társainktól hogy el válaztának, bár élnünk se hadnának.

Mit tészte Wr Isten fiaidnak élteével, házas társainknak meg fertezet testével, ha nem marad eggyűt az Istennek lelke az fertezet léleckel?

Sárok vagyunk Wram veled nem pőrölhetünk, te szolgaid léuén czak feiet kel haitanunk. kőseredet szűből az mit mostā sólunk meg boczássad minékünk.

Az kegyetlen nemzet lám el akar fogyatni,

gyatni, ily sebes haragiát azért kezdi mutatni, vdeie léssen már nékedis Wr Isten mi raitunk kőnyőrűlni.

Azért álly bossút már nagy nyomorusaginkért, az Pogányok raitunk tőt undokságokért, illy nagy dűhősséggel ne vegyen hatalmat az kereztién nemzeten.

Ne mondhassák hoģ ninczē Istenünk sem hűtünk, ne mondgyák semünkben nem segit meg Istenünk, te tizteſſegednek nagy gyalázattiára fog esni az mi kárunk.

Az Pogánok minket te éretted kergetnek, az kereztién hűtért sent igédért vldőznek, azért igaz Isten légy óltalmazóia az te tizteſſegednek.

Ha bűnünk érdemli hoģ minket mind éltig very, Christus igazsága azt érdemli hogy ne very, mind az által Wram czak szerelmedből very, bátor ez világon very.

Szabaduláſunkat Wram czak azért kériük, hogy tizteſſegedet fi dalomtól ohassuk, mīs ió vóltában te Istenſegednek hogy kétſegbe ne esünk.

őrűlnek az Hűvek hogy az bűntetést láttiák, ellenség vérében mikor lábokat

mossák, az irgalmas Isten lám igaz Isten volt ackoron azt kiáltiák.

Régen Holofernes illyen kegyetlen vala, kevélysége miat ő hamar végyent valla, mert egy Assoniállat önnön sablyáiával feiét el czapta vala.

Nabuchodonozor királyis illyen vala, az Istennek népét úgy raboltattia vala, kiért az Wr Isten az oktalan embert barommá tőtte vala.

Ki lehet ez földön kegyetlemb Pharahónál, ismeg kit bűntetet kegyetlebűl nállánál, az tengerben vezté minden népeiuel, ki több vala nálunknál.

Señacherib király igy kevélykedik vala, az Sidók várait városit sedi vala, mert nyólczvan ezert egy éyel az Angyal bennek le vágot vala.

Az Madianiták gyakran kű vtnek vala, Izrael fiait séllel vidózik vala, az Gedeon őket három sáz magával igen meg verte vala.

Antiochus király Sidókat háborgatá, báluány imádásra haitani ő akará, kiért az Wr Isten nagy sörnyű halállal el vezté és meg

és meg rontá.

Herodes királyis kegyetlenkedik vala, kiczin gyermekeket féguerre hányat vala, de az igaz Isten vermeckel fergeckel őt meg étette vala.

Az Sidók az Christust igen kergetik vala, nagy irígységekben végre meg ölték vala, de nagy hamarsággal Titus által őket mind el veztette vala.

Azért Keresztiének ne essünk most kétségben, erős bizodalmunk légyē czak az Istenben, bizony mayd meg láttiuk sabadúlásunkat ez földön életünkben.

Kegyelmes az Isten nē vér őrőcké minket, egy sem pillantásig hagyot czak most el minket, de őrőcké való irgalmasságából ismeg fel emel minket.

Oh nyomorúlt foglyok Istenhőz kiálczatok, nagy bizodalombā reménségbē legyetek, az ki kézbe adot maid az meg sabadit, semeteckel láttiátok.

Az mi fiainkat siralommal el hadtuk, ezentűl azokat nagy örömmel meg láttiuk, mi ellenségünknek nag vesedelmeket vig örömmel beséllyük.

Az Szentek példáiát életünkben kö-
uessük, Istennek ostorát tőllünk el ne taßi-
czuk, mert Isten orßágát háboruság nél-
kül semmiképpen nem nyeriük.

Sirván így könyörge az Istennek Egy-
háza, mikor Tatár miat fel földnek lőn
rablása, ezer öt ßáz hatvan ês hat eztendő-
ben mikoron irnak vala.

AZ MAGYAR ORSZAG SIRALma, kinek romlása az Bálvány imádás és gonoz élet miat lőt.

TEkincz reánk immár nag Wr Isten
az menyegből, az te dűczőssęges
templomodból, emlekezzél meg
immár az te árváidról.

Miért hagyál minket illyen igen meg
romlanunk, mi nemzetsęgünkben el puz-
túlnunk, miert táuozál Wr Isten ily meßße
mi tőllünk?

Tudgyuk hogy vétkeztünk, mert tége-
det nem tizteltünk, mint Atiánkat téged
nem ßerettünk, mint hatalmas Wrunkat
tégedet nem fęltünk.

Azért

Azért kell már tiztelnünk pogányokat
gyilkosokat, paráznákat, báluány imádó-
kat, kiknek el kel viselnünk kemény igá-
iokat.

El vévéd mi tőllünk orßágunkat Kirá-
lyunkat, földhőz veréd az mi koronán-
kat, ßined elől el vetéd mi áldozatunkat.

Meg ßűnék sok helyeken ß. neuednek
diczíreti, ßép Ifiaknak ékes énekléſi, mert
az Báluány imádás tőlled ezt érdemli.

Kőzzűlünk le vágatál nag sok gazdag
fő Vrakat, vitézeket, erős ferfiakat, kik-
nek kőuér testeckel hizlalál vadakat.

Kőzzűlünk rabbâ téuél sok menyeket,
őzuegyeket, gyermekeket, gyenge ßép ßű-
zeket, mind az mi bűneinkért fizetéd e-
zeket.

Mind ezekből esmeriük bűneinknek
súlyosságát, haragodnak rőttenetes vól-
tát, mert láttiuk felsęgednek már bozßu-
állását.

El táuozék mi tőllünk ió nag Isten mi
őrőmünk, ninczen immár semmi vigasá-
gunk, siralomra fordúla az mi nyáiassá-
gunk.

 De mêgis

De mégis nincz mit tennünk czak te hozzád kel folyamnunk, mert jól láttiuk hogy mind el kel veznünk, ha az mi bűneinkből hozzád meg nem térünk.

Emlekezzél meg mi rólunk, hogy mi földből teremtettünk, ördög miá bűn alá vettettünk, mint az árnyék el múlik mi gyarló életünk.

De te jó vóltodból! kárhózatban nem hagyattunk, te Szent fiad által meg váltattunk, bűntől örök haláltól már meg menekedtünk.

Támadgy fel azért imár nagy Wr Isten mi mellettünk, az te kezeidet nyujcz kű raitunk, és ne ves el előled kik meg nyomorottunk.

Láttak meg az Pogányok hogy mi reánk gondot viselz, kiket te Szent igéddel legelteтz, és noha meg bántottunk de tőled el nem vetz.

Mert látod el hagyattúk, és czak te reád maradtunk, nyaualyások tudatlanok vagyúk, és el hagyot áruáknak czak te vagy óltalmunk.

Diczérteſſél menyegben Szent Háromság egy felségben, ki meg vigaztalz minket lelkünkben, noha gyötretünk moſtan ját az mi teſtünkben.

MAS.

KESERves szűvel Magyar országban módhatiuk magúkról, az nagy siralmat kit Ieremias régé irt Sidókról.

Emlekezél meg hatalmas Isten nyomoruságinkról, tekincz mi reánkály bozsúr immár mi nagy romlásinkról.

Mert örökségünk tőllünk fordúla pogány nemzetségre, mi lakó helyünk szálla mi rólunk idegen népekre.

Edes atáinktól imár meg váltunk árvaságra jűttunk, édes anyánckal mind egyetemben özveggyé maradtunk.

Meg somiuhozván minnen vizünket drága pénzen vészük, nagy fáratsággal bé gyöttöt fánkat immár árron vésük.

Mi ellenségünk éles szablyáját feiünkön forgattia, erős munkában fárat teſtünket nyugodni sem hadgya.

Az pogányságnak oly nagy rabságra mi magunkat adtuk, hogy czak kenyérrel

mi éhsęgűnket meg elégithessűk.

Sirva mondhattiuk felsęges Isten vétkit Atiáinknak, kik mi kőzzűlűnk régen el múltak mi reánk ßállának.

Kegyetlen ßolgák nag dűhőssęggel raitunk uralkodnak, nem találhatunk már reménsęget ßabadulásunknak.

Nagy fęlelemmel és rőttőgéssel puztában budosunk, éledelűnket mi életűnket kezűnkben hordozzuk.

Testűnknek bőre mint az kementze el ßárrat el éget, az nagy éhsęgnek ő tűze miat ugyan meg sűlt veßet.

Aßßonyállatok tiztaságokbā meg gyaláztattanak, az gyenge ßűzek sok városokban ßeplőket vallanak.

Az feiedelmek akaztófára fel fűggeztettenek, és vén népeknek ő tekintetek nē bőtsűltettenek.

Ifiu népeckel és gyermekeckel gonoßúl élének, kegyetlēsęget éktelensęget kőztűnk művelének.

Az mi hűtűnknek mindē őrőme már el fogyatkozék, gyűlekezetűnk nagy siralomra fordúla változék.

Az mi

Az mi feiűnknek ßép ékessęge kőzzűlűnk kű esęk, iaŋ mind őrőcké immár mi nékűnk mert igen vétkeztűnk.

Nagy bánat miat mi ßűvűnk lelkűnk igen kőseredék, és az mi ßeműnk siralom miat mind meg sőtétedék.

Kereztiéneknek lakó helyeket kit el puztitának, vadak és rókák, hamis tanitók most immáran lakiák.

Te penig kegyes irgalmas Isten őrőcké meg maratz, te orßágodban birodalmodban őrőcké meg állaz.

Miért őrőcké el feletkezel mi róllunk Wr Isten? mire hadtz minket sok v̊deiglen az véßedelemben?

Téricz te hozzád és mi meg térűnk kegyelmes Wr Isten, uyécz meg immár az mi napunkat mint réghi v̊dőkben.

Ecképpen sira S. Ieremias ő kőnyőrgésęben, mikor az Isten meg nyomorgatá Sidókat insęgben.

M A S.

EMlekezzél mi tőrténék Wrā mi raitunk, és tekincz meg mely ßidalomban mi

ban mi most vagyunk, mind bűnűnkért Wram ostoroztatunk, azért ßűksęg éyel nappal hozzád kiálczunk.

őrőksęgűnk, édes hazánk másra fordúla, az mi házunk és iőßágunk idegenre ßálla, v̄gyűnk iuta iaŋ mi nékűnk nag̃ budosásra, mert Istennek nem akaránk térni útára.

Arvaságra nagy insęgre miként maradánk, mert nincz nekűnk főldőn hazánk sem penig Atiánk, v̄gye fogyot őzvegysęgre marada anyánk, mert bűnűnkért meg haragut mennyei Atiánk.

Arra iutánk hogy vizetis pénzűnkőn vegyűnk, és az mi erdőnk fáiában nagy árún válczunk, egyébfęle ßűksęgetis mindent ßenvedűnk, mert Isten paranczolattiának ellene tőttűnk.

Tereh alat az rabságbā nyakunk le ßegék, semminemű nyugodalom nem engedteték, mert semmi kegyessęg kőztűnk nem találtaték, azért pogán népnek ßűve raitunk nem esęk.

Idegen nép kőzőt keressűk mi kenyerűnket, mert főldűnkben nem segéllyűk az ße-

az ßegényeket, nyomorúltakról el forditiúk mi ßemeinket, azért vete Isten reánk haragos ßemét.

Atiáink vétkeztenek, de már ők meg hóltanak, mŋs kőuetőŋ vóltunk álnokságoknak, im mint vásęk meg beléie fogok fioknak, mert ellene tőtt Isteni paranczolatnak.

Kik ßolgák vóltak most uralkodnak mi raitunk, mert ßolgák lévén Istennek mi nem ßolgálánk, mindē Isteni tizteletet mi meg utálánk, azért nincz ki által tőlők mi meg váltassunk.

Im czak markunkban visellyűk az mi lelkűnket, nagy kőserűsęggel ézßűk mi kenyerűnket, fęlelem és rőttegés meg eméztet minket, fegyuer előt kietlenben mentiűk feiűnket.

Ehsęg miat az mi testűnk meg kőseredet, mint égő kementze bőrűnk meg repedezet, az mi ßűvűnk bánat miat meg kőseredet, lelkűnk penig bűnűnk miat kétsęgbe eset.

Az mi Aßßonynépeink meg gyaláztatának, nagy sok ßűzek pogány miat meg ronta-

rontatának, mert nem engedénk Isteni parnczolatnak, azért Isten kűlde reánk azpogányokat.

Feiedelmek kőzzűlűnk mind el kű fogyának, és az tanácz álló népek mind el halának, az kőz népek egymás kőzőt vizßát vonßanak, iegye hogy maid vége léßen mi orßágunknak.

Nagy haragia vagyon raitunk az Wr Istennek, terméßete ellen élűnk ßent igéiének, és ellene iárunk mindenben ßerzésęnek, ezzel adunk okot minket bűntetésęnek.

Terméßet kűvűl élnek Pogányok Ifiakkal, az ßegény rabokat verik dőgőnyeg fáckal, ninczen ki őßve tudgyon férnie azockal, mert mi őßve nem fęrheténk atiafiackal.

El távozék már mi tőlűnk az mi őrőműnk, mert korona nélkűl vagyon már az mi feiűnk, ezért ßűksęg hogy ßűuűnkben mi kőseregiűnk, ßűntelenűl Wr Istennek hűtből kőnyőrőgiűnk.

Iaij minékűnk, mert meg bántottuk Istenűnket, azért fogta kőserűsęg az mi ßűvűnket, sőtét homály el borita mi ßemeinket, vadak rókák ßéllel lakiák az mi főldűnket.

Bizodalmunk vagyon benned kegyelmes Isten, ki meg maradtz mind őrőcké dűczőssęgedben, ha győtretűnk bűnűnk ßerént az mi testűnkben, nem hadtz tőled el ßakadnunk az mi lelkűnkben.

Miért Wram mind őrőcké feledtz el minket, illy sokáig kősergeted busult ßűvűnket? kérűnk azert térits hozzád az mi lelkűnket, mert nem nyeriűk nállad nélkűl v̊dvőssęgűnket.

Vedd el rólunk kérűnk téged nagy haragodat, és uyécz meg már mi nékűnk az mi napunkat, kegyelmes Isten óltalmazd meg mi hazáinkat, hogy diczíriűk mind őrőcké ßent Háromságot.

MAS.

Mostan emlekezem az múlandó v̊dőkről, az Kereztiéneken tőrtént czuda dolgokról, az nagy éhsęg miat sok nyomorusságokról.

Isten=

Istennek ostora most reánk boczáttatot,
az dőghalál által igen meg sanyaritot,
éhsęg és insęg igen meg nyomoritot.
Czuda képpen Isten ßerelméből ostoroz,
de kegyessęgébe ismeg hozzáia fogot,
mint kegyelmes atia ßerelméből tãitot.
Hogy ha egy kevessé késęrtetbe boczátot,
sok nyomorusságot ha mi reãk ereztet,
azzal ő hozzáia ió vóltából inditot.
Az mostani v̊dő mely felőtte sanyarú,
és kétsęgbe esék kőztűnk sok atyafiu,
mert láttatek tőlle élete mely nyomorú.
El nem hágy az Isten az ki terẽtet minket,
sőt magát igéri és imez képpen intet,
hű tanitók által feddeti bűneinket.
Reãk ßorgalmatos gõdgya Isteñek vagiõ,
mi haiunk ßálais ő nála ßámán vagyõ,
kű terieztet karia nag̃ bősęgre vagyon.
Régẽ Sidóságban nagy ßűk v̊dő támada,
három eztẽdeig mert eső nem lőt vala,
S. Illyés kőnyőrge Isten bő esőt ada.
Eztis vődd eßedbe Moyses v̊deiében,
nẽ hagyá az Istẽ népét az nag̃ insęgbe,
Mañával el tarta őket mind á puztába.
Istennek hatalma mostanis ugyan azon,

az ő

az ő nagy ió vólta őtet fęlőkre hasson,
kinek ő ió kedue mi raitűk maradgyõ.
Diczíret tiztessęg légyen az Istennek,
véle egyetembẽ az ő egy ßűlőttének,
őrőckőn őrőcké az S. Lélek Istennek.

EZ ENEK ELŐ SZAMLALLYA

okait az veszedelmeknek, mellyekért az Isten Magyar országot regtől fogva ostorozza.

Nota: Mindenkoron áldom, &c.

SZűksęg az Kereztiéneknek tudakozni, Istennek dolgairól emlekezni, ió vóltáról nem kell el feletkezni, irgalmasságáról kell értekezni,
Ennij kegyessęgét édes Atiánknak,
tanóllyuk meg okát sok ostorának,
vessűnk véget már á sok gonozságnak,
kiért ostorát érdemlyűk Atiánknak.
Gyakor helyen meg irták az Prophéták,
okát eñek mi nékűnk meg mondották,
hogy ßereti az kit meg vér azt irták,
az kőssęgetis erre tanitották.
Erről vagyon az kit ßeret hogy veri,
mert az atiais ugyan ézent téßi,
az mely fiát bizonyában ßereti,

az tőb

az többinél gyakorább fenyegeti.
De nem veri arra hogy gyűlölnéie,
sőt hogy őtet hozzá tanitanáia,
és ő kezéhőz fiát oktatnáia,
akarattiát hogy ő néki tennéie.
Igen őrzi Isten az mi lelkünket,
mert nem akaria mi veszedelmünket,
ez világgal eggyűt el veszésünket,
azért látogat ostorral bennünket.
Noha mostan igen nyomorgat minket,
azt akaria hogy esmerjük bűnünket,
könyörgéshőz ezzel intene minket,
mert el feleitjük gyakran Istenünket.
ő probálni akar ezzel hűtünkben,
hog meg lássa mint bizunk mi ő beñe,
reménségünk vagyoné nállánál többe,
az tűz által probállya meg éltünkbe.
Sokszor Isten embereket büntetet,
tanúságért sokat ostorozot,
kiuel másnak ő azzal példát adot,
hog meg térjünk most azért veretet.
Gyűlölte ő mind őrőcké azokat,
az nagy Isten beszéde utálókat,
pogányoknak az mi édes hazánkat
ezért adá kezekbe országunkat.

Raitunk

Raitunk esett sok nyomorúságot,
békeséggel szenvedgyük ez sok ostort,
hűdgyük mi meg iövendő ítéletet,
mikor Isten koronázza az hűtet.
Ezt régúlta szemeinckel iól láttiuk,
az Igaznak nincz it helye iól tudgyuk,
hamissaknak elömenteket láttiuk,
azért az ítélő birót elő váriuk.
Győzödelmek ott léßen Igazaknak,
ez világon kik czak nyomorgottanak:
ßégyenségek léßen az hamissaknak,
ez világon kik czak uralkodtanak.
O mely nagy őröm vólna ez minékünk,
hog az Istē kegyes Atiánk minékünk,
ostoroz czak hog hozzáia haiollyunk,
nem azért hogy ő tőle el futamiunk.
Rólűk mert azt mōdgya nag szerelmébe,
ha ostorozlak ugy mond haragomba,
meg fel vészlek én irgalmasságomba,
réßesitlek őrők dűczősségembe,
Illy szerelmét Istennek ha gondól nók,
az mit gyűlől bizonyára el hadnók:
hűtünket egyébbe soha nem vetnők,
üdvősségünk ki legyen ha esmernők
ő reánk mind őrőcké nem haragßik,

azt

azt véledé hogy im̃ár czak feddőzik,
v̊dvőſſęgűnkre bizony v̊gyekezik,
bűneinkről tőbbé nem emlekezik.
Segitſęget adgyon hogy ezt hűheſſűk,
oſtorát hogy ióra magyarázhaſſuk,
kegyeſſęgét kériűk mi hogy hűheſſűk,
ez világon éltig őt ßolgálhaſſuk.
Ez igékben Iſtennek oſtorának,
oka vagyon mindẽ nyomoruſágnak,
kegyeſſége innét tetzik Atiánknak,
kiért dűczőſſęg légyen ßent fiának.

MIKOR AZ ÓRDÓG ES AZ BŰN *háborgat.*

PSALMVS 10.

TEkincz reám Iſtenem nyavalyámban, légy gyámolõ ſegitſęgem gondomban, mert nem tudok mit tennem búſúltomban.
Vallyon s' mikor veted rám ßemeidet,
ſiralmimra ha forditod fűleidet,
nem tűrhetem ſanyarú kezeidet.
Az ellenſęg feiemre tőrekedik,
ereiében hatalmában bizakodik,
ſok tűréſſel én lelkem fogya tkozik.

Dűcze

Dűczekedik kérkedik kevélyſęgben,
ſoha nem iut Iſtenis ő eßében,
mert nem vallot ſemmi kárt életében.
Ebből véßen vakmerő bátorſágot,
nagy ſokáig hogy el tűrz gonozſágot,
mert nẽ bűntetz hamar kegyetlenſęget.
Feién vagyon áldáſod ſegitſęged,
én feiemre hogy űllyőn te felſęged,
azért nem fęl mert ſoha nem bűnteted.
Az ő ßáia tellyes ſok ßidalommal,
ßűve lelke geriedez álnokſággal,
nem gondol ő ſem̃it nag̃ haragoddal.
Halálomra czikorgattia ő fogát,
ál útakon titkon meg vonta magát,
hogy nyakamba keritſe ő hálóiát.
Mint az farkas iuh után ólálkodik,
Bárány után Orozlány ſivalkodik,
mindenkor czak utánna leſeskedik.
Az gazdag kevélyſęgre kéßeriti,
az ő lelkét kárhozattól nem félti,
Iſten légyen ſoha ő azt nem hűßi.
Te erős hatalmadat ő nem tudgya,
hogy irgalmas igaz vag̃ nẽ gondollya,
mert czak ßerenczének ő azt alittia.
Indúlly azért Iſtenem óltalmomra,

Ily

ily kőserűségért tekincz rám árvádra,
vigasztaly meg enni sok siralomra.
Szent neved káromlását hogy tűrheted,
kevélységért miért hogy nem bűnteted,
türéseddel bűnben keményited.
Minden dolgomat hűsem hogy fel róttad,
nyavalyámat siralmimat fel irtad,
az büntetést utólra halasztottad.
Az bűn ellen mutasd meg haragodat,
büntetéssel ielencz igazságodat,
hogy rőttögie minden te hatalmodat.
Hogy az árvák özvegyek Istene vagy,
sükségembe sememel hadlássam meg,
sabadúlást most azért nékem te adgy.
Ezt Wr Isten nem kérem bozsusságból,
czak kévánom meg teréset bűnéből,
ne támadgyon ellenem kevélységből.
Esmérie meg por, hamú, sereg vóltát,
soha többé ne hűdgye igy el magát,
de solgállya alázatosan Wrát.
Az S. Dávid igy tanit könyörögni,
az somorú szívet meg vigasztalni,
sokták tizedik Sóltárban ezt mondani.

PSALMVS 38.

NAgy bánatba Dávid mikoron vala,
bűneitől hogy meg ijedet vala,
Isten haragiát seiên láttia vala,
azért hozzá igyen könyörög vala:
Wram ne fedgy meg engem haragodbã,
ne ostoroz erős busúlásodban,
ne itily meg kemény igazságodban,
mert nem lehet életem orságodban.
Kezeidet ên el nem viselhetem,
sok ostoridat már nem szenvedhetem,
mérges nilaidtól kősergettetem,
ki miat talám maid meg emésztetem.
Czélúl vetél engem az ellenségnek,
kik mindenkor czak reám lővöldöznek, sok nilackal annîra el taglottak,
semmi épségget testemben nem hadtak.
Nincz szívemben senkihez remenségem,
czontaimban sohúl ninczen épségem,
sok bűneim meg emésztenek engem,
ha kegyelmed elől nem véssen engem.
Alnokságim seiem fellyúl haladták,
minden tetemimet ősve rontották,
én szívemet igen el busitották,
ez nyavalyát bűneim reám hozták.
En Istenem im mely nyomorúlt vagyok,
éyel nappal búban bánatban vagyok,
örven-

őrvendetes napot immár nem várok,
azért mindenkoron ſzomorún iárok,
Nincz ſenki gyogyétóia ſebeimnek,
ſemmi orvoſſaggal nem kőtőztenek,
ió barátim engem meg gyűlőltenek,
minden atiámfiai meg vettenek.
Ezek nékem iómat kéuánnyák vala,
de már moſtan feiemre tőrnek vala.
ſzemembe ſzépen nékem ſzólnak vala,
de más felől meg ragalmaznak vala.
En ő nékik azért gonozt nem ſzóltam,
fenyegetéſeket mind el halgattam,
mint egy Bárány ſenkinek nẽ ártottã,
igazſághoz mindẽkor támazkodtam.
Sokan vélik hogy én ſzólni ſem tudok,
mert nyelvemel ſenkit nẽ rágalmazok,
boſſzúálláſt az Iſtenre halaztok,
igaz birót ő ellenek támaztok.
Segitſęget én nem várok ſenkitől,
hanem czak te tőled én Iſtenemtől,
téged vetlek mindenkor én paiſúl,
azért én nem fęlek az ellenſęgtől.
Te ſelelz meg Wr Iſten én érőttem,
tudod hogy igazſágban tőrekődtem,
noha moſtan haragod erdőmlettem,
óltal-

óltalmamat én tőlled reménlettem.
Ha tántorodáſom nékem tőrténnék,
az ellenſęgnek én czak czufia lennék,
nagy ſok káromláſra ok adatatnék,
ſegély meg engẽ hoǵ ez ne tőrténnyék.
Az én ellenſęgim reám dűhőttek,
halálomra mert végezéſt végeztek,
ha te el hadtz engemet ők el veztnek,
ez ióért énnékem gonozt fizetnek.
Kőnyőrgéſemet Wram meg halgaſſad,
bűneimet énnékem meg boczáſſad,
hálâdó vóltomat hogy halhaſſad,
ellenſęgtől lelkemet ſzabadiczad.
Sies hamar az én ſegitſęgemre,
az ellenſęg mert ſiet életemre,
nagy ſok tőrő vagyon veſzedelmemre,
azért figyelmezzél ſegedelmemre.
S. Dávid irta ezt az Sóltár kőnyvben,
harmintz nyóltzadik ſzép dicziretiben,
mikoron bűs vala az ő ſzűvében,
éneklé ezt ackor egy ió kedvében.

PSALMVS 143.

HAlgasd meg Atia Iſten
az mi ſzűkſęgűnket,

boczássad fűleidbe
nagy könyörgésünket,
az te fogadásodban,
és szent igazságodban,
halgas meg Christusban.
Szolgaid téged kérünk,
meg ne ítéltessünk,
kegyelmes légy minekünk,
hogy mind el ne vesszünk,
nincz élő ember földön,
elődbe ki meheſſen, és igaz leheſſen.
Mert ellenség szűvünket, mi természetünket
háborgattia lelkünket, biria életünket,
ióktól minket meg fosztot,
Christustól el szakaztot,
kárhozatra haytot.
Mint az kik örök tűzre nagy veszedelemre,
ekképpen sötétségre, szántalan sok bűnre
vit minket ellenségünk,
kiben meg rőtzent szűvünk,
kőseredet lelkünk.
Régi üdőt emlitünk, dolgaid ismeriük,
irgalmasságod hűsük, igasságod értiük,
gonoszokat meg rontaz,
iókat kezedben tartaz,
és meg bódogitaz.

Azért hozzád kiáltunk,
nekünk légy óltalmunk,
mint az föld meg sárrattunk,
ióktól el távoztunk,
lelkünk vigasság nélkül,
szűvünk igazság nélkül,
minden érdem nélkül.
Sies halgas meg minket,
tőlcz bé kéréſünket,
bátoricz mi lelkünket,
áld meg életünket.
meg fogyatkozot lelkünk,
az bűn erőt vőt raitunk,
haragod érdemlyük.
Haragod vőd el rólunk,
könyörüly mi raitunk,
szent sined hadd meg látnunk,
légy immár mi velünk,
mert maidan el kell veznünk,
kell kárhozatra mennünk,
kit pokolnak értünk.
De te engedgyed tudnunk,
üdeién meg látnunk,
irgalmasságod raitunk,
ki maradgyon nálunk,

mert te vagy mi óltalmunk,
minden haralmasságunk,
czak te benned bizunk.
Mutass ió útat nekünk,
hogy ne tévéledgyünk,
mert te vagy segedelmünk,
dolgunkban vezérünk.
azért hozzád kiáltunk,
tőled óltalmat várunk,
nincz hová folyamnunk.
Mencz meg az ellenségtől,
az hűtetlenségtől,
ördögtől és az bűntől,
minden tévelgéstől:
tanécz téged követnünk,
akaratodat tennünk,
te vagy Idvősségünk.
Szént Lelked minket tarczon,
hűtben bátoriczon,
utunkban igazgasson,
Chrístusban biztasson,
szent neved igazságunk
légyen vigaztalásunk,
örök bódogságunk.
Mencz kü bomorusagból,

minden háborúból,
roncz meg igazságodból,
irgalmasságodból,
az mi ellenségünket,
kik háborgatnak minket,
kergetik lelkünket.
Mind el veszéssed őket,
mint gonoz tévőket,
kik akariák lelkünket
birnia életünket,
mert szolgaid mi lettünk,
tőled óltalmat kérünk,
már ne hadgy el veznünk.
S. Dávid igy könyörge kőserűségében,
eset vala bűnökben, oly nag félelemben
irta meg Sóltár könyvben
száz negyven harmad rézben,
hogy tanúllyunk ebben.

MAS AZONROL.

MEnybeli WR Isten halgas meg engemet az én könyörgésemben, és ne hadgy el engem illy nagy nyavalyámban, tekéncz meg szükségemben, az nagy bánat helyet már adgy vigasságot Wram

az én fűvemben, az te S Lelkeddel vígaztaly meg Wram, nagy kőserűségemben.

Mert már tellyességgel el hagyál engemet az én nagy fűkségemben, vallyon Wram Isten már kihőz kiálczak az én nagy bánatimban? ugyan meg utáltál látván bűneimet, itt az én életemben, már minek őrűllyek, ha semmi jó ninczen Wram az én fűvemben?

Nagy búval bánattal éßem kenyeremet mert ninczen vigasságom, vigasságom helyet bánatom érkezik, vagyon somorúságom, mind éyel mind nappal az sátán őrdőgtől vagyon oly nagy bántásom, mert ugyan el hagyád te kezed munkáiát, vagyon nagy iaygatásom.

Iól látod miczodák legyenek okaŋ én nyomorúságimnak, mert az álnok világ hizelkedéßének, hűtlem czalárdságának, az ő ßép ßavának, sok aiánlásának, kik nékem bűnt hozának, engedtem minden ben ez világ kedvének, láddé mibe hozának,

Iay nékem bűnősnek és gyarló embernek, ha raitam nem könyörűlz, az én bűneimeimért, hatalmas Istenem, nékem meg nem kegyelmez, soha nem lehet úgy nékem vigasságom, hogy ha bűnöm szerint verz, már minek őrűllyek, hatalmas Istenem, ha te velem iól nem téß?

Hová legyek Wram, ha el hadz engemet, kihőz hayczam feiemet? föld kerekßégébē ßohól nem találok kihőz hayczam magamat, ninczen itt ez földön, ki el venne rólam, az én sok bűneimet: de kérlek tégedet, halgaſs meg engemet, az én könyörgéßemben.

Im mint nyomorodám hatalmas Istenem, az te oſtorod miat, mert el fogyatkoztam én bűneim miat, az én reménßegemben, meg fogyatkoztam én czalárdsága miat im ez álnok világnak, kiért az én fűvem miként az sárraz föld ugyan meg haſadozot.

Hová legyek immár hatalmas Istenem, el fogyok életemben, mert már Wram Isten te hozzád kiáltok kőserves beßédemvel, miért nyomoritál engem Wram Isten moſt ez kőserűßegvel, mit haználok immár itt ez világ előt pudoſnom életemben?

Dűczőſęg tenéked magaſſágban Iſten Királyoknak Királya, Diczíret mondaſſęk néked Chriſtus Ieſus minden Vraknak Wra, néked egyetemben Szent Lélek Wr Iſten, mi lelkűnknek világa, Tellyes ſzent Háromſág hálát adunk néked velűnk ſok iótétedért.

Ez kis Diczíretet éneklé verſekben nag kőſerűſęgében, vigaztaláſt kérvén az nag Wr Iſtentől az ő nagy ſzűkſęgében, mikoron irnának ezer őt ſzáz hetven és az két eztendőben. Diczirteſſęk menyben az hatalmas Iſten, mind őrőckőn őrőcké. Am̃.

Nota Iſten vagyon mer ſzedő

MAS AZONROL.

IRgalmaſſágnak Iſtene,
mindeneknek teremtőie,
Ióknak vagy kegyes vezére,
Gonoſzoknak bűntetőie.
Kérűnk és hozzád kiáltunk,
és tőled óltalmat várunk,
mert ſzent fiadnak vérével
ſzépen meg tiztitva vagyunk.
Nohá most az én teſtemben
ként ſzenvedek életemben,

nem hadz el veznem bűnőmben,
azért vertél meg ez földőn.
Lás hozzám kegyelmes Iſten,
vigaztaly te ſzent Lelkedben,
hogy az Chriſtusnak kedveiért
bizhaſſam űdvőſſęgemben.
Mert ſanyaruſág teſtemben
vagyon én életemben,
úgy hogy elmémet ſzűntelen
czak nem eyti kiſirtetben.
Bűneimnek ſokſágát,
ſem teſtemnek gyarlóſágát,
czelekedetnek rútſágát,
ne nézzed faytalanſágát.
De ſzent fiadnak kedveiért,
az Chriſtuſnak érdőmeiért,
az te fogadáſod ſzerint,
ne bűntes érdőmem ſzerint.
Hogy az te iſmeretedre,
és az kereztién életre,
népeknek űdvőſſęgőkre,
ſiethеſſek életemben.
Adgy egézſęget teſtemben,
és Szent Lelket életemben,
igédnek hirdetéſęben.

foglallyam magam éltemben.
Mi haznod győtrődésemben,
és nagy kénszenvedésemben,
ha szent nevedet ezekben
meg bántom kősserűsęgben?
Ostoridnak sulyságát,
és haragodnak nagy vóltát,
ismerem raitam czapását,
az bűnért boszszúállását.
De hogy kétsęgbe ne essem,
sőt békével szenvedhessem,
Szent Léleknek ereiével
erősicz engem Wr Isten.
Elégedgyél meg immáran
szenvedésemmel ez világon,
hogy téged hálaadással
diczirhesselek életemben.
Légyen néked nagy diczíret
Wram Isten, és tiztessęg,
Angyalok és az emberek
magaztallyanak tégedet.
Ezer őt száznak felőtte
hogy irnának kilentzvenben,
szent Margith aszszony hetében
szőrzé kénszenvedésęben.

MAS AZONROL,

Az Hunnyadi János notaiára.

KEgyelmes meg váltó irgalmas Wr Isten már tenéked kőnyörgűnk, láttiuk hogy mindenkor minket meg óltalmaz, azért hozzád folyamunk, nagy szomorusagos avag vigasságos ortzával néz mi reiánk, az te ióvóltodból vag iót vag gonozt adz, haznunkra vagyon nekűnk.

Igen iól ismeriűk kegyes Atia Istē gyarló embersęgűnket, szemeidvel látod mérges sebeinket, halálos sok bűneinket, noha erős borral őtőződ minekűnk halálos sebeinket, azért Olayával irgalmasságodnak őtőzzed mi szűvűnket.

Ez sok kűlőmb kűlőmb kősserűsęgeket most mi reiánk boczáttál, azért mind ezekben vigaztaló Lelked te minekűnk aianlál, testi nyomoruság minket meg ne győzőn, czak azért nekűnk adtad, hogy nagy békessęggel mi el szenvedhessűk, kérűnk aztis meg adgyad.

Enged hogy békével és nagy tizta szűből az pohárt meg ihassuk, mellyet szent felsęged mostan reiánk adot, őrőmest el

szenvedgyük, noha gyarlóságos romlot természetünknek igen nehéznek tetzik, de felséged többet szenvedet érettünk, szent igédből megértjük.

Ha meg elégednék az te nagy haragod mi nyomorúságinkon, kősserűségünknek ő homályos napiát támazd fel tiztaságban, hadgy irgalmasságot kősserűségünkbe hasontalan szolgáknak, kiért mind örökké téged dicziríthessünk velünk sok iótéredért.

Teneked diczíret kegyes Atia Istē szent irgalmasságodért, téged Fiu Isten ez nyomorúságban áldunk kegyességedért, szent Lélek Istennek légyen nagy dűczőség kegyes oktatásodért, hálát adunk néked telljes S. Háromság nagy irgalmasságodért.

MAS AZONROL,
Megszabadúltam már az testi haláltól, notáiára.

Oén két szemeim tű az Wrat szellyétek, hogy kegyelmes hozzám mindenkor el hűdgyétek, hozzám sok ió vóltát és ő nagy szerelmét mindenkor el hűdgyétek Wram meg ne gyűlöly engemet haragodban, ha immár bé vőttél nagy irgalmasságodban, kérlek el ne fordécz ortzádat én tőlem, vigy bé szent országodba.

Meg foglak tégedet az én igaz hűtemvel, reád támazkodtam erős reménségemvel, én el nem ereztlek, az míg meg nem halgatz az én lelki kezemvel.

Fel indítlak téged sok nyomorúságomval, az én bűneimnek szántalan sokságával, mind addig kiáltok míg bé nem kőtz engem, nagy irgalmasságodval.

Oh menybeli Isten te vagy én reménségem, kinek hatalmában kezében ellenségem, ott vagy te Wr Isten én nagy segítségem, áhól nincz reménségem.

Tanécz meg engemet te igaz utaidra, had lássak el mennem az te igazságodra, én ellenségemmel gonoz szándékiokra, ne boczássad száiokra.

Ha te benned Wram nem reménlettem vólna, az nagy bánat miat meg emésztettem vólna, az élőknek földén az te Iuhaidat meg nem láthattam vólna.

Azért oh én lelkem ne boczásd el magadat, mit tőrőd saggatod nagy bánattal magad-

magadat, most meg fogod látni Wramnak ió vóltát, czak ne hagy el magadat.

Az kik nagy bánatban kösserűsęgben vadnak, Itélet napiára igaz Birót váriának, de addig magokat igyen vigaztállyák, mint Davidtól meg hallák.

MAS AZONROL,
Abigail aszszony notaiára.

AZ Istennek nagy ióvóltát beßéllem
emberekhöz naǵ ßerelmét ielentem
Bűnösökhöz naǵ kegyelmét hirdetem,
kegyelmessęgét soha sem feledem.
Nò nem nézi embernek sok bűneit,
czak tekinti az ő ßent fogadásit.
emberekre kű nyuittia ő kezeit,
és semmiből fel emeli hűveit.
Nem tudodé ember, ha bűnöd ßerint
czelekednék veled érdőmed ßerint,
el vezthetne téged törvénye ßerint,
ha nem tekintene kegyelme ßerint?
Azért soha mi ne esűnk kétsęgbe,
noha gyakorta esűnk nagy bűnökbe,
czak hogy bizunk Isteñek kegyelmébe
reánk tekint az ő nagy ió kedvébe.

Kiczo-

Kiczoda lehet ez ßéles világban,
ki óhassa magát az ő útaiban.
hoǵ Istent meg ne báncza ő dolgaiban
mert az ember bűnös minden órában?
Azt tudodé hogy magad meg óhatod,
életedben hogy magad meg őrűzheted
hogy az bűn el távoztassęk te tőled,
ha bűnben fogantattál azt iól tudod?
Tudod az Istennek fogadása ez,
hogy mikoron ő hozzá te térendez,
tizta ßűből ő néki könyörgendez,
kegyes boczánatot bűnödről véßez.
Azért Istennek lelke vagyon velűnk,
ki uralkodgyék mindẽkor mi beñűnk,
noha mi oly igen bűnesek vagyunk,
de ßent fiad által mind meg váltattunk
Gonoz kétsęg távol légyen mi tőlűnk,
czak Istennek kegyelme bizodalmunk,
mint Iudás, Cain, hoǵ úgy el ne veßűnk
Isten orßágában őrőcké éllyűnk.
Ez éneket az ki ßőrze versekbe,
bűne ellen vigaztaláſt kerese,
bizik erőssen Isten kegyelmébe,
S. Háromság diczirtessęk menyekbe.

AZ

AZ ANYASZENTEGYHAZ-ról.

Psalm. 12.

OWr Isten tekéncz hozzánk,
magas menyből néz mi reánk,
és könyörűly te népeden,
nyomorúlt Kereztiéniden:
mert el fogytak az te Szentid,
meg alut földön az igaz hűt,
minden emberek fiaj közt.
Nem hűznek te sent igédnek,
hazugság kel czak kedvőknek,
az mit talált az ő feiők,
azzal tégedet tiztelnek:
De hamisság az ő dolgok,
hazugság ő találmányok,
nem kedvessek néked azok.
Vesesd el Isten ezeket,
roncz meg ő tizteleteket,
kik kevéllyen azt kiálttiák,
bátorsággal nekűnk mondgyák,
ninczen Istentők néktek,
el kel maydan mind veznetek.
ki óltalmaz meg tűteket?
Azért igy szól az Wr Isten,

sel támadnom sükség nékem,
hogy meg ronczam ő feiőket,
meg szabadiczam népemet,
mert láttam nyomorusságát,
hallottam sóházkodását,
meg állom néki bossúiát.
Nem hagyom az én igémet,
el óltani sem nevemet,
de meg tartom én házamban
és válaztot Templomomban,
hogy meg szentellye Szentimet,
geriezse nékik sűvőket,
biztassa az ő lelkőket.
Az Istennek sent igeie,
tizta minden ő beszéde,
mint az probáltatot Ezűst,
hétszőr probáltatot Ezűst,
mert ennek az ő ereie
vagyon az kisirtetékben,
kereztnek viselésében.
Te vagy Wr Isten óltalmok,
hatalmas kegyes gyámolok
az te hű Tanétoidnak,
szóloddben plántálóidnak,
te vagy őrzőie népednek,

erős óltalma Hűveidnek,
paisa te szent igédnek,
Azért néked mi most adunk
nagy hálákat, és ezt mondgyuk,
Diczirtessél Atia Isten,
szent fiaddal egyetemben,
vigasztaló Szent Léleckel,
nekünk édes vendégünckel,
örőcké nagy dűczőssséggel.

AZON PSALMVS.

EMlekezzél meg Wr Isten,
az mi nagy gyarlóságunkról,
tekéncz reánk kegyelmessen
az te nagy bódogságodból,
az mennyeknek országából.
Halgasd meg foházkodását
az te kiczin seregednek,
ne utállyad könyörgését
az te nyomorúlt népednek,
kik most néked esedeznek.
Mert el fogyatkozot immár
minden igazság ez földön,
mayd ninczen senki oly ember,
ki egymáson könyörűllyen,
és igaz beszédű legyen.

Nincz

Nincz helye az te igédnek,
és az te ió intésednek,
nincz abban gyönyörűsségek
köztünk nagy sok embereknek,
tégedet mind el körűlnek.
Az bűnben bé merűltenek,
tégedet társá vőttenek,
sőt inkáb megis úntanak,
és tőled semmit nem sélnek,
semmi ióban nem éppűlnek.
Hizelkedő beszéd vagyon
mindennek az ő szaiában,
ha szépen sól barátiának
ételi nyáiasságában,
és az ő részegkorában:
Más felől ha el távoznak.
egymás mellől és el mennek,
kettőssé lészen ő szűvök,
meg változik az ő nyelvők,
mert nincz tőkélletessségők.
De ha el puztitod Wr Isten
mind az hizelkedőket,
noha nem sélnek tégedet,
de te meg rontod mind őket,
el vezted az kérkedőket,

Mert

Mert ha meg nem fólitod őket,
az te igédnek nem hűznek,
kényától az őrők tűznek
sem az őrdőgtől nem félnek,
hanem czak fabadon élnek.
Az igazságnak Istene
nem kedvez ebben senkinek,
meg czuffollya meg meveti
mind az kik czalárdul élnek,
és hamis kenyeret ésnek.
Meg mutatom én magamat
mindeneken Wrnak lenni,
az hamis tudománnakis
kel azkor végének lenni,
az Wr Isten azt beszéli.
Az én el puztúlt népemért,
és ő kőllerűségiért,
az szegények sirásaiért,
és nagy fóházkodásáiért,
fel támadok én árvákért.
Meg mentem az én nepemet,
és meg nyugatom már őket,
tiztán fogom hirdettetni
közöttők az én igémet,
és igaz ismeretemet.

Mint

Mint az preztet Aranyat
és hétszőr tiztúlt Ezűstet,
mellyet tűzben égettenek,
és az földből kű vőttenek,
igy vigaztalom meg őket.
Tarcz meg közöttünk Wr Isten
az te áldot szent igédet,
óltalmaz ez világ ellen
mindenekben Wram minket,
hogy diczirhessűnk tégedet.
Mert látod az Hűtetlenek
hogy mindenűt uralkodnak,
és az ő szerenczeiőkben
minden napon nevekednek,
noha tégedet nem színek.
Ezképpen könyörge régen
Szent Dávid az Wr Istennek,
mert látá vakmerőségét
minden rendbeli népeknek,
hogy Istentől nem félnének.

AZON PSALMVS,
Mindenkor áldom az én Vr. notáia.

SZabadicz meg és tarcz meg Wram
Isten, mert ez földőn immár szent em-

ber

ber ninczẽ, igaz beſéd az embereknél nin
czen, mert tóbire minden ember hűtetlen.
Tudván mert oly nagy hitſágokat ſólnak, egymás kórúl mindẽkor czalárdkodnak, mind hazudnak ő felebarátioknak, ſűvők ſerint és czak abban forgódnak.
Az Wr nyelvőket és ő aiakokat
el ſaggaſſa el tőrőllye azokat,
aiakockal valakik czalárdkodnak,
és nyelvőckel czak nag kevélẽn ſólnak
Ravazſágba bizván á kik ezt mondgyák
hól nyelvőket nagyon fel magaztallyák
aiakokat hazugſágra tanittiák,
az Wr Iſtent nem félik s'nem urallyák.
Az Wr Iſten ezek ellen azt mondgya,
mayd fel kelek mindẽ ember meg látia,
mert ẽn ſőmem az ſegényeket láttia,
Hűveimnek foházkodáſát ſánnya.
Idvözitő ſabaditó mert vagyok,
ſegényeket árvákat óltalmazok,
beſédemben nagy hűſéggel meg állok,
Gonoſokon ezentől bozſút állok.
Meg hűdgyétek az Iſtennek beſédét,
kik váriátok czak az ő ſegitſégét,
mert olly tizták az Iſtennek beſédi,
kiket hűznek az Iſtennek hűvei. Iga-

Igazak és ſintén oly igen tizták
mint az Ezűſt kit földtől el válaztnak,
az ötvőſek kohokban olvaztották,
és hétſőr meg ereztvén tiztitották.
Hatalmaddal tarcz meg minket Wr Iſten,
őrűz minket kegyetlen nemzet ellen,
hogy őröcké kik lẽſűnk igaz hűtben,
meg maradgyunk az te iſmeretedben.
Az hűtetlen és kegyetlen Pogányok
mi kórnűlűnk iárnak mint Orozlányok
az Egyházi feiedelmek gonoſok,
azért győznek az hűtetlen Pogányok.
Lám ezeket Dávid ira verſekben,
Enekinek tizenkettőd réſében,
mikor vólna nyavalyában s'inſégben,
Saul király miat ſámkűvetésben.

PSALMVS 28.

Notáia: Czak te benned Vram Iſten vag.

MOſtan hozzád fel kiáltok felſégés Wr Iſten, mert kőfalő és óltalmom vagy mindenek ellen, tekéncz reám, ne hágy engem nagy veſedelemben, mert úgy vagyok kit temetni viſnek az veremben.

Imádc

Imádságom kiáltásom kérlek meg hallgassad, két kezemet fel emelvén irgalmasson lássad, igaz hűtből az mit kérek énnékem meg adgyad, igéreted szent felséged most meg bizoniczad.

Czudaképpen környűl vöttek most az Hűtetlenek, kik hamissan czelekednek átkozot emberek, főmben nékem szépet szólnak, de álnok ő szűvők, kérlek ne hadgy, hogy ne legyek eggyik ő közzűlök.

Hamarsággal inkáb kérlek hogy őket meg ronczad, az mint iárnak ő földgyokat acképpen meg adgyad, gonozságban el merűltek, azt te igy iól látod, azért nékik nagy sok képpen kérlek meg torollyad.

Am tolatod nog nem vesik az te dolgaidat, meg utálták hátra hadták paranczolatidat, semmi bőczben mert nem tartották az te Szolgaidat: hűsem azért hogy meg rontod mint te tolvaidat.

Azért néked nagy hálákat adok mint W ramnak, mert te nálad helye vagyon én imádságomnak, mondlak téged én erőmnek és én paisomnak, én szűvemnek czak eggyetlen egy bizodalmának.

Nám

Nám te vóltál czak egyedűl nékem segitséggel, és te benned órvendezet szűvem nagy bőséggel, azért téged én diczirlek az én énekemmel, tarcz meg engem kérlek Wram az te Hűveiddel.

Ez Eneket az S. Dávid bé irá könyvében, Diczíretinek hussan nyóltzad nómos réfében, ellenségét ki meg győzé mind egéz élétében, mert ő bizék az Istennek nagy segitségében.

PSALMVS 38.

Notáia: Szánnyad Vr Isten, avagy: Diczirlek téged menybeli Isten.

SOK nilván való bizonyságokkal S. Dávid prophéta, az ő szűvéből az gonoszokat nilván által láttia, fel foházkodván az W R Istenhőz, mikoron azt monda:

Tudom bizonnyal az én szűvemnek ő belső réféből, gonoz embernek ő gonoz ságát bizonyos ielekből. kit én ő benne meg aránzottam Isten ihlesből.

Az első iele gonozságának, vakmerő bátorság, kinek ellene Isten segélme vólna

S nagy

nagy orvosság, de ninczen néki semei elől afféle orvosság.

Reá ha sólnak gonoszságában még ő hízelkedik, bűnben mint sárban disznó módgyára úgyan gyönyörködik, mellyel hűvektől ő gonoszsága inkáb gyűlöltetik.

Igaz beszédek lám nem származnak kű az ő szájából, mert hamisságból és álnakságból czak ő mindenkor sól, ingyen értetni meg sem akaria hogy czelekednék iól.

Nagy hamisságot forgat szűvében fekvén ő ágyában, megállapodot meg keményedet ő gonoz utában, semmi gonoszság ninczen ő nála utállatosságban.

Wram Istenem irgalmasságod mind az Egig vagyon, te igazságod és fogadásod az felhőkig vagyon, te irgalmaddal és ió vóltoddal az föld rakva vagyon.

Sőt igazságod mind fellyűl halad minden magasságot, mint az nagy hegyek fellyűl haladnak minden magasságot, tenger mélysége gondviselésed és igazgatás.

Felséges Isten tartod táplálod te (sod. az embereket, vélek egyemben az barmokatis táplálod őrvőket, vdeie korán áldomásodból

másodból meg adod étkeket.

Azt én czudálom irgalmasságod mely nagy drágalátos, az te ió vóltod te hűveidtől mely nagy kévánatos, hogy ninczen hozzád mennyen és földön senki hasonlatos.

Czak az te szárnyad alá falyamnak Adámnak fiai, az kik valának bűnnek halálnak az előt fiai, szent fiad által őrők életnek már léßnek fiai.

Igen élteted őket házadnak nagy gazdagságával, Szentegyházadnak te tőled való nagy sok iavaival, te bőségednek gyönyörűséges lelki italával.

Ezt azért vallom mert nálad vagyon életnek kútfeie, testi és lelki mi életünknek tőled fűg ereiet, te világodban testben lélekben lát mi szemünk fénye.

Bőséges képpen kérlek teriesszed irgalmasságodat, az kik iól tudgyák szent fiad által te akaratodat, nagy bőven adgyad igaz hűveknek te igazságodat.

Az kevély ember ő lábaival engemet ne nyomion, és gonoz ember az ő kezével meg ne indíthassón, hogy hatalmával

engem te tőled el ne szakazthasson.

Aám el sűllyezté és mind el veszte azokat az Isten, kik álnokságot czelekedtenek az Igazak ellen, kű veretének nem álhatának ő őrökſęgekben.

PSALMVS 42.

MInt kévánkozik á Szarvas az kútfeiekhőz, az én lelkemis uǵ az Wr Istenhőz, te hozzád Wr Isten életnek kútfeiéhőz.

Igen szomiuhot én lelkem az Wr Istenhőz, mikor iutot életnek kútfeiéhőz, és még ielentvén Istennek szerelmehőz,

Kenyerim vóltak énnékem kőnyhúllatásim, és éyel nappal az én óhaytásim, hól vagyon Istenem azt kérdik ellenſęgim.

Lelkemnek ezt meg emlitvén vetém sirásban, mert én mégyek czudálatos haylékban, Anyaszentegyházba Istennek szent házába.

Oly nagy vigaságos szóban és diczíretben, Isteni vallásban és tizteletben, lakozó zengésben, Angyali énekekben.

Siralmas és nagy szomorú vagy te én lelkem,

lelkē, mire vaǵ te nag szomorú énnékem, mire hoǵ háborgatz engemet ô én lelkē?

Czak bizzál nagy remenſęggel az Wr Istenben, mert még bende bizom nagy remenſęggel az én Istenemben, és én vdvözitőmben.

Háborodot meg én lelkem én bűneimben, azért róla emlekezem ezekben, Iordánnak földéről, igaz szent kereztſęgről.

Az alázatosságról Hermon kis hegyéről, uij törvény iöve nékűnk ó törvénből, mélyſęghi mélſęget sok szentek beszédéből,

Szintén miért te ennyére hogy feleitél el, mert iárok én most kőserűſęggel, mikor ellenſęgim vldőznek kegyetlenſęggel,

En czontaim hoǵ mikoron mind meg rontatnak, ackor ők engem meg káromlanak, az én ellenſęgim kik engem háborgatnak.

Ezt mondá az Dávid király imádságában, Istenhőz való bizodalmában, háboruságáról negyvenkét énekében.

PSALMVS 42.

IOllehet naǵ sokat szóltunk Dávidről,

 ő Sól-

ő Sóltár kőnyvének diczíretiből,
mêgis rővideden ßóllyunk Dávidról!
Nagy ßép kőnyőrgéssel vegyed eßedben,
Dávid prophétának diczíretiből,
Hűvek állapattiát ielenti ebből,
En úgy kévánkozom uǵmond Istenhőz,
mint á ßomiú Szarvas folyó kútfőhőz,
ßomorú lelkemnek ő kútfeiéhőz.
Vallyon s' mikor mégyek Wram elődbe,
ßent teremtő Isten te kegyelmedbe,
vallyon s' mikor léßek Isten kedvedbe.
En ßememből kű foly kőnyhúllatásim,
mind éyel és nappal kőséreg lelkem,
és mindenkor búban áll az én ßűvem,
Mert az én ßűvemet igen búsittiák,
az hűtlen ellenség azzal boßßontiák,
hól vagyon Istened ki meg mentene?
Mind ezeket látván és meg gondolván,
kőserűség miat annyéra iutván.
hoǵ ez én testemben már épség ninczē.
Oly nagy ßeretettel és nyáiassággal
Wram áńtozom lenni az lóckal,
az ßent házadban te népeiddel.
De mire immáran oh te én lelkem,
mire vagy ßomorú kőserves ßűvem,
vallyon

vallyon s' mikor léßen az én őrőmem?
Ne kőseregy azért oh te én lelkem,
mert az naǵ Wr Isten én v̌dvőssęgem,
mely naǵ ßép kútfőből legeltet engem.
Azért én oránkent téged diczirlek,
menybéli naǵ Isten benned őrvendek,
nagy ßép énekeckel fel magaztallak.
Te vagy én Istenem és én életem,
én v̌dvőssęgemnek őrőkős fala,
ne feletkezzel el rólam Wr Isten.
őrvendgy azért immár oh te én lelkem,
bizzál életednek meg adóiában,
adgy hálát Istennek v̌dvőzitődnek.
Irta ezt S. Dávid ő énekében,
mikoron bús vala az ő ßűvében,
negyvenkettődik ßép diczíretiben.
Diczirtessęl menyben teremtő Isten,
az te S. fiaddal Iésus Christussal,
és az S. Léleckel őrőcké, Amen.

PSALMVS 54.

Notáia: Mi kegyes Atiánk bólczeségnek Vra.

VR Isten kérűnk az te ßent fiadért,
hoǵ ne kárhoztas minket bűneinkért, ßabadicz minket az te ßent fiadért.
Christus Wrunkért.

Hálgasd meg Isten az mi kéréſünket,
haicz ide hozzánk az te fűleidet,
kegyelmes ßemmel tekinczed népedet,
ne utálly minket,
Mert raitunk vadnak az mi ellenſęgink,
és fel támadtak hatalmas rontóink,
élnűnk nē hadnak kegyetlē ßõßedink,
ßinnel barátink.
De bizodalmunk vagyon czak Istenben,
meg ſegìt minket ő az mi v̊gyűnkben,
és nem hágy minket eſni mi éltűnkbe,
kegyetlen kézbe.
Végre meg fizet mi ellenſęgűnknek,
feiőkre tőlti az kegyetleneknek,
az tőrbe eyti kik nékűnk vétenek,
hogy el veßßenek,
Aldozunk néked azért igaz hűtből,
tiztellyűk az te ßent nevedet ßűből,
mert irgalmas és ió vagy mindeneſtől,
végheteтlenűl,
Meg ßabaditaz minket ellenſęgtől,
kőſerűſęges nyomorúſáginkból,
ßeműnk láttára háborgatoinktól,
és az őrdőgtől.
Dűczőſſęg néked menyben őrők Isten,
ki ßent

ki ßent fiadat kűldéd értűnk teſtben,
hogy meg ßentelne S. Lélek Istenben,
és életűnkben,

PSALMVS 46.

ERős várunk nékűnk az Isten,
és fegyverűnk ellenſęg ellen,
meg ßabadit veßedelemtől,
kik reánk iőnek moſt minden felől,
az mi réghi ellenſęgűnk
háborgat minket,
erővel fegyverrel és czalárdſággal,
és minden nagy hatalmaſſággal.
Ninczen nékűnk ſemmi hatalmunk,
kivel néki ellene állyunk,
viaskodik az Wr érettűnk,
kit az Isten boczátot nékűnk,
ha kérded hogy ki légyen az?
Ieſus Chriſtus az,
Seregeknek Wra, kinél nincz tőb Isten,
annál vagyon az győződelem.
Ha ez világ mind őrdőg vólna,
és bé nyelni minket akarna,
azért tőle ſemmit ne fęllyűnk,
czak Chiſtus óltalmában bizzunk,

nó bátor dűhőskőddyék,
nó fenekedgyék.
ez vîlágnak vra, nincz raitűk hatalma,
Wrunk Christus őtet meg birta.
Meg áll az Istennek Igéie,
és nem álhat senki ellene,
az nagy Isten vagyon mi velűnk,
és ßent lelke lakozik bennűnk,
ha testűnk nékűnk el véß,
ha marhánk el véß,
hirűnk nevűnk, felesęgink gyermekink
az menyorßág meg marad nékűnk.

PSALMVS 57.

IRgalmaz Wr Isten im̃áran énnékem.
irgalmaz Wr Isten immáran eñekem.
mert te beñed bizik Wram az én lelkem,
és te beñed nyugßik Wram az én ßűvem.
Szárnyad alá vetem az én reménsęgẽ,
mîg el múlnak tőlem az én ellenségim,
és mîg el távoznak tőlem én bűneim,
czak te benned léßen Wram én őrőmem,
Te hozzád kialtok hatalmas Wr Isten,
mert ninczen én velẽ ki most iól tehessen,
én ellensęgimtől engem meg menthessen,
és én dol-

és én dolgaimban ki ióra vihessen.
Velem én ß. Atiam nag sok tokat tőtél,
mert menyből énnékem őrizőt küldőttél,
és az én ßűvemben őrőmet ßőrzőttél.
Az hatalmas Isten nagy hatalmasságát
én hozzám boczátá ő nagy igazságát,
és kű mondhatatlan nagy hatalmasságát,
hozzám meg ielenté nagy ió akarattiát,
Nekẽ ellẽsęgim mind az kik valának
fene Orozlányok mind meg rontatána
és te velem lévén ők nem árthatának,
mert el vőtted Wram ereiét azoknak.
De ennek sőlőtte emberek kőzzűlis,
én reám támadtak, keserűsęget, és
hamisságot ßoltak ellenem azokis,
de nem árthatának ez czalárdságokis.
Ezeknék ő nilok és az ő fegyverek
im sem̃i nem egyéb hanem az ő nyelvők,
vermet ástak nékem és ők belé estek,
czalárdságok miat őnnőn magok veztek,
Azért téged Wram én fel magaztallak,
te dűczőssęgedben hatalmasnak mõdlak,
mind ez világ előt irgalmasnak vallak,
és ió akarómnak ên tégedet hijlak.
Kéß most az én ßűvem néked ének-
kéß

kéß most ió vóltodért nagy hálákat adni,
és mindenek előt tégedet vallani,
ßent nevedet néked őrőcké diczirni.
Kely fel azért mostã én nag̃ dűczőssęgẽ,
légy mindenbẽ nékem mostis segitsęgem,
erőtlensęgemben légy én erőssęgem,
és veßedelmemben lég̃ óltalmam nékem.
En fel magaztalom irgalmasságodat,
és mindenkor vallom te igazságodat,
mind ez egéz főldőn irgalmasságodat,
mindenkor hirdetem az te ió vóltodat.
S. Dávid prophéta az ő levelében,
ő Sóltár kőnyvének őtven hét réßében,
kőnyőrőg Istennek kőserűsęgében,
ellensęge előt való rőttőgésęben.
Egyetemben véle az mi ßűksęgűnkbẽ,
nyomorúlt vóltũkbã ez főldőn laktũkbã,
diczirjűk az Istent ő dűczőssęgében,
az ß. Angyalockal énekellyűnk menyben.

PSALMVS 64.

Notáia: Mindenkoron áldom az én Vramat.

MEg halgassad az én imádságomat,
nag̃ Wr. Istẽ én foházkodásomat,
mert czak reád biztam ennen magamat,
tőlled

tőlled várom én minden óltalmomat.
Im rőttőgtet az ellensęg engemet,
tarcz meg tőle kérlek én életemet,
lám te adtad mind testemet lelkemet,
kérlek azért óltalmaz meg engemet.
Czalárdkodnak ő titkos tanáczockal,
tanáczkoznak álnok gondolatockal,
roncz el és óltalmaz engem azoktól,
és azoknak az ő álnokságoktól.
Hamissággal élesitik nyelvőket,
ugymint az ő két-élű fegyverőket,
és meg vonták ßáiokat mint ńeket,
lővőldőznek kőserű beßédeket.
Az ártatlant ők titkon lővőldőzik,
álnoksággal el-halálra keresik,
nagy hirtelen és ßegént által lővik,
mert az Istent czak egyßálné sem fęlik.
Ezek azok kik ßemben ßépet ßólnak,
de ßűvőkben álnokságot forgatnak,
ßegénnek ők titkon mind tőrt hánnak,
ő ßűvőkben ecképpen gondolkodnak:
Lám az mi dolgunkat senki nem érti,
tanáczunkatis eßébe ki véßi,
ßinnel való ßónkat minden el hűßi,
czelekedetűnket Isten sem nézi.

Sockal

Sockal inkáb azért ők gonozkodnak,
álnokságban nagóbban gyorsúlkodnak,
az szegények után ők ólálkodnak,
mindenkoron nagy álnok szűvel járnak.

Te Wr Isten de által lövöd őket,
nagy hirtelen és meg bűnteted őket,
ráiok eyez nagy halálos sebeket,
meg emézted mind testőket lelkőket.

Az ő nyelvők léssen ő el rontóiok,
és halálok az ő álnok tanáczok,
kiért méltán meg szakad az ő nyakok,
mind éltiglen mert vóltanak álnakok.

Ráiok nézvén oly igen czudálkoznak,
az emberekis mind el álmélkódnak,
ő szűvőkben rezketnek foházkodnak,
mert Istentől ily bossú-állást látnak.

Istennek ő nagy hatalmát hirdetik,
tetteményitis ecképpen meg értik,
az Wr Istent az után ókis szélik,
gonozságban magokat el nem hűssik.

Nagy örömmel az Igazak vigadnak,
igaz szűvel az kik ez földön vadnak,
az Istenbenis annál inkáb biznak,
és ő néki mindenkor hálát adnak.

Végét látiák úgy az hűtelleneknek,

ő szűvők-

ő szűvőkben örvendnek dűczekednek,
igazságban és inkáb serénkednek,
kiben élvén minden iót czelekednek.

Sok ének közt az S. Dávid prophéta
hatvan negyed részében ezt bé irta,
az Istenhöz mikor ő fel kiálta,
Isten néki nagy segitségét nyuitá.

PSALMVS 67.

Könyörűly Wr Isten mi raitunk, és te szent áldásodat ad nékünk, te szent orczádnak világosságával, világoszicz mi sötétségünket, hogy téged meg esmérhessünk, mijs bűnősők ez földön, Iesus Christus pogányokis téged esmérienek meg, és te hozzád térienek.

Hálát adnak te néked Wr Isten, minden népek és téged diczirnek, és ez egéz világ örvendöz, és tiztességedre énekel, mert czak te egyedül vagy igaz, s' igazán ítélz népeket, az te Igéd kűteriedet, és minket óltalmaz, hogy mindnyáian el ne vessünk.

Hálát adgyunk most az Wr Istennek, igaz hűtből és tellyes szűből, minden helyen ő

lyen ő ſzent igéiére, ióbbul és ſzaporodik ő népe, Atia Iſten áldgy meg minket, Fiu Iſten áldgy meg minket, ſzent Lélek Iſten áldgy minket, roncz el őrdőgnek hatalmát, és mi bennűnk uralkodgyál.

PSALMVS 70.

Notáia: Tudni hadta Iſten, &c.

SIes nagy Wr Iſten én ſegitſęgemre,
és légy figyelmetes az én beſzédemre,
emlekezzél reá ſzent igéretedre,
haiczad fűleidet én kőnyőrgéſe mre.
Tizta ſzűből Wrã folyamõ te hozzád,
nag̃ bizodalom̃al foházkodom hozzád,
ſzűntelen ő Atiam kiáltok te hozzád,
kérlek kiáltáſom folyhaſſon te hozzád.
Ezen te ſz. fiad meg eskűt mi nékűnk,
hogy te ſz. ortzádat nem rőited el tőlűnk,
ſőt az ő nevében à mit tőlled kérűnk,
mindẽ kétſęgnékűl meg adod mi nékűnk.
Parãczolta nékűnk S. Máthé kőnyvébe,
hog̃ az légyen dolgunk mindeñek előtte,
hogy ſzent orſzágodat az ember kereſſe,
az után à teſti hogy minden meg lenne.
Hűtből tizta ſzűből azért arra kerlek,
téged

téged ſzent Igédből hogy eſmerheſſelek,
tellyes életemben hogy diczirheſſelek,
minden dolgaimban téged nezheſſelek.
Az én életemet tarcz meg ſz. nevedert,
az te ſzent fiadnak kedves ſzerelméiért,
nagy hálákat adok tenéked ezekért,
ha meg halgatz Wram engẽ ió vóltodért.
Nem kérem az végre hoſzſzú életemet,
hogy itt ez világban hizlallyam teſtemet,
és hogy őregbitſem hiremet nevemet,
ſőt hogy diczirheſſem te Iſtenſęgedet.
Világhi életem czak árnyék énnékem,
mint az ſzép folyó viz el múlik én tőllem,
de az te orſzágod őrők lakó helyem,
melyben Ieſus Chriſtus által helyheztettẽ.
Szent fiad vállára rakád bűneimet,
őrdőg rabſágából meg váltál engemet,
érette fiaddâ fogadál engemet,
őrőkőſſê tévél ő érté engemet.
Bizváſt merek én azért kőnyőrgeni,
néked aiakimmal áldózatot tenni,
mint kegyes Atiámmal te veled ſzollani,
minden ſzűkſęgemet és meg beſzélleni.
Az te népeidet Wram imár ſzand meg,
az te oſtorodat tőlűnk immár vond meg,
te nagy

te nagy haragodat ſ. Attám enyhîcz meg Gyülekezetedet immáran épîczd meg.

Rútſágát Wr Iſtẽ bűnűnknek ne nézed hanem ſzent fiadnak halálát tekinczed, és áldozattiának ſzent érdemet nézed, ſzegény fiaidat immár meg ſegéllyed.

Az te iò vóltodért mind örőcké áldűk, irgalmaſſágodértis fel magaztalunk, háládadanſágot távoztas el tőllűnk.

uj és tiszta bűvet teremts már mi benűnk.

Tied légyen Iſten mindenbẽ dűczőſség, az te ſzent fiaddal és minden tiztelſség, S. Lelek Iſtennel egyenlő felſségben az S. Háromſagbã mind örőcké, Amen.

PSALMVS 12.

AZ Izraelnek népe, régenten O tőrvénben, az Ammon pogány népnek eſett vala inſégeben, de meg ſegíte az Iſten, az ő nag bűkſégőkben, és el nem hagyá végyőkben.

Azért nag hálát adván, Iſtennek énekelnek, ő szabadúláſokért, illyen módon őrvendenek, mondgya ezt moſt az Izrael, az ő Iſtenének, mit kegelmes vezérének.

Hogy ha az nag Wr Iſten, velűnk nem lében vala, mondgya ezt az Izrael, mind-

nyáian el veſzűnk vala, hogy ha az mi iő Iſtenűnk, kőztűnk nem léſen vala, bizony mind el veſzűnk vala.

Mikor az hűtlẽ népek, reánk támadtak vala, né talã elevenẽ miket mĩd bé nyelnek vala, midőn az ő nag haragiok reánk fel geriet vala, könnyen meg emésztnek vala.

Aár viz képpen iő vala reánk az ő eresztek, nagy rőttenetes vala haragos fenyegetéſek, már ſzintén el bőrît vala, az ő kegyetlenſégek, ſzertelen nagy dűhőſſégek.

Nem vala emberektől, ſohonnan remenſégűnk, hanem czak te egyedűl lőſ Wr Iſten mi oltalmunk, áldot légy azért mi Wrunk és kegyelmes Iſtenűnk, mi egẽgyetlen egy vezérűnk.

Hog minket meg mentőttél, az ellenſég torkától, az hűtetlen népeknek, reánk ezkorgó fogoktól, mint az mádarat meg mentél az ő nagy hálóioktól, és ſok átnok tanáczoktól.

Meg rontád te Wr Iſten, tőrét az ellenſegnek, meg ſzabaditòia lőſ, te nyomorúlt Hűvetidtek, mind meg ezufolod azokat, az kik ellened élnek, átnok tanáczokat ſzőnek.

Czak

Czak te vag őrők Isten, az mi erős gyámolunk, czak az áldot neved, mindenűt az mi hatalmunk, menynek földnek egy Wrának, mi czak tégedet vallunk, azért mind őrőcké áldunk.

Ezt az S. Dávid írá réghen az Sóltár kőnyvben, az ő Diczíretinek ßáz hußan negyed réßeben, hogy az Hűvek ne essenek kétsęgbe ő v̊győkben, mikor forognak insęgben.

M A S.

Notáia: *Irgalmaz Vr Isten immáran, &c.*

HAtalmas Wr Isten róllad emlekezűnk, minden ßűksęginkben néked esedezűnk, nag bizodalommal te hozzád folyamunk, ßent fiad nevében tőled mindent kérűnk.

Az mi nagy bűneink ugyan el árattak,
sok nyomoruságba minket buritottak,
lelki testi iókra rőstsęget hoztanak,
nagy idegensęget mi ßűvűnkben adtak.

Az te ß. igedhőz vagyűk hidegsęggel,
annak értelméhő merő sőtétsęggel,
ha az te ßent lelked mennyei erővel

lelkűnk-

lelkűnknek homályát el nem v̊zßűk ezzel.

Lásd meg ßűksęgűnket királyi ßékedből, boczásd meg bűnűnket kegyelmessęgedből, oncz az mi ßűvűnkbe az te ßent lelkedből, értelmet adgy nékűnk ßent aiándékodból.

Sem̃i ióra beñűnk erőt nem esmerűnk,
azért czak te néked mostan esedezűnk,
az te ß. Igédhez adgy ßerelmet bennűnk,
az hűtetlensęget v̊zd kű mi kőzzűlűnk.

Az te ß. Igédből hog valamit hallunk,
mi kiczin elménkből valamit érthetűnk,
te dűczőssęgedre maradgyõ meg beñűnk,
az mit nẽ érthetűnk azt ad meg értenűnk.

Igazságnak Wra ki lakol meñyegben,
magad kőtelezted ßent igiretedben,
Ioel prophétának második réßében,
tudgyuk hog meg maradtz mind őrőcké ebben.

Kű őntők ugymond az én ß. lelkemből
az én hűveimre mindeen ióßágimból,
mind kiczinre nagyra lelki testi iókból,
rólam prophétálnak Ifiak igaz hűtből.

Azért kérűnk téged hegelmes Istẽűnk,
az te ß. Igédből mostan adgy minékűnk,

ßűvűnk

ſüvünk ſötétſége rémülvön el bennünk,
az igaz értelem nevekedgyék bennünk.
Ezt nékünk engedgye az Atia Wr Iſtē,
véle egyetemben az fiu Wr Iſten,
és az vigaztaló S. lélek Wr Iſten,
ſüvünkbē lakozzék mind örökké, Amen.

MAS.

Sles én hozzám Iſtenem,
ki vagy lelkemben ſegitőm,
bús ſüvemnek legeltetőm,
emberek közöt életőm.
Im moſt ſüvem hozzád kiált,
buſúlt lelkem hozzád ohait,
az én ſüvem ſoházkodtát,
könyörgeni czak hozzád oktat.
Légy kérlek az én Iſtenem,
életemben és vezérem,
bűnömért ne veſsed lelkem,
ſőt Iſtenſéged hogy diczériem.
Vagy bűnömért kit érdemlenék,
nem akarod hogy el veſsnék,
nagy ſomorú halált ſenvednék,
ha életem nem jóbbittatnék.
Azért Wram mind azokat

és meg ne ſámlállyad őket,
de ſegicz ſegény feiemet,
had dicziriem ſent nevedet.
Igy ez világ ſeránt Wr Iſten
kérünk halgas meg kegyeſſen,
ki igazgaſſon kegyelmeſen,
vezérellyen irgalmaſon.
Panaſolván könyörgöttem,
meg halgatád ſegény feiem,
moſtis nincz nékem kétſéggem,
hogy meg nem látz Wram engem.
Ennékem az én irigyim,
kik vadnak mint veſedelmim,
ők bánnyák elő menetem,
boſſuſággal illetnek engem.
Törnek feiemre azt akariák,
elő mentem ne lenne kévánnyák,
ſüvők ſeránt ohaitiák,
hogy el veſſenek azt ſohaitiák.
En Iſtenem iővel mellem,
üdvöſſéggel ſegélly engem,
az ő kévánſágok ellen,
tarcz meg akaratiok ellen.
Raitam én árvaſágomat
ſegéld gyamóltalan ſolgádat,

igazgassad útaimat,
vezérld jóra életemet,
De ugyan Wram benned bizom,
segítségemet tőled várom,
mert te vagy nékem óltalmom
életemben igazgatóm.
Ez találtaték az földön,
igazságot minden szeressen,
előtted Wram tiszta légyen,
mert mindenek vadnak bűnben.
Azért én gyarlóságomat,
bűn miat erőtlen vóltomat,
ne számláld gonozságimat,
kikkel bántottam atiámat.
Könyörgésemben én tőllem
szent orczáddal és én hozzám
el nem fordúltál Wr Isten,
mert meg halgatz nagy kegyessen.
En undok rút gonoz bűnben
éltem fertelmes vétkekben,
de bizom kegyelmességedben,
nem utálz meg kérésemben.
Sietek szent igéretedhőz,
bizván nagy kegyességedhőz,
folyamom szent felségedhőz,

légy ke-

légy kegyelmes szegény feiemhőz.
Hűtem meg halgatz engemet,
tudom irgalmasságodat,
hallottam kegyességedet,
hogy meg boczátod bűnömet.
Es igaz vagy igéredben,
kit meg esmertem életemben,
hűtemnek reménségében,
nem estem felőled kétségben.
De azért Wram most kérlek,
igazgas engem hogy éllyek,
életemben diczírielek,
hálâdással tiztellyelek.
Ez világon kikben bizom vala,
azok víszát vonznak vala,
míkoron szükségem vala,
én tőlem mind messze vala.
Gyakorta hogy máshoz biztam,
emberekhőz támazkodtam,
életemben meg czalattam,
hirem nevemben gyaláztattam.
En köztők óltalmat nem leltem,
czak te nálad én Istenem,
te vagy én igaz életem,
tarcz véghig igaz hűtemben.

Szent Wram Iesus Christusom
mindenkor vóltál nyugalmom,
mostis czak te vagy gyámolom,
mindenek ellen bátorságom,
Légyen néked nagy dűczőssęg,
diczíret és az tiztessęg,
Angyalok mind az emberek
őrőcké dicírienek tégedet,
Ezer őt száznak felette,
hogy írnának kilentzven egyben,
sőrzé Karáczon hetében,
kér Istentől vígaztaláſt sűvében.

M A S.

NEked kőnyőrgűnk teremptő Istenűnk, te ió vóltodért nagy hálákat adunk, mert te vagy nékűnk életűnk teremtőnk, minden gondviselőnk.
Adg kérűnk téged S. lelket mi-nékűnk,
ki igazgaſſa ióra mi elménket,
hogy tanólhaſſuk az te Szent Igédet,
bólczeſęgedet.
Szentely meg minket felsęges Wr Isten,
és tarcz meg minket minden igazſágban,
hogy éppűlheſſűnk az te Szent Igédben.
és eſméretedben. Hálá

Hálá te-néked menybéli nagy Isten,
hogy bűnősőkőn raitunk kőnyőrűltél,
mert igaz vagy te az te beſzédedben,
és ígéretedben.
Dűczőssęg néked felsęges Wr Isten,
ki egy állatban vagy három személyben,
ki menyben lakol őrők dűczőssęgben
mind őrőcké. Amen.

M A S.

ATía Isten tarcz meg minket,
és Szent Igédben hűtűnket,
roncz meg mi ellensęginket,
és minden kegyetleneket.
Kik az Christust háborgatni,
és Szent Székiből le vetni
akariák őtet rontani,
ő hűveiben kergetni.
Christus ki vagy Vraknak Wra,
és Czáſároknak Czáſára,
ielenczed Istensęgedet,
és tőrd meg ellensęgidet.
Tarcz meg minden hűveidet,
te Segény kereztiénidet,
hogy diczérheſſűnk tégedet,

tarcz eggyességben népedet.
Oh S. Lélek áldot Isten,
vigaztaly minket ez földön,
légy ielen mi szükségünkben,
és minden kőserűségünkben.
Nevely minket az igaz hűtben,
Christusnak ismeretiben,
végy minket szent szerelmedbe,
és hóltunk után őrömbe.
Adgy békeséget Wr Isten,
az mi vdőnkben ez földön,
mert ninczen nékünk több senki,
Bay vivónk hadakozónk,
hanem czak te Wr Isten.

MAS.

NEz mi reánk Wr Isten kegelmesen,
és könyörűly te népeden,
maidan el fogyunk ez földön,
e meg nem látz nagy Wr Isten.
Árradtak Wr Isten sok insęginк,
az tenger vesedelmink,
nt az vizek könyhulatásink,
meg fokasultak nyavalyáink.
El puztúltak Wr Isten te templomid,
el ozlottanak Iuhaid,
meg kevesedet te sereged,
maid el fogy Wram tizteleted.
Mind ezek most Wr Isten vadnak raisenki nem könyörűl raitűnk, (tunk
gyalázat, szidalom, mi raitunk,
az te nevedért rutoltatunk.
Aly bossút már Wr Isten te nevedért,
viaskodgyál szent Igédért,
az hűtőlen népeket ezért
verd meg Wr Isten te nevedért.
Szidalmazzák Wr Isten szent nevedet,
és czufollyák te fiadat,
el puztittiák őrökségedet,
halgasd meg Wram panasinkat,
Hogy tégedet Wr Isten békeségben
diczirhessűnk mi szűvűnkben,
vallást tehessűnk igaz hűtben,
áldot légy Wr Isten magas menyben.

MAS.

HAlgas meg minket Wr Isten,
tekincz reánk Wram Isten,
ne hadgy el minket insęgűnkben,
halgas meg minket Wram Isten,

El hatalmaztak mi raitunk,
kik ſolgák vóltak kőzöttűnk,
azért néked hűtből könyörgűnk,
Halgas meg minket Wram Iſten.
Áldgy meg minket népeidet,
óltalmazzad ſeregedet,
fel magaztallyuk ſent nevedet,
Halgas meg minket Wram Iſten.
Mutasd meg kegyeſſégedet,
láſſuk irgalmaſſágodat,
ved el mi róllunk haragodat,
Halgas meg minket Wram Iſten.
Ne nézzed ſok bűneinket,
ks meg ne ſámlállyad őket,
te ſent fiadért ſegély minket,
Halgas minket Wram Iſten.
Azt mondgyák az pogány népek,
ninçzen Iſtene ez népnek,
légy ſegitſéggel te népednek,
Halgas meg minket Wram Iſten.
Ved hozzád imádſáginkat,
verd meg mi ellenſéginket,
és meg óldozzad rabſáginkat,
Halgas meg minket Wram Iſten.
Diçziret Attia Iſtennek,

Fiúnak

Fiúnak Chriſtus Ieſusnak,
és vigaztaló S. Léleknek,
Diçzirűnk téged őrők Iſten,
Diczirűnk téged őrők Iſten.

MAS.

HAlgsd meg moſtan felſéges Iſten menynek és földnek ſent teremtője mi könyörgéſűnket, és te viſellyed minden gondunkat, miképpen fogadtad, mert téged vallunk kegyes Atiánknak, az Chriſtus Ieſusban.

Sok ellenſéginк vadnak mi-nékűnk, felſéges Iſten lelki és teſti mi nagy ellenſéginк, kik mi lelkűnkben, és mi teſtűnkben igen kőſergetnek, ne hadgy te tőlled hogy el ſakadgyunk ez árnyék világon.

Te vagy óltalmunk és bizodalmunk, felſéges Iſten, légy mi gyámolunk, ne vig kéſértetbe, de ſegicz minket minden ŷdőben, hogy ne gyaláztaſſunk, mert te:

Czak te egyedűl nyilván iól tudod, felſéges Iſten az mi vóltunkat, nagy gyarlóſáginkat, mely igen légyunk mi erőtlenek minden dolgainkban, ne hadgy te:

Biriad lelkünket és mi testünket, felsęges Isten, tarcz meg gonoztól minden ellensęgtől, adgyad valhassuk az igaz hütöt, hogy légyünk te orßágod, Mert te:

Az Hütötlenek és kegyetlenek, felsęges Isten, semminek tudgyák az te ßent Igédet, azért v̊ldözik te hüveidet, külömb külömb képpen, Ne hadgy te tölled:

Nagy árvaságban és nyavalyában, felsęges Isten, nékünk igérted hogy te minket nem hadtz, kérünk légy velünk, te ß. lelkeddel ßüvünket vigaztalyad, Mert té:

Sokßor mi lelkünk meg kőseredik, felsęges Isten, mert ninczen néki addig bátorsága, mîglen te tölled nem segidtetik, mennyei segidtsęggel, Ne hadgy te tól:

Bizván kőnyörgünk mostan tenéked, felsęges Isten, hogy te visellyed minden gondainkat, iól tégy mi velünk mint fiaiddal ßüksęgünk v̊deién, Mert téged:

Dicziret néked felsęges Isten, és mi Wrünknak te ß. fiadnak az Christus Iesusnak, dicziret légyen az S. Léleknek mind őröckön őröcké, ki vagy állatban egy bizony Isten, kőnyörűly mi raitunk.

MAS

MAS.

Notáia: Mi kegyes Atiánk kit &c.

HAicz meg Wr Isten keǵes fűleidet,
ő imádságokra Kereztieneknek,
fogaǵad kérünk naǵ kőnyőrgésünket,
te ßolgaidnak.

Az menyorßágból nézz alá Wr Isten,
te ßent Igédnek ad világosságát,
és távoztasd el az mi ßüveinkből
tévelgésünket,

Kegyessęgedből boczásd meg bűnünket,
óldoz meg bűnnek kőteléből minket,
kőnyőrűly raitunk és óltalmad alá
helyheztes minket.

Te nálad-nélkül pokol az mi helyünk,
te nálad nélkül kárhozatra megyünk,
kérünk léǵ velünk mi az menyorßágra
hogy viseltessünk.

Te Iesus Christus igaz világosság,
élet és őrőm ió erős bátorság,
ki az halálból az te ßent véreddel
minket meg váltál.

Olcz bé elménkbe kérünk ßerelmedet,
az mi ßüvünkbe te adgy igaz hűtet,

őregbicz bennünk az atiafiuj
szent szeretetet.
Az S. Léleknek adgyad aiándákát,
igaz vallásra engedgy bátorságot,
az mi testünknek ved el undokságát,
te szent Igéddel,
Az czalárd őrdög légyen távoly tőlünk,
kinek ereiét te mind el rontottad,
de menyoßágból légen mi mellettünk
te segitséged.
Dűczősség légyen az őrők Atiának,
dűczősség légyen néked ő fiának,
ki S. Léleckel uralkodol moſtan
és mind őrőcké.

MAS.

SEmmit ne bánkodgyál Chriſtus s. serege, mert nem árthat néked senki gyűlölség, noha ez világnak raitad dűhősség, nem hágy téged szégyenbe Chriſtus ő felsége.

Királyi nézet vag noha te kiczin vag, az Atia Istennek bizony te kedves vagy, ő szent fia által immár te-is fiu vagy, minden dűczősségben hűdgyed hogy részes vagy. Hogy

Hog ha te igazán az Chriſtusbā bizol hűdgyed hogy lélekbe Isteñél meg hizol, ha Chriſtus vérében igazán hűttel isol, hűdgyed hog őrőcké meg nē sōiuhozol.

Akar mint haláſon az őrdög utánad, az ő tagiaiban dűhősködgyék raitad, mind tőrrel fegyverrel sieſſen utánnad, ha Chriſtusban bizol néked az sē árthat.

Raitad seműt nē fog az pogány ellēség noha nehéz néked az rőttenetesség, bátor kontzra háñyon az hűtlen ellenség, fel támazt az Chriſt⁹ néked nag remēség

Oltalmazza Chriſt⁹ az ő s. Egyházát, miként az iő páztor az ő iuhoczkáiát, valaki halgattia az Chriſtus mondáſát, viſeli mindenkor sorgalmatos gondgát.

Sies moſt mi hazzánk Chriſtus segély minket, az te szent Igéddel nevellyed hűtűnket, az te szent lelkeddel biriad életűnket, hogy minden dolgunkban diczirheſſűnk téged.

Igaz fogadáſod és minden beſéded, nyilván vagyon immár minden dűczősséged, ne had el puztúlni ez kiczin sereget, kiért á kereszt-fán vallál nag kénokat,

Ne néz-

Ne nézzed Wr Isten ez világ vakságát, te nagy ió vóltodról hálâdatlanságát, az te Igéd ellen ily nagy káromlását, nézzed az Christusnak ártatlan halálát,

Ved el már mi rólunk az sok ellenséget, ved kű mi kőzzűlűnk az sok gyűlölséget, essenek nagy ßégyenbe mi ellenségink, az kik meg tagadgyák az te dűczőséged.

Senkiben nem bizik az Anyaßentegház, hanem czak te benned ki minket oltalmazz, és igazságoddal mindenkoron táplálz, és ßent beßédeddel minket meg vigaztalz.

Hálát adunk néked menybéli nagy Isten, ki vagy egy állatban és három ßemélyben, ne hadgy meg rőttennűnk az kőserűségben, halálunk v̊deién ne eslűnk kétségbe.

M A S.

FElséges Isten mennek földnek Wra,
és embereknek kegyelmes vezére,
minden állatoknak kegyes táplálóia,
és éltetőie.

Tége-

Tégedet vallunk kegyelmes Atiánknak,
bűnős emberek mi óltalmazónknak,
Christus Iesusért keges táplálónknak,
gondviselőnknek.
Mostan Wr Isten mi nag nyavalyánkbā,
hozzád kiáltunk kőserűségűnkben,
hogy ne hadgy minket ily nagy ßűkségűnkben, árvaságunkban.
Igéretedet tellyesicz meg raitunk,
hogy diczirtessęk ß. neved kőzőttűnk,
ne őrűllyenek pogányok mi raitunk,
te légy mi velűnk.
Roncz meg Wr Isten az Bálványozókat,
kik hatalommal kergetik lelkűnket,
és kik ezufollyák az te ßent fiadat
Christus Wrunkat.
Atia Istennek őrőcké dűczőssęg,
és az Christusnak adassęk tiztessęg,
az S. Léleknek egyenlő méltoság,
menyben dűczőssęg.

M A S.

O Mindenható Isten, ki az te kegyessęgedből, az te ß. Igédben, magadat meg ielentéd, az te akaratodat hűveidnek kű

nek kű ielentéd, hogy téged esmériűnk, és őrőcké diczíriűnk.

Kőnyőrgűnk mostan néked, boczásd meg bűneinket, óltalmaz meg minket, minden-fęle gonoztól, őrdőgtől, és az bűntől, az haláltól, és kárhozattól, az Iesus Christusért, mi meg ßabaditónkért.

Hűveidet óltalmazd, kik tégedet fel magaztalnak, és czak benned biznak, minden nyavalyáiokban, hogy az hűtetlen népek, meg esmeriék hatalmasságodat, és az te hűveid őrőcké tiztellyenek.

Dicziret az Istennek, Atiának és Fiúnak, és az S. Léleknek, az egy bizony Istennek, kit diczírnek menyegben, ßűntelen az nagy Angyalok, ier mijs diczíriűk, mert irgalmas mi nékűnk.

M A S.

KEgyelmez meg nékűnk nagy Wr Isten, ne hadgy minket el veznűnk bűnűnkben, kik mindenkor bizunk ß. nevedben, bűnűnk ßerént ne bűntes tőmlőtzben.

Hűtűnk erőssődik dolgaidból,

mert

mert meg hozád népedet fogságból,
Sidó népet Babyloniából,
el nem hagyád irgalmasságodból.

Az te népeidnek vétkét ved el,
és fedezd bé fiadnak érdemével,
mert ßent fiad meg válta vérével,
nem akara el veznűnk bűneinkben.

Távoztasd el rólunk haragodat,
tèricz hozzánk irgalmasságodat,
ßabadicz meg az ßegény foglyokat,
kik neuedért hordoznak vasakat.

v̂dvezitő Isten kérűnk téged,
ielennyék meg raitunk kegyessęged,
távozzék el rôlunk gyűlőlsęged,
légyen velűnk az te ßent felsęged.

Nemde őrőcké haraguzolé?
firól fira nemzetről nemzetre
az te nagy haragodat nyuitodé?
és reánk haraggal tekintezé?

Vallyon egyéb náladnál ki vólna,
hogy fogságból kű ßabaditana,
hanem czak te Istennek ßent fia,
ki magadat adád nagy fogságra.

Czak te magad vagy felsęges Isten,
őrők élet az hűv emberekben,

mellyet

mellyet kinek ha te adtz éltében,
győnyőrkődik te Istensęgedben.
Mutasd már te irgalmasságodat,
kegyes Isten és te ió vóltodat,
ad esmernűnk az te ſent fiadat,
ki kedvéiért mutasd meg magadat.
Halgathassuk az te ſent Igédet,
és hűhessűk te igéretedet,
adgyad nékűnk te békesęgedet
ſabadicz kű fogságból népedet.
Kőzel vagyon az hűvekhőz Isten,
és nem múló képpen ió kőzinkbe,
s'mind őrőcké lakozik ſűvűnkbe,
nem hágy esnűnk az hűtőtlensęgbe.
Ha mi hűſſűk hogy Isten irgalmas,
és mit igért meg adni hátalmas,
hogy ſent fia előtte iutãlmas,
ellensęgűnk nem léz diadalmas.
Menyből nékunk ſent fiu adaték,
tizta ſűztől földön és ſűleték,
ṽdvőssęgnék váltságnak mondaték,
ki általl Isten velűnk békéllék.
Hidgyűnk azért az Christus Iesusban,
ne maradgyunk Bálvány-imádásban,
nem hágy minket Wr Isten fogságban,
és nem

és nem adgya népét nagy rabságra.
Kérűnk téged kegyelmes Wr Isten,
téricz hozzád erőtlensęgűnkben,
ne néz minket az mi bűneinkben,
czak tekincz ſent fiad érdemében.
Atia Isten, váltó fiu Isten,
vigaztaló S. Lélek Wr Isten,
néked őrők dűczőssęg menyegben,
mert mit kértűnk meg adtad lelkűnkbẽ.

M A S.

O Mint kőseregnek most az Kereztiének, ninczen ő nékiek semmi békesęgek, mert el hatalmaztanak az sok hűtőtlenek.

Kik az Iesus Christust el nem ſenvedhetik, és az ő ſékiből őtet el le vetik, az ő érdemében hűtőket nem vetik.

Egy felől kőrnyűlűnk az ſent érdemesek, más-felől pediglen idegen nemzetsęg, kiknek az Wr Christusnak ſolgai nevetsęg.

Szidalmazák ezek az Christusnak nevét, nem kűlőmben tartiák mint eretnekeket, az kik az Christusban fondálták hűtőket.

Ne

Ne hadgy azért hatalmas Wr Iſten,
mert az te népednek ſegitſége ninczen,
ninczen óltalmazóia feiedelme ninczen.
Hog ezt meg értheſſe Chriſtusnak Egháza, hogy czak te vagy néki kegyelmes Iſtene, és minden árváknak kegyes táplá-
(lóia,
Diczírteſſél Atia mindenható Iſten,
és az te ſent fiad veled egyetemben,
az S. Lélek Wr Iſten örökkön örökké.

M A S.

EMlekezzél Wr Iſten hűveidről,
kik kiáltúk te hozzád ſűkſégűnkbe,
viſely gondot nyomoruſáginkról,
örökké való Szentegyházadról,
Adgyad nékűnk mindenkor életűnkbe
az kenyeret mely vagyon ſ. Igédben,
kiről ſóltál ſent lános könyvében,
mellyel élűnk örökké életűnkben.
Ne hadg minket Wr Iſten ſóiuhoznűk,
az élő viz adaſſék moſt mi nékűnk,
mely viz után ſoha nẽ ſomiuhozunk,
de te benned örökké örvendezűnk.
Az kik hallyák Wr Iſten ſent Igédet,
itt meg

itt meg értik mindenben te kedvedet,
ſent fiadért kegyelmeſſégedet,
hogy czak közlőd vélek örökſégedet.
Adgyad nékűnk moſtan S. Lelkedet,
ne halgaſſuk heában ſent Igédet,
de tiztellyük örökké ſent nevedet,
és diczíriük örökké felſégedet.
Diczírteſſék az Atia Wr Iſten,
ó Igéie az Fiu Wr Iſten,
egyetemben S. Lélek Wr Iſten,
S. Háromſág egy bizony örök Iſten.

M A S.

NE hadgy el eſnem felſéges Iſten kegyelmeſſégedben, te ſent fiadért légy ſegitſéggel ne eſſem kétſégbe, mert minden felől látod Wr Iſten vagyok kéſértetes.
Az Irás rólad felſéges Iſten bizonnyal azt mondgya, hogy valakinek te benned vagyon bűve bizodalma, az ollyan ember meg nem ségyenül, mert te vagy óltalma.
Gyermekſégemtől fogván Wr Iſten mind ez ideiglen, téged hidtalak én ſegitſégül minden ſűkſégemben, moſtañis
nin-

ninczen tőb bizodalmom sem meñyen sem földön.

Bizony nem tudom kihez folyamiam egyébhez náladnál, mert nincz igazság és irgalmasság teremtet állatnál, szüvẽ fajdalmát senki nem tudgya Wram tőb náladnál.

Akar mint hánnyam vessem elmémet felséges Wr Isten, ha vigaztaláſt sohúl nẽ lelek kőserűségemben, hanem te benned felséges Isten te igéretedben.

Ninczen szüvemnek tőb bizodalma Wr Isten náladnál, valamig győtrez szabad légy velem czak ne haragudgyál, mint kegyes Atia fiát úgy dorgály czak hogy meg ne utály.

Czak te egyedül vóltál Wr Isten énnekem gyámolom, nagy fáidalmimban és romlásimban az én vigaztalóm, ne hadgy el esnem meg végyenülnőm kegyes óltalmazóm.

Az szegénségnek nagy késerteti engemet szorongat, kár-vallásimnak bánattia ízgat, betegség tántorgat, mind az által czak tetőled várok Wr Isten óltalmat.

Irgal-

Irgalmasságnak Wra Istene és erős kútfeie, kinek szemei ez földre néznek nyomorúlt szegénre, hozzád kiáltok légy segitséggel minden szükségemben.

Mely nagy őrőmem és bizodalmom nékem ezen vagyon, hogy igéreted mint drága zálog én szüvemben vagyon, Christus Iesusért engem meg halgatz azt bizonnyal tudom.

Azért kőnyőrgők s. felségednek mint ió Istenemnek, én teremtőmnek és megváltómnak s. ỽdvőzitőmnek; hogy légy kegyelmes te szent nevedért az én bűneimnek.

Tudom előtted ugymint magamban bűnős ember vagyok, de Christús Iesus szent fiad által nálad kedves vagyok, mert ő általa te fiad vagyok örökősöd vagyok.

Iclencz meg hozzám felséges Isten kegyességedet, és végheteten kegyes Atiai te nagy szerelmedet, hogy tellyesicz bé kőnyőrgésemet szent igéretedért.

Ad meg Wr Isten te s. fiadért az mit tőled kérek, szent fiad által tellyes szüvemből kiért most kőnyőrgők, mert czak te ben-

benned bizom Wr Isten mîg ez testben élek.

Szűletet után ezer őt ßázban és az hetven őtben, Pűnkőst havának első hetében ßerzék ezt versekben, az nagy Istennek kőnyőrőg igyen kőserűsęgében.

N A S.

Kőnyőrgűnk néked Ißennek ß. fia, nyomorúltaknak te bizony óltalma, immár vigatz őrők menyorßágban, tekincz reánk Christus Iesus meg nyomorúltakra.

Szertelen igen meg rontot minket az Pogányság, el hagyot minket minden hatalmásságh, vagyunk immár sokaknak bozßuság, lég mi-nékűk Christus Iesus mindenben bátorság.

Istállokat te ßent templomodban, czináltanak te bozßuságodra, kiben kéßek minden gonozságra, tekincz mostan ß. Atiáddal nagy nyomorúltakra.

Oltalmazd meg kereztién népedet, roncz meg immár az pogány népeket, kik foglalnak bűnben sok v̂dőket, tilcz meg

meg im̃ár Christus Iesus ßertelensęgeket.

Lég mi-nékűnk kegyelmes Királyunk, ne birassęk pogánytól orßágunk, és ne nézzed az mi bűnős vóltunk, ß. Atáddal Christus Iesus emlekezzél mi rólunk.

Te hűveid mi hozzád kiáltunk, igaz hűttel te hozzád folyamunk, pogányságba élni nem akarunk, meny-orßágba vralkodni te miattad bizunk.

Vigaságos v̂dőket adgy érnűnk, ßolgaidnak kik téged tiztelűnk, ßent Atiádnak mondásában iárũk, bátorságot adgy mi-nékűnk ellensęgen vennűnk.

Segedelem te tőled adassęk, hogy diczirien tégedet az kőssęg, hozzád illik az bizony Istensęg, mert te-néked esedezik egéz Kereztiénsęg.

Te népednek légy óltalmazóia, téged kérűnk Istennek ß. fia, énekellyűk néked vigaságban, S. Atiáddal S. Léleckel ki vagy meny-orßágban,

M A S.

Czak te benned Wram Isten vagon bizodalmunk, mert sem éghen sem az fő

az földön nincz több reménſegünk, azért hálgas meg minket, mert néked könyörgünk, és tekincz le magas menyből könyörüly mi raitunk.

Légy vezérünk kegyes Iſten légy erős hadnagyunk, légy kő-várunk légy paiſunk legy minden óltalmunk, ne mondgyák azt az pogányok hogy ninczen Iſtenünk, ne káromlyák boſſuſagra ſ. nevedet értünk,

Oltalmazz meg moſtan minket minden ellenſegtől, támadgy mellénk mert igérted magad ſegitſegül, ſabadicz meg immáron az hűtődenektől, hogy dizirünk mindenkoron téged igaz hűtből.

Ved el rólunk kegyes Iſten ez nág ſok inſeget, mert látod hog mind Pharahók moſtan az fő népek, lágyisd hozzánk mint az viazt ő kemény ſüvőket, hog leheſſünk mi ő vélek lélekbe éggyeſek.

Ezt engedgyed Atia Iſten az te ſ. fiadért, az meg váltó mi Wrunkért az Ieſus Chriſtuſért, kit boczátál ez világra halálra bűnünkért, és meg áldál mind örőckè minket ő kedvéért.

MAS

MAS.

MEnnyei felſegnek Wra és Iſtene, ki vagy mindeneknek gondgya viſelőie, és az embereknek kegyelmes Iſtene, ſüveknek értőie és meg ſentelőie.

Orſágodban élvén vigyázz mindenekre, kik téged tiztelnek az emberi teſtben, minden ſüveket látz noha lakól menyben, kezeidben tartod hűveket hűtőkben.

Reámis Wr Iſten vesd ſent ſemeidet, hog minden dolgomban diczirielek téged, áldgyam magaztallyam te ſent felſegedet, kiért meg nyerheſſem az örők életet.

Irgalmaſſágodból tób kezed feiemre, teriezd kű Wr Iſten az meg ſenteléſre, felſeged áldáſát veheſſem feiemre, és vdvőſſegemet te tiztelſegedre.

Czak te lágyitod meg az én kemény ſüvem, miképpen az Nap-fény meg melleghit engem, úgy az te ſent lelked meg vigaztal engem, minden háborúból kű igazgat engem.

Látogas meg engem Királyi ſzékedből, és ſzentely meg engem Iſteni kedvedből, hogy én kárt ne vallyak az ſzép őrőkſęgből, az mellyet igértél Chriſtus érdemé-(ből.

O mely czudálatos Iſten az te dolgod, az te tanáczidban ninzen néked tárſod, mind ez világ gongyát czak egyedűl birod, embert te oda vizſ ahovâ akarod.

Raitam az Sátánnak hatalma ne légyen, az te ſzent Angyalod én mellettem légyen, valahól én iárok engemet őrizzen, hozzám én Iſtenẽ iſy ſzerelmed légyẽ.

Iutalmát meg adod mindennek v̊dővel, oly gond-viſelő vagy hogy el nem feleited, bé irod neveket mind az élő kőnyben, hogy kik mint tizteltek ez főldőn éltekben.

Nagy gondod vólt Iſten őrőcké Hűvekre, engemetis iry bé ſz. élő kőnyvedbe, hogy mikoron iutok ſzined eleibe, meg ne ſzégyenűllyek az meg uijúlt teſtbe.

Czak te-néked Iſten légyen az dűczőſęg, főldi emberektől adaſſęk tizteſſęg, mert czak téged illet az mennyei felſęg, őrőc-

őrőckőn őrőcké légyen nagy dűczőſſęg.

Te vagy czak egyedűl óſtalmunk vezérűnk dűhős őrdőg ellen nagy erős gyámolunk, akaratod ellẽ mi meg nem bántatunk, mert mi te ſzántáſid kapáláſid vagyunk:

Oly nagy gondom erre mint kedved lelheſſem, te ſzent felſęgednek nevét hogy tiztellyem, az emberi teſtben mîg léſzen életem, addig kel kereſnem az én v̊dvőſſęgem,

Az Saár és az viaz mikor le tétetnek, az Nap-fęny egy-aránt ſzolgál mind kettőnek, az eggyik meg lágyúl máſik meg keményűl, ember vődd eſzedbe mert pelda hűtődről.

Irván ezer őt ſzáz és nyóltzvan háromban, ez éneket ſzerzék Munkácznak várában, tizta ſzűvel adák ezt vigaztalásban, nevét nem titkollya verſeknek feiében.

AZ IAMBOR KEREZTYENI *életről.*

PSALMVS 1.

BOdog az ollyan ember az Iſtenben, ki gonoſzoknak nẽ ment tanáczok-

 ba,

ba, kegyetleneknek nem iárt ő utokba,
hamis ítélet nem forgott száiába.

De az Istennek Igéiét halgattia,
erre főképpen vagyon minden gondga,
erre néz néki mindenden akarattia,
ezt éyel nappal szűvében forgattia.

Mint az folyó-víz mellet szép termő-fa,
mely leveleit az hideg nem bánttia,
ő vdeiében gyűmölczét meg adgya,
ió szerenczésen léßen minden dolga.

De nē úg léßen mint azoknak dolgok,
kik az Igéről nem viselnek gondot,
mint az szél hínti széllel az apró port,
ecképpen hánnya Isten el ezeket.

Mindē emberek mikor fel támadnak,
és életekről hogy ők számot adnak,
az Hűvek kőzzűl ezek kű hányatnak,
és végheteten kárhozatra iutnak.

Mert az Hűveknek útokat az Isten
biria forgattia kegyelmes kezében,
az Kegyetlenek ő keményßegekben
veznek és esnek őrők sötétßegbe.

Mikor az Sóltárt az S. Dávid írá,
ebben az Igét mindennek ayánlá,
Bódognak monga az ki meg fogadgya,

Bódogtalannak az ki meg utállya.

PSALMVS 15.

SOkan vadnak most ollyatén embe-
rek, kik azt vélik hogy ők ió Kerez-
tyének, noha feslet és nem lámbor életek,
sőt mindenben Christusnak ellenßegek.

Tőlők azért hogy magunkat ohalluk,
az S. Dávid kérdéßét elő vegyűk,
az Istennek feleletit meg hallyuk,
és magunkat abban igy ióI meg lássuk.

Az Prophéta nagy álmélkodásában
fel kiálta Istenhőz irasában,
Wram ki lakozik te Sátorodban,
ki marad meg az Anyaßentegyházban?

Rővid szóval ki mégen menyorßágba?
és ki léßen az őrők Bódogságba?
monda Isten néki azon órában,
meg felelvén ím-ez képpen szóvában;

Ió életbe az ki magát foglallya,
az Igazat kezével bizonyittia,
Igazságát és ki szűvében tartia,
Attiafiát az ki nem rágalmazza.

Nem téßen ez gonozt Attiafiának,
gyalázattiára nem tőr szomßédgyának,

és nem ád hel't rágalmazó ßóvának,
óltalmazza hîrét Attia fiának.
Vtállya ez ßűvből az gonoz embert,
de bőczűlli az Isten-sęlő Iámbort,
nem eskűßik hamissan baráttiának.
sőt mindenbe vra léßen ßovának.
Soha pénzét úsorára sem adgya,
az Aárvákatis azzal meg nem foitya,
sőt mindenben ő azokat taplállya,
valamit hoz néki keze-munkáia.
Igaz ellen aiándékot nem véßen,
az Szegénnek ő igaz tőrvént téßen,
ki éltében illyetén Iámbor léßen,
meny-orßágba nyilván őrőkős léßen.
Ez éneket az S. Dávid Prophéta
az ő Sóltár kőnyvében el bé irta,
tizen-őtőd réßében bé foglalta,
Isten adgya kővethessűk mint hadta.

PSALMVS 112.

Az első Psalmus notáiára:

BOdog az illyen ember ő lelkében,
az ki az Istent hűßi beßédében,
fęli tizteli őtet igaz hűtben,
S. Dávid mondgya ezt a Sóltár kőnybē.

Ennek mindenkor nag győnyőrűsęge
czak ő Wrában kegyes Istenében,
nincz rőttőgésbe soha az ő ßűve,
mert mindenkoron bizik Istenében.
Noha vétkezik tudatlanságából,
el esik gyakran erőtlensęgéből,
nem marad fel kél hamar az vétekből,
az Wr Istennek nagy segedelméből,
Ennek ez földőn sok Ióßága léßen,
Bővsęg Gazdagság ő házánál léßen,
Isten áldása háza-népén léßen,
kevésből néki minden elég léßen.
Diczirik őtet tellyes életében,
őrűlnek néki ió ßerenczéiében,
kára nem léßen hirében nevében,
mellette léßnek nagy tiztessęgében.
Igen táplállya ő az ßegényeket,
ielesben penig az Kereztyéneket,
senki nem láttia az ő ßűksęgeket,
Isten áldása gazdagittya őket.
Czelekedeti czak az Istentől fűgh,
gazdagságában fel nem fualkodik,
kár-vallásában ő nem boßßonkodik,
hűßi Istentől hogy czak probáltatik.
Támad reáia sok-sęle késertet,

ſok hamis hîr név és gonoz ízenet,
de ſoha ſűve attól meg nem íjed,
Iſtenben bízván ſemmit nem röttöghet,

Vígaztaláſa nagy vagyon ſűvének,
mert erőſſége nagy vagyon hűtinek,
noha reáia ſokan irígykednek,
de ſándékokban elő nem mehetnek.

Sok nyomorúltnak vólt ő táplálóia,
tudgya miczoda az ő hívatallya,
háza-népére ſorgalmatos gondgya,
hogy ſűkſégeket ſenki ne mondhaſſa.

Púztaſágáról ő az Szentegyháznak,
nagy ſűk vóltáról az hűv Tanítóknak,
fő gondot víſel hogy maradékinak,
mennyegbe gyűítſőn Kénczet fiainak.

Az ſegényeknek nag gondgyát víſeli,
ſomiuhoznia nem hadgya éhezni,
Iſtennek akar iő Sáfária lenni,
czak azért akar mindennel iól tenni.

Paranczólattyát Iſtennek hogy fęlí,
nagy verîtéckel az kenyeret éſi,
marháiát adgya és igazán véſi,
auval lóſágát ſaporává teſi.

Iſten beſéde nála nagy gazdagſág,
az kevés lóſág nála nagy ſokaſág,
békés-

békével lakás nála nagy Vraſág,
de nagy ſegényſęg nála Háboruſág.

Kereztiénſegét heába nem hánnya,
akiben az hűt magát meg mutattia,
heában való kereztyénnek mondgya,
kibe gyűmölczét az hűt nem mutattya.

Innét meg értyük Kereztyénſęgünket,
bizonyos ięgyét mi ővdvőſſęgünknek,
mert az Szeretet peczéti hűtünknek,
az nagy Irigyſęg hűtőtlenſęgünknek.

Ezeket irta S. Dávid könyvében,
ſáz és tízen-két ſép Diczíretiben,
hogy az Kereztyént meg eſmerd hűtiből,
kűvűl pedíglen czelekedetiből.

PSALMVS 127.

MIndenek meg hallyák és iól meg tanúllyák, kik ſegedelmeket Iſtentől nem váriák: ninczen Iſtennél tőb ſegítſęg és ővdvőſſęg.

Valamely Városnak avagy háznak népét, Iſten nem őrűzi hűdgyed annak veztét: ninczen Iſtennél tőb.

Czak heába lęſen reggel fel keléſtek, néktek kik Iſtenbe erőſſen nem hűztek: ninczen Iſten.

Ecképpen tőrténik minniáian tű-néktek, munkával bánattal kik kenyeret éztek: ninczen Istennél tőb.

Nagy kőnnyen az Isten ád mindent azoknak, kik czak benne biznak néki kőnyőrőgnek: ninczen Istennél.

Mint az sebes nyilak hatalmas markokban, erőssek az Hűvek Isten óltalmában: ninczen Istennél tőb.

Bódog az ki lelkét hűttel erőssiti, minden ellensęgét nagy kőnnyen meg győzi: ninczen Istennél tőb.

Irta ezt S. Dávid ő Sóltár kőnyvében, ßáz hußon-hetedik ékes énekében: ninczen Istennél tőb segidtsęg és v̊dvőssęg.

PSALMVS 128.

BOdogok azok kik Istent fęlik,
és igaz hűttel kik őtet véßik,
paranczolattiát nékie éßik,
kezek munkáiát kik igazán éßik,
Kezek-munkáiát Isten meg áldgya,
eledeleket meg ßaporittia,
és életeket meg hoßßabittia,
az Igaz útra őket igazgattia.

ő fele-

ő felesęgek hozzáiok illendő,
házokba léßen mint ßép termő ßőlő,
fiai néki hűtben nevekednek,
aztala kőrnyűl mint Olai-fa veßßők.
Meg áldgyon téged az kegyes Isten,
és őregbitsen az Igaz hűtbe,
hoǵ te valhassad v̊dvőssęged menybe,
tégedet vigyen őrők dűczőssęgbe.
Es hogy láthássad fiadnak fiait,
nemzetsęgidnek ßaporodásit,
és Békesęgnek drága gyűmőlczét,
Kereztiéneknek hűtben éppűlésęt.
Ecképpen áld meg embert az Isten,
ki fęli őtet minden v̊dőben,
és az ki bizik ő igéretiben,
támaßßa léßen az ő életében.
S. Dávid irta ezt az Sóltár kőnyvben,
ékessen mondǵa ßáz hußon-nyoltz réßében, mert kellemetes Házasság Istenben, kit meg koronáz őrők dűczőssęg-
(be.

PSALMVS 128.

MIn den hűv Kereztiének meg hallyátok, Mi légen tőkélletes Bódog-
Felyétek Wratokat Istenteket, (ságtok.

Az ő

Az ő paranczólattiát ßeressétek,
Ellyetek igazán kézi-munkával,
Igy éltők iól és igaz bódogsággal.
Tű-néktek felesęgtek házatokban
Szűl iámbor fiakat gyarapodásban.
Kickel meg ékesiti házatokat,
Mint az ßőlő-gerezdek veßßőiőket,
Aztaltok kőrnyűl v̊lnek tű magzattok,
Mint az ßép Olai-fának ékes ágok.
Ecképpen áldgya meg az embert Isten,
Valaki fęli őtet igaz hűtben.
Aldgyon meg tűtőket az őrők Isten,
Ki lakik az tű gyűlekezettekben.
Az Isten ßaporicza Ióßágtokat,
Es adgyon fiatoknak ió fiakat.
Békesęg légyen Anyaßentegyházba,
Vǵ léǵē mödǵa mindē ember bizvā.

PSALMVS 133.

MEly igen ió légyen az Egyenessęg,
Halyuk és érczűk iól meg Kerztié-
Meg irta nékűnk ezt S. Dávid király, (ēk.
Miképpen áldgya meg ezeket Isten,
Kik őtet fęlik mint kegyes Attiokat.
Es ßeretettel ők egy-máſt halgattiák.

Atia

Atiafiusággal és akarattal,
Ió ßűvel léleckel vadnak egy-máshoz.
Meg áldgya ezeket az őrők Isten,
Ha ők úǵ élnek miképpen meg hadta.
Az igaz Hűtben és Ió-életben.
Naǵ Eǵenessęgben áldot Erkőlczben.
Kegyessen élik ezek ez világot,
Nagy békesęgben és io ßerenczében.
Nincz harag ő kőztők nincz vißa-vonás
Nincz háboruság gyűlőlsęges ßóllás.
De minden v̊dőben az nagy Szeretet,
Isteni fęlelem és Bódog élet.
Ez azért ô Hűvek az Egyenessęg,
Kinél iób nem lehet Emberek kőzőt.
Ez ninczen aranyból és gazdagságból,
De Isteni áldásból és adományból.
Kériűk azért Istent hoǵ adgyon nékűnk
Illyen ió Eletet és drága kénczet.
Ezt mondǵa bizoñial mindē Hűveknek,
Kik vallyák az Istent ió igaz hűtből.
Azért ninzen egy iób Egyenessęgnél,
Ha Istent fęlik és egy-máſt halgattiák.
Seghiti ezeket az őrők Isten,
Es őket nem hadǵa sem̄i dolgokban.
Dűczőssęg légyen az Atia Istennek,

F iá-

Fiával egyetemben S. Léleknek.

M A S.

ORők Atia Isten kérlek téged az te ſent nevedért, halgasd meg immáran kőnyőrgésem ſerelmes fiadért, és ad meg énnékem az mit kérek az Christus Iesusért.

Gyakran esedeztem én te hozzád kegyes Atia Isten, reám tekintettél mindenkoron én nag ſűkſęgemben, valamit kévántã meg halgattál én kőnyőrgésembẽ.

Oly nag buzgó ſűből mostis kérlek téged én Istenem, kérlek meg halgassa te ſ. fűled én esedezésem, három ieles dolgot kit kévánok engedgyed énnékem.

Igen kérlek ezen hogy eggyiket ezt ad meg énnékem, te akaratodból ſent Igédet engedgyed értenem, melyből ez világon minden ióra vezérlyed életem.

Pokol az gonoz név utálatos minden embereknél, másikat azt kêrem ez világon hogy adgyad lelkemnek, hogy tiztessęgére én élhessek te ſent felsęgednek.

Sőt az harmadikat én Istenem tőled

ezt

ezt kévánom, hog az én lelkemnek czendezsęgét meg adgyad énnékem, az én életemnek ſűksęgére mindent engegy nékẽ.

Ez én kévánságom mellyet néked mostan meg ielentek, rám ne haragudgyál egy-keveset mégis tőled kérek, kit ha meg nyerhetek ez világõ Bódog ember léſek,

Felsęges Wr Isten ki titkoknak vagy bizony tudóia, mindeneket te tudtz ez világon előb hog nẽ vólna, az én ſűvemnekis kévánságát te tudod mi vólna.

Ennek meg nyerését az Atiától hagyõ az Fiúra, bé tellyesitésęt ſent fiáért hagom az Atiára, S. Lélek vezérlyen ez dologba engem minden ióra.

Czak azt czelekedgyed mind az által az mi néked tetzik, ha te ſent nevednek tiztessęgére kévánságom esik, és v̊dvőssęgére én lelkémnek ha tudod hogy illik.

Istennek ſent neve diczirtessęk őrőckőn őrőcké, az ő ſent Igéie tanúságúl iőiőn népe kőzzé, beñed való bizás menyorſágba tégyen őrőkőssê.

M A S.

MAgaztallyuk az Wr Istent már Hűvek,

vek, ő ßent nevét diczíriűk Kereztiének,
utállyuk meg sokságát bűneinknek,
engeztellyűk haragiát Istenűnknek.
Ióll láttiuk most feienkênt mind harag-
fel geriedvén raitunk boßßu állását, (iát,
bűneinkért nagy sok fęle ostorát,
orßágunknak sok-képpen puztúlâsát.
Czuda testi bátorságban emberek
bé merűltek most minden-fęle népek,
hűtlensęgben és minden czalárdságban,
tobzôdásban és minden búijáságban.
Haragiát az Wr Istennek nem fęllyűk,
fenyegetésęt mi semminek itillyűk,
ióra való intésęt nem bőtsűllyűk,
Prophétáknak ßóvokat nem tiztellyűk.
Azért az ellensęget reánk boczátia,
kivel haragiát raitunk meg mutattia,
édes hazánkat el púztittattia,
egéz orßágunkat el raboltatttia.
Ezeket reánk hozzák mi bűneink,
Istenűnk ellen való rugodásunk,
ßent Igéiének mi meg utálásunk,
és ßént nevével mi nem ióll élésűnk.
Láttiuk hazainknak nagy puztúlását,
az ellensęgnek raitunk nagy hatalmát,
tulai-

tulaidon magunkban uralkodását,
minnyáiunknak ily ßőrnyű puztúlását,
De vallyon mibe tetzik meg életűnk?
Istenűnhőz tellyes ßűből ßerelműnk?
ió vóltáról gyakran hálâdásunk?
ßegényekhőz nagy fűgyelmetessęgűnk?
Orßágunkban sok-fęle ßegényekre
ráiok nézűnk minden nap mi ezekre,
nagy sirással kik néznek lábainkra,
de nincz bennűnk irgalmasság ezekre.
Budosásra iutot mostan ő dolgok,
édes hazáiokból kű budosások,
ßegény árváiockal rabbâ esęsek,
minden-képpen kőserűsęg életek.
Oh mely nagy példa vólna ez mi-né-
ha feiűnkbe fęrhetne è mi-nékűnk, (kűnk
az Wr Isten ez által hijna bennűnk,
mert kévánná ezzelis hozzá térnénk.
Kêrlek azért mind feienként tűtőket,
vegyétek eßetekbe magatokat,
utállyátok sok-fęle bűnőtőket,
keressętek kegyelmét az Istennek.
Az miben látod most más atiádfiát,
ugyan azon meg eshetik te raitad,
ha azzal rád vonßod Isten haragiát.
hogy

hogy ſemminek véled boſſu-állását;
Iobbiczuk azért mi életűnket,
és engeztellyűk meg mi Iſtenűnket,
hogy el távoztathaſſuk mind azokat,
ſzent fiáért tarcza meg életűnket.
Irgalmaſſágából kéſz hozzá vőnni,
az meg térő bűnőſt ő bé fogadni.
kegyelmeſen kőnyőrgőkre halgatni,
őrők dűczőſſęgbe őket bé vinni.
Diczirteſſęk az Wr Iſten mennyegbē,
ſzent fiával egyenlő dűczőſſęgben,
S. Lélek Iſtennel egy hatalomban,
ki meg nyugoſſon minket mi lelkűnben.
Ezer őt-ſzáz hatvan-őt eztendőben,
hires Koloſvárnak ő városában,
Kis-aſſzony napián rendelék verſekben,
kiből diczirteſſęk az nagy Wr Iſten.

M A S.

TEkincz reánk nag Wr Iſten kegyes ſzemeidel, és kőnyőrűly te népeden kiket teremptettél, vedd el rólunk haragodat kit reánk vetettél.

Oltalmazd meg hűveidet ſok veſzedelemtől, kár-hozattól az pokoltól minden ellen-

ellenſęgtől, ſok bűnőktől gűlőlſęgtől minden czalárdſágtól.

Ne erezz minket ez világon fertelmes bűnőkre, ne kőveſſűk az Gazdagot nagy veſzedelműnkre, ki nem bizi űdvőſſęgét te ſzent felſęgedre.

Az te ſzent Aiándékiddal gonoſzúl él vala, mert éltében ſzegényeket nem ſegiti vala, nyomorúlt Lázárnak morſáiát ſem adgya vala.

Imé ezen nag haragia fel geriedet vala, őrdőgőckel ő házából kű vonatta vala, az pokolnak nagy kénnyában temettetet vala.

Erről példát vehetnének az hamiſſan élők, meg térienek mert im láttyák hogy mind el veſzendők, ne légyenek az emberek már gonoſzúl élők.

Diczirteſſęk az Iſtennek ſzent neve őrőcké, ki nagy irgalmaſſágából mi reánk tekinte, dűczőſſęgben az Lázárral minket helyhezteſſen.

M A S.

GOndolkodgyál ember az re bűneidről, Iſten ellen való gonoz életedről,

ről, tudod hoǵ valaha ſzámot adtz azok-
ról, miként az Prophéták ſzóltanak azok-
Es erre fő-képpen gondod léǵen (ról.
néked, hoǵ légyen Iſtennél kedves te éle-
ted, Ióknak életeket mindenbe kővesſed,
gonoſzok erkőlczét ſoha ne ſzereſſed.
Rővid v̊dő múlván gonoſzok el veſz-
nek, mint mezei fűvek főldre le metzet-
nek, réghi ieles dolgok előtted légyenek,
Iſten tőrvényének ezek engedtenek.
Ki vala hatalmasb az egéz világon,
Nabuchodonozor Babyloniában,
nem akara iárni Iſtennek utában,
azért változtatá barom ábrázatban.
Az ő ſzent Igéiét mert káromlya vala,
magát Iſten gyanánt imádtattia vala,
az hatalmas Iſten úgy meg verte vala,
mert hét eztendeig ſzénát rágot vala.
Sennacherib ehez haſonlatos vala,
ſzántalan népében úgy el bizot vala,
egéz Sidóſágot el rablotta vala,
négy koronás Király le vágatot vala.
Iſtennek intéſęt nem bőczűlli vala,
Ieruſalem várát meg ſzállotta vala,
Ezechias királt benne lelte vala,

egéz

egéz Kereztiénſęg ezen réműlt vala,
Ezekias király imátkozik vala,
Iſten Tőrvényében igen bizik vala,
az Iſtennek népét bátorittia vala,
kiért Iſten őtet meg halgatta vala.
De az Iſten véle ezt mivelte vala,
az ő kőnyőrgêſęt meg halgatta vala,
ſzántalan pogány nép ellene ſzóll vala,
Iſten hatalmával el veztette vala.
Angyalát az Iſten bé boczátta vala,
az pogány táborra mikor iutot vala,
ſzáz nyóltzvā ezeren ott meg hóltak vala,
Király Ninivébe alig ſzalat vala.
Templōban eǵkoron ő el bé mēt vala,
Bálvány Iſteneknek imádkozik vala,
őnnőn két fiától le vágatot vala,
Iſtennek haragia ezt művelte vala.
Azért mind feiēként iǵ láſſūk dolgūk-
hoǵ az mi dolgaīk fordúlianak ióra, (ra,
Iſtent ne gerieſzſzűk ellenűnk haragra,
hogy bé hijon minket őrők Bódogſágra.
Irigyſęg főſvénſęg hűdǵed ott nē léſzē,
az hól az Hűveknek lakó-helyek léſzen,
Iſtennel beſzélni nékűnk ſzabad léſzen,
vigaſág és őrőm ott őrőcké léſzen.

Ezt

Ezt hogy az Wr Isten nékűnk meg engedǵe, ßűksęg hoǵ mindenkor erre gondűk léǵen, Isten segitsęge bizony velűnk léßen, és igazgat minket őrőckőn őrőcké.

AZ HAMISSAN KŐLTŐT szőlláſról, és Rágalmazáſról.

Az Gyſmunda Gyſquardus éneke notáiára:

AZ gonoz terméßet meg romláſáról, tagainknak minden gyarlóſágáról, ſokan irnak meg fogyatkozáſáról, ßóllyunk nyelvnekis rágalmazáſáról,

S. Irásban három gyilkoſſág vagyon,
Szűvben reitet gyilkoſſág eǵǵik vagyon,
Nyelvel való őldőklés máſik vagyon,
az harmadik az Fegyver miat vagyon.

Nincz ártalmasb ez hárõ őldőklésnél,
mint ki Nyelvel meg őletik éltében,
gyaláztatik minden tizteſſęgében,
minden napon hólt-eleven ßűvében.

Bőlcz Salamon iria ezt ő kőnyvében,
Nyelvek hoǵ vadnak Istennek kezében,
Halál és Eélet czelekedetiben,
néha Nyelvel meg ől mi életűnkben.

Iól-

Iól-lehet ez kiczin tag mi teſtűnkben,
de nagy dolgot czekedik mindenben,
ſenki őtet nem tarthattia kőtélben,
czak ki fęli Istent hűven ßűvében.

A nyelv által ßármazik ſok gonozſág,
Arúltatás, Hîzelkedés, Czalárdſág,
hîr-név-veztő ſűllyeztő ſok Gonozſág,
Atia-fiák kőzőt ſok Háborúſág.

Vaǵunk im̃ár moſt oly gonoz v̄dőbẽ,
maradáſunk ninczen tizteſſęgűnkben,
gonoz Nyelvek miat vaǵunk inſęgben,
meg őletnek Iámborok ió hirőkben.

Ez világból kű kell annak már múlni,
ki tizteſſęgében akar maradni,
ha nem akar minden-nap itt kénlodni,
Nyelvek mia nagy gyakorta meg halni.

Mert udvarát Vraknak Királyoknak,
bé tőltőtte ſerege hazúgoknak
hőczűlletek naǵ vagyon Káromlóknak,
tizteſſęgek nagyob mint Iámboroknak.

Edes nyélvők mint méz Hizelkedők-
alhatatoſſágok nincz beſédűknek, (nek,
vagyon naǵ mérge ő kettős nyeluőknek,
meg ód magad az vizre ne vigyenek.

Vadnak olyak kik aiánlyák magokat,
hizel-

Hízelkedő ſzóval baratſágokat,
de ha kű vehetik tőled titkodat,
meg eſik az dinnyét meg ód magadat.
Tizteſſęg adaſſék az oly embernek,
ki zabolát talál az ő nyelvének,
nem akar engedni az terméſzetnek,
inkáb akar engedni az Iſtennek.
Es nem őrűl máſnak nyomoruſágán
ſem czudálkozik más ember életén,
inkáb őrűl más ember tizteſſęgén,
hírén nevén minden ió ſzerenczéién.
Mêg ha máſról néki gonozt mõdand-
el nem hűſzi ſőt ellene mond añak, (nak,
mert nem őrűl más nyomoruſágának,
ez ám terméſzetek az Iámboroknak.
De te czél-czapó mire nẽ nyughatol,
máſnak mint árthas azon gondolkodol,
nem gondolod hoǵ nẽ iót ſzomiuhozol,
mert érte végre bizony pironkodol.
Láſſad azért hogy ne verien az Iſten,
tőkélletlenſęgedért ugyan itten,
mert nem hadgya az Igazakat Iſten,
téged pedig el vezt hamis hűtődben.
Lám hallottad réghi parazt pèldában,
az ki máſnak vermet ás életében,

nem ſok kerűlheti el életében,
maga nyaka belé ſzakad éltében.
Ládé hitvã ember meł nyomorúlt vaǵ,
nyelved miá meł naǵ változásban vagy,
Iámborok kőzt mely útálatos te vagy,
mert az ſzádbã Nyelved néked igen naǵ.
Kőnyű az ſzót ſzádból kű boczátanod,
de azt nehéz az után hátra hńnod,
mint ſzél ollyan az gonoz hîr iól tudod,
illenék azért magad meg tartanod,
Rágalmazó iſmerd meg te magadbã,
meł naǵ vétkek vadnak minden dolgid-
ne itély más embert meg dolgaibã, (ban,
czak magadat viſelheſſed ió módon.
De kegyelmes Biró vaǵ te magadnak,
rőttenetes itéletet téſz máſnak,
nem gondolod gonozſágát magadnak,
hogy Hóhéra vagy az te barátodnak.
Oh átkozot Nyelvnek faitalanſága,
miért vagy Iámbornak nyomorgatóia,
minden Tizteſſęgeknek puztitóia,
magadnakis miért vagy árulóia?
A Kégyoknál, Vadaknál, keǵetlẽb vaǵ,
ki ember rágásban telhetetlen vagy,
ki czak máſnak bűne halgatóia vagy,

az Istennél vay mely utállatos vagy.
Ha teremtő Istenedtől te nem fęlz,
Kárt és ßégyent magadra te el fel véß,
rágalmazást ortzádra mert nagyot véß,
kűssebsęget nyelveddel magadon téß.
Mert emberekis téged meg itélnek,
és Emberek mardosoiának mondnak,
utállatos nevezettel illetnek,
ez léßen iutalma itéletednek.
Azért kérűnk téged hatalmas Isten,
zabolázd meg nyelvűnket itt ez főldőn,
hogy itéleted ne légyen feiűnkőn,
kiért téged minden ember ditsiriőn.

MAS,

Nagy bánatban David mik. not.

MOstan vőttem Wram én ezt eßemben, hoǵ meg halgattál engē kéré semben, nem akartad veßedelmem ezekben. tiztán meg tartottál tiztessęgemben.
Az ß. Irás nem ok nélkűl azt mondgya
bozßúállást ember Istenre hadgya,
mert Isten az őveńt el nem hadgya,
minden háborúból kű ßabadittia.
Sőt ßent Esaias ugyan kiáltia,

Christus Wrunk erőssen parantsollya,
bozßúiát egymáson senki ne állya,
háborúban az egy Istent kiáltsa.
Sokan vóltak ez világon ellenem,
kik nem nézték az én nyomorúlt feiem,
sőt hamis ßóval alázták életem,
mind hamis vólt iól látod én Istenem.
Ackoron én nagy siralmat műveltem,
az Isten előt én tudománt tőttem,
azért átkot nékik soha nem kértem,
mert tizta vólt ßeplő nélkűl életem.
Igen ßentnek ő-magokat alittiák,
csak az én életemet ők rostállyák,
ő-magokat soha meg nem probállyák,
mit rám ßóltak ő-magokban találták.
Isten látá én ártatlanságomat,
meg halgatá én nagy siralmimat,
nem akará azok előt hóltomat,
hogy ne vigadnák az én halâlomat.
Az Herodes nemzetsęg el hóltak,
kik az Gyermekeket kergetni akarták,
életektől hogy már őket el foßák,
az egy Istent ők ezzel boßßontották.
Gonoz ßóval ßándéckal érte vóltak,
midőn ezeket erőssen forgatták,

tizta életemet hogy meg rutitsák,
kivel az Istent igen bossontották.
Nem ió az Istent gyakran kisirgetni,
haragiát embernek feiére várni,
emberre nem ió hamis sót mondani,
mert fog az önön feién az bé telni.
Ezen néked hálát adok én Istenem,
hogy meg tekintetted nyomorúlt feiem,
meg sabaditál az sok sóból engem,
tiztán meg tartottad az én életem.
S. Háromság hálát adok tenéked,
adgyad légyen örök életem veled,
kit kétség-nélkül el várok tetőled,
légyen Ditsiret öröcké tenéked. Amen.

PSASMVS 7. G. Z.

SZám-követésre Dávid mégyen vala,
Semei mikor sidalmaza vala,
kővel és földdel hañgállya vala,
Dávid solgainak ezt mondgya vala:
Ezt én-reiám az Wr Isten boczátta,
hogy sidalmazon néki parantsolta,
hűsem bűneimért reiám botsátta,
azért senki közzűletek ne báncza.
Gondolkodván Dávid király magában
bizik Istennek irgalmasságában,
semmit nem fél, bátor igazságában,
azért illyen könyörgést tőn magában:
En Istenem mindenkor benned biztam,
mint erős kősalhoz úgy támazkodtam
mindenkor sirván hozzád soházkodtam
mikor ellenség mia nyomorottã. (tam
Dúlsúl ellenségem irigységében,
mint egy Orozlány kegyetlenségében
láttia elömentemet mindenben,
azért gyűlől illyen igen sűvében.
Isten te tudod hogy álnok nem vóltam,
az Saulnak vérét nem somiuhoztam,
ellenségi ellen én hadakoztam,
mint feiedelmemet hűven solgáltam.
Légyen Isten bizonságom énnékem,
hogy ha én néki marhájat el vöttem,
vagy tiztességében ött meg sértettem,
tőled Wr Isten bár meg itéltessem.
Ellenségemetis ha meg sértöttem,
valakinek egysör én meg eskűttem,
hogy ha méltatlan ióságát el vöttem,
bátor az Istentől meg bűntetessem.
Raitam essék ellenségim fegyvere,
életemet ám üldözze kergesse,

minden tiztesſegemet el veſeſſe,
ortzámat bátor az ſárban keverie.
Igazſágomban támadgy fel mellettem,
ígaz Iſten álly boſſút érőttem,
mert nem tudom mit ellene vétettem,
azt tudom hog ſokſor véle iól tőttem,
Nám aiánlod igaz itéletedet, (ket,
hogy meg rontaz minden kegyetlene-
óltalmazd meg nyomorúlt feiemet,
hogy ditſiriem mindenkor felſegedet.
Tſak te ítélhetz meg igazſágod ſerint,
te ſűvemet iól látod vólta ſerint,
ítély meg engem igazſágod ſerint,
nem vétettem nékik tudáſom ſerint.
Iól látod Wram ő álnok ſűvőket,
kiért minden nap fenyegeted őket,
mikor hallod kűvől ſép beſédőket,
más felől iól látod álnok ſűvőket.
Szűnyél meg immár ennyi gonozſágtól
én ellenſegem az kegyetlenſegtől,
hog nem rőttenz meg az igaz Bírótól,
az ki maidan ſámot vésen mindętől.
Ha meg nem terendez nag hamarſággal,
Iſtennek fenyegető oſtorával
bizony meg lő az ő mérges nilával,

fegy-

fegyverrel, éhſęggel, és dög-halállal,
Fiat fogadtál vólt az te mehedben,
hamiſſágot vőttél vólt bé ſűvedben,
maid ſűlz bánatot nag kőſſerűſęgben,
kit az útzán karon hordoz őledben.
En ellenem tanátſot végeztetek,
hog Wram haragiát rám ingerlyetek,
hog tſak tű-magatok uralkodgyatok,
de gondolatotokbā meg tſalatkoztok.
Hűſem azt én, hogy ha Iſten akaria,
az előbbi tiztemet meg adhattia,
ha peniglen ő felſęge azt mondgya,
nem kellez, ám légyen úg mint akaria.
Az mely vermet tű én-nékem áſtatok,
az árokba tű-magatok bé eſtek,
mert az ki más embernek áſand árkot,
ónen-maga eſik belé tudgyátok,
Hálát adok Wr Iſten ió-tétedért,
hozzám való nag kegyelmeſſęgedért,
velem ió-tőtt igaz itéletedért,
ellenſęgtől való meg ſabadúlásért.
S. Dávid irta ezt Ditſiretiben,
az ő Könyvének hetedik réſében,
ki méltatlan ſenved boſſút életében,
azt vigaztallya Dávid ez énekben.

VTRA KESzülő EMBERNEK Ditsirete,

Rőttenetes Istennek nagy haragia, not.

VRam Isten ki igértél óltalmat,
Hűveidnek segitsęges nyugalmat,
és útunkban ió ßerentsét ió haßnot
minden nemű dolgunkbã diadalmat.
Látod Wram én űgyekőzetemet,
nem kévánom gonoßúl életemet,
tudod Wram mindenben én ßűvemet
ez mellé kévánod igaz hűtőmet.
Sokat gondol ember ő életében,
ki nem mégyen Isten tiztessęgébe,
de magamat hagyom ßent felsęgére,
akaratom ő ßent akarattiára.
Aegyptomból az Sidók kű iővének,
mert Istennek igeiének hűvének,
kik nem hűnek útokban el veßênek,
az kik hűnek igért főldőn most élnek.
Enged Wram énis úgy hűhesselek,
útaimban soha ne téveledgyek,
de ßűvemben mindenűt visellyelek,
hogy ne légyen helye ellensęgemnek.
Mint Abrahám ßolgaiának ő útát
te Angyalod igazgatá iárását,

azon-

azonképpen visellyed én útamat,
el távoztasd ellensęgem ßándékiát.
Az Tobias Angyala velem iárion,
hegyen, vőlgyen és vizen igazgassor
azon iárnak őkis mert tsak te ßódon,
semminemű emberi akaraton.
Eyel nappal kőrnyűlem úgy forgódgyo
hoǵ az őrdőg engemet meg ne tsally
de ßűvemben mindenkor visellyelek,
hogy ne légyen helye ellensęgemnek,
Ha álmomban el alußom testemben,
mindenkorõ vigyázzak én lelkember
nyugodalmat te adǵ az én elmémben
békesęges gondolatot ßűvemben.
Légyen néked Wram Isten dűtsőssęg,
főldőn meñyen minden igaz tiztessęg
mert tsak tied mindẽ naǵ hatalmassá
foghatatlan kegyessęg irgalmasság.

REGGELI DITSIRET.

Nagy hálaadással notaiára.

HAlát adunk néked mindenható ir
galmas Wr Isten, hogy ez el-múl
eyel meg őrűztél minket kegyelmessen, é
ez maij napot adtad érnűnk ez mi éle
tűnkben.

Kőnyőrgűnk te=néked óltalmaz meg ez naponis minket, te Szent Lelked által igazgassad lelkűnket testűnket, hogy te=kedved szerint viselhessük az mi életűnket

Miként ez világot meg uyétod á Nap=nak fényével, igy sötét szűvűnket meg tiz=títsad s'tartsad homály nélkűl, és világo=sits meg mi elménket az te S. Lelkeddel.

Ne hágy el távoznunk Wram minket az te szent igédtől, §. igazságodnak meg ielentet igaz ősvényétől, ne hádgy el sza=kadnunk semmi ockal az te szent igédtől.

Ad bizonnyal hűnnűnk hogy reiánk nézz minden dolgainkban, tselekedetin=kre, beszédinkre, és gondolatinkra, és ité=let napián elő állunk mind á számadásra.

Enged aztis Wram hogy sélhessük te I=stenségedet, és senkit ne séllyűnk ollyan igen mint te felségedet, hogy semmi do=logban meg ne bántsuk Atiai kedvedet.

Valamihőz kezdűnk ez világi tselekе=detűnkben, mindenkor ez légyen el vé=gezet akarat szűvűnkben, hogy dűrsőítes=sék te szent neved az mi életűnkben.

Aztis meg gondollyuk hogy hasznal=

lyunk felebarátinknak, és miért hog tsak te vag vezére az mi tanátsinknak, adg elő menetelt ió szerentsét á mi szándékinknak

Kegyelmes szent Atiánk segély minket sok fáratságinkban, ez életre való nyug=hatatlan mi nag gődainkban, ne hágy el tsűggenűnk á menyei ióknak dolgaiban.

De minden űdőben leg előbőr te szent orságodat, mi tellyes szűvűnkből követ=hessük te igazságodat, nagy bizonnyal várván ezek után az te áldásodat.

Oltalmazzad Wram éyel nappal mi ér=gény lelkűnket, irgalmasságodból tart meg Atiánk mi gyarló testűnket es ad ér=dög ellen S. Léleckel erősits bennűnkt

Látod minden felől az rémület meg=mézt bennűnket, menyi veszedelem kűzd=geti az Kereztiéneket, tsendeszits el ah=sít sélelműnket és veszedelmünkért.

Mit használ továbba te előtted a bűn=tselekednűnk, és minden napon kűzd vi=gyázásban semmiben épülnünk, segits azért minket minden napon hogy meg=kődhessünk.

Végy óltalmad alá minket Jesus Chri=

minden ůdőben, lég te mi Hadnagyunk és vezérűnk tellyes életűnkben, mîg meg koronázod mi lelkűnket az őrők életben.

Te meg ßánál minket bűnősőket veßet embereket, kik nem érdemlettűk ßent fiadért hogy igy ßeretz minket, és enyi sok ióckal ő érőtte meg áldaz bennűnket,

Azért mîg bé iutunk az őrőmre melyre minket hittál, és az mi Feiűnckel egyê léßűnk az Christus Iesussal, kit igaz Napfęnyűl Hűveidnek te aiandékoztál.

Adgy minden űdőben igaz iámbor lelki-Páztorokat, kik te ßent igéddel legeltessęk az te Hűveidet, te S. Lelked által vezérellyed az mi életűnket.

Ted foganatossâ mi ßűvűnkben az te ßent igédet, rontsad ez világon te az altal az tsalárd őrdőgőt, és ßőrőz magadnak nagy bőfęggel mindenűt Hűveket.

Adgy ió Feiedelmeket, ió Vrakat, iámbor Tizttartókat, Istenfęlő iámbor Polgá- és igaz Birákat. Isteni erőddel igaz az ő tanátsokat.

nag ßűvők ßerint ßerethessęk az nevedet, minden ereiőckel ßolgál-

hassák

hassák te ßent felsęgedet, és ió Tőrvényekkel óltalmazzák az te népeidet.

Irgalmasságodból lég kegyelmes minden bűneinknek, az ßegény rabokat ßabadits meg kik el epettenek, mindē nyomorúltat egyebetis az kik kősseregnek.

Légy kegyelmes Attiok az Arváknak és az őzvegyeknek, légy vigaztalóia az Kóroknak és az Betegeknek, az Vton-iáróknak légy óltalmok és erős vezérők.

Hogy tőled ezeket meg nyerhessűk bo tsásd meg bűnűnket, à ChrIstus Iesusnak ßent véreért halgas meg bennűnket, és az mit igértél ő érőtte ad meg kéréſűnket.

ESTVELI DITSIRETEK.

Hymnus: Christe qui lux es.

CHristus ki vagy nap és világoss
éynek sőtétsęgét el tágyitod,
fęnye vagy Atiád világosságának,
ûtiâba vezérly az Igazságnak.
Kérűnk ßent Isten mostan tégedet,
ez êyßaka óltalmaz meg minket.
lêgyen mi nyugodalmunk te-benned
engedvén nyugodalmas éyet.

N

Nehéz álom minket ne bántſon,
és az ellenſég meg ne tſallyon,
mi teſtünk néki nem engedvén,
te-néked bűnőſſé ne teheſſen.
Almot veheſſenek mi ſemeink,
de hozzád vigyázon az mi ſűvünk,
iób kezeddel ottan óltalmazd meg
Szolgaidat kik téged ſeretnek.
Mi óltalmunk te tekints minket,
el távoztaſd az ellenkőzőket,
bird nagy ióra az te Szolgaidat,
kiket ſent véreddel váltottál meg.
Emlekezzél meg Wr Iſten mi rólunk,
ez nyavalyás teſtben mîglen leſzünk,
ki vagy hűv óltalma mi lelkünknek,
légy ſelen nekünk ne hagy minket.
Dűtſőſég légyen az Atia Iſtennek,
és eggyetlen ő egy Fiának,
az Szent Léleckel egyetemben,
moſt és mind őrőckőn őrőcké. Amen.

MAS.

DRága ſényes menybē lakozó Iſten lelkünk foházkodik hozzád ſűntelen, könyőrög, hálát ád mîg él ez teſtben.

Egek

Egek erőſſegit tſak te forgatod,
Napot, Hóldot raitok te igazgatod,
az ſép Czilagoknak őſvénit te tudod.
Bőltſen mindeneknek follyáſit birod,
ſegitſégül nintſen melletted társod,
ſent dűtſőſégedet máſnak nem adod.
Rendeltél hat napot munkálkodáſra,
ezek mellé éyet nyugováſunkra,
munkában fáradot teſtünk ſámára.
Előſőr Orſágod de hogy kereſſük,
igen parantſoltad el ne feleitsük,
hetedik napotis néked ſentellyük.
Tſendeſen békével minket meg tartaz,
munkánk után ételt bőven ſolgáltatz,
igy ſ. Angyalockal meg óltalmaztatz.
Iſonyu látáſtól, gonoz álmoktól,
őrdőgi hűtetlen tſalárdſágoktól,
hertelen haláltól, háborgatóktól.
Nagy ſépen Angyalid környűl forognak
mikor alűſunkis reiánk vigyáznak,
ſeregenkint tábort környűlünk iárnak.
Végheretlen, áldot, igaz, ſent Iſten,
őrők hálát adunk ezért ſűntelen,
tarts meg. tiztelheſſünk, ſegél ſűntelen.
Szentſéges kezedbe minden dolgunkat

aián

aiánlyuk Wr Iſten, viſely gondunkat,
te-reiád botſattuk minen magunkat.
Egéz életünket ſenteld magadnak,
teſtünket lelkünket, hogy valhaſſanak,
az örök életbe hozzád iuſſanak.
Ditſirteſſél Atia, Fiu Wr Iſten,
örőckön örőcké S. Lélek Iſten,
tellyes S. Háromſág egy bizony Iſten.

MAS.

CHriſtus ki vagy Nap és világ,
menyorſágra út s igazſág,
hozzád kiált mind ez világ,
mert tſak te vagy érte váltſág.
Adámnak bűnős fiaj
mi-és iőttünk imádkozni,
felſégednek hűv Szolgaj,
méltoztaſſál meg halgatni.
Sirván előtted kőnyőrgünk,
botſáſſad meg mi ſok bűnünk,
mellyeckel tſak mais tőlünk
meg bántattál oh Iſtenünk.
Parantſoly meg Angyalidnak,
hogy kőrnyűletünk iárianak,
mindenkor ſtrázán állyanak,
éyel nappal vigyázzanak,

Az

Az ellenſégnek fokſágát
iól tudod Wram ſándékát,
lelki teſti alnokſágát,
ellenkőző nagy táborát.
Reiád hadtuk mi-magunkat,
iól tudod gyarlóſágunkat,
viſeld acképpen gondunkat,
hogy vehеſſük orſágodat.
Segitſégedből mindennek,
teſtnek és fene őrdőgnek,
minden mi ellenſéginknek,
véled álhaſſunk ellenek.
Emlekőzzél meg mi rólunk,
fáradſág után nyugalmunk
áld meg, és édeſsits álmunk,
lelkűnkben adgy vigadhaſſunk.
Oltalmaz tűztől, fegyvertől,
lopó-tolvay-ellenſégtől,
haláltól, fertelmeſſégtől,
gonoz álomtól, vétkektől.
Reggel eſmeg hogy fel kelünk,
háladáſt előtted teſſünk,
mindenkor téged ditſirűnk,
velünk vagy hól ellenſégünk.
Kiért ditſirűnk mindenbe,

hogy sent Atiádnak kedvébe
iutattál ismeretibe,
áldassál azért menyegbe.

HYMNVS,
Deus creator omnium.

FElséges Isten menynek földnek Wra
ki mindeneknek vagy teremtő Atia,
az magas Egnek szépen alkotóia,
és nagy bíróia.

Az mi kedvünkért a szép fényes Nappal
te meg ruházod az Egeket nappal,
és az éyszakán az világos Hóldval,
mint egy lámpással.

Hogy meg nyugosson a mi munkainkból
töredelmünkből és fáratságunkból,
neha peniglen mi nagy bánatunkból,
és siralmunkból.

Nagy hálát adunk kegyes Atiánk néked,
hogy te ez napon nekünk azt engedted
hogy szép békével elnünk te-előtted,
Dútsősség néked.

Immár az éynek az ő kezdetében (ben,
néked könyörgünk Atiánk igaz hűt-
segély meg minket mi könyörgésünk-
ben, áldgy meg lelkünkben, Hogy

Hogy tiszta szűből áldhassunk tégedet,
szép ének szóval ditsíriük nevedet,
józan elmével imádhassunk tégedet
mint Istenünket.

Az sötét éynek reánk jövésében
adgyad hogy lelkünk ne légyen sem
se penig hűtünk tökélletlenségben
és tévelgésben.

Ha az mi testi szemeink el húnnak,
lelki szemeink reád vigyázzanak,
az mi bűneink mind el aludgyanak,
és meg halyanak.

Tarts tiztán Wram testünket elménket,
őrűz meg bűntől álmunkbáis minket,
az álnok ördög ne birion el minket
erő tleneket.

Adgy békességes nyugodalmat nekünk,
és tenen-magad vigyáz Wram értünk,
hogy szép békével légyen fel-keléstünk,
tellyes életünk.

Tégedet kérünk Istennek sent Fia, (tia,
néked könyörgünk mi Wrunknak A-
hogy az mit kérünk S. Lelked meg
adgya, meg confirmállya.

ETEL VTAN VALO DITSIret, az Vitamq; notaiára.

ADgyunk hálát az Wrnak mert érdemli.
Mert mindē gazdagságát velünk közli.
Es mint bő irgalmú kegyelmes Atia
Fiait testben lélekben meg áldgya.
Enekellyünk ennek egy akarattal,
Dűtsőssęg Atia Isten ßent fiaddal.
Ki ételt adtál alkalmas űdőben,
Meg ruháztál mezitelensęgünkben.
Adgyad hogy tégedet meg ismerhessük,
Szent Fiad által tőled meg nyerhessük,
Hogy ßent igéd hirdettessęk közöttünk,
Hoǵ éhel meg ne halyon a mi lelkünk.
Hálát adunk ezekért mint Atiánknak,
IesusChristusnak mint Közben-iáról-
Lélek Istennel egyenlőképpen, (nak.
Ki minket vigaztallyon, mondgyunk
Amen.

EMBERNEK ELETENEK Rövid és bizontalan vóltáról.

O Mely igen rövid vólt látn ez világ
ßintên [illegible] yan az Egen mint az Tsil
[illegible] bé fődőz éy után az nap-világ.
Szor-

Szorgalmatos az Ember ez vil[illegible]
marhát keres, kéntset győit mind [illegible]
azt nem tudgya hoǵ úǵ ül mint [illegible]
El múlattia nagy sokßor az Iste[illegible]
nem gondollya lelkének űdvőssęg[illegible]
őrőgbiti valamint tsak az ővét.
Vsurával, hamis hűttel, tsalárságg[illegible]
mind el [illegible]ßi az másét álnoksággal,
az Istennek nem gondol intésęvel.
Vereitéckel, fáratsággal, naǵ mūkával
éyel nappal úgy futtia nagy gondockal,
azt tudgya hogy őrőcké él ez világon.
Nintsen mostā emberekben ió akarat,
nintsen bizony immáran az ßeretet,
teste lelke tsak az nagy fősvény élet.
Nem kel immár az iámbor Attiaßu,
utállatos az ßegény Istenfęlő,
el vettetet az iámbor bölts Tanétó.
Az sok kintsű, ióßágú, hizelkődő.
mostan kedves embereknél hazudo[illegible]
maidan el fogy az iámbor Istenfęlő
őrők Isten felőtte irgalmas [illegible]ag
im meł sokat el ßenvetz mert na[illegible]
el veztésnek Istene mert tenem [illegible]
Most è világ mindenűt az n[illegible]

[illegible]ntén úgy áll az hayó mint az vízben,
[illegible]árradot ßántalan gonozságban.
Az kik mondgyák magokat Kereztié-
knek, mostá azok bűnöckel bővölköd
[illegible]k, mert tsak nével engednek az Isteñek
Ritkán hallyák Istennek ßent igeiét,
meg gyűlölték néki már hirdetőiét,
mert bé nyelték azt vélik az ßentsęget.
Téry meg azért te ember Istenedhőz,
ragazkodgyál mindenben felsęgéhőz,
ne bízzál már oly igen ez világhoz.
Meg tsal húdgyed, tőrbe eyt az gazdag
ság, el kárhoztat bizonnyal ez tsalárd vi-
lág, ha el vetőd az Istent ki igazság.
Tekéntsed meg ez világnak állapatiát
meg ismered mindenben álnoságát,
mint ha látnád főſvénnek álnokságát.
Mely ßántalan sok Bőltsek előb vóltak
nag Gazdagok, Czáßárok uralkodtak,
mond meg nékē mind ezek hovâ lőttek?
Vraságok, sok pénzek, Gazdagságok,
rmetek, nagy házak, őrekſęgek,
attak űdővel mind el veztek.
[illegible]ert ollyatén az Ember mint az virág
és az fákon erdőben mint ßép zőld ág,
ma ifiuság, holvalra immár agság. Azt

Azt ióll látod hog az víz mely gyorsa
foly, az ki el iő immár víßßa nem foly,
honnan iő, s'hovâ megyen nē tudhato
Az emberis mindēkor kőzelb megyē
halalához mindenkor kőzelb megyen,
temetésęt nem tudgya holot lêßen.
Ez világnak ily hazug ßépsęgének
ne hűdgy te ember beßédének,
tested lelked aiánlyad tsak Istennek.
Ez világon nagy gazdag léz Istennél,
minden ióban élhetz ő felsęgénél,
víßát ne vony tsak az ő beßédének.
Mind ezekre vezérlyen Atia Isten,
és ő véle meg váltó Fiu Isten,
az Szent Lélek ßentelő bizony Isten.

MAS.

Ditsird az Istent mostan oh én lelkem, nótáiára.

LAtod mel' rővid múlandó ez világ
el múlik hidgyed mint ßinte az vi-
rág, mert nintsen beñe állandoság,
Folyása néki álhatatlanság.
Járása űdőnek soha meg nem áll,
mint viznek folyása soha meg nē ßál-
ner

nem kémél senkit meg az halál,
vénséget nem érhetz az ifiuságról.
Nints helye hűdgyed nála kegyességnek,
fázsor ha áldoznális Istenednek,
kik világban ez földön élnek
nála azok semmit nem tetzenek.
Az Bódog ollyan nála mint az Szegény,
mert az Király is halandó mint szegény,
felelő napot ott nem adnak,
ióllehet mindenek azt kivánnák.
Nő azért mint fél ember nyavalyától,
vagy reia következendő fogságtól,
ne félts gyenge sined az hótól,
avagy testedet az déli széltől.
Meg kel bizonnyal kóstolnod az halált,
mindeniket kiket ez elől talált
meg rontot, és senkit nem taplált,
lelkők mert azoknak testőktől el vált.
Meg válol nilván az testi élettől,
gazdagságodtól, házadtól, marhádtól,
szükségedtől, házas-társodtól,
ezeknek rövid nyáiasságától.
Más helyedbe maid nêked állapodik,
ki miat minden semmivé tétetik,
az mit te gyűitöttél el kőltik,

ió bo-

ió borodban földis bővön issik.
Lássad azért ne valy kárt éltedben,
szolgály Istenednek nagy szeretemben,
fösvényűl ne élly itt nagy testbe,
Semmit nem vihetz veled az földbe.
Tégy ióI magadnak míg vagy ez világbã,
tselekedgyél ióI mássalis ez földön,
annak itt helye míg vagy ez földön,
ne kapy ez után lélek váltságon.

MAS.

EMber emlekezzél utólso napodról,
az te halálodnak bizonyos vóltáról,
az te életednek kétséges vóltáról.
Az szent Iráft nézzed mit szól életedről,
bizonyossá tészen te állapatodról, (ról,
az mit az Irás mond nintsen kétség ar-
8. Dávid prophéta életünkről azt mond-
gya, ollyan mint az árnyék az embe-
nek napia, mert hamar el múlik azt
minden ióI láttia.
Ollyan mint az álom embernek élete,
és ollyan mint az fű ki reggel virágzik
de estve hog mêg az tűzre botsáttatik.
Iob patriarcha könyvébẽ azt mõdgya,

az embernek napia mint az béres napia, mert hamar kű telik és iutalmát vária.

Mel kitsin à tsőp viz ollyan az mi napunk, és mely kitsin az mák ollyan mi életűnk, mint Bőlts iráfából ezt meg tanólhattiuk.

Mint az ßéltől hamar az pòr oßoltatik, és mint az kőd Napnak fęnyével veretik, az mi életűnkis hamar végeztetik.

Mint az folyó Kővet az Bőlts azt meg mondgya, ollyan mi életűnk mint hayónak nyoma, mint Madárnak nyoma és az nilnak nyoma.

Ollyan mint az harmat az embernek élete, mely reggel le esik à földnek ßinére, de el ßárrad ottan mihelt az Nap éri.

Mitsoda az élet S. Iakab azt kérdi? ollyan mint az pár h nely kevesé tetzik, de hamar el múlik és hamar enyéßik.

Mit ragazkodol te az te életedhőz? mert niluán te ember nem bizhatol ahoz sem az földőn való ez világi iókhoz.

Nintsen néked ember maradandó helyed, nintsen néked itt maradandó városod, hanē vagyon tsak egy napi lakásod.

Itt hágy

Itt hágy űdeiglen minket az W.r Isten, hoǵ à Iesus Christust tanúllyuk è földőn, ditsiriűk az Istent mindenkoron ebben.

Vigyáz azért ember az te életedben, meg ne győzőn téged őrdőg kisirtetben, kőnyőrögy Istennek hoǵ téged segéllyen.

Tanúllyuk naponként Istennek igeiét, hoǵ az Iesus Christust meg ismeriűk iñét, ennek beßédére ßabiuk életűnket.

Bátorságos ember ki Christust ismeri, nem fęl az őrdőgtől mert Christus segiti, nem fęl az haláltól mert Christus életi.

Had el immár ember à naǵ réßegsęget à naǵ torkosságot, meg rontia te ßűvedet, az naǵ irigysęget, és az nagy rőstsęget.

De vigyáz inkáblan az Wrnak napiára, mert nem tudod napiát sem óráiát annak, azért te mindenkor kéß légy halálodhoz.

Hoǵ ha te ezt téßed illyen ßókat hallaz Iőńetek immáran birni az Orßágot, mellyet én tű-néktek régen ßőrzőttē vólt.

Dűtsősęg Atiának és ő ßent Fiának, és az vigaztaló S. Lélek Istennek, tiztessęget tegyűnk mi feienkint ennek.

A S.

...őzzél az gomorú halál-
...ról, emlekőzzél az halálnak rővid
...ráiáról: Emlekőzzél emberi állat ingyen
nayd meg kel halnod.

Ember el változik mint az mezei vi-
...ág, holval reggel meg virágzik, estvére
l hervad: Emlekőzzél emberi állat.

Mezitelen iöttél az te Anyád mehéből,
földből lőttél, földé ismeg ingyen mayd
el változol: Emlekőzzél emberi állat.

Senki azt nem tudgya holot léßen ha-
lála, az óráiát az ůdeiét senki meg nē tud-
hattia: Emlekőzzél emberi állat.

Azért vigyázzatok mint az Chriſtus
meg mondta, mert nem tudgyátok hoģ
ha reggel avagy estve léßen: Emlekőz.

Az Chriſtus az élet és ő az feltámadás,
z kik őtet hűttel váriák meg nem tsalat-
oznak: Emlekőzzél emberi állat ingyen
nayd meg kel halnod.

Azért ßükſeģ nekűnk ezekről emlekőz
nk, váriuk vigan halálunkra az Iſten-
ßent fiát: Emlekőzzél emberi állat in-
nayd meg kel halnod.

MAS.

MAS.

Oh mint kőſſeregnek, notáiára.

OH te meg halandó emberi nemzet-
ſeģ, ez világban élted mely igen
veßetſeģ, ha te-néked nē kel Chri-
ſtus egy ůdvőſſeģ.

Mit ůződ oly igen ez árnyék világot?
mit kőveted teſti ßorgalmatoſſágot?
miért nem hagyod el a ſok tſalárdſágot?

Tſak foglalatos vaģ hévſágos dolgok-
ban, az réßegſeģben és dobzódáſokban,
kűlőmb kűlőmbféle ſok gonozſágokban

Tudod hoģ az halál raitad uralkodik,
nem tudod meł órában lelkedet kű viſik
valamiként éltél tudgyad meg kérdezik.

Im az Wr Iſtennek raitad nagy oſtora,
kűlſő ellenſeģnek ő nyomorgatáſa,
hírtelen halálnak röttenetes vólta.

Dőg-halálnak mérge látod raitad va-
gyon, mit tudz benne ha mà lelked el kű
múl'yon, Iſten eleibe ſámadáſra állyon?

Mēg ſem eſmered meg az te állapato-
dat, vak merőſeģekre veteted magadat,
mit tſudálod tehát Iſtennek boſſuját?

...y az te êleted ollyan mint az virág,
...agy hamar meg hervad, meg ßárrad és
meg aß, ily haßnot ád néked ez veßendő
világ.

El múlik mint arnyék Ember az te na-
...ood, mint az fűst az pára életed ha látod,
...gy ßőm pillantásbã hoǵ ha êlz nẽ tudod

Ebredgyél fel im̃ár, magad vőd eßed-
...e, had el bűneidet. élly iámbor életben,
...teni fęlelemben, hűtben, reménsęgben.

Naǵ őrőmvel kéßűly az Christus nap-
...ra, mikor el iő hozzád az te halálodra.
...gan váriad őtet ßabadulásodra.

Mert minden insęgből ackor kű ment
...ged, igaz bódogságod meg adgya tené-
...d, ha ő benne léßen hűted, reménseged.

Halálod óráián hijad segitsęgre,
...lkedet aiánlyad hatalmas kezébe,
...idgyed téged vißen őrők dűtsősęgbe.

Kériűk azért mi-és mi Idvőzitőnket.
...alálunk űdeién el ne hadgyon minket,
... adgya minékűnk őrők életűnket.

Ditsirtessęl Atia mindenható Isten,
...z te ßent Fiad veled egyetemben,
...lek Wr Isten mind őrőcké, Amen.

MAS.

MAS.

Notaia: Mindennek teremtől.

MEg értsętek Kereztyének,
kiknek Chistus vezéretek,
ßent Igéie ősvenyetek,
mert őrőmet mondok néktek.
Im láttiátok maradásunk,
ez világon nyáiasságunk,
rővid mi-nékűnk lakásunk,
egy-más-kőzőtt vigaságunk.
Czuda hamar mert életűnk,
változandó az mi testűnk,
de ezen ne kőseregiűnk,
se az Istent ne ingerlyűk.
Hálát adgyunk sőt ő néki,
hogy ő velűnk ezt műveli,
lelkűnket hozzáia véßi,
ez főld tőmlőtzből kű véßi.
Mert végső nap főldből testűnk,
el fel támad embersęgűnk,
ne légyen benne kétsęgűnk,
S. Iob mondgya ezt mi-nékűnk.
Emellyűk fel mi ßűvűnket,
váriuk vigan Istenűnket,
aiánlyuk néki lelkűnket.

hogy ő igazgassон minket.
Lám az Christus meny-országból,
Itéletkor udvarából,
Angyalival Dücsősségből,
mint Bíró le iő az égből:
Trombitálnak az Angyalok,
kiknek szóvát meg hallyátok,
meg romolnak magasságok,
Hegyek, Völgyek, és az Halmok.
Wrunk ackor nagy felséggel,
sok Szenteckel fényességgel,
közép-aránt seregével,
őriz minket kegyességgel.
Békeséggel igy szóll nékünk,
kik ő benne itt mi hüttünk,
Iertek el Atiám áldotti,
drága árron vött Iuhai.
Adom néktek országomat,
velle ősve én-magamat,
hüdtétek Diadalmomat,
vegyétek fel Koronámat.
Ackor mi mind az Iesushoz
Angyalockal mi Wrunkhoz,
vitetünk mi az Szentekhöz,
mint mennyei Seregekhöz.

MAS.

MAS.

573

IEsus Christus Istennek szent fia,
bűnös népnek igaz meg váltóia,
Kerezt-fán szent halálodal
Atiád kedvében iuttatál.
Kőserves kén-szenvedésedért,
kegyelmezz nékem halálodért,
Halállal bai-vívásomba,
biztasd lelkem kű múltába.
Szememnek világossága,
fűlnek mikor meg fogy hallása,
nyelvnek el iő meg állása,
közelget szűvnek fogása.
Budúlni ha kezd én elmém,
el távoznak tőllem seghédim,
ne hadgy ne hadgy oh Christusom,
segély utólsó órámon.
Ez életnek árnyékából,
végy kű halálnak nagy kénnyából,
ördögnek czalárdságától,
óltalmazz álnokságától.
Lelkemnek adgy iő kű-múlást,
kezedbe adom az nagy bizvást,
testemnek földbe nyugovást,
diótódig adgy aluvást.

Az te itéleted napián
állas engem elődbe bátran,
ßô-ßóllom légy ackor nékem,
az életet ad meg nékem,
Mint Igédben fel fogadtad,
eskűvéssel bizonyitottad,
bizony bizony mondom néktek,
Igémbe léßen élettek.
Ha azt tű meg tartandgyátok,
nem foithat meg soha haláltok,
és ha ßintén most meg haltok,
czak álom léßen haláltok.
Az én hatalmas kezemmel
abból kű hozlak nagy őrőmmel,
orßágomba tű lakoztok,
őrőkős meg maradástok.
Velem léßen maradástok,
kit czak én ßőrzőttem néktek,
változik kőserűsęgtek,
Bódogság léßen tiétek.
Enged nékűnk mind ezeket,
Wr Iesus ki nyeréd ezeket,
botsásd meg mi bűneinket,
adgyad valhassuk ezeket.
Mikor halálunk oráián

el iő

el iő lelkűnknek kű-múlása,
Igéd támazza hűtűnket,
czak te vedd hozzád lelkűnket.

MAS.

FEienként mi erről emlekezzűnk
hogy mi légyen vége életűnknek,
ez világon meg nem maradhatunk,
meny-orßágba azért v̊gyekezzűnk.
Azt iól tudgyuk bizony meg kel hal-
ez világból miñyáian kű-múlunk, (nunk,
de kétsęgbe mi azért ne essűnk.
mert Istenhőz menybe sel vitetűnk.
Testűnkbe és lelkűnkbe vigyázzunk,
Christus mondgya mi el ne alugyunk,
késęrtetbe hogy mi ne iárúllyunk,
mert mikor iő azt mi nem tudhattyuk.
Ezt igy mondga Christ⁹ S. Máthénál,
vélhetetlen orába ő el iő,
mindenkoron azért kéßek légyűnk,
ez világból vigan el kű-múllyunk.
Kéßitsűk mi halálra magunkat,
vigyázásba és imádkozásba,
hozzá véßi Christus mi lelkűnket,
eleibe vißi ßent Attiának.

Bé aiánlya az ő ſzent Attiának,
Dűczekedik az mi hű lelkűnckel,
azok ezek kikért én meg hóltam,
ſzent véremmel kiket meg váltottam.
Lelkűnk nékűnk teſtűnkből kű múlik,
Wr Iſtennél őrőcké nyugoſzik,
Chriſtus Ieſus kezébe tartatik,
Itéletre fęnyeſſen adatik.
Teſtűnkben minnyáian fel támadunk,
Wr Iſtenben nagy vigan nyugoſzunk,
beſzédére térdet feiet haitunk,
és ő néki őrőcké udvarlunk,
Szebbek léſzűnk minden virágoknál,
és drágábbak minden aranyaknál.
miként az Nap fęnlik az mi teſtűnk,
Wr Iſtennek ſzinének előtte.
Az Szenteckel ditſiriűk az Wr Iſtent,
Angyalockal S. Martyromockal,
minden nemzet-béli ſok Szenteck el,
ditſiretben ő néki ezt mondgyuk:
Szent Wr Iſten, S. erős Wr Iſten,
foghatatlan áldot S. Wr Iſten,
ditſirteſſęl az te ſzent fiaddal,
S. Léleckel őrőckőn őrőcké.

M A S.

Notáia: Meg ſzűnt vala köztűnk. Emle-

EMlekezzűnk az utólſó napról,
ez világból mi kű múláſunkról,
és az mi teſtűnknek fel támadáſáról.
Ez világban ember czak óráig vagy,
mint az árnyék te czak ollyatén vagy,
iſtennek te czuda drága edénye vagy.
Az Chriſtusnak vérével váltott vagy,
azért téged világba ő nem hágy, (vagy.
hald meg az Chriſtusnak nagy drága fia
Nyomoruſág ez világban életűnk,
fęlelem és rőttőgés mi útunk,
világnak mîglen árnyékában budoſunk.
Az Chriſtuſſal mi eggyűt vigadunk,
fel támadáſába ha bizandunk,
őrőcké véle mi úgy dűczekedűnk.
Ecképpen ő azokat fel kőlti,
hatalmával-is meg ékeſiti.
meny-orſzágba őket őrőmbe bé viſzi.
Ne czudállyuk teſtűnknek romláſát,
ebben érttiűk Chriſtusnak hatalmát,
bizonyittia ezzel ő fel támadáſát.
Miképpen az Búza-ſzőm meg rothad
azon-képpen mi teſtűnk meg roſshad
de azért mi teſtűnk ſok gűmőlſőt hozhat
Mi teſtűnkből az lélek kű múlik

az Chriſtushoz lelkünk vitettetik,
Itélet-napiáig mind ott tartatik.
Az Itélet-napiának előtte,
azon lelket ád az mi teſtünkbe,
mely teſtbe előtte állunk itéletre.
Mely nagy gondgya reánk az Iſtennek,
ha tetzenék ez az embereknek,
meg rothad mi teſtünk iſmég éppé leſz.
Ezen kéz és lábbal ő előtte, (nek,
ezen teſtben udvarlaz nékie,
mikor Angyaloktól vitetel eleibe.
Két-féle népek ackor fel támadnak,
Iók s' gonoſok eleibe állnak,
az Ióktól gonoſok ott el válaztatnak.
Nagy Dűczőſſégbe ott Hűvek léſznek,
végheteten őrömbe vitetnek,
gonoſok Chriſtuſtól pokolra vettetnek.
Az utólſó-nap előtt nem léſzen,
Dűczőſſégbe el nem ereztetel,
míglen ez világnak ő vége nem léſzen.
Abrahámot gődold meg ha múla kű,
az Chriſtusnak ſinét ő meg látni
kéváña, Chriſtuſſal eggűt győny őrkődni.
Ez világon egy ember ſem léſzen,
Dűczőſſégbe mikoron bé viſzen,

iól-lehet tégedet óltalmába véſzen.
Fel emellyed ember te feiedet,
eſmerd meg már az te teremtődet,
ne keresd te ſertelen el veſzéſedet.
Ez világon az Igét úgy halgasd,
hogy te véle mind őrőcké élhes,
Chriſtusnak előtte véle dűczekedhes.
Semmi marhád nem kel az Wr Iſtennek,
czak ſűvedet kévánnya te-néked,
meg láſſad az Chriſtuſt el ne vesd tőled.
Semmi néked te nagy gazdaglágod,
Itéletnek napián Vraſágod,
nem lehet te-néked azockal váliſágod.
Számot véſzen Iſten az Hűvektől,
Itéletet véſzen mindenektől,
meg rőttenny immáran gonoz életedtől.
Réſzeltes Wrunk minket ezeckel,
vigy bé minket az te Hűveiddel,
az te ſok rend-béli hűv Kereztiéniddel.
Ditſiret és Dűczőſſég menyben,
mert iól hűzzűk hogy mi kéréſünkb
meg halgattál minket eſedezéſünkb

HALOTT TEMETESRE
való Enekek.

TVdgyuk Wram Iſten hogy mind meg kell halnunk, de hűſűk hogy örök életre eſmeg mind feltámadunk mert te vagy életünk, te benned halálunk, te vagy feltámadáſunk.

Soha ſzőm nem látta, fűl-és nem hallotta, embereknek ſűve gődolattia azt meg ſem gondolhattia, melly nagy dűtsőſſéget az Wr Iſten ſőrzőt, az őtet ſeretőknek.

El tőrli az Iſten kőny-húlataſinkat, és el távoztattia mi tőlünk mi kőſerűſſégünket, mert bánat nem leſſen, faydalom ſem léſſen, tſak nagy dűtsőſſég léſſen.

Holot uralkodik az Atia Wr Iſten, az ő áldot dűtső ſent fiával az mi Wrunk Chriſtuſſal, Sz. Lélek Iſtenvel mind egy hatalomban, mind őrőckőn őrőcké.

Media vita.

AZ mi életünknek kőzepette az halálból kőrnyűl vétetünk. Kit mi keressűnk ſegedelműl, ki minket vigaztalyon. Tſak tégedet Wram, ki mi bűneinkért igazán most mi reiánk meg haragudtál; Szent áldot Wr Iſten: Szent őrők Wr Iſten: Szent űdvőzitő irgalmas Wrunk, ô őrők Iſten: De ne hágy minket bűneinkért gonoſűl el veſznünk, de mi halalunknak űdeién légy mi-nekünk nagy ſegedelmünk, Irgalmaz nékünk.

MAS.

EMlekőzzél élő ember,
néked ſól az hólt ember,
Ne tſudálkozál most én raitam,
ki vagy? én vóltam,
tegnapi napon én eleven vóltam,
most iol látod hogy meg hóltam.
Azt iól tudod meg kel halnod,
ez világból kű kel múlnod,
nyavalyás léſſen az te dolgod,
mîg élz addiglan,
életed meg nem iobbitod világban,
réſzetlen léſs az bódogſágban.
Hagy kékét az kevélyſégnek,
tégedet igen intlek,
tekints magadat erőtlennek,
gyarlóſágoſnak,
ez may napot ha néked engedték,
hólnapi napot meg ſem igértek.

Ne halazsad napról napra
térésedet sokára,
az halálnak az ő óráját
senki nem tudhattia,
az embert Isten hertelen sóllittia.
nagy hamar meg kel halnia.
Nám ióltudod mint lón dolga,
amaz Isiu magában
fel fualkodék ő dolgában,
gazdagságában,
kínek lelkét az Isten meg kévána,
hertelen mert ő meg hala.
Az Gazdagis ám mint iára,
az mint Szent Lukáts iria,
temetése mert lón pokolban,
oly nagy kénokban,
az segény Lázár Isten orságában
bémene nagy bódogságban.
Azért mostan Kereztiének,
tű kik ez földön éltek,
meg térni bűnből siessetek,
és iól éllyetek,
mert igen rövid élete embernek,
mint Szent Iob mond meg értsétek:
Rövid embernek élete.

kit Assoniállat süle,
tellyes nyavalyáckal üdeie,
minden ösvénye,
mint mezőbeli virág sépsége,
igy múlik ember élete.
Mint az árnyék á felhőben
el fút á fellegben,
semmit ne bizzál életedbe,
iósserentsédben,
mert ha má vólnál nagy ió egészségben,
hólnap lehetz betegségbe.
Azért úgy élly ez világban,
kés légy minden órában,
bé sállanod az kaporsoba,
légy vig Christusban,
hogy mikor lelkedet kéri markába,
ad néki nagy bátorságba.
Diitsirtessél Atia Isten,
Fiaddal az Christussal,
és vigasztaló Szent Léleckel,
minden üdőben,
adgy nekünk igaz hűtet ez világban,
mehessünk bé Szent orságodba.

MAS,

Emi

EMlekezzünk mi Kereztién-népek,
hoǵ meg halúk teſtünkbe vétkünk,
uj̃ életet viſellyünk hűtünknek, (nek
kű múlaſát váriuk mi lelkünknek.

Az S. Irás vigaztal meg minket,
ne gyötőriük ſzüntelen teſtünket,
ne ſiraſſuk úgy az halottakat,
mint pogányok régen pogányokat.

Hűdgük Jeſuſt érettünk hoǵ meg hólt,
fel támadot úgy mint meg mondta vólt,
azon-képpen az bűnnek ki meg hólt,
uj̃ életre Chriſtuſſal ez fel kólt.

Mint Adámbã miñyáian meg hóltúk,
az Chriſtusban ugyan meg éledtünk,
mert az Chriſtus elſő támadáſunk,
ő utánna mijs fel támadunk,

Chriſtus le ſál magas meny-orſágból,
ſent Attiának parantſolatiából,
mint mennyei lofágok az Egből,
ditſérnek Angyalok szóvából.

Kik Chriſtusba hű által el nyugoſznak,
legnagiozzor azok fel támadnak,
dicſőre vitetnek Wrunknak,
nagy hirtelen mihelt el ragadtatnak.

Az Wr Chriſtus orſágát aiánlya,
ſent Attiának ackoron aiánlya,
ellenſegit hogy mind meg birandgya,
és hatalmaſſágát el rontandgya.

Kereztiének mind fel ſerkennyetek,
meg láſſátok hogy ne vétkezzetek,
S. Iráſra igen ſieſsetek,
hogy ne légyen hűt kűvűl életetek.

Ha viſeltük Adámnak ábrázattiát,
Chriſtusnakis viſellyük ábrázattiát,
az teſt és vér az Iſten orſágát
nem birhattia ſemmi vigaſágát.

Fel támadunk minnyáian Iſéletkor,
és mi mind el változtatunk ackor,
az Iſtennel léſűnk mi mindenkor,
ez Igékre nézzünk mi mindenkor.

Ez Igéket az nagy S. Pál irta,
hűtőlenek ellen támaztotta,
tanúlſágúl mindennek kű adta,
kiből nékünk őrőmet támazta.

Diſirteſſék az Atia Wr Iſten,
ő Igéie az Fiu Wr Iſten,
egyetemben S. Lélek Wr Iſten,
S. Háromſág egy bizony Wr Iſten.

MAS.

HAlādó Emberek kik maſt ſelẽ v
tok, tű vég órátokról úgy gon dol,

kodgatok, mert Atiátokfia halva iól láttiá
Az halál fizetés tórrtēt ma ő raita, (tok,
ez után kin esik czak az Isten tudgya,
mert ő hatalmában életűnk határa.
Rőttenetőssęget inditson ez nékűnk,
ha vak-merő-képpen bűnbe élendetek
kemény ßám-adásra iút à tű v̊gyetek.
De mint sogtok ßámot adnia Isteñek,
ha ellene iártok az ő Igéiének,
véget nem akartok vetni bűnőtőknek.
Magatokat kérlek el ne hűtessętek,
Isten kegyelméről meg emlekezzetek,
heába ne légyen arról reménsęgtek.
A Christ⁹ halála sē haznál mindeñek,
sem érdemeseknek sem bűnben élőknek,
haßnál czak az igaz hűv Kereztiénéknek.
Ne bizzatok azért ember érdemébe,
se ne maradgyatok ßántalan bűnőkbe,
réßesek úgy léztek Isten kegyelmébe.
v̊dvőssęgét minden igazán keresse.
Christus érdemébe bizodalmát vesse,
hűtét ßent élettel iól meg erősitse.
Ki véghig meg marad hűtbe az v̊dvő
testi halálhozis ió rendel az kéßűl, (zűl,
Christussal őrőcké men y-orßágba őrűl.

Aldot

Aldot légyen Atia, Fiú és S. Lélek,
minden állatoktól ő magaztaltassęk,
Ditsiret, Tiztessęg, ő néki adassęk.

M A S.

ADgy v̊dvőssęges kű-múlást,
Wr Isten és el nyugovást,
testűnk ßerént ió meg halást,
mind hóltig adgy igaz vallást.
Nints itt maradandó városunk,
de iővendőt kel kévánnunk,
őrők-életet czak várnunk,
ez reménsęgbe kű múlnunk.
De földőn ollyan életűnk,
mikênt az virág kit nézűnk,
el változik mi életűnk,
koporsóba bé tétetűnk.
Rothadandó test enyéßik,
földé ismeg el változik,
lelkűnk Istenbe nyugoßik,
mîg ez világ el végezik.
Ertelműnk nincz ebből nékűnk,
mikor végezik életűnk,
Christustól azért intetűnk,
hogy mindenkor kéßek légyűnk.

Azért tellyes kéſűlettel
váriuk Chriſtuſt igaz hűttel,
hogy kű múllyunk nagy örömmel,
bé meheſſűnk bőlts Szűßeckel.
Senki magát el ne bizza,
lelkét Iſtennek aianlya,
nagy bizodalommal váría,
hogy Chriſtuſt ez teſtben láttia.
De nagy Dűczőſſęgek léßen
Hűveknek az Itéleten,
hogy fel támadnak ez teſtben,
léßnek az örők-életben.
Ezen teſtben fel támadunk,
ezen kézzel lá bbal állunk,
Chriſtusnak ackor udvarlunk,
réghi Szenteket meg látunk.
Semmi fáratſág teſtűnkben,
de mint az Nap fényes léßen,
nehézſęgűnk ott nem léßen,
de nagy gyorſaſágunk léßen.
Iſtennek kegyelmes főva
Hűveket ackor bé hîja,
örőcké való orßágra,
az Angyali társaſágra.
Iſtennél örőcké léßűnk,

teſtes-

teſteſtűl lelkeſtűl élűnk,
mind örőcké ott örűlűnk,
kit moſt kű nem ielenthetűnk.
Diſirteſſęl Atia Iſten,
te ſent Fiadda! menyegben
Szent Léleckel egyetemben
örőckőn örőcké, Amen.

MAS AZONROL

IEr temeſſűk el az teſtet,
kiről ne legyen kétſęgűnk,
hogy az Itéletnek napián
fel nem támadná igazán.
Föld és az földből való ő,
földé viſſontag leiendő,
de földből iſmeg fel-támad,
Wrnak ſóvát mikor hallya.
Az ő lelke örőcké éll
az más világon Iſtennél,
ki ſent Fiának általa
ötet bűntől meg váltotta.
Az ő nagy nyavalyaſága
iutott immár bódogſágra,
viſelte Chriſtus igaiát,
az halál néki nem árthat.

Lelke tſendezſęgben nyugßik,
teſte az főldben alußik,
honnan Itélet napiára
fel-támad nagy vigaſſágra.
Itt vólt ő nagy fęlelemben,
de ott léßen tſendezſęgben,
őrőcké való őrőmben,
és hatalmas fęnyeſſęgben.
Ier hadgyuk itt őtt alunni,
Chriſtus Ieſusban nyugodni,
és ſorgalmatoſſan vigyázzunk,
mert nekűnkis meg kel halnunk.
Erre Chriſtus adgyon erőt,
ki vérével minket kű vőtt
az veßedelmes pokolból,
és az véghetetlen kénből.
ő mi-tőlűnk ditſirteſſęk,
őrőcké magaztaltaſſęk,
egyetemben az Attiával,
és Szent Lelek Wr Iſtenvel.

MAS AZONROL.

AZ Iſtennek ió-vóltáról
emlekőzzűnk mondáſáról,
rólunk gondviſeléſęről,
értsűk mit mond halálunkról.

Az Eſaias prophéta
mindeneknek irván hadta,
hogy Iſten őket nyugottia,
kik meg halnak hogy meg tarttia.
Mert iſmeglen fel támaztia,
erős hűttel bizonittia,
az hólnakat hogy ő fel-kőlti,
és orßágába bé-viſi.
Ezt tſak tęßi hogy ditſiriűk,
ió-vóltát el ne feleitsűk.
de ſőt inkáb magaztallyuk,
kik az fel-támadáſt váriuk.
Ezeket nyugodalomba
bé-küldi ágyas-házába,
és hadgya hogy nagy őrőmben
ott nyugodgyanak az főldben.
En Hűveim menyetek bé,
kaputokat záriátok bé,
egykevesé tegyétek bé,
hogy haragom ne menyen bé.
De tſak egy kevés űdeig
léßtek egy főm-pillantáſig,
az mig haragom el múlik,
[illegible]nd ott nyugodgyatok addig
[illegible]z Wrnak nagy haragia

maid meg indúl nagy ereie,
és az földön lakozókra
maid ſál kemény itélete.
Kivel az ő ellenſégit
el vezti hűtelenſégért,
de meg tartia az ő népét,
benne való bizodalomért.
Többé az föld az ő vérét
el nem rőíti az ő teſtét,
de Iſten az ő életét
iſmeglen meg adgya lelkét.
Nagy vigaſſág ez minekűnk,
mikor földbe temettetűnk,
mert iſmeglen eggyűt leſzűnk,
Iſtennél mikoron lészűnk.
Az mi meg hólt Attiánkfia
bizonnyal Iſtennek fia,
mit ſirunk ha az ő háza
néki tſendez nyugodalma.
Az mi dolgunk nyomoruſág,
az ő dolga tſak vigaſſág,
kériük hogy örök Igazſág
légyen velünk ſzent Háromſág.
Adgya nekünk ő Szent Lelkét,
halálunk után orſzágát,

láthaſſuk

láthaſſuk nagy bódogſágát
örőckön örőcké, Amen.

MAS AZONROL,

MEg ſzabadúltam már én az teſti haláltól, és meg menekedtem minden nyavalyáimtól, bűntől, az haláltól, ez czalárd világtól, az örök-kárhozattól.

Lelkemet aiánlom az hatalmas Iſtennek, és teſtemet hagyom ő annyának az földnek, ez világot pedig az én feleimnek, és az benne bizoknak.

Ez teſti halálból megyek örök-életre, és meg mondhatatlan örőmre dűczőſſégre, kit kezdettől fogva à Chriſtus meg ſőrzőt, az ő benne bizóknak.

Nintſen már hatalma én raitam az ördőgnek, ez czalárd világnak, ſem az kegyetlen bűnnek, mert Chriſtus el rontá ezeknek hatalmát, az ő ſzent halálával.

Az Atia Iſtennek vagyok én ſzerelmében, az ő ſzent Fiáért kedvében kegyelmében, réſzeſſé tőtt engem minden örőkiben az örők Dűczőſſégben.

Dűczőſſég tenéked örők Atia Wr

sten, és tiztessęg néked meg váltó Fiu Istē,
tellyes ßent Háromság egy bizony Isten-
ęg, az őrők dűtsőssęgben.

MAS.

HAdgyátok el hűv Kereztiének,
fáidalmát tű ßűveteknek,
senki ne sirassa halottiát,
mert vőtte ő nagy Bódogságát.
Anyák ßűnnyenek meg sirástól,
el feletkezzenek fiokról,
mert nem halál az ő haláluk,
de életbe meg úńúlásuk
Ez képpen az vetet magok
rothadás által nevekednek,
és ßépen feieket vetendők,
végre ió gyűmőtsőt adandók,
Fogad bé azért az hólt testet,
Lebeledbe főld vegyed őtet,
Ta kargasd bé ő tagiait,
mint az édes anya magzatit,
az S. Lélek edénye,
Az Istennek vólt edénye,
Az Christus lakozot ebben,
Volt Isni fęlelemben,

Főld

Főld hűven tarcz ez testet benned 535.
mert mikor az Christus el iűvend
meg kévánnya ez testet tőlled
igy léßen bizonnyal el hűdgyed
Noha mostan ő rothadandó,
és v̄dővel porrâ leiendő,
de fel támad Christus ßóvára,
ês Angyali trombita ßóra.
Mostan sz Wr Istent ditsiriűk,
az ő nevét fel magaztallyuk,
ki három ßemélyben egy Isten,
ditsirtessęk őrőcké, Amen.

MAS.

IER tegyűk el az testeket,
adgyuk meg tiztessęgeket,
ielentsűk meg mi hűtűnket,
atia-fiui ßeretetűnket.
Főldből teremtettek vóltak,
főldê ismeglen változnak,
Itélelre sel támadnak,
mikor hallyák ßóvát Wrunk
Ez világon mîglen éltők,
sok nyavalyákat ßenvedtők
kikből már kű menekedtők

nagy nyugodalomra mentők.
Az Chriſtusnak ſent halála,
lőtt ő nékik váltſágokra.
és az ő fel támadáſa
lőtt meg igazúláſokra.
Már ſem őrdög ſem az halál
nem árthat néki bizonnyal,
meg váltattak Chriſtus által,
mondhattiák ezt bátorſággal:
Oh te Halál hól fúlákod?
Pokol hól te diadalmod?
nints raitunk ſemmi hatalmod,
meg tőretett birodalmod.
Czendezſégben ők nyugoznak,
de ez reménſégben vadnak,
hogy még ők is fel támadnak,
menybe meg koronáztatnak.
Gyarlók vóltak ő teſtekben,
de léßnek nagy Dűczőſſégbe,
hogy fel támadnak őrőmbe,
mint Nap ő fényeſſégében.
Mi-nékűnkis légyen hűtűnk,
ez Iókba réßeſek légyűnk,
ha Chriſtus Ieſusba hűßűnk,
őrők Bódogſágot véßűnk.

Di

Diczérteſſél Atia Iſten,
Fiu és Szent Lélek Iſten,
Szent Háromſág egy Wr Iſten,
néki dűtsőſſég menyegben.

AZ HALOTTAKNAK FELTÁmadáſáról, és az Vtólſo Itéletről.

Halgas meg moſtan felſéges Iſten, nótáia.

KErlek és intlek moſtan tégedet. az nagy Iſtennek ſent ſemélyére teremtetet ember, hogy viſely gondot űdvőſſégedről, őrők életedről. Mert el iő az nap, mely nap ez világ tűz miat mind meg égg.

Mely nagy félelem ackor léßen, mikor az Chriſtus az Itéletre el iővendő léßen, hogy mindeneket meg hánnyon veſſen, igazán itéllyen. El iő bizonnyal az Iſten fia ßép ſényes felhőben.

Előßőr penig á ſent Angyalok az nagy ßép ſavó hangos Trombitát Eghben felriaztiák, kiknek ſavára minden Halottak hamar fel-támadnak. Mert el iő á nap mely nap ez világ tűz miat mind meg ég

Nem kell ackoron ſenki aranya,

náia, sem gazdagsága, mert föld
othazttia: Tsak bódog léßen az ki
meg tér, Christus Wrunk mond-
iö bizonnyal az Isten fia ßép:
nyilván hűdged hog ez igy léßen,
az Igét te meg értended, és Istent
od, S. Dávid által S. János által, I-
óvát hallod: Mert el ió az nap mely:
hozatnak ßám-tartó könyvek, kik-
Isten mindent meg itél, mindenek
: Az titok dolgok meg ielentetnek
y nyilván léznek. El iö bizonnyal:
mit felellyek én bűnös ember, ki-
amiam és esedezßem, én bűnei-
ól mêg az Ió-is rött g és lappang
Wrunk elött. Mert el iö az nap:
felsęges hatalmas nagy Wr, ki
knek czak te vagy Wra, Király-
a, kérűnk most téged, hogy vd-
gény bűnösöket. El iö bizon:
zél meg kegyelmes Isten, hog
mberré löttél, ßörnyű ként ßē-
áratságot kőserűsęget én ér-
ert el iö az nap:
éged el ne vesd tölled az
vég-

végheteten örökké való nag kőserű kén-
ra, kérlek ne légyen héába érettem az te ß.
halálod. El iö bizonnyal:

Czak foházkodõ én édes Wrã, mint
Istenemhez kegyes Atyámhoz, édes meg
váltomhoz, hogy légy kegyelmes ßegény
Juhodhoz, meg térült bűnöshöz. Mert el:

Nám meg boczátál Magdalénának un-
dok fertelmes gonoz bűnösnek, te hoßád
térönek, és meg botsátál bűnös Tólvai-
nak, halála vdeién. El iö bizonnyal az:

Allas engemet Iób-kezed felöl, és vá-
lazz el kű gonoßok közzűl, felsęges Wr I-
sten, hogy láss engemis Hűveid között, én
édes Istenem. Mert el iö az nap mely nap:

Siralmas léßen nyilván meg hűdgyed.
ßámlálhatatlan sok embereknek Itéletnek
napia, de nagy vigaság és öröm léßen ac-
kor az Hűveknek. El iö bizonnyal az:

Ennek-okáért intlek tégedet, Isten ké-
pére ékesittetett ô emberi-állat, siess és vi-
selly igen nag gondot Itélet napiárá. mert
el iö az nap mely nap ez yilág tűz miatt:

Ne vedd tsufságra és sűketsęgre az nag
Istennek fenyegetésęt, áldott ßent Ig

ellyet te=néked sok Iámbor által bizo
ságúl hirdet. El iö bizonnyal az Isten
ßép fęnyes felhőbe.

CARMEN SAPHICVM.

NEked mennyei ß. Atyánk kőny
gűnk, lelki fáidalminkban kérű
egy velűnk, igért ßent orßágodat ad m
ni=nékűnk, mellyet te ßent Igédből m
rtettűnk.

Adgyad Itélet napiát kéßen várnun
ßent fiadnak kegyes ßóvát hallanunk,
z őrők=meny=orßágot hogy vehessűk,
éghi ßent Atiáinkat hogy láthassuk,

Védelmezz meg nagy veßedelemtő
lálunk v̊deién az késęrtettől,
almazz meg az kétsęgbe esęstől,
ßakadgyunk el az őrők élettől.

Istennek nagy Ió vólta diczéretes,
ő neve mind őrőcké ßentsęges,
ldőn mennyen mindenha dűczőssęg
gyen mind őrőcké nagy tiztessęges.

Diczirtessęk őrők=Atia Wr Isten,
géie áldott Fiu Wr Isten,
temben az S. Lélek Wr Isten,
omság eǵ bizony őrők Istē. MAS

M A

AZ én életemnek
ételem itálom le
v̊lők vaǵ állok vaǵ
drága ßép ßózat forog e
Iertek el Hűveim Atiámtól a
az én orßágomba kit néktek fun
az tű ßűksęgtekre ßépen fel állatta
ezzel benneteket én fel magaztalta

Naǵ őrőm̄el ßűksęg mindeñek e
az Istennek Fiát Itéletre iőni,
ackor az Hűveknek ßűvét őrőm ér
mikoron kezd Christ⁹ ily ßókat m

Az én lakó földē melyben tű la
kiben beßédimnek őrzői vóltat
az én orßágomba már uralkod
kik az árnyék földőn bánatba

De iay leß bizoñyal az hűtő
kik az Wr Istentől keǵelmet ne
az ő életekben hozzáia nem t
ily ßóckal Christustól azok il

Atiámtól átkoztak menn
az őrőcké való nagy lango
őrőckőn őrőcké kénlod
fęrgektől legyetek őrők

Parantsolatimnak őrzői nem lőtők,
kik ez árnyék földőn őrőmben élétek,
ſzűkſęg azért immár hogy tűzbe éghiete
Hűveim ióvával ne réſzeſüllyetek.
Nó azért im̃áran mi igen vigázzunk,
ſok vétkek álmából im̃ár fel ſerkeñyűnk,
és oly vigaztaláſt az menyegből váriunk,
kinek ő ſzáiából illyen ſzókat hallunk.
Diczérettel kériűk az mi Iſtenűnket,
hogy meg ſzabadicza ő az mi lelkűnket,
ez nehéz átkokból kű mentſen beñűnket,
kegyelmes áldáſſal látogaſſon minket.

MAS.

EBredgyél fel világ bűneidből,
vedd eſzedbe magad az nag bűnből,
mellyet néked utólſó v̀dőről
magyaráſzott Chriſtus Ieſus,
Itélét napiáról.
Minden iráſok immár bé tőltenek,
Prophéták valamit hirdettek,
Szent Atiák az mit reménlettek,
Urunk Ieſus Chriſtus által
véghőz vitettenek.
Nem kéſik már az ő el iővéſe,

közel vagyon ez világnak vége,
minden dolgoknak már el iővéſe
Chriſtus Ieſus ez világra
el ió Itélnie.
Ez világnak Iſtentelenſęge,
az Vraknak nagy kegyetlenſęge
az Kőzſęgnek engedetlenſęge,
iegye bizony hogy kőzel már
Chriſtus el iővéſe.
Minden rendek vadnak bát
győnyőrkődnek czak az álnokſá
ſzeretet nincz az atiafiakba,
és keveſen vadnak immár
kik hűſznek Chriſtusban.
Eſznek iſznak nagy bátran lakoznak
meny-orſzágra de nem gondolkodnak
el múlandó dolgokban forgodnak
azt ſem tudgyák mely órában
azoktol meg válnak.
Sűketſęgre véſznek minden intést
meg vetettek minden ió rendelést.
Az Tanitók nem látnak éppűléſt
ſent Irásból mikor téſznek
v̀dveſſęges intéſt.
Adgyunk hálát az Atia

mondgyunk dítſíretet ſent Fiának,
véle egyetemben S. Léleknek,
mínd őrőckőn őrőckė
az S. Háromſágnak.

MAS.

EMlekezzél kérlek ô emberi-állat iővendô dolgaidról, Itélet-napiára fel támadáſodról, kemény ſám-adáſodról, az Chriſtus Ieſuſnak mennyei Királynak földre le ſálláſáról.

Tſudálkozó raita mely feledéken vag az te kű-múláſodról, maga bizonyos vag az te életednek romlot állapatodról, eſed be veheted ennye űdeig meg hólt emberi állatról.

Az Chriſtus ő-maga emlekeztet, vigyáz életednek végére, mert nem tudod hogy ha reggel léſſen, avagy el halad eſtire az miben találnak abban meg ítélnek, és nem vethetz ſenkire.

Noé űdeiében az viz-özön miat világ miképpen iára, ſintén ugyan léſſen mint Chriſtus mondgya Itéletnek napiais, mint S. Máthé huſan-negyedik réſében ezeket meg irta:

Eſſnek iſſnak vala, ugy mond
, és házaſúlnak vala, miko
t Iſtennek haragiát feiőkre
mínd addig míg Noé az ő B
viz miat bé ſorúla.

Moſtis ez világnak ezen állapatia
ſemmi ióbbúláſa, noha meg nem
az Iſten ſavának hangos trombit
emberi erőnek mind uyúlton uyu
merő bátorſága.

Eſſnek iſſnak moſtis és nagy bátorban az emberek lakoznak, étel után
nig rágalmazáſt ſólnak, házoknál h
kodnak, kű-múlâſok felől s'ſám-ad
felől íngyen ſem gondolkodnak,

Im tſak egy óráig ſem tudz te-m
nak egéſſéget igérni, mégis végheté
kívánz te teſtednek mindenbē hi
ni, úgy ió könyörgeni, és fogadó
de lám nem tudz meg térni.

Oh emberi-állat az te Iſ
meg idegenyetél, vallyon
Pokoltól Halâltól ki men
det, ollyan hálâdatlan Iſten
miért vetetted igyen meg

Tudgátok halállal ßömbe kerülettek mire hogy nem kéßültök, keveset vigyátok, noha ellenſęggel vagyon keménkegyetek, Tobzódás, Réßegſęg Eggy[illegible] Duska az tű gyönyörűſęgtek.

Nem Réßegſęggel kell az Iſten haragiát óltani engeztelni, mert Tobzodó ßölgát az Iſtennek lelke nem ßokott kedveleni, ſőt az ő haragia effęle bűn ellen ßokott fel geriedezni.

Iuſſon eßetekbe az Gazdag példáia, ki Tobzódásban vala, pokolban ő néki kű múláſa után temetéſe lőtt vala, mint tizẽ hatodik reßébe S. Lukats Evangeliſta iria.

Bóldiſár Királyis az Tobzodás miatt mint iára iól tudgátok, czak az eg emberis Vrak ebben nektek lehetne iól példátok, de ſám keveſet lát ackor tű ßemetek mikor tanolhatnátok.

Vraſághoz képeſt némellyek magokban igen fel fúalkodnak, Iſten Igéievel mint egy bólondſaggal ßinten úgy czufolkodnak, ſęlek raita igen mint Herode Király ökis meg czufoltatnak.

Tisztesseg napján ßégyent kezd vallani

KÖNYVTÁRA

ni, mert az Istenmegveri
ítudarut halallal kezd
meg ő belőle az lelekiski
menni mert senkinek nem
io az ő Istenével czufol-
kodni iaczanni.

Teri megaßert hoßzam
ő emberi alat az Vr Is-
ten azt mongya imenis
meg kerese to hoßzad és
az to bűnidnek soktagat
mind Semmivé tőzem
mert Igalmatsagom azok
nak soktagat fellyalmal-
cya.

En lőszek Atyatok
és oltalmazotok bizony
meg vigaßtallak Sira-
lom hályáb vigaßtagot
adok

adok bizony meg bol-
dogitlak el torlom en
magam, konyhalatasto-
kat es bizony megnyu-
getlak.

Ha Jenig meg nem terez az
te Istenednek illyen ke-
gyes intessere, variad
az Ur Xtust, az te bune-
idnek kemeny Istenet ire-
mint az Sz. Credois meg
tanit tegedet o elpyve-
telire.

Ezt mongya az Isten mi-
koron en hozzam ki-
altasokat tesztek, el-
fordulok onnan, es ke-
gyelmes Szemmel ti re-
atok

atok nem nizek sz Esa-
iasnak legelso reszeben
irva meg valnak ezek.

Hog azert haragiat
el tavoztat hatsuk
rolunk az Ur Istennek
Beesulet tegyunk az
eo igaienek es fezet hai-
csunk neki, legyunk ko-
vetoi egyenlo lelekkel
az mertekletessegnek.

Dieseret tenekedmi legels
Agyunk szerelmes Sz. Fiaddal
es az vigasztalo sz lelek Isten
vol kivel vagy egyhatal-
mu, elsz es uralko dolcro-
ke, vigasztaly minket Amen.

INDEX

Agy Ur Isten Sz. Lel. 122
Agyunk halat minyaian 319
Agyunk halat az Urk. 500
Agy ūdvesseges ki mul. 527
Aldot legyen mind örök. 221
Aldot az Ur Isten: — 322
Aldot legy Ur Isten. — 329
Adyanak bölesseges — 64
Adya Ur Isten menyhely 181
Adya Isten tarcs meg. — 435
Az Ur Jesus Christus bz. — 72
Az Pünkösdnek jelesz. 116
Az ki akar ūdvesulni. 155
Az keresztyenseg ben. 158
Az mely embernek jo. — 220
Az ki veti segedöl. — 249
Az kik biznak az Isten 252
Az Ur Isten magasz: 281
Az ki az Ur meg esmi: 290
Az Ur Isten nekem adj 345
Az Ur Isten nek nag jo: 398
Az Izraelnek nepe — 426
Az gonosz termeszet. 478
Az mi ele tünkk kozepen. 520
Az Isten nek jo voltarul. 530
Az en eletemnek. — 541

B

Batran ertet Ur Isten. 352
Benned bizom Ur Isten. 241
Boldog az ollyan ember 218. 459
Boldog az ollyan. — 462
Boldogok azok kik. 468
Bizodalmunk az. 246
Bünösök hozzad kial: 187
Bizon. Italien volt. 1

C

Christus Jesus szülenek 52
Christust meg fetzikk — 84
Christus halalnak terkab 87
Christus fel tamada. 89
Christus fel tamada igas: 91
Christus fel tamada — 93
Christus fel tamada — 95. 97. 99
Christus Ur fel tamada 101
Csak ne bennet Ur In. 455

Christus megyh felmen 108. 111. 114.
Christus ki vagy nap. 493. 496.
Csudalatos nagybol: — 79.

D.

Davidk ö varossab — 24
David Prophetanak. 276
Dicsertes az gyermek — 45.
Dicserd az Ur Istent. 59
Dicsertet mongyunk 68.
Dicserd az Istent. — 206.
Dicseriute mindenkor. 210.
Dicserem az Istent. 285.
Diserd az Istent. 306.
Dicserlek teged. — 311.
Draga dolog. — 308
Draga fenyes meryb. 494.

E.

Ebregyel fel. — 542.
Emlekezel meg te gyar. 325
Emlekezel mi tor. 371
Emlekezel meg Ur Ju. 402
Emlekezel Ur Ju. — 450.

Emlekezunk

Emlekezunk az utolt. 517.
Ember emlekezel. — 504
Emlekezel elö ember. 521.
Emlekezunk mi keresz: 524.
Emlekezel kerlek. 544.
Erös varunk. — 417.
Ez nap nekunk — 47.
Ez nap mi minnyaian. 105.

F.

Feienkint mi erröl. 517.
Felseges Ju hozzád. 186.
Felseges Ju neked. 346.
Felseges Ju menynek. 444. 498.

G.

Gyermek szülétek — 5455.
Gondolkogyal ember 475.

H.

Haborusága David. 194.
Halat agyunk min. — 47.

Hala-

Halaadassokkal [illegible] 102
Halgas meg minket. — 123.
Halgas meg Zaya. — 190
Halgas meg mostan. 217
Halat mi agyunk. 235
Halgassatok Sz. David 262
Halat adunk Ur Jn. — 317.
Halaadassunk Sz. — 318
Halatadok neked 323
Halatadunk [illegible]. 328
Halgas meg Zaya Jn. 385.
Hatalmas Ur Jn. — 428
Halgas meg minket 437.
NB. vide alt.

I

Igrullyunk mi. — 124
Idvöslegy örök 140
Idvöslegy örök. 141.
Ier dicseriuk. — 8.33.
Ier mi dicseriuk. 27.
Ier minnyaian orul: 39.
Ier mi

Ier mi keriuk Sz. Lel. 127.128.
Ier [illegible] — 296.
Jesus Xtus mi udvos: 237
Ier örvendessunk 288.
Jöi el Sz. Lelek Jn. 129.130.132.133
Imadunk mi [illegible]. 136.
Jöi el [illegible] meg val: 4
Jol lehet nagy sokat. 413.
Jesus Xtus [illegible]. 513.
Ier [illegible]. — 529.
Ier [illegible] [illegible]
Ingalmassuk Jn. — 392.
Ingalmas Ur Jn. immanu 418.

K.

Kglus as Sz. Lelek. 118.
Keresztyenek kik. 121.294.
Keresztyenek [illegible]. 349
Keserves [illegible]. — 369.
Kgls.

Kyls meg Valto. — 395.
Kegyetmes meg. — 446.
Kerlek az intlek. 537.
Konyorogiunk az 125.
Ki birod mennyez.
Konyoruly ur Istan. 423
Konyorgunk nekel. 454.
Kovetiwala — — 2

L.

Legy Irgalmas ur Isten. 171.
Las hozzam ur Istan. 356.
Latod mely rovid. 503.

M.

Magasztallak en Isten. 230
Magasztallynk az. 471.
Meg tellyessite — 57.
Meg bantottak Isten. 205.
Meg Habadultam. 533.
Meg ertsetek — 601.

Mely

Melyigen io az Vr. 285.
Melyigen io lyppen — 468
Meg halgassad — 430.
Menynek es foldk. 198.
Menybeli ur Istan. 389.
Mennyei Felsegnek ura 457.
Mikor az Kelos vilag. 21.
Minnyaian orullyunk. 42.
Mit felsz Herodes — 62.
Minden nepek orulven. 115.
Mi huszunk az egy 153.
Mi Zoyank kiwagy 160. / 162.
Mi kegyes Atyank. 165
Mindenhato ur Istan. 168. 171.
Mi urunk Jesus. — 203.
Mikor az Sido Nem 212.
Minden ambernek. 227
Mindenkor te benned. 253
Mindenkoron aldom. 268.

Mikoron

Mikoron David Saul. 273
Mindenalat Dicsér 313
Mint kivankozik 412
Mindenek mezhallyak. 465
Mindenhu kerestynek 467
Mostan imez nagy ump. 106
Mongyatok Dicsert. 298
Mostan hozzad fel. 407
Mostan vo[illegible] Ur. 482
Mostan [illegible] 375.

N.

Nagy halaadassal. 301
Nagy Ur Isten. 353
Nekunk [illegible] 50
Neked könyörgunk. 434
Nez mi reank. 436
Ne hagyelésnem 451
Neked [illegible]

O.

O kerestyenek lik. 50
O nagy Dicsöseges 135
O mi [illegible]
O mi [illegible] 136
O mennyei nagy bol: 139
O Izrael [illegible] 144
Onszol minket David 299
O [illegible] 396
O Ur Isten [illegible] 400
O mindenhato Isten. 445
O mind [illegible] 449
O [illegible] 500
O [illegible] 509

P.

Pünkösd napaz [illegible] 119
Poenitenlik tartami 207

R.

Régi ü döben mezirta 70
Rezen o törvény ben. 270

S

Semmi böl. [illegible] 13
Segitsegül hünk. 258

[illegible]

Sonki ne bizok — 260
Sommet ne bankoggel 442
Sies nagy Ur Istan 424
Sies ön hozzam Inem 430
Sok jo tetemenyen 278
Sok nyilvan valo 409
Sokan vadnak 461.
Az Esaias igy irt 15.
Az Haromsag esak 138
Hiteszi megtudnunk 142
Az David Prophetan 332
Az David Prophetan 336.
Hannya az Ur Jn 358
Hiteszi az Ur M. 377.
Habadias mogs 405.
Hain kivitesre 484
Ezt David kirat
Gaborusagat. 1.
Sok rendbeli — 1

T.

Tanuly embor azon. — 225.
Tellyes az Beles — 26.
Te benned bizom 240
Teged Jn dicsernunk 330.
Tetanes reanke 368.
Tetanes ream Jnd. 380.
Tetanes reanke nagy 474.
Tugyuk Uram Jsten 520.

U.

Uram Jn igenel 488.
Ur Jn velotok — 49.
Ur Istenek.

Ze nominis DEs glo-
riam.

Psal. 21 v. 1.

Vram az én beszédemet
vedd füleidben éres megh
az én gondolátimat Ligyel-
mezzél az én kialtassom
Szavára En kirallyom és
én Istenem mert én tenéked
könnyörgök.

1. Óh Vram mely igen meg
sokasodtanak az én El-
lenségim és sokan vadnak
az én ellenem tamadók
azért nés kegyelmezzén
az én nyo-

nyomorusagomra és Inté-
gemre, és légy irgalmas
nékem a te nagy jo vól-
tod szerint.

Szabadics meg engem,
Váles meg engemet,
Tarcs meg engemet.
Öris és óltalmas meg
engemet ma, és minden
üdöbe, míg élek és földön.

2. Ne szamlály én Isté-
nem és Mennyei Atyám
engemet a te haragodk
edemnyi kösse a vesze-
delemnek fiai kösse
Az Istenfelenkke Soká-
taga kösse, és azokk

Számá

Számá kösse kik elkar-
hoznak.

O én edes Jesussom nelegyen
én bennem szegény bünös sem-
berbe a te faradságod hé-
ábe valo, a te kinszenyedös-
sed kelletlen. Z te szerzed
hathatosag nélkül Z te se-
beid gyümölcs nélkül Z
te halalod erö nélkül és
a te dicsösséges feltamadas
sed hatzon nélkül valo.

4. Hanem ragadki az én el-
kemet a bün köteleből a ha-
lálnak markából a Pokol-
nak torkából az Gördögk
körmei kösszül, és ne enged

hogy

hogy karhozatbi ostom.

5. Ne hagyol vigemetsz: Lelek Ur Istén, és szivem böl soha ne tavozzul el mert: te nalad nélkül tad atlan, vagyok nalad nélkül értetlen vagyok nálad nélkül tehetetlen vagyok, és ha te magad nem cselekeszed bennem, mind hogy akariam mind hogy hogy hoz vigyen a te tetszesed szerint, s nem iot nem cselekeszem.

6. Agy alandotagot nekem az én kresztyentegemben mind erettnektegek, és tevelygő félekedessek ellen, hogy valami keppen

engem

engem én gyarlo elmém megne csallyon, az uldöz és félelemben ne eiten a vilag megne tantoriton, az emberi tekintet megne vakiton, avagy hogy becsület tert s malandos idegis valo jokert, hitemet megs ne tagagyam.

7. Agyad hogy ne legyen az én Istenni szolgalatom kiszt mutatas az én Jambotagom szines szentség, az én vallatom emberi talalmány tömplomban valo iaxattom csak szokas, imadtagom bazgotaj nélkül, és szerettem lagy melog.

8.

8. Oltalmas meg engemet
a testi batorságtalis és
meg atalkodott vakmerő
tőztől, hogy lelkem esmeréti
ellen, a gonosz ne szeres-
sem, a pétkekez hennünk
ne vellyem az intessekez meg
ne vessem, a bünekez ne
dicsérjem, a gonosztagal
ne dicsek egyem, és igy
meg ne hallyak a bünben.

9. Hasonlékeben gyemláld
ki én szivemből a kivély-
tejez nagyra vagyodást
fel fuvalkodast vakmerő
tejez és meg atalkodtagot
hogy az én szivem felne fu-
valkogyon.

valkogyok, hogy magamat
masokszál jobnak ne itél-
lyem, hogy felmémbe felelés
ne bizakogyam, hogy jó cé-
kel esim, hogy ne tamasztogyam,
hogy bölcsnek magamat
ne vellyem, hogy tehetsegemmel
gonoszál ne vellyek, hogy
nagy dolgokra ne vagya-
kozzam, hogy idegen tisztbe
magamat ne avassam, hogy
a mely dolgok engem nem
illetnek, azokba ne egyelegem,
avagy erem felet valo dolgot
magamra ne valallyak.

10. Agyldram vót arra hogy
elmemből kivérjek minden
gonosz gondolatokat, a gonosz
kivantagokat

szivemben vakmerö szeren-
ctemb, jó nap fiaimban dö-
zölö és értékemben pan-
zarlo.

13. Engegyed hogy mások
dolgan ne törögyek Fe-
lebaratomat, ne itellyem
gonosz példát az artatla-
noknak ne agyak a jam-
borokat ne bantsam a
szegennyekit meg ne utallyam
az erötlenekit el ne nyom-
iam a meg esteken ne örül-
lyek a nyomorultakat
gyalázattal ne illessem,
senkinek ne ártsak Es
senkit se szommal se ese-
lekedetemmel meg ne szomo-
ricsak.

14

14 Zabolázd meg testem,
vele és Cérémnek indulat
tyát, gatellyad a satán
egyékeszéd, Tarcs a go-
nosz vilag ellen, és agyad
hogy senkitül meg nem tanto-
ritassam, és esalatassam.

15 Ha fenig törtemék hogy
emberi gyarlosagtul Chisel-
tetni ollykor meg esnem
avagy, tudva a gót el mu-
latnam és gonosze eselekedé-
nem, ékérlek ö nagy Isten
alázatossan, ne bány és
Chelem a te igassaged sze-
rint, midön el tevelyedem

ne bantsa

agyban Siulöö, ne legyek
öl vetett, egyedül hagya-
tott és nyomorult ne le-
gyek szamkivetett, ne
legyek gyalabatos szegény,
avagy más akarmi mo-
dos szerencsétlen.

18. Engedhogy az Idegenek-
nek ne legyek terhekre, ma-
tek kegyelme által elöö
Ellentegimtöl kenyérköl-
dulo, és kegyelmet s tö-
gittegez keresöö azoknal-
kik Irgalmatlanok és
kegyetlenek.

19 Hogy ha Pénig Zayai aka-
rated az tartya hogy
engem

engem keresztvitelettel ter-
hely, agyad hogy szitaga-
tassod ellen ne zugologyam,
a szenyvedetben ne tűrhetex-
lenkeggem, a nyomorusagok
alatt kicsiny ritü ne legyek
zemenytegmölkül ne ellyék
mielön a szorongatassok
most nem kednek, és milor
a te szabaditassod kése-
delmes kedik, kettégben
ne essem.

20. Eletemben ne bantos
vaksaggal, és vigyazatlan-
saggal, hogy ne vétek dö-
gaimbe, ne hibazzak tan-
nacskozassimbe, ne vétek
kegyen.

kegyem hiva talomb, gon-
deskatlanul delgaimat
ne vitellyem, igyekü tetem
ben eszterlenül ne iariak
és igy e vilagnak esuf-
ja nelegyek.

21. Öriz meg Uram én-
gemet mi den ellensegem-
tül és oltalmaz hamis
és kines jo akaroktul
Kik mikor engem zagal-
maznak artatlansagemet
hezd vilagossajra mikor
tülök öl dö tetem menes
megengemet, ellenem valo
tanaatokat oszlásd el
és át.

és atkokat fordi is aldás-
somra.

22. Vegezetre minekutanna
elégé horongatattam az
eletben, habadi ismyz en-
gem egy hersmint minek
gen oszektül Amen.

Psal. IV. p. 1.

Mikor kiáltok Gal-
gas meg engemet, én Igassa-
gemnak Istene, a nyomo-
rusagb vidami ismyz en-
gemet, könnyörüly és rai-
tam és Galgas myz az
én könnyörgesemet.

1. Minden

1. Minden hato kgls minden
ioval bocsstodo igalmas
és könnyörülö Isten minden
neknek Teremptöi, minden
jóknak osztogatója, min-
den aiandékoknak kutfo-
jo, minden eknek megtartó-
ia, és józ vilagnak hatal-
mas igazgatója.

2. Ime Boraban iaralote te
hozzad ugymint szegény-
gazdaghoz erötlen erösöz
el Zagyatott Segitöhöz, Fiu
ettes Attyahoz.

3. Ó Jesus Krusnak Sz.
neben a te Taranatsolvod-
ra és igerelledre nöz ö
Könnyörgök teneked mind
tehelit

Bokert mellyekert mineknuk
Könnyörögni Taranatsoltal.

4. Adnyss tehat a mit kérek
mynitad a mi nélkül hiköt
Ködöm ongod a mi nélkem jó
és a dörtsöges rendely ugymin-
denkor valamint tenekedt
tetsik. Es legyma minden-
kor, és eletemnek mind
idejeben én Hadadi te Istenem
Enkeram kibe vagyon remin-
tegem és légy vilagossagom
és vanyimbe.

5. Attya Ur Isten légy én
Istenem, a te bölcsesseged
igazgassen engem, a te kegyel-
med parasen nyss engem
a te szerelmed vilanditt-
tessen engem, a te igalmad
vigasztallyon

sietet gonge és erőtelen
vóltomat.

9. Légy lakozzál, és ma-
rag az bennem erőtelen
aldando Sz. Haromsag, ret-
tenes angyomat napontkint
a te [illegible] [illegible] és vi-
gaztalast is ugy Sz. Evange-
liomoddal, a te Sz. Igéddel
oktas angyomat.

10. Hogy meg ismérim bűne-
imet, erőtlen Istennek harag-
iát, a pokoltól fellyek ban-
nyám és kannyam létkei-
met a Xtus Jesush Higyek
kőntséges érdemérel magy-
mat bizt tassam a letemet jób-
biasam, és úgy üdvözöllyek

11 Fegyver,

11. Fegyverlőtes fel ange-
mat az Istenem, mind azok-
kal a jokkal, mellyek tere-
ked [illegible], és legyen
az az [illegible] mindenkoron
tellyes lelk. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] az ala-
zatossagh angyomat [illegible]
Sz. a bizgosagh, aitatos az
Imadsagh a [illegible] lange-
lo kisz a [illegible] [illegible]
[illegible] fel [illegible] és
[illegible] [illegible] az oda
fel valokat [illegible].

12 Az Sz. Igédnek igaz
kivantagát plantald az
belém, inkor a Sz. grátt
[illegible].

15. [illegible]

16. [illegible]

17. [illegible]

18. [illegible]

18. Hét midőn éleznek tap-
plallyam cökez itassam
mikor hozzá hoznak, és igy
a gonoszért jóval fizés-
tek.

19. Summa szerint, ugy vitel-
lyem magamat minden em-
berekhez a mint kivantak
beszüllyem a Felt. tanicot
engedelmes legyem a Magis-
tratusnak, hozzá dimmel
legyek egyés a Feltérendő
emberekelőt alázatos,
az alacson zendűekkel nya-
rás hozzám hasonlókhoz
~~[illegible]~~ kétszőlgalata,
az vilem jóltevőkhez ha-
la adó, operatimhoz tőkés-
letes,

letes vig a vigadokkal ho-
morú a hamornakkal hogy
az vi szeretetem legyen
tőkélétes, és mindennel
lehessek kőkesteges.

20. Mindazonáltal miel
az világi élet szerzedel-
mes, vezérly ugyan a Tar-
tol kodatlan hogy a gonosza-
kat el kerüllyem magamat
a jamborokhoz agyam a jó-
nak cselekedetet kőrjem,
legyebekez Pacsom, és igy
minden üdőb igaz keresz-
tenek és Istenek kedves
fiának talaltassam.

Z. Tor

21. Továbba édes Zsuzsám
a te udó szeszint valo ál
dassidból terjesz reám an-
nyit a mennyi tenéked te-
czik, és valamig élek
egy nékem okos élmet, vig
szivet és egyessége testet
tarasz meg annékem a mit
adtal vörösbiesed élmén-
net, élesiesed érzékeny
tegimet gyarapiesad ösö-
met oltalmazd romlastál
tágaimat, és nyniesad
élatemet a mig tenéked
teczik.

23. Ald meg az én eledo-
lemet ha alatzom, lesy
vigyazom

vigyazom ha fel ebredek
vigyazmas meg ha fi mé-
tyjek. Hetzes engemet ha
meg térek, öris meg en-
gemet ha utra indulok ké-
sérj engemet ha othon vagyok
oltalmaz meg engemet ha
meg ban hetzem, kordos en-
gemet, és a te Sz. Angyalid
minden tor és minden mit le-
gyének én vélem.

24. Olly alaszatk alas en-
gemet, a mint tudod hogy
ismera szolgal a mikor jo-
ja emely fel engemet a mikor
hasznos magasztaly fel engemet
és akor

és akor osztán, agy annyi
beszületet, a mennyi engen
allet, annyi tekin tetet
a mennyit el vitelhettek
és annyi hatalmat a
mennyi el elni tuggak.

25. Ugyad hogy hivatal
mennek jol iariak agy
értelmet a dologhoz
szerinetet az igyekezetik
hoz, boldogsaget mindenek
hoz, és a mennyire lehet
hogy minden emberek alót
kiednes lehettek.

26. Es ha (mivel) nekem
ha hazastartet adtal
tegyed

tegyed nekem azzal ha-
zassagomat bekesseges
agyamat aldassoddal
teffyetté, gyernek nevelés-
temet örvendeletté, és egész
eletemet nyugadalmatta.

27. Továbba mijs áld
meg az én eletegemet gu-
vedelmemet és mindenemet
valamin éngyen, hogy azokat
bel annyit eletettek a
mennyi kiszteges szumnak
meg elegetettere. Testemnek
vi hazassára az emyimekt
tu Plalassókra, magamnak
a nyomorusagh zabadulas-
tiara, felebaradomnak szel-
galatyara

az én könnyörgésemnek
hasznaiban.

2. Tares meg oltalmazd, igaz
gasd, [illegible] és [illegible]
[illegible] az te [illegible]
[illegible] kevés [illegible]
[illegible] és [illegible] meg
a mi [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], és
kolainkat [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] és [illegible]
[illegible] [illegible].

3. Vezd [illegible] vallassunk
[illegible], [illegible] a
[illegible]

[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

4. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible].

5. [illegible] [illegible] a mi [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] a [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

8. Legyenek kivek a köz
jonatte kerossetek, kor-
galmatottak az Anya B.
vegyháznak gondvisolottak
Irgalmassak az vö alatta
valoihoz, komszegyokhat
bökessegettek, és a to-
az vö Ellentegek ellenegyö-
zedelmettek.

9. Oles kivekbe min den hatal
massokat a bökessegnek
gondolatit, tolokod meg
hogy a förendekis az Is-
tent kerossék, agy min-
den Tanacsokat hasznos
igyekezetekkel engegymi-
den biraknak igassagot
és min

és min den Tisztvisolokat
irgalmassagot.

10. Hogy minalnak és min-
denat a gonosz meg buntetes-
tek a jo meg jutalmaztas-
tek. Az mi artalmas meg
gatyltassék a mi diatorolos
meg tartassék, ki ki az vö
hivatallyabe hivnak és igaz-
nake tapasztaltassék

11. Hatonlokotton igazgatt
az alatta valokat, hogy az
Magistratussokat kerossék, vro-
kat büesüllyek a Törvényt
kerossék, és ha kiletegos
ürtekeket, a olotokat a to
Bigod nolot foltegyek

A. Tarcs

12. Tares nyß Ortzagunkae
viragoz o alapatbl, Kapori-
esad annak lakossit, aldmy
keres kedvéssit, vid elo min-
den dolgait, Tares nyß az
kantast, Ostost kolo mi-
vel tetett, kolgaltus a tok-
ra alkalmatos a dokt-
ós terjesz mindenekre ad-
dast és bosegot

13. Oltalmazd nyß azomban
az igaz keresztyenséget
Tostistul és dogholotos ny-
valyaktul, tisztatalansagtol
nyughatatlansagtul ha-
borusagtol és hadako-
zastul, és ha mi bunoin-
kol mind azokat nyß ér-
demlet.

Demlettük volnais, ne
engedd mindaz altal, hogy
az igaz a nyomorusagban
tellyesseged el tetzen. Ha-
nem tares nyß minket
a dogholatbl, elegyes nyß
minket a dragassagban
oltalmaz nyß minket a
haborusagbl, aldmyß az igaz
ugyert kiderett fogyaszt
és ainandokoz nyß minket
hamar idon, ismet kiermen-
tes bekesseged

14. Tegezetre aldmyß az
hazi rendetis, és engeges
minden Attyaktul és Anyaktul
hazassagokbl bekes-
seget

Chegyzetre gyűjtés öszve és
vigy bé minket az örök
eletbe Amen.

Az.

Halaadás a mi Istenni
tisztelettünkez vissi Isten-
nek Bine eleibe adván
B. Tolsegének Dicsérettet, tisz-
tességet és Dicsösségez mind
az ölkert valamink vagyon.

Psal. CIII. v. 1.

Dicsérjed én lelkem az
Vrat és minden én belső
rezeim magasztallyak
az ö

az ö nagy nevét, Ugyad
én lelkem az Vrat és
el ne felejtkezzél az ö sok
io tetemeinyeröl

1. O örökre valo gyözhe-
tetlen és hatalmas Ur
Isten' mely mesz Fisgal-
hatatlan a te böltesse-
ged mely nagy a te kegyel-
med mely Dicsöztetlen a
te kerelmed mindenekez
fellyül hallado a te jo vol-
tod mesz merhetetlen a te
igalmassajod, mely jo a te
hetzu türéssed, mely Dicsö-
tetes a te igassajod mely.

Hetzta

tiszta a te beszéded, és
mely nyelv fogyatatlan, a te
mindenhatosagod, mellyek-
kez én tezzám mutattál.

2. En Uram nyelv ismertem
az én ezek elitéjemez és
a te nagysagodas az én
Szemmi tejemez és a te dicsö-
sagodas, az én mél tatlan
sagomás, és a te feltéjé-
dez.

3. En Szemmi vagyok Jemin-
den, én nyomorult va-
gyok, a Rédig kegyelmes
vagy, én ösztelen va-
gyok

gyok te bölcs vagy, én
bünös vagyok te igaly-
mas vagy, én kö fogyatat-
lan vagyok te nagy tü-
rö Isten vagy, [illegible]
vagyok te adakozo, én
gyarlo vagyok te örös
Isten vagy, [illegible] és a te
io [illegible], a mel-
lyekez én velem ezele-
kedtél [illegible] vagyok.

4. Csudalatossak a te Dol-
gaid, [illegible] a te
[illegible], Katalmassak
Bünteleseid kegyelemmel
[illegible] a te [illegible]
igazak

7. [illegible]

8. [illegible]

[illegible]

9. [illegible]

dźi oś Kulołosłodźi
a to tanitassodźi, oś
Cmeda wolidźi a to nyo
morutagodźi a to gyp
lazuloedźi oś boestolo
tagodźi, a to wirostego
dźi. oś tobiedźi a
to Korosztefan valo Kony
Todosłodźi oś halali
dźi. a to foltamadaś
todźi. foś monyk mito
tolodźi.

10. O moly ośwndołos a
to Evangeliomod moly
gyomyorutogos a to
figyrałod moly draja
a to valtsajod moly
indostogos

indostogostok a to Pokod
moly nathato a to Kiod.

11. Boźi mojis aszt mon
dom: Aldotlogy Jste
nom, hogy a to Monnyo Kz.
Attyadnak tanaetatoń
nokom mysz jolentodod,
Az Jstennyel wnyom mysz
bekoltottoł, az Pokol
nak torkaboł mysz mon
tottoł, az Kz. Korosztowyk
fiadda (Leanyodda) fo
gadtak Es Dogy mostis
a to Wnesoradnak Kz.
Sacramentomak kraltogos
tosteddel oś Kereddel
tartalcz.

12 Kz.

12. B. Lelek Isten,
nyomorutáginkban hat-
hatu vigaztalónk, tőled
imadlak tőled dicsér-
lek teneked halakat
adok.

13. Te tüled Jedtem a jót
a mellyet gondolok, sze-
lek és szelekezem, te
tüled vagyon mind hogy
akarjuk, mind hogy vég-
be vigyem és te egyen-
dül tetszész nyom mél-
tóvá az örök eletre.

14. Te intesz engemet mind
eletre a jóhoz kezgyek
te varako-

te Jarakozol mig abban
munkalatozom. Te legé-
lesz hogy benne faradozom
Te az erőt hogy lehet
vitzem.

15. Igen kedvessek a te
viandeknek igen gazda-
gok a te Biztatassid
igen örvendetes a te fer-
gyességed és igen hat-
hato a te kezöttül ested.

16. Kunakokaiz mind
örökön örökedictőrtes
tel hogy engemet el te-
hez szegény embert nyo-
morutagombol ki rajad-
tál. Az Evangeliom
altal

23 Az te szegedelmedál
tál a vilagon jo aka-
rokat és szeptőket
idegen hellyeken jo té-
rőket és tegezetes min-
denüt meg maradást és
tapfalást találtám.

24 Azért áldassál és
fel magasztáltassál mind
azokért a mellyeket
nékem adtál és adan-
do vagy, azért az üdő-
ért, azért az eszten-
dőért, azért a napért
azért az oraért, mél,
lyeket

lyeket meg és nem con-
gedtéd, az el mult egy-
li ezendes nyugovasszert
testemnek és, mar napfa-
vala egyszeges helta-
ért minden falacska-
ért, mellyet az napfa-
vám és egyedelle.

25. Áldassál azért
az alapatért a melyben
helyheztetél azért a
beszülőtért, mellyet nékem
engedtél. azokért az esz-
közökért mellyeket nékem
rendeltél, minden szerint.
ezemért

az én szívem tegedez,
az én szám dicsöiten
tegedez.

29. Dicsérjetek az Vrat
minden angyalokka
rok, dicsérjetek az
Vrat minden szentek,
dicsérjetek az Vrat
minden Pogamyok,
dicsérjetek az Vrat
minden nöpek

30. Dicsöségh legyen
az Atyanak, ki
engemtesemptet

Dicsöség

Dicsöségh legyen a
Fiunak ki engemmegh
Táltot.
Dicsöségh legyen a Sz.
Lelekk ki engem
megh szentelt.
Dicsöségh legyen az ö
röke aldando Sz. Sa
remsagnak mostaz
mind örökken öröke

Amen.

Alleluia

A.M.R. MÚZEUM
KÖNYV-
TÁRA